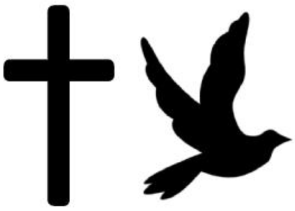

ወንጌላት እና የሐዋርያት ሥራ

ማውጫ

የማቴዎስ ወንጌል 1

የማርቆስ ወንጌል 26

የሉቃስ ወንጌል 41

የዮሐንስ ወንጌል 67

የሐዋርያት ሥራ 88

ማቴዎስ

ምዕራፍ 1

1 የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ።
2 አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ; ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ;
3 ይሁዳም ፋሬስን ዛራን ከትዕማር ወለደ። ፋሬስ ኤስሮምን ወለደ; ኤስሮምም አራምን ወለደ;
4 አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ናአሶንን ወለደ;ናአሶንም ሰልሞንን ወለደ;
5 ሰልሞንም ከራካብ ቦዔዝን ወለደ፤ ቦአስም ኢዮቤድን ከሩት ወለደ; ኢዮቤድም እሴይን ወለደ;
6 እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ። ፤ ንጉሡም ዳዊት የኦርዮን ሚስት የነበረችውን ሰሎሞንን ወለደ።
7 ሰሎሞንም ሮብዓምን ወለደ; ሮብዓምም አቢያን ወለደ;አቢያም አሳን ወለደ;
8 አሳም ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥም ኢዮራምን ወለደ;ኢዮራምም ዖዝያን ወለደ;
9 ዖዝያስም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታም አካዝን ወለደ;አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ;
10 ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞንን ወለደ;አሞንም ኢዮስያስን ወለደ;
11 ኢዮስያስም ወደ ባቢሎን በተማረኩ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ።
12 ወደ ባቢሎንም ከተወሰዱ በኋላ ኢኮንያ ሰላትያልን ወለደ። እና ሳላቲኤል ዘሮባቤልን ወለደ;
13 ጾርባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድ ኤልያቄምን ወለደ;ኤልያቄም አዞርን ወለደ;
14 አዞርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ;አኪምም ኤሉድን ወለደ;
15 ኤሊዱም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማታንን ወለደ;ማታን ያዕቆብን ወለደ;
16 ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን የወለደውን የማርያምን እጮኛ ዮሴፍን ወለደ።
17 ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም ጀምሮ እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ ነው፤ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ ሆነ። ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው።
18 የኢየሱስ ክርስቶስም መወለድ እንዲሁ ሆነ ፤ እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ ሳይገናኙ ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች።
19 ባልዋ ዮሴፍም ጻድቅ ሰው ስለ ነበረ ለሕዝብም ምሳሌ ሊነግራት ስላልወደደ በስውር ሊተዋት አሰበ።
20 ነገር ግን ይህን ሲያስብ፥ እነሆ፥ የጌታ መልአክ በሕልም ታየው፥ እንዲህም አለው፡ — የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፥ ከእርስዋ የተፀነሰው በእርስዋ ነውና ሚስትህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ። የመንፈስ ቅዱስ.
21 ወንድ ልጅም ትወልዳለች እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ።
22 እንግዲህ ይህ ሁሉ የሆነው ከጌታ በነቢይ፡ —የተባለው ይፈጸም ዘንድ ነው።
23 እነሆ፥ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች፥ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል፥ ትርጓሜውም፡- እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው።
24 ዮሴፍም ከእንቅልፉ ተነሥቶ የእግዚአብሔር መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፥ ሚስቱንም ወሰደ።
25 የበኩር ልጅዋንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ ብሎ ጠራው።

ምዕራፍ 2

1 ኢየሱስም በይሁዳ ቤተ ልሔም በንጉሡ በሄሮድስ ዘመን በተወለደ ጊዜ፥ እነሆ፥ ሰብአ ሰገል ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።
2 የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? ኮከቡን በምሥራቅ አይተናል ልንሰግድለትም መጥተናልና።
3 ንጉሡ ሄሮድስም ይህን በሰማ ጊዜ ደነገጠ፥ ኢየሩሳሌምም ሁሉ ከእርሱ ጋር።
4 የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች በአንድነት ሰብስቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው።
5 በይሁዳ ቤተ ልሔም በነቢዩ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና አሉት።
6 አንቺም በይሁዳ ምድር ያለች ቤተ ልሔም ከይሁዳ አለቆች ሁሉ ታናሽ አይደለሽም፤ ሕዝቤን እስራኤልን የሚገዛ ገዥ ከአንቺ ዘንድ ይወጣልና።
7 ሄሮድስም ሰብአ ሰገልን በስውር ጠርቶ ኮከቡ የታየበትን ጊዜ ከእነርሱ በጥንቃቄ ጠየቃቸው።
8 ወደ ቤተ ልሔምም ላካቸው እንዲህም አላቸው። ባገኛችሁትም ጊዜ እኔ ደግሞ መጥቼ እንድሰግድለት ንገሩኝ አላቸው።
9 ንጉሡንም በሰሙ ጊዜ ሄዱ። እነሆም፥ በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ እስኪቆም ድረስ በፊታቸው ይሄድ ነበር።
10 ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ ደስ አላቸው።
11 ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩት ወድቀውም ሰገዱለት ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ አቀረቡለት። ወርቅና ዕጣን ከርቤም።
12 ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ተረድተው በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ሄዱ።
13 እነርሱም ከሄዱ በኋላ፥ እነሆ፥ የእግዚአብሔር መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ፡ — ተነሣ፥ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሽሽ፥ እስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው። ሄሮድስ ሕፃኑን ሊያጠፋው ይፈልጋል።
14 ተነሥቶም ሕፃኑንና እናቱን በሌሊት ያዘ፥ ወደ ግብፅም ሄደ።
15 ከጌታ በነቢዩ፡ — ልጄን ከግብፅ ጠራሁት፡ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ሄሮድስ እስኪሞት ድረስ በዚያ ነበረ።

16 ሄሮድስም ሰብአ ሰገል እንደ ዘበቱበት ባየ ጊዜ እጅግ ተቈጣ፥ ልኮ በቤተልሔምና በዳርቻዋ ሁሉ ያሉትን ከሁለት ዓመት ጀምሮ ከዚያም በታች ያሉትን ሕፃናት ሁሉ ገደለ። ከጥበበኞች ዘንድ በትጋት የጠየቀውን ጊዜ።
17 ያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ ያለው ተፈጸመ።
18 ድምፅ በራማ ተሰማ፥ ዋይታና ልቅሶም ታላቅ ኀዘንም ራሔል ስለ ልጆችዋ አለቀሰች፥ መጽናናትም አልወደደችም፥ አይደሉምምና ።
19 ሄሮድስም ከሞተ በኋላ፥ እነሆ፥ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ በግብፅ ታይቶ።
20 የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉ ሞተዋልና ተነሣ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ እስራኤል ምድር ሂድ፡ አለ።
21 ተነሥቶም ሕፃኑንና እናቱን ያዘ፥ ወደ እስራኤልም ምድር ገባ።
22 ነገር ግን በአባቱ በሄሮድስ ፋንታ አርኬላዎስ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ ወደዚያ መሄድን ፈራ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በሕልም ተረድቶ ወደ ገሊላ አገር ፈቀቅ አለ።
23 በነቢያት። ናዝራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ናዝሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ተቀመጠ።

ምዕራፍ 3

1 በዚያም ወራት መጥምቁ ዮሐንስ በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ።
2 መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ አላቸው።
3 በነቢዩ በኢሳይያስ። የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጊያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮኽ ሰው ድምፅ የተባለው ይህ ነውና ።
4 እርሱም ዮሐንስ የግመል ጠጕር ልብስ ነበረው፥ በወገቡም ጠፍር ይታጠቅ። ሥጋውም አንበጣና የበረሃ ማር ነበረ።
5 ያን ጊዜ ኢየሩሳሌም ይሁዳም ሁሉ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለ አገር ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር።
6 ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ከእርሱ ተጠመቁ።
7 ነገር ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፉኝት ልጆች፥ ከሚመጣው ቍጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ?
8 እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ።
9 በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ አታስቡ፤ እላችኋለሁና፥ ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር ይችላል።
10 አሁንም ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጧል፤ ስለዚህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።
11 እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሸከም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ የሚበረታ ነው፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል።
12 መንሹ በእጁ ነው፥ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፥ ስንዴውንም በጎተራ ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።
13 ያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ።
14 ዮሐንስ ግን፡ — እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን?
15 ኢየሱስም መለሰ። አሁንስ ፍቀድልኝ፤ እንዲሁ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባናልና አለው። ከዚያም ፈቀደለት።
16 ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤ እነሆም፥ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም ሲመጣ አየ።
17 እነሆም ድምፅ ከሰማይ። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ።

ምዕራፍ 4

1 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው።
2 አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ከጾመ በኋላ ተራበ።
3 ፈታኙም ወደ እርሱ ቀርቦ። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ እዘዝ አለው።
ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለ ።
5 ያን ጊዜ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደው፥ በመቅደስም ጫፍ ላይ አቆመው።
6 የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ፥ ወደ ታች ራስህን ወርውር፥ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና እግርህን እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና አለው። በድንጋይ ላይ.
7 ኢየሱስም። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው።
8 ዳግመኛም ዲያብሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው እና የአለምን መንግስታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳየው።
9 ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው።
10 ኢየሱስም። ከዚህ ሂድ፥ አንተ ሰይጣን፤ ለጌታህ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው።
11 ያን ጊዜ ዲያብሎስ ተወው፥ እነሆም፥ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር።
12 ኢየሱስም ዮሐንስ በወኅኒ እንደ ተጣለ በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ሄደ።
13 ናዝሬትንም ትቶ በዛብሎንና በንፍታሌም ዳርቻ በባሕር አጠገብ ወዳለችው በቅፍርናሆም ተቀመጠ።
14 በነቢዩ በኢሳይያስ፡ — የተባለው ይፈጸም ዘንድ ነው።
15 የዛብሎን ምድር የንፍታሌምም ምድር በባሕር መንገድ በዮርዳኖስ ማዶ የአሕዛብ ገሊላ።
16 በጨለማ የተቀመጡት ሰዎች ታላቅ ብርሃን አዩ; በሞት ጥላ አገር ለተቀመጡትም ብርሃን ወጣላቸው።

፡ — መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ፡ እያለ ይሰብክ ጀመር ።

18 ኢየሱስም በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲመላለስ ሁለት ወንድሞች ጴጥሮስ የሚሉትን ስምዖንን ወንድሙንም እንድርያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ ፤ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና ።

19 እርሱም፡ — ተከተሉኝ፥ ሰዎችንም አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።

20 ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት ።

21 ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድሞች የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ አየ ። ብሎ ጠራቸው።

22 ወዲያውም ታንኳውንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት ።

23 ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያስተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ ይዞር ነበር ።

24 ዝናውም ወደ ሶርያ ሁሉ ወጣ፥ በልዩ ልዩ ደዌና ስቃይም የታመሙትን፥ አጋንንት ያደረባቸውን፥ አንባሶችን፥ ሽባዎችንም ወደ እርሱ አመጡ። እርሱም ፈወሳቸው።

25 ከገሊላም ከዲካፖሊስም ከኢየሩሳሌምም ከይሁዳም ከዮርዳኖስም ማዶ የመጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት ።

ምዕራፍ 5

1 ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ።

2 አፉንም ከፍቶ አስተማራቸው እንዲህም አለ ።

3 በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፥ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።

4 የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፥ መፅናናትን ያገኛሉና ።

5 የዋሆች ብፁዓን ናቸው፥ ምድርን ይወርሳሉና ።

6 ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፥ ይጠግባሉና ።

7 የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፥ ምሕረትን ያገኛሉና ።

8 ልበ ንጹሐን ብፁዓን ናቸው እግዚአብሔርን ያዩታልና ።

9 የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው፥ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና ።

10 ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፥ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።

11 ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብፁዓን ናችሁ።

12 ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ ሐሴትም አድርጉ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና ።

13 እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው ግን አልጫ ቢሆን በምን ይጣፍጣል? ወደ ውጭ ከመጣልና በሰው እግር ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም።

14 እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትደበቅ አትችልም።

15 መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አያደርጉትም፥ በመቅረዙ ላይ እንጂ ። በቤቱም ላሉት ሁሉ ያበራል ።

16 መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ ።

17 እኔ ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም።

18 እውነት እላችኋለሁ፥ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ ከሕግ አንዲት ነጥብ ወይም አንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፥ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ።

19 እንግዲህ ከእነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት አንዲቱን የሚሽር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግ ግን የሚያስተምርም ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል ።

20 እላችኋለሁና፥ ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ፥ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።

21 ለቀደሙት ። አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል ። የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ።

22 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በወንድሙ ላይ ያለ ምክንያት የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል፤ ወንድሙንም ጨካ የሚል ሁሉ የሸንጎ ፍርድ ይገባዋል፤ ማንም። ፤ በገሃነም እሳት ውስጥ ይሆናል ።

23 ስለዚህ መባህን ወደ መሠዊያው ብታቀርብ፥ በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለ ብታስብ፥

24 በዚያ በመሠዊያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ; አስቀድመህ ከወንድምህ ጋር ታረቅ፥ ከዚያም መጥተህ መባህን አቅርብ።

25 ከእርሱ ጋር በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ። ጠላት ለዳኛ አሳልፎ እንዳይሰጥህ ዳኛውም ለሎሌው አሳልፎ እንዳይሰጥህ ወደ ወኅኒም እንዳትገባ ።

26 እውነት እልሃለሁ፥ የመጨረሻውን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከዚያ ከቶ አትወጣም።

27 አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል ።

28 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርስዋ ጋር አመንዝሮአል ።

29 ቀኝ ዓይንህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሰውነትህ ሁሉ ወደ ገሃነም እንዳይጣል ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና ።

30 ቀኝ እጅህ ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሰውነትህ ሁሉ ወደ ገሃነም እንዳይጣል ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና ።

31 ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይስጣት ተባለ ።

32 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል፥ የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዝራል ።

33 ደግሞም፥ ለቀደሙት ሰዎች ።

34 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ከቶ አትማሉ። በሰማይ አይደለም; የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና።

35 በምድርም አይደለም; የእግሩ መረገጫ ናትና፤ በኢየሩሳሌምም አይሆንም። የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና።

36 በራስህም አትማል፤ ምክንያቱም አንዱን ፀጉር ነጭ ወይም ጥቁር ልታደርግ አትችልም።

37 ነገር ግን ንግግራችሁ አዎን አዎን ይሁን። አይደለም፥ አይደለም፤ ከእነዚህ የሚበልጥ ከክፉ ይመጣልና።

38 ዓይን ስለ ዓይን ጥርስም በጥርስ ስለ ተባለ ሰምታችኋል።

39 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ክፉውን አትቃወሙ፤ ነገር ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት።

40 በሕግም የሚከስሽ እጀ ጠባብሽንም የሚወስድ ቢኖር ልብስሽን ደግሞ ይያዝ።

41፤ አንድም ማይል እንድትሄድ የሚያስገድድህ ሁለ ከእርሱ ጋር ሂድ።

42 ለሚለምንህ ስጥ፥ ከሚወድህም ፈቀቅ አትበል።

43 ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

44 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፥ የሚረግሙአችሁንም መርቁ፥ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድርጉ፥ ስለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩ።

45 እናንተ በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ፥ እርሱ በክፉዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና፥ በጻድቃንና በኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና።

46 የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ? ቀራጮችስ እንደዚያ አይደሉምን?

47 ወንድሞቻችሁንም ብቻ ብትታለሙ ምን ታደርጋላችሁ? ቀራጮች ደግሞ እንዲህ አይደሉምን?

48 እንግዲህ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ።

ምዕራፍ 6

1 ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም።

2 ስለዚህ ምጽዋትን ስታደርግ ግብዞች በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ። እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል።

3 ነገር ግን ምጽዋት ስታደርግ ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አይወቅ።

4 ምጽዋትህ በስውር እንዲሆን፥ በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።

5 ስትጸልዩም እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኵራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይ ይወዳሉና። እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል።

6 አንተ ግን ስትጸልይ፥ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝጊያህንም ዘግተህ በስውር ላለው አባትህ ጸልይ። በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።

7 ነገር ግን በምትጸልዩበት ጊዜ አሕዛብ እንደሚያደርጉት በከንቱ አትድገሙ፤ በመናገራቸው ብዛት የሚሰሙ ይመስላቸዋልና።

8 እንግዲህ እንደ እነርሱ አትሁኑ፤ ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና።

9 እንደዚህም ጸልዩ፡ - በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፥ ስምህ ይቀደስ።

10 መንግሥትህ ትምጣ። ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን።

11 የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን።

12 እኛም የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን።

13 ከክፉ አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን፤ መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ክብርም ለዘላለም። ኣሜን።

14 ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፥ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና።

15 ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን ይቅር ባትሉ፥ አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

16 ስትጦሙም እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ ለሰዎች እንደ ጦመኛ ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና። እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል።

17 አንተ ግን ስትጦም ራስህን ተቀባ ፊትህንም ታጠብ።

18 በስውር ላለው አባትህ እንጂ እንደ ጦመኛ ለሰዎች እንዳትታይ፥ በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።

19 ብልና ዝገት በሚያበላሹት ሌቦችም ቆፍረው በሚሰርቁበት በምድር ላይ ለራሳችሁ መዝገብ አትሰብስቡ።

20 ነገር ግን ብልና ዝገት በማይበላሹበት፥ ሌቦችም ቈፍረው በማይሰርቁበት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ።

21 መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።

22 የሰውነትህ ብርሃን ዓይን ናት፤ ዓይንህ ጤናማ ብትሆን ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል።

23 ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን፥ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ ጨለማው እንዴት ታላቅ ነው?

24 ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳልና። ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል. እግዚአብሔርን እና ገንዘብን ማገልገል አትችሉም።

25 ስለዚህ እላችኋለሁ፥ ለነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፥ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉት ወይም በምትጠጡት አትጨነቁ። ለሰውነታችሁም ልበሱት እንጂ። ነፍስ ከመብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን?

26 የሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም፥ በጎተራም አይከቱም፤ የሰማዩ አባታችሁ ግን ይመግባቸዋል። እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?

27 ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው?

28 ስለ ልብስስ ስለ ምን ትጨነቃላችሁ? የሜዳ አበቦችን እንዴት እንደሚያድጉ ተመልከት; አይደክሙም አይፈትሉምም።

29 ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ሰሎሞን እንኳ በክብሩ ሁሉ ከእነዚህ እንደ አንዲቱ አልለበሰም።
30 ስለዚህ እግዚአብሔር ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን የሜዳ ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፥ እናንተ እምነት የጐደላችሁ፥ እናንተንማ ይልቁን?
31 እንግዲህ። ምን እንበላለን? ምን እንጠጣለን?ምን እንለብሳለን?
32 ይህን ሁሉ አሕዛብ ይፈልጋሉና፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ ያውቃልና።
33 ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ። እነዚህም ሁሉ ይጨመሩላችኋል።
34 ነገ ለራሱ ያስባልና ለነገ አትጨነቁ። ለቀኑ ክፋቱ ይበቃዋል።

ምዕራፍ 7

1 እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ።
2 በምትፈርዱበት ፍርድ ይፈረድባችኋልና፥ በምትሰፍሩበትም መስፈሪያ ይሰፈርላችኋል።
3 በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለ ምን ታያለህ፥ በዓይንህ ግን ያለውን ምሰሶ ስለ ምን አትመለከትም?
4 ወይስ ወንድምህን። ከዓይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ ትለዋለህ? እነሆም፥ በዓይንህ ምሰሶ አለ?
5 አንተ ግብዝ፥ አስቀድመህ ከዓይንህ ምሰሶውን አውጣ። ከዚያም በወንድምህ ዓይን ውስጥ ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ።
6 በእግራቸው እንዳይረግጡአቸው ተመልሰውም እንዳይነክዱአችሁ የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ፥ ዕንቆቻችሁንም በእሪያ ፊት አትጣሉ።
7 ለምኑ ይሰጣችሁማል። ፈልጉ ታገኙማላችሁ; መዝጊያን አንኳኩ፥ ይከፈትላችሁማል።
8 የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና; የሚፈልግም ያገኛል;ለሚያንኳኳም ይከፈትለታል።
9 ወይስ ከእናንተ፥ ልጁ እንጀራ ቢለምነው፥ ድንጋይን የሚሰጠው ከእናንተ ማን ነው?
10 ወይስ ዓሣ ቢለምነው እባብ ይሰጠዋልን?
11 እንኪያስ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ በሰማያት ያለው አባታችሁ ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መልካም ነገርን አይሰጣቸውም?
12 እንግዲህ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም ይህ ነውና።
13 በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ መንገዱም ትልቅ ነውና፥ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸውና።
14፤ ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ መንገዱም የቀጠነ ነውና፥ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።
15 የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኵላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ።
16 ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ወይስ ከኩርንችት በለስ ይለቅማሉን?
17 እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል። መጥፎ ዛፍ ግን ክፉ ፍሬ ያደርጋል።
18፤ መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ ማፍራት፥ ወይም ክፉ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም።
19 መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።
20 ስለዚህ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ።
21 ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ።
22 በዚያ ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህስ አጋንንትን አውጥተሃልን? በስምህስ ብዙ ተአምራትን አደረግን?
23 የዚያን ጊዜም፡ — ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፥ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ።
24 ስለዚህ ይህን ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል።
25 ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋሱም ነፈሰ ያንም ቤት መታው። በዓለት ላይ ስለ ተመሠረተ አልወደቀም።
26 ይህንም ቃሌን ሰምቶ የማያደርገው ሁሉ ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል።
27 ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋሱም ነፈሰ ያንም ቤት መታው። ወደቀ፥ አወዳደቁም ታላቅ ሆነ።
28 ኢየሱስም ይህን ነገር ከጨረሰ በኋላ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ።
29 እንደ ጻፎች ሳይሆን እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

ምዕራፍ 8

1 ከተራራው በወረደ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።
2 እነሆም፥ ለምጻም መጥቶ፡ — ጌታ ሆይ፥ ብትፈቅድ ልታነጻኝ ትችላለህ፡ ብሎ ሰገደለት።
3 ኢየሱስም እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና። ንጹሕ ሁን። ወዲያውም ለምጹ ነጻ።
4 ኢየሱስም። ለማንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ። ነገር ግን ሂድ፥ ራስህን ለካህን አሳይ፥ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ሙሴ ያዘዘውን መባ አቅርብ።
5 ኢየሱስም ወደ ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ።
6 ጌታ ሆይ፥ ብላቴናዬ ሽባ ሆኖ እጅግ እየተሣቀየ በቤት ተኝቶአል አለ።
7 ኢየሱስም። መጥቼ እፈውሰዋለሁ አለው።
8 የመቶ አለቃውም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ በቤቴ ጣራ በታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን ቃሉን ብቻ ተናገር፥ ብላቴናዬም ይፈወሳል።
9 እኔ ተገዥ ነኝና፥ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ፤ ይህንም ሰው። ና፥ ይመጣል፥ ሌላውም። ብላቴናዬንም። ይህን አድርግ እርሱም ያደርጋል አለው።

10 ኢየሱስም ሰምቶ ተደነቀ፥ ለተከተሉትም እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፥ በእስራኤል እንኳ እንደዚህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም።

11 እኔም እላችኋለሁ፥ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ።

12 ነገር ግን የመንግሥት ልጆች በውጭ ወዳለው ጨለማ ይጣላሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

13 ኢየሱስም የመቶ አለቃውን ። እንዳመነህም እንዲሁ ይደረግልህ። አገልጋዩም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ።

14 ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት በገባ ጊዜ የሚስቱ እናት በንዳድ ታማ ተኝታ አየ።

15 እጇንም ዳሰሰ ንዳዱም ለቀቃት፤ ተነሥታም አገለገለቻቸው።

16 በመሸም ጊዜ አጋንንት ያደረባቸውን ብዙዎችን ወደ እርሱ አመጡ፤ መናፍስትንም በቃሉ አወጣ የታመሙትንም ሁሉ ፈወሰ።

17 በነቢዩ በኢሳይያስ። እርሱ ድካማችንን ተቀበለ ደዌያችንንም ተሸከመ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ነው።

18 ኢየሱስም ብዙ ሕዝብ ሲከብበው አይቶ ወደ ማዶ ይሄዱ ዘንድ አዘዘ።

19 አንድ ጻፊም ቀርቦ። መምህር ሆይ፥ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው።

20 ኢየሱስም እንዲህ አለው ። ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም።

21 ከደቀ መዛሙርቱም ሌላው። ጌታ ሆይ፥ አስቀድሜ እንድሄድ አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ አለው።

22 ኢየሱስ ግን ። ሙታንንም ይቀብሩ ።

23 ወደ ታንኳም በገባ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት።

24 እነሆም፥ ማዕበሉ ታንኳይቱ እስኪከድን ድረስ በባሕር ታላቅ ማዕበል ሆነ፤ እርሱ ግን ተኝቶ ነበር።

25 ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው። ጌታ ሆይ፥ አድነን ጠፋን እያሉ አስነሡት።

26 እርሱም። እናንተ እምነት የጎደላችሁ፥ ስለ ምን ትፈራላችሁ? ከዚያም ተነሥቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሠጸው; ታላቅ ጸጥታም ሆነ።

27 ሰዎቹ ግን ተደነቁና። ነፋሳትና ባሕርስ ስንኳ የሚታዘዙለት ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው?

28 ወደ ማዶም ወደ ጌርጌሴኖን አገር በመጣ ጊዜ አጋንንት ያደረባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተገናኙት፥ በዚያም መንገድ ማንም እንዳያልፈው እጅግ ጨካኞች ነበሩ።

29 እነሆም፥ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥ ከአንተ ጋር ምን አለን? ብለው ጮኹ። ጊዜው ሳይደርስ ልትሣቅየን ወደዚህ መጣህን?

30 ከእነርሱም ርቆ የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማራ ነበር።

31 አጋንንቱም። ካወጣኸን ወደ እሪያው መንጋ እንሂድ ብለው ለመኑት።

32 እርሱም። ሂዱ አላቸው። ወጥተውም ወደ እሪያዎቹ መንጋ ገቡ፥ እነሆም፥ የእሪያው መንጋ ሁሉ ከአቀበት ወደ ባሕር በኃይል ሮጡ፥ በውኃም ውስጥ ሞቱ።

33 የሚጠብቁአቸውም ሸሹ፥ ወደ ከተማይቱም ሄዱ፥ ሁሉንም ነገርና አጋንንት ያደረባቸውን ሰዎች ነገሩ።

34 እነሆም፥ ከተማው ሁሉ ኢየሱስን ሊገናኘው ወጣ፥ ባዩትም ጊዜ ከአገራቸው እንዲሄድ ለመኑት።

ምዕራፍ 9

1 በታንኳም ገብቶ ተሻገረና ወደ ገዛ ከተማው መጣ።

2 እነሆም፥ በአልጋ ላይ የተኛ ሽባ ወደ እርሱ አመጡ፤ ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን። ልጄ ሆይ አይዞህ; ኃጢአትህ ተሰረየችልህ።

3 እነሆም፥ ከጻፎች አንዳንዶቹ በልባቸው። ይህ ይሰድባል አሉ።

4 ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ። ስለ ምን በልባችሁ ክፉ ታስባላችሁ?

5 ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ወይስ።

6 ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ (እንግዲህ) ሽባውን። ተነሣ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ አለው።

7 ተነሥቶም ወደ ቤቱ ሄደ።

8 ሕዝቡም አይተው ተደነቁ፥ ለሰውም እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠውን እግዚአብሔርን አከበሩ።

9 ኢየሱስም ከዚያ አልፎ በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረውን ማቴዎስ የሚሉትን ሰው አየና፡ — ተከተለኝ፡ አለው። ተነሥቶም ተከተለው።

10 ኢየሱስም በቤቱ በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፥ እነሆ፥ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች መጡና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጡ።

11 ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን። መምህራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ስለ ምን ይበላል?

ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም አላቸው።

13 ነገር ግን ሄዳችሁ ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትም አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ተማሩ፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና አላቸው።

14 የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትም ወደ እርሱ ቀርበው። እኛና ፈሪሳውያን ብዙ ጊዜ የምንጦመው የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጦሙት ስለ ምንድር ነው?

15 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ሚዜዎች መሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን መሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል ከዚያም በኋላ ይጦማሉ።

16 በአረጀ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም።

17 በአረጀ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን አቁማዳው ይቀደዳል ወይኑም አለቀሰ አቁማዳውም ይጠፋል አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ያኖራሉ ሁለቱም ይጠባበቃሉ።

18 ይህንም ሲነግራቸው፥ እነሆ፥ አንድ አለቃ ቀርቦ። ልጄ አሁን ሞታለች፤ ነገር ግን

መጥተህ እጅህን ጫንባት፥ በሕይወትም ትኖራለች ብሎ ሰገደለት።

19 ኢየሱስም ተነሥቶ ተከተለው ደቀ መዛሙርቱም እንዲሁ።

20 እነሆም፥ ከአሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈስስባት ሴት በኋላው ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች።

21 በልብዋ። ልብሱን ብቻ የዳሰስሁ እንደ ሆነ እድናለሁ ብላለች።

22 ኢየሱስም ዘወር ብሎ አይቶ። ልጄ ሆይ፥ አይዞሽ፥ አይዞሽ አላት። እምነትህ አድኖሃል። ሴቲቱም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

23 ኢየሱስም ወደ መኰንኑ ቤት በገባ ጊዜ ክራከሮችንና ሕዝቡን ሲጮኹ አይቶ።

ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችምና ፈቀቅ በሉ አላቸው ። እነሱም በንቀት ሳቁበት።

25 ሕዝቡም ከተወጡት በኋላ ገባና እጇን ያዘት ብላቴናይቱም ተነሣች።

26 ዝናውም በዚያ አገር ሁሉ ወጣ።

27 ኢየሱስም ከዚያ ሲሄድ ሁለት ዕውሮች። የዳዊት ልጅ ሆይ፥ ማረን እያሉ እየጮኹ ተከተሉት።

28 ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ዕውሮቹ ወደ እርሱ ቀረቡ፥ ኢየሱስም፡- ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁን ?አዎን ጌታ ሆይ አሉት።

እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ ።

30 ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ; ኢየሱስም። ማንም እንዳያውቅ ተጠንቀቁ ብሎ አዘዛቸው።

31 እነርሱ ግን ከሄዱ በኋላ ዝናውን በዚያ አገር ሁሉ አወሩ።

32 ሲወጡም እነሆ፥ ጋኔን ያደረበትን ዲዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

33 ጋኔኑም ከተጣለ በኋላ ዲዳው ተናገረ፤ ሕዝቡም። እንዲህ ያለ በእስራኤል ዘንድ ከቶ አልታየም እያሉ ተደነቁ።

34 ፈሪሳውያን ግን፡ — በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል፡ አሉ።

35 ኢየሱስም በምኵራቦቻቸው እያስተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዞር ነበር።

36 ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ አዘነላቸው፥ እረኛ እንደሌላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና።

37 በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው።

38 እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት።

ምዕራፍ 10

1 አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲያወጡአቸው በርኩሳን መናፍስት ላይ ደዌንና ሕማምን ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው።

2 የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያትም ስም ይህ ነው። ፊተኛው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ወንድሙም እንድርያስ። የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ;

3 ፊልጶስ፥ በርተሎሜዎስም። ቶማስ እና ቀራጩ ማቴዎስ;የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ እና ታዴዎስ የተባለ ሊባዮስ;

4 ከነዓናዊው ስምዖን፥ አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳም።

5 እነዚህን አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸውና አዘዛቸው። ወደ አሕዛብ መንገድ አትሂዱ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ።

6 ነገር ግን ወደ የእስራኤል ቤት ወደ ጠፉት በጎች ሂዱ።

7 ስትሄዱም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ስበኩ።

8 ድውያንን ፈውሱ፥ ለምጻሞችን አንጹ፥ ሙታንን አስነሡ፥ አጋንንትን አውጡ፤ በከንቱ ተቀበላችሁ፥ በከንቱ ስጡ።

9 ወርቅና ብር ወይም ናስ በኮረጆቻችሁ አታቅርቡ።

10 ወይም ለመንገዳችሁ ከረጢት ወይም ሁለት እጀ ጠባብ ወይም ጫማ ወይም በትር ቢሆን ለሠራተኛ መብል ይገባዋልና።

11 በምትገቡባትም ከተማ ወይም መንደር፥ የሚገባው ማን እንደ ሆነ ጠይቁ፤ እስክትወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ።

12 ወደ ቤትም በገባችሁ ጊዜ ሰላምታ አቅርቡለት።

13 ቤቱም የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይድረስለት፤ ባይገባው ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ።

14 ከማይቀበላችሁም ቃላችሁንም የማይሰሙ ሁሉ፥ ከቤት ወይም ከከተማው ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ።

15 እውነት እላችኋለሁ፥ ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ ምድር በፍርድ ቀን ይቀልላቸዋል።

16 እነሆ፥ እኔ እንደ በጎች በተኵላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ።

17 ነገር ግን ከሰዎች ተጠበቁ፤ ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋል በምኵራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና።

18 በእነርሱና በአሕዛብም ላይ ምስክር እንዲሆን ስለ እኔ ወደ ገዥዎች ወደ ነገሥታትም ትወሰዳላችሁ።

19 አሳልፈው ሲሰጡአችሁ ግን እንዴት ወይም ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና።

20 በእናንተ የሚናገረው የአባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና።

21 ወንድምም ወንድሙን አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል።

22 በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

23 ነገር ግን በዚህች ከተማ ሲያሳድዱአችሁ ወደ ሌላይቱ ሽሹ፤ እውነት እላችኋለሁና፥ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ የእስራኤልን ከተማዎች አትዙምም።

24 ደቀ መዝሙር ከመምህሩ፥ ባሪያም ከጌታው አይበልጥም።

25 ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፥ ባሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል። ባለቤቱን ብዔል

ዜቡል ብለው ከጠሩት እንዴት አብልጦ ቤተ ሰዎቹን ይሏቸዋል?
26 እንግዲህ አትፍሩአቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፥ የማይገለጥም የተከደነ፥ የማይገለጥም የተከደነ፥ የሚገለጥ ግን ምንም የለምና። የማይታወቅም የተደበቀ ነው።
27 በጨለማ የምነግራችሁን በብርሃን ተናገሩ፥ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ስበኩ።
28 ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቁንም ነፍስንና ሥጋን በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ።
29 ሁለት ድንቢጦች በአስር ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዱ ያለ አባታችሁ በምድር ላይ አይወድቅም።
30 ነገር ግን የራሳችሁ ጠጕር ሁሉ ተቈጥሮአል።
31 እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች ትበልጣላችሁ።
32 እንግዲህ በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ።
33 ነገር ግን በሰው ፊት የሚክደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እክደዋለሁ።
34 በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም።
35 እኔ የመጣሁት ሰውን በአባቱ ላይ፥ ሴት ልጅንም በእናትዋ ላይ፥ ምራትንም በአማትዋ ላይ ልፈታ ነው።
36 ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆናሉ።
37 ከእኔ ይልቅ አባቱን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔም ይልቅ ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።
38 መስቀሉንም የማይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።
39 ነፍሱን የሚያገኛት ያጠፋታል፥ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።
40 እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፥ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል።
41 ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል። ጻድቅንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቅን ዋጋ ይወስዳል።
42 ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፥ እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋው አይጠፋበትም።

ምዕራፍ 11

1 ኢየሱስም አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ማዘዙን በፈጸመ ጊዜ በከተሞቻቸው ሊያስተምርና ሊሰብክ ከዚያ ሄደ።
2 ዮሐንስም በወኅኒ ሆኖ የክርስቶስን ሥራ በሰማ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ።
3 የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ?
4 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ የምትሰሙትንና የምታዩትን ለዮሐንስ ንገሩት።
5 ዕውሮች ያያሉ፤ አንካሶችም ይሄዳሉ፤ ለምጻሞችም ይነጻሉ ደንቆሮችም ይሰማሉ፤ ሙታን ይነሳሉ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል።
6 በእኔም የማይሰናከል ሁሉ ብፁዕ ነው።
7 እነርሱም ሲሄዱ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ ዮሐንስ ሊናገር ጀመረ፡ — ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? በነፋስ የተናወጠ ሸምበቆ?
8 ነገር ግን ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ ቀጭን ልብስ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ።
9 ነገር ግን ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይ? አዎን፤ እላችኋለሁ፤ እና ከነቢይም የሚበልጡናቸው።
10 እነሆ፥ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና።
11 እውነት እላችኋለሁ፥ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ ዮሐንስ የሚበልጥ አልተነሣም፤ በመንግሥተ ሰማያት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል።
12 ከመጥምቁ ዮሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች ግፈኞችም ያዙአት።
13 ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ።
14 ብትቀበሉትስ፥ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው።
15 የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ።
16 ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን እመስለዋለሁ? በገበያ ተቀምጠው ባልንጀሮቻቸውን የሚጠሩ ልጆችን ይመስላል።
17 እንቢልታ ነፋንላችሁ አልዘፈናችሁምም፤ አዝነናል እናንተም አላዘናችሁም።
18 ዮሐንስ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፥ እነርሱም። ጋኔን አለበት አሉት።
19 የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፥ እነርሱም። እነሆ፥ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፥ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ አሉ። ጥበብ ግን በልጆችዋ ጸደቀች።
20 በዚያን ጊዜ የሚበዙ ተአምራት የተደረገባቸውን ከተማዎች ንስሐ ስላልገቡ ሊነቅፋቸው ጀመረ።
21 ወዮልህ ኮራዚን! ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ! በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፥ ማቅ ለብሰው በአመድም ነስንሰው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበርና።
22 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል።
23 አንቺም ቅፍርናሆም፥ እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ አልሽን፥ ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን እስከ ዛሬ በኖረች ነበርና።
24 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በፍርድ ቀን ከአንቺ ይልቅ ለሰዶም ምድር ይቀልላታል።
25 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ። አባት ሆይ፥ የሰማይና የምድር ጌታ፥ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ።
26 እንዲሁ አባት ሆይ፥ በፊትህ መልካም ሆኖአልና።

27 ሁሉ ከአባቴ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፤ ከወልድ በቀር ወልድም ሊገልጥለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም።

28 እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፥ ወደ እኔ ኑ፥ እኔም አሳርፋችኋለሁ።

29 ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ። እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፥ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ።

30 ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና።

ምዕራፍ 12

1 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእህል መካከል አለፈ። ደቀ መዛሙርቱም ተርበው እሸት ይቀጥፉ ይበሉም ጀመር።

2 ፈሪሳውያንም አይተው። እነሆ፥ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ አሉት።

3 እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ዳዊትና ከእርሱ ጋር የነበሩት በተራቡ ጊዜ ያደረገውን አላነበባችሁምን?

4 ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ ለካህናቱም ብቻ ካልሆነ በቀር ለእርሱና ከእርሱ ጋር ለነበሩት ይበላ ዘንድ ያልተፈቀደውን የገጽ ኅብስት እንደ በላ?

5 ወይስ በሰንበት ካህናት በቤተ መቅደሱ ሰንበትን ያረክሳሉ ንጹሕም እንደ ሆኑ በሕግ አላነበባችሁምን?

6 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በዚህ ስፍራ ከመቅደስ የሚበልጥ አለ አለ።

7 ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትም አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ብታውቁ ኃጢአት የሌለባቸውን ባልኰነናችሁም ነበር።

8 የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና።

9 ከዚያም አልፎ ወደ ምኩራባቸው ገባ።

10 እነሆም፥ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብለው ጠየቁት። እንዲከሱበት።

11 ከመካከላችሁ አንድ በግ ያለው በሰንበትም ቀን ጉድጓድ ውስጥ ቢወድቅ የማይይዘው የማያወጣው ማን ነው?

12 እንግዲህ ሰው ከበግ ምን ያህል ይሻላል? ስለዚህ በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአል።

13 ሰውየውንም። እጅህን ዘርጋ አለው። ዘረጋውም; እንደ ሌላውም ሙሉ በሙሉ ተመለሰ።

14 ፈሪሳውያንም ወጥተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ተማከሩበት።

15 ኢየሱስም አውቆ ከዚያ ፈቀቅ አለ ብዙ ሕዝብም ተከተሉት ሁሉንም ፈወሳቸው።

16 እንዳይገልጡትም አዘዛቸው።

17 በነቢዩ በኢሳይያስ።

18 እነሆ የመረጥሁት ባሪያዬ። ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ውዴ፥ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፥ ፍርድንም ለአሕዛብ ያወራል።

19 አይከራከርም አያለቅስም; ድምፁንም በአደባባይ የሚሰማ የለም።

20 ፍርድን ድል ለመንሣት እስኪያወጣ የተቀጠቀጠ ሸምበቆ አይሰብርም የሚጤስንም ተልባ አያጠፋም።

21 በስሙም አሕዛብ ይታመናሉ።

22 ያን ጊዜ ጋኔን ያደረበትን ዕውር ዲዳም ወደ እርሱ አመጡ፤ ዕውሩም ዲዳውም እስኪናገርና እስኪያይ ድረስ ፈወሰው።

23 ሕዝቡም ሁሉ ተገረመና። ይህ የዳዊት ልጅ አይደለምን?

24 ፈሪሳውያን ግን ሰምተው። ይህ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ።

25 ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማ ወይም ቤት ሁሉ አይቆምም።

26 ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ፥ እርስ በርሱ ተለያየ። መንግሥቱስ እንዴት ይቆማል?

27 እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፥ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል።

28 እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፥ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።

29 ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ቤቱን ይበዘብዛል።

30 ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፤ ከእኔም ጋር የማይሰበስብ ይበትናል.

31 ስለዚህ እላችኋለሁ፥ ለሰዎች ሁሉ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ይሰረይላቸዋል፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም።

32 በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም።

33 ዛፉን መልካም ፍሬውንም መልካም አድርጉ። ወይም ዛፉን ክፉ ፍሬውንም ክፉ አድርጉ፤ ዛፉ ከፍሬው ይታወቃልና።

34 እናንተ የእፉኝት ልጆች፥ ክፉዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ የተረፈውን አፍ ይናገራልና።

35 መልካም ሰው ከልብ መልካም መዝገብ መልካምን ያወጣል፥ ክፉ ሰውም ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል።

36 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል።

37 ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትኰነናለህ።

38 ከጻፎችና ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ መለሰው። መምህር ሆይ፥ ከአንተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን አሉ።

39 እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው ። ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም።

40 ዮናስ በዓሣ አንባሪ ሆድ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ነበረ፥ እንዲሁ። እንዲሁ የሰው ልጅ በምድር ልብ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል።

41 የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፥ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ።

42 ንግሥተ አዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና። እነሆም፥ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።

43 ርኵስ መንፈስ ከሰው በወጣ ጊዜ ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ስፍራ ያልፋል።

44 እርሱም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ፤ መጥቶም ባዶ ሆኖ፥ ተጠርጎና አጊጦ ያገኘዋል።

45 ከዚያም ሄዶ ከእርሱ የከፉትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት ከእርሱ ጋር ይወስዳል፥ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስበታል። ለዚህ ክፉ ትውልድ ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።

46 እርሱም ገና ለሕዝቡ ሲናገር፥ እነሆ፥ እናቱና ወንድሞቹ ከእርሱ ጋር ሊነጋገሩ ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር።

47 አንዱም። እነሆ፥ እናትህና ወንድሞችህ ከአንተ ጋር ሊነጋገሩ ፈልገው በውጭ ቆመዋል አለው።

48 እርሱ ግን ለነገረው መልሶ። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነ ማን ናቸው?

49 እጁንም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዘርግቶ። እነሆ እናቴና ወንድሞቼ።

50 በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፥ እርሱ ወንድሜ እህቴም እናቴም ነው።

ምዕራፍ 13

1 በዚያን ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕር ዳር ተቀመጠ።

2 በታንኳም ገብቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ሕዝቡም ሁሉ በባሕሩ ዳር ቆሙ።

3 በምሳሌም ብዙ ነገራቸው እንዲህም ሲል። እነሆ፥ ዘሪ ሊዘራ ወጣ።

4 ሲዘራም አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ፥ ወፎችም መጥተው በሉአቸው።

5 ከፊሉም ብዙ አፈር በሌለበት በድንጋይ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅም አፈር ስላልነበረው ያን ጊዜ በቀለ።

6 ፀሐይም በወጣች ጊዜ ተቃጠሉ። ሥር ስላልነበራቸው ደረቁ።

7 ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም በቀለና አነቀው።

8 ሌላው ግን በመልካም መሬት ላይ ወድቆ አንዱ መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ።

9 የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ።

10 ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ስለ ምን በምሳሌ ትነግራቸዋለህ?

11 እርሱም መልሶ፡ — ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፥ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም፡ አላቸው።

12 ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያው ይወሰድበታል።

13 ስለዚህ እያዩ ስለማያዩ በምሳሌ እነግራቸዋለሁ። ሰምተውም አይሰሙም፥ አያስተውሉምም።

14 የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ተፈጸመ፤ እርሱም። ማየትም ታያላችሁ አታስተውሉምም።

15 የዚ ሕዝብ ልብ ደንድኖአል ጆሮአቸውም ሰምተዋል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል። በዓይናቸው እንዳያዩ፥ በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ፥ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፥ ተመልሰውም እንዳይመለሱ፥ እኔም እንዳልፈውሳቸው።

16 ነገር ግን ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ ጆሮቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው።

17 እውነት እላችኋለሁና፥ ብዙዎች ነቢያትና ጻድቃን የምታዩትን ሊያዩ ወደዱ አላዩምም። የምትሰሙትንም ሰምታችሁ አልሰማችሁም።

18 እንግዲህ የዘሪውን ምሳሌ ስሙ።

19 ማንም የመንግሥትን ቃል ሰምቶ ሳያስተውል፥ ክፉው ይመጣል በልቡም የተዘራውን ይነጥቃል። በመንገድ ዳር ዘር የተቀበለው ይህ ነው።

20 ዘሩን በድንጋያማ ስፍራ የተቀበለው ግን ቃሉን ሰምቶ በደስታ የሚቀበለው ነው።

21 ነገር ግን ለጊዜው ይኖራል እንጂ በእርሱ ሥር የለውም፤ ከቃሉ የተነሣ መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ እርሱ ይሰናከላል።

22 በእሾህ መካከል የተዘራው ደግሞ ቃሉን የሚሰማ ነው። የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል፥ የማያፈራም ይሆናል።

23 በመልካም መሬት የተዘራው ግን ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው። ፍሬ ያፈራል አንዱም መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ያደርጋል።

24 ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘር የዘራን ሰውትመስላለች።

25 ነገር ግን ሰዎች ሲተኙ ጠላቱ መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሄደ።

26 ነገር ግን ስለት በበቀለና ፍሬ ባፈራ ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ።

27 የባለቤቱም ባሮች ቀርበው። ጌታ ሆይ፥ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበረምን? እንክርዳዱ ከወዴት አመጣው?

28 ጠላት ይህን አደረገ አላቸው። ሎሌዎቹም። እንኪያስ ሄደን ልንሰበስብ ትወዳለህን?

29 እርሱ ግን። እንክርዳዱን በምትለቅሙበት ጊዜ ስንዴውን ደግሞ እንዳትነቅሉባቸው።

30 እስከ መከር ድረስ አብረው ይደጉ፤ በመከርም ጊዜ አጫጆችን፡ — እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ እንድታቃጥሉም በየነዶው እሰሩት፥ ስንዴውን ግን በጎተራዬ ሰብስቡ፡ እላለሁ።

31 ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል፡ — መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራውን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤

32 እርስዋ ከዘር ሁሉ ታንሳለች፤ በአደገች ጊዜ ግን ከአትክልቶች መካከል ትበልጣለች የሰማይ ወፎችም መጥተው በቅርንጫፎችዋ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ሆነች።

33 ሌላ ምሳሌ ነገራቸው፥ እንዲህም አላቸው። መንግሥተ ሰማያት አንዲት ሴት ወስዳ መላው እስኪቦካ ድረስ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች።

34 ኢየሱስም ለሕዝቡ ይህን ሁሉ በምሳሌ ተናገረ። ያለ ምሳሌም አልነገራቸውም።

35 በነቢይ፡ — አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ፡ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ነው። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተሰወረውን እናገራለሁ፤

36 ኢየሱስም ሕዝቡን አሰናብቶ ወደ ቤት ገባ፤ ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው። የእርሻውን እንክርዳድ ምሳሌ ንገረን አሉት።

37 እርሱም መልሶ። መልካምን ዘር የሚዘራ የሰው ልጅ ነው፤

38 ሜዳው ዓለም ነው; መልካሙ ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው; እንክርዳዱ ግን የክፉው ልጆች ናቸው;

39 የዘራው ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩ የዓለም መጨረሻ ነው; አጫጆችም መላእክት ናቸው።

40 እንግዲህ እንክርዳዱ ተለቅሞ በእሳት እንደሚቃጠል፥ እንክርዳዱም ተለቅሞ በእሳት ይቃጠላል። በዚህ ዓለም መጨረሻም እንዲሁ ይሆናል።

41 የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፥ ከመንግሥቱም ማሰናከያን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይሰበስባሉ።

42 ወደ እቶንም እሳት ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

43 በዚያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ።

44 ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረ መዝገብ ትመስላለች። ሰው ባገኘው ጊዜ ሸሸገው፥ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያንን እርሻ ገዛ።

45 ደግሞ መንግሥተ ሰማያት የጌጥ ዕንቍ የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች።

46 ዋጋውም አንዲት ዕንቁ ባገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጦ ገዛው።

47 ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች ከየዓይነቱ ሁሉ የተሰበሰበ መረብን ትመስላለች።

48 ከሞላም በኋላ ወደ ባሕሩ ጐንተው ተቀመጡ፥ መልካሙንም በዕቃ ለቅመው ክፉውን ጣሉት።

49 በዓለም ፍጻሜ እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት ይመጣሉ ኃጢአተኞችንም ከጻድቃን መካከል ይለያሉ።

50 ወደ እቶንም እቶን ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

51 ኢየሱስም። ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን? አዎን ጌታ ሆይ አሉት።

52 እርሱም። ስለዚህ መንግሥተ ሰማያትን የሚማር ጻፊ ሁሉ ከመዝገቡ አዲሱንና አሮጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመስላል።

53 ኢየሱስም እነዚህን ምሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ።

54 ወደ አገሩም በመጣ ጊዜ እስኪደነቁ ድረስ በምኩራባቸው ያስተምራቸው ነበርና፡ — ይህ ሰው ይህን ጥበብና ይህን ተአምራት ከወዴት አገኘው?

55 ይህ የጸራቢው ልጅ አይደለምን? እናቱ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቹስ ያዕቆብና ዮሳ ስምዖንም ይሁዳም?

56 እኅቶቹስ ሁሉ ከእኛ ጋር አይደሉምን? እንግዲህ ይህ ሁሉ ነገር ከወዴት አገኘው?

57 በእርሱም ተሰናከሉ። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው።

58 በዚያም ስለ አለማመናቸው ብዙ ተአምራት አላደረገም።

ምዕራፍ 14

1 በዚያን ጊዜ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና ሰምቶ።

2 ባሪያዎቹንም። ይህ መጥምቁ ዮሐንስ ነው፤ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ; ስለዚህም በእርሱ ተአምራት ተገለጡ።

3 ሄሮድስ የወንድሙ የፊልጶስ ሚስት ስለ ሄሮድያዳ ዮሐንስን አስይዞ አስሮ በወኅኒ አኑሮት ነበርና።

4 ዮሐንስ።

5 ሊገድለውም በወደደ ጊዜ ሕዝቡን እንደ ነቢይ ስላዩት ፈራ።

6 ነገር ግን የሄሮድስ የልደት ቀን በሆነ ጊዜ የሄሮድያዳ ልጅ በፊታቸው ዘፈነች ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው።

7፤ ስለዚህም የምትለምነውን ሁሉ ይሰጣት ዘንድ በመሐላ ተስፋ ሰጠ።

8 እርስዋም በእናትዋ ታዝዛ። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በዚህ በወጭት ስጠኝ አለች።

9 ንጉሡም አዘነ፤ ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር በማዕድ ስለ ተቀምጡት ይሰጧት ዘንድ አዘዘ።

10 ልኮ የዮሐንስን ራስ በወኅኒ ቈረጠው።

11 ራሱንም በወጭት አምጥተው ለብላቴናይቱ ሰጡአት፥ ለእናትዋም ወሰደችው።

12 ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ሥጋውን አንሥተው ቀበሩት፥ ሄደውም ለኢየሱስ ነገሩት።

13 ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ከዚያ ብቻውን ወደ ምድረ በዳ በመርከብ ሄደ ሕዝቡም ሰምተው ከከተማዎች ወደ ውጭ በእግር ተከተሉት።

14 ኢየሱስም ወደ ውጭ ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አየ፥ አዘነላቸውም፥ ድውያንንም ፈወሳቸው።

15 በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ወደ መንደሮች ሄደው ለራሳቸው ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት።

16 ኢየሱስ ግን ። የሚበሉትን ስጡአቸው።

17 እነርሱም። በዚህ የለንም ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር።

18 እርሱም። ወደዚህ አምጡልኝ አለ።

19 ሕዝቡም በሣር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፥ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ ቆርሶም እንጀራውን ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፥ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ። .

20 ሁሉም በሉና ጠገቡ፥ የተረፈውንም ቍርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ አነሡ።

21 ከሴቶችና ከልጆችም በቀር የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር።

22 ወዲያውም ኢየሱስ ሕዝቡን ሲያሰናብት ደቀ መዛሙርቱን በታንኳ ገብተው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው።

23 ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ሊጸልይ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ፤ በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያ ነበረ።

24 ታንኳይቱም አሁን በባሕር መካከል ሳለች በማዕበል ትናወጥ ነበር፤ ነፋሱ ይቃወማልና።

25 ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ።

26 ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ደነገጡና። በፍርሃትም ጮኹ።

27 ወዲያውም ኢየሱስ ተናገራቸውና። እኔ ነኝ; አትፍራ።

28 ጴጥሮስም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ አንተስ ከሆንህ በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ አለው።

29 እርሱም። ና አለ። ጴጥሮስም ከመርከቡ በወረደ ጊዜ ወደ ኢየሱስ ሊሄድ በውኃው ላይ ሄደ።

30 የነፋሱንም ማዕበል አይቶ ፈራ። ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ አድነኝ እያለ ጮኸ።

31 ወዲያውም ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና። አንተ እምነት የጎደለህ፥ ስለ ምን ተጠራጠርህ?

32 ወደ ታንኳውም በገቡ ጊዜ ነፋሱ ተወ።

33 በታንኳይቱም የነበሩት ቀርበው። በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ሰገዱለት።

34 አልፈውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር ገቡ።

35 የዚያም ስፍራ ሰዎች ባወቁ ጊዜ በዙሪያው ወዳለው አገር ሁሉ ልከው የታመሙትን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ።

36 የልብሱንም ጫፍ ብቻ እንዲዳስሱ ለመኑት፥ የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

ምዕራፍ 15

1 ከኢየሩሳሌምም የመጡ ጻፎችና ፈሪሳውያን ወደ ኢየሱስ ቀርበው።

2 ደቀ መዛሙርትህ ስለ ምን የሽማግሎችን ወግ ይተላለፋሉ? እንጀራ ሲበሉ እጃቸውን አይታጠቡምና።

3 እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋላችሁ?

4 እግዚአብሔር። አባትህንና እናትህን አክብር፤ አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ሞትን ይሙት ብሎ አዝዞ ነበርና።

5 እናንተ ግን፡ — አባቱን ወይም እናቱን፡ — ለእኔ የምትጠቅመውን ሁሉ ስጦታ ነው የሚላቸው፡ አላት።

6 አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም፤ ነጻ ይሆናል። እንዲሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በወግ አጥባችኋል።

7 እናንተ ግብዞች ኢሳይያስ ስለ እናንተ።

8 ይህ ሕዝብ በአፉ ወደ እኔ ቀረበ፥ በከንፈሩም ያከብረኛል፤ ልባቸው ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው።

9 ነገር ግን የሰውን ሥርዓት ለትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል።

፥ አስተውሉም አላቸው።

11 ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም፤ ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው።

12 ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ፈሪሳውያን ይህን ነገር ሰምተው እንደ ተሰናከሉ አወቅህን?

13 እርሱ ግን መልሶ። የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል።

14 ተዉአቸው፤ የዕውሮች መሪዎች ናቸው። ዕውርም ዕውርን ቢመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ።

15 ጴጥሮስም መልሶ። ይህን ምሳሌ ንገረን አለው።

16 ኢየሱስም። እናንተ ደግሞ እስካሁን የማታስተውሉ ናችሁን?

17 ገና አታስተውሉምን?

18 ነገር ግን ከአፍ የሚወጣው ከልብ ይወጣል; ሰውየውንም ያረክሳሉ።

19 ከልብ ክፉ አሳብ፥ መግደል፥ ምንዝርነት፥ ዝሙት፥ መስረቅ፥ በውሸት መመስከር፥ ስድብ ይወጣልና።

20 ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው፤ ባልታጠበ እጅ መብላት ግን ሰውን አያረክሰውም።

21 ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ።

22 እነሆም፥ ከነናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ። ጌታ ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረኝ ብላ ጮኸች። ልጄ በዲያብሎስ እጅግ ተጨንቃለች።

23 እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ከኋላችን ትጮኻለችና።

24 እርሱ ግን መልሶ። ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላክሁም አለ።

25 እርስዋም መጥታ። ጌታ ሆይ፥ እርዳኝ ብላ ሰገደችለት።

26 እርሱ ግን መልሶ። የልጆችን እንጀራ ወስደህ ለውሾች መጣል አይገባም አለ።

27 እርስዋም። እውነት ጌታ ሆይ፥ ውሾች ግን ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች።

28 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት። ልጅዋም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

29 ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ ቀረበ። ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ።

30 ብዙ ሕዝብም አንካሶችና ዕውሮች ዲዳዎችም አንካሶችም ሌሎችም ብዙ ይዘው ወደ እርሱ መጡ፥ በኢየሱስም እግር አጠገብ ጣሉአቸው። እርሱም ፈወሳቸው።

31 ስለዚህ ሕዝቡ ዲዳዎች ሲናገሩ አንካሶችም ድኖ አንካሶች ሲሄዱ ዕውሮችም ሲያዩ ባዩ ጊዜ ተደነቁ፤ የእስራኤልንም አምላክ አከበሩ።

32 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፡ — ሕዝቡ ከእኔ ጋር አሁን ሦስት ቀን ስለ ቆዩ የሚበሉት ስለሌላቸው አዝንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዝሉ ጦመው አልሰዳቸውም።

33 ደቀ መዛሙርቱም። ይህን ያህል ሕዝብ የሚያጠግብ ይህን ያህል እንጀራ በምድረ በዳ ከወዴት እናገኛለን?

ስንት እንጀራ አላችሁ? አላቸው። እነርሱም። ሰባት፥ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ አሉት።

35 ሕዝቡም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዛቸው።

36 ሰባቱንም እንጀራ ዓሣውንም ይዞ አመሰገነ ቆርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፥ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ።
37 ሁሉም በሉና ጠገቡ፥ የተረፈውንም ቍርስራሽ ሰባት መሶብ ሙሉ አነሡ።
38 የበሉትም ከሴቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ።
39 ሕዝቡንም አሰናበተ ታንኳም ወደ መቅደላ ዳርቻ መጣ።

ምዕራፍ 16

1 ፈሪሳውያንም ከሰዱቃውያን ጋር ቀርበው ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ለመኑት።
2 እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። በመሸ ጊዜ። ሰማዩ ቀልቶአልና መልካም ይሆናል ትላላችሁ።
3 በማለዳም። እናንተ ግብዞች የሰማይን ፊት ታውቃላችሁ። እናንተ ግን የዘመኑን ምልክቶች ታውቃላችሁን?
4 ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ይሻል። ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ትቶአቸውም ሄደ።
5 ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በመጡ ጊዜ እንጀራ ለመውሰድ ረሱ።
6 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ተጠንቀቁ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ።
7 እንጀራ ስላልያዝን ነው ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።
8 ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እናንተ እምነት የጎደላችሁ፥ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትነጋገራላችሁ?
9 ገና አላስተዋላችሁምን? የአምስቱን ሺህ አምስቱን እንጀራ፥ ስንት መሶብም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን?
10 ለአራቱም ሺህ ሰባቱ እንጀራ፥ ስንት መሶብም አላነሣችሁም?
11 ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ ብዬ ስለ እንጀራ እንዳልነገርኋችሁ እንዴት አታስተውሉምን?
12 ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ትምህርት እንጂ ከእንጀራ እርሾ እንዲጠበቁ እንዳላላቸው አስተዋሉ።
13 ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ አገር በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። ሰዎች የሰውን ልጅ ማን እንደ ሆነ ይሉታል? ብሎ ጠየቃቸው።
14 እነርሱም። አንዳንዱ መጥምቁ ዮሐንስ፥ ሌሎችም ኤልያስ፥ ሌሎችም። ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ።
15 እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ?
16 ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ። አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ።
17 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፥ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ።
18 እኔም እልሃለሁ፥ አንተ ጴጥሮስ ነህ፥ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ። የገሃነም ደጆችም አይችሏትም።
19 የመንግሥተ ሰማያትንም መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፥ በምድርም የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል፥ በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል።
20 እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው።
21 ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሎችና ከካህናት አለቆች ከጻፎችም ብዙ መከራ ተቀብሎ ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይነግራቸው ጀመር።
22 ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ።
23 እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን።
24 ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፥ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ።
25 ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፥ ስለ እኔ ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል።
26 ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጐድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?
27 የሰው ልጅ ከመላእክቱ ጋር በአባቱ ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና። ከዚያም ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ይከፍለዋል።
28 እውነት እላችኋለሁ፥ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ በዚህ ከሚቆሙት ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ።

ምዕራፍ 17

1 ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው።
2 በፊታቸውም ተለወጠ ፊቱም እንደ ፀሐይ በራ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ።
3 እነሆም፥ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው።
4 በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ ኢየሱስን። አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ።
5 እርሱም ገና ሲናገር፥ እነሆ፥ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፥ እነሆም፥ ከደመናው። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ። ስሙት።
6 ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ፈርተው በግምባራቸው ወደቁ።
7 ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና። ተነሡ አትፍሩም አላቸው።
8 ዓይናቸውንም አንሥተው ሲያዩ ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም።
9 ከተራራውም ሲወርዱ ኢየሱስ። የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው።
10 ደቀ መዛሙርቱም። እንግዲህ ጻፎች። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ እንዲገባው ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት።
11 ኢየሱስም መልሶ። ኤልያስ በእውነት አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ይፈጽማል አላቸው።
12 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ኤልያስ አሁን መጥቶአል አላወቁትም ነበር ነገር ግን የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት። እንዲሁ ደግሞ የሰው ልጅ ከእነርሱ መከራ ይቀበላል።

13 ደቀ መዛሙርቱም ስለ መጥምቁ ዮሐንስ እንደ ነገራቸው አስተዋሉ።

14 ወደ ሕዝቡም በመጡ ጊዜ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረበና ተንበርክኮ።

15 አቤቱ፥ ልጄን ማረኝ፤ አብዷልና እጅግም ታዝቧልና፤ ብዙ ጊዜ በእሳትም ብዙ ጊዜ በውኃ ውስጥ ይወድቃልና።

16 ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት፥ ሊፈውሱትም አልቻሉም።

17 ኢየሱስም መለሰ። የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፥ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሥሃለሁ?ወደዚህ አምጡት።

18 ኢየሱስም ዲያብሎስን ገሠጸውና። ከእርሱም ወጣ ሕፃኑም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ።

19 ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው ወደ ኢየሱስ ቀርበው። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምንድር ነው?

20 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ስለ አለማመናችሁ እውነት እላችኋለሁ፥ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፥ ይህን ተራራ። ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ይሆናል። እና ያስወግዳል; ለእናንተም የሚሳናችሁ ነገር የለም።

21 ይህ ዓይነቱ ግን ከጸሎትና ከጾም በቀር አይወጣም።

22 በገሊላም ሲቀመጡ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ።

23 ይገድሉትማል በሦስተኛውም ቀን ይነሣል። እጅግም አዘኑ።

24 ወደ ቅፍርናሆምም በመጡ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ወደ ጴጥሮስ ቀርበው።

25 እርሱም። አዎን አለ። ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ኢየሱስ ቀረበውና። ስምዖን ሆይ፥ ምን ይመስልሃል? የምድር ነገሥታት ቀረጥ ወይስ ግብር የሚወስዱት ከማን ነው?ከገዛ ልጆቻቸው ወይስ ከእንግዶች?

26 ጴጥሮስም። ከእንግዶች ነው አለው። ኢየሱስም። እንኪያስ ልጆቹ ነጻ ናቸው አለው።

27 ነገር ግን እንዳናሰናከላቸው፥ ወደ ባሕር ሂድና መቃጥን ጣል፥ አስቀድሞ የሚወጣውን ዓሣ ውሰድ፤ አፉንም በከፈትህ ጊዜ ቁራሽ ብር ታገኛለህ፤ ወስደህ ለእኔና ለአንተ ስጣቸው።

ምዕራፍ 18

1 በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማን ነው?

2 ኢየሱስም ሕፃን ወደ እርሱ ጠርቶ በመካከላቸው አቆመው።

3 እውነት እላችኋለሁ፥ ካልተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ፥ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።

4 እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው።

፭ እናም እንደዚህ ያለውን አንድ ሕፃን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል።

6 ነገር ግን በእኔ ከሚያምኑ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ፥ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር መስጠም ይሻለው ነበር።

7 ወዮ ለዓለም ከኀጢአት የተነሣ! በደል ሊመጣ ይገባልና; ነገር ግን ማሰናከሉ ለሚመጣበት ለዚያ ሰው ወዮለት!

8 ስለዚህ እጅህ ወይም እግርህ ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከአንተ ጣላቸው፤ ሁለት እጅ ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘላለም እሳት ከምትጣል ይልቅ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።

9 ዓይንህ ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት ዓይን ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትጣል አንዲት ዓይን ኖራት ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።

10 ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ። እላችኋለሁና፥ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ።

11 የሰው ልጅ የጠፋውን ሊያድን መጥቶአልና።

12 እንዴት ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በግ ቢኖረው ከእነርሱም አንዱ ቢባዝን፥ ዘጠና ዘጠኙን ትቶ ወደ ተራራ ሄዶ የጠፋውን አይፈልግምን?

13 ቢያገኘውም፥ እውነት እላችኋለሁ፥ ካልጠፉት ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በዚያ በግ ደስ ይለዋል።

14 እንዲሁ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም።

15 ወንድምህም ቢበድልህ ሄደህ በአንተና በእርሱ ብቻ መካከል ኀጢአቱን ንገረው፤ ቢሰማህ ወንድምህን አትርፈሃል።

16 ባይሰማህ ግን፥ በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች አፍ ሁሉ ቃል ይጸና ዘንድ ዳግመኛ አንድ ወይም ሁለት ከአንተ ጋር ውሰድ።

17፤ እነርሱንም ባይሰማ፥ ለቤተ ክርስቲያን ንገር፤ ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማ፥ እንደ አሕዛብና እንደ ቀራጭ ይሁንልህ።

18 እውነት እላችኋለሁ፥ በምድር የምታስሩት ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል፥ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል።

19 ደግሞ እላችኋለሁ፥ ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢስማሙ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ ይደረግላቸዋል።

20 ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና።

21 ጴጥሮስም ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተወው? እስከ ሰባት ጊዜ?

22 ኢየሱስም። እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም።

23 ስለዚህ መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቈጣጠር የሚወድ ንጉሥን ትመስላለች።

24 መቁጠርም በጀመረ ጊዜ አሥር ሺህ መክሊት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው አመጡ።

25 የሚከፍለውም ስላልነበረው፥ እርሱንና ሚስቱን ልጆቹንም፥ ያለውንም ሁሉ እንዲሸጥ ጌታው አዘዘ።

26 ባሪያውም ወድቆ ሰገደለት።

27 የዚያም ባሪያ ጌታ አዘነለት ፈታውም ዕዳውንም ተወው።

28 ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ባሪያዎች መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን አገኘ፤ እጁንም ጭኖ፡ — ያለብህን ዕዳ ክፈልልኝ፡ ብሎ አንገቱ ያዘ።

29 ባልንጀራው ባሪያም በእግሩ ላይ ወድቆ። ታገሠኝ፥ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው።

30 አልወደደም፥ ነገር ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወኅኒ አኖረው።

31 ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም የሆነውን ባዩ ጊዜ እጅግ አዘኑ፥ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው አወሩ።

32 ጌታውም ከጠራው በኋላ፡ — አንተ ክፉ ባሪያ፥ ስለ ፈለግህ ያን ዕዳ ሁሉ ተውጬሃለሁ፡ አለው።

33 እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ባሪያ ልትምረው አይገባህምን?

34 ጌታውም ተቈጥና የሚገባውን ሁሉ እስኪከፍል ድረስ ለሚሣቀዩት አሳልፎ ሰጠው።

35 እናንተ እያንዳንዳችሁ ወንድሙን ከልባችሁ ይቅር ካላላችሁ፥ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል።

ምዕራፍ 19

1 ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ ከገሊላ ወጥቶ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ አገር መጣ።

2 ብዙ ሕዝብም ተከተሉት። በዚያም ፈወሳቸው።

3 ፈሪሳውያንም ወደ እርሱ ቀርበው ሲፈትኑት፡ — ሰው በነገር ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን?

4 እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው።

5፤ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፥ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉን?

6 ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው።

7 እነርሱም። እንኪያስ ሙሴ የፍችዋን ጽሕፈት ሰጥተው እንዲፈቱአት ስለ ምን አዘዘ?

8 ሙሴ ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ሚስቶቻችሁን እንድትፈቱ ፈቀደላችሁ፤ ነገር ግን ከጥንት ጀምሮ እንዲህ አልነበረም።

9 እኔም እላችኋለሁ፥ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን ፈትቶ ሌላይቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል፥ የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዝራል።

10 ደቀ መዛሙርቱም።

11 እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፡ — ይህን ቃል ከተሰጣቸው በቀር ሁሉም ሊቀበሉ አይችሉም።

12 ከእናታቸው ማኅፀን እንዲሁ የተወለዱ ጃንደረቦች አሉና፥ በሰውም ጃንደረቦች የሆኑ አንዳንድ ጃንደረቦች አሉ፥ ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን ጃንደረቦች ያደረጉ ጃንደረቦች አሉ። መቀበል የሚቻለው ይቀበለው።

13 በዚያን ጊዜ እጁን እንዲጭንባቸውና እንዲጸልይ ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው።

14 ኢየሱስ ግን። ሕፃናትን ተዉአቸው ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና።

15 እጁንም ጭኖ ከዚያ ሄደ።

16 እነሆም፥ አንድ ሰው ቀርቦ። መምህር ሆይ፥ የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ?

17 እርሱም። ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትእዛዛትን ጠብቅ።

18 እርሱም። የትኛው? ኢየሱስም፡- አትግደል፥ አታመንዝር፥ አትስረቅ፥ በሐሰት አትመስክር።

19 አባትህንና እናትህን አክብር፥ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ።

20 ጕልማሳውም። ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሬ ጠብቄአለሁ፤ ገና የሚጐድለኝ ምንድር ነው?

21 ኢየሱስም። ፍጹም ልትሆን ብትወድ ሂድና ያለህን ሸጠህ ለድሆች ስጥ፥ መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው።

22 ጕበዙም ነገሩን በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ።

23 ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፥ ለባለ ጠጋ ሰው መንግሥተ ሰማያት መግባት በጭንቅ ነው።

24 ዳግመኛም እላችኋለሁ፥ ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላል።

25 ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ተገረሙና። እንኪያስ ማን ሊድን ይችላል?

26 ኢየሱስም እነርሱን ተመልክቶ እንዲህ አላቸው። በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል ።

27 ጴጥሮስም መልሶ። እነሆ፥ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እንግዲህ ምን ይኖረናል?

28 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እስራኤል።

29 ስለ ስሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እኅቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል።

30 ነገር ግን ብዙዎች ፊተኞች ኋለኞች ይሆናሉ። ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

ምዕራፍ 20

1 መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤትን ትመስላለችና።

2 ከሠራተኞቹም ጋር በቀን አንድ ዲናር ከተስማማ በኋላ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው።

3 በሦስተኛውም ሰዓት ወጥቶ በገበያ ስፍራ ሌሎችን ቆመው አየና።

4 እንዲህም አላቸው። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ እና የሚገባውን ሁሉ እሰጣችኋለሁ። መንገዳቸውንም ሄዱ።

5 ደግሞም በስድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ።
6 በአሥራ አንደኛው ሰዓትም ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘና፡- ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ስለ ምን ቆማችኋል?
7 የሚቀጥረን ስለሌለ ነው አሉት። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ። ትክክል የሆነውንም ሁሉ ትቀበላላችሁ።
8 በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አስተዳዳሪውን፡ — ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ዋጋቸውን ስጣቸው፡ አለው።
9 በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የተቀጠሩት በመጡ ጊዜ ለእያንዳንዱ አንድ ዲናር ተቀበሉ።
10 ፊተኞችም በመጡ ጊዜ አብዝተው የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር። እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።
11 ተቀብለውም በቤቱ ባለቤት ላይ አንጐራጐሩ።
12 እነዚህ ኋለኞች አንድ ሰዓት ብቻ ሠርተዋል፥ የቀኑንም ሸክምና ትኵሳት ከተሸከምን ከእኛ ጋር አስተካከልሃቸው አለ።
13 እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ መለሰ። ወዳጄ ሆይ፥ አልበደልሁህም በአንድ ዲናር አልተስማማህምን?
14 የአንተን ውሰድና ሂድ፤ እኔም ለአንተ እንደ ሰጠሁ ለዚህ ለኋለኛው እሰጣለሁ።
15 በራሴ የምወደውን ላደርግ አልተፈቀደልኝምን? እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ዓይንህ ምቀኛ ናትን?
16 እንዲሁ ኋለኞች ፊተኞች፥ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸው።
17 ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን በመንገድ ላይ ብቻቸውን አቅርበ እንዲህ አላቸው።
18 እነሆ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጻፎች ተላልፎ ይሰጣል የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል።
19 ሊዘባበቱበትና ሊገርፉትም ሊሰቅሉትም ለአሕዛብ አሳልፎ ይሰጣል፥ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል።
20 የዘብዴዎስም ልጆች እናት ከልጆችዋ ጋር እየሰገደችለት አንድ ነገርም እየለመነች ወደ እርሱ ቀረበች።
ምን ትፈልጊያለሽ? አላት ። እርስዋም። እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ አንዱ በቀኝህ ሁለተኛውም በግራ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ ስጣቸው አለችው።
22 ኢየሱስ ግን መልሶ። የምትለምኑትን አታውቁም አለ። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፥ እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? እንችላለን አሉት።
23፤ ርሱም፡-
ከጽዋዬ፡ ትጠጣላችሁ፡ እኔ፡ በጠመቁ፡ ጥምቀት፡ ትጠመቃላችኹ፤ ነገር፡ ግን፥ በቀኝ፡ እና ፡ በግራዬ፡
መቀመጥ፡ የእኔ፡ አይደለም፥ ነገር፡ ግን፡ ይሆናል ፡ አላቸው። ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ተሰጥቷቸዋል።
24 አሥሩም በሰሙ ጊዜ በሁለቱ ወንድሞች ላይ ተቈጡ።
25 ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ፡ — የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆችም እንዲገዙአቸው ታውቃላችሁ።
26 በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤
27 ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ ለእናንተ ባሪያ ይሁን።
28 እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።
29 ከኢያሪኮም ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።
30 እነሆም፥ ሁለት ዕውሮች በመንገድ ዳር ተቀምጠው ኢየሱስ እንዲያልፍ በሰሙ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረን እያሉ ጮኹ።
31 ሕዝቡም ዝም ስላሉ ገሠጹአቸው፤ እነርሱ ግን። አቤቱ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረን እያሉ አብዝተው ጮኹ።
32 ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው።
33 ጌታ ሆይ፥ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ አሉት።
34 ኢየሱስም አዘነላቸው ዓይኖቻቸውንም ዳሰሰ ያን ጊዜም ዓይኖቻቸው አዩ ተከተሉት።

ምዕራፍ 21

1 ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ በደረሱ ጊዜ ያን ጊዜ ኢየሱስን ሁለት ደቀ መዛሙርት ላከ።
2 በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፥ ወዲያውም የታሰረ አህያ ውርንጫም ከእርስዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ አላቸው።
3 ማንም ሰው አንዳች ቢላችሁ። ወዲያውም ይልካቸዋል።
4 ይህ ሁሉ የሆነው በነቢይ።
5 ለጽዮን ሴት ልጅ፡ — እነሆ፥ ንጉሥሽ የዋህ ሆኖ በአህያይቱም በውርንጫይቱ ላይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል፡ በሉአት።
6 ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ።
7 አህያይቱንና ውርንጫዋንም አምጥተው ልብሳቸውን በእነርሱ ላይ ጫኑ፥ በላዩም አስቀመጡት።
8 እጅግም ብዙ ሕዝብ ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ። ሌሎችም ከዛፎች ላይ ቅርንጫፎችን እየቆረጡ በመንገድ ላይ ያነጥፉ ነበር.
9 የሚቀድሙትም ሕዝብም፡- ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ፥ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እያሉ ጮኹ። ሆሣዕና በአርያም።
10 ወደ ኢየሩሳሌምም በገባ ጊዜ ከተማይቱ ሁሉ። ይህ ማን ነው?
11 ሕዝቡም። ይህ የገሊላ ናዝሬት ነቢዩ ኢየሱስ ነው አሉ።
12 ኢየሱስም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ገባ፥ በመቅደስም የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፥ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠ።

13 እንዲህም አላቸው። ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል። እናንተ ግን የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችኋት።

14 በመቅደስም ዕውሮችና አንካሶች ወደ እርሱ ቀረበው። እርሱም ፈወሳቸው።

15 የካህናት አለቆችና ጸፎችም ያደረገውን ተአምራት ባዩ ጊዜ፥ በመቅደስም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ፥ እያሉ የሚጮኹትን ልጆች ባዩ ጊዜ። በጣም ተናደዱ፤

16 እነዚህ የሚሉትን ትሰማለህን? ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ከሕፃናትና ከሚጠቡት አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ የሚለውን ከቶ አላነበባችሁምን?

17 ትቶአቸውም ከከተማ ወጥቶ ወደ ቢታንያ ወጣ። በዚያም አደረ።

18 በማለዳም ወደ ከተማይቱ ሲመለስ ተራበ።

19 በለስም በመንገድ ላይ ባየ ጊዜ ወደ እርስዋ መጣ፥ ከቅጠልም ብቻ በቀር ምንም አላገኘባትም፥ እንዲህም አላት ። በለሲቱም ወዲያው ደረቀች።

20 ደቀ መዛሙርቱም አይተው ተደነቁና።

21 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ። ወደ ባሕር ተወርወር ;ይደረጋል።

22 አምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ።

23 ወደ መቅደስም በገባ ጊዜ ሲያስተምር የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሎች ወደ እርሱ ቀረበው። እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ?ይህንስ ሥልጣን ማን ሰጠህ?

24 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው።

25 የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነበረች?ከሰማይ ወይስ ከሰው? እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያስ ስለ ምን አላመናችሁበትም?

26 ነገር ግን። ከሰው ብንል። እኛ ሕዝቡን እንፈራለን; ሁሉም ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩታልና።

27 ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት። እርሱም፡ — እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ፡ አላቸው።

28 ነገር ግን ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት። ወደ ፊተኛውም ቀርቦ። ልጄ ሆይ፥ ዛሬ ሂድ በወይኔ አትክልት ሥራ አለው።

29 እርሱም መልሶ። አልወድም አለ፤ በኋላ ግን ተጸጸተና ሄደ።

30 ወደ ሁለተኛውም ቀርቦ እንዲሁ አለ። እሄዳለሁ ጌታዬ አለ አልሄደም።

31 ከእነርሱ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ ያደረገ ማን ነው? ፊተኛው አሉት። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ፥ ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ይገባሉ።

32 ዮሐንስ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበርና፥ አላመናችሁበትምም፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑበት፤ እናንተም አይታችሁ ታምኑበት ዘንድ በኋላ ንስሐ አልገባችሁም።

33 ሌላ ምሳሌ ስሙ፡ — ወይንን ተክሎ ከበበው፥ መጥመቂያም የቈፈረበት፥ ግንብም ሠርቶ ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሩቅ አገር የሄደ አንድ ባለቤት ነበረ።

34 የፍሬውም ጊዜ በቀረበ ጊዜ ፍሬውን ይቀበሉ ዘንድ ባሮቹን ወደ ገበሬዎች ላከ።

35 ገበሬዎቹም ባሮቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት አንዱንም ገደሉት አንዱንም ወገሩት።

36 ደግሞ ከፊተኞች የበዙ ሌሎች ባሮችን ላከ፤ እንዲሁም አደረጉባቸው።

37 ከሁሉም በኋላ ግን። ልጄን ያፍሩታል ብሎ ልጁን ላከባቸው።

38 ገበሬዎቹ ግን ልጁን ባዩ ጊዜ እርስ በርሳቸው። ኑ፥ እንግደለው፥ ርስቱንም እንውሰድ።

39 ይዘውም ከወይኑ አትክልት ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት።

40 እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ በመጣ ጊዜ በእነዚያ ገበሬዎች ምን ያደርጋቸዋል?

41 እነርሱም። እነዚያን ክፉዎች በክፉ ያጠፋቸዋል፥ የወይኑንም አትክልት ፍሬውን በየወቅቱ ለሚሰጡት ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል፡ አሉት።

42 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህ ከጌታ ዘንድ ነው፥ ለዓይኖቻችንም ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን?

43 ስለዚህ እላችኋለሁ፥ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወሰዳለች ፍሬዋንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች።

44 በዚህ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ የሚወድቅበትን ሁሉ ግን ይፈጨዋል።

45 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ።

46 ነገር ግን እጃቸውን ሊጭኑበት በፈለጉ ጊዜ ሕዝቡን እንደ ነቢይ ስላዩት ፈሩ።

ምዕራፍ 22

1 ኢየሱስም መልሶ በምሳሌ ነገራቸውእንዲህም አላቸው።

2 መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች።

3 ወደ ሰርጉም የታደሙትን ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም።

4 ደግሞ ሌሎችን ባሪያዎች ላከ እንዲህም አለ፡ — ለተጠሩት፡ — እነሆ፥ እራት አዘጋጀሁ፡ በሬዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል፡ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፡ ወደ ሰርጉ ኑ፡ አላቸው።

5 እነርሱ ግን አቅልለው አንዱ ወደ እርሻው አንዱም ወደ ንግዱ ሄዱ።

6 የቀሩትም ባሪያዎቹን ወስደው ተሳደቡባቸው ገደሉአቸውም።

7 ንጉሡም በሰማ ጊዜ ተቈጣ፤ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ነፍሰ ገዳዮች አጠፋ ከተማቸውንም አቃጠለ።

8 በዚያን ጊዜ ባሪያዎቹን፡ — ሰርጉ ተዘጋጅቷል፥ የታደሙት ግን የሚገባቸው አልነበረም፡ አላቸው።

9 እንግዲህ ወደ መንገድ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ።

10 እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንና በጎዎችን ሰበሰቡ፥ ሰርጉም ከእንግዶች ጋር ተደረገ።
11 ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያልለበሰውን አንድ ሰው አየ።
12 ወዳጄ ሆይ፥ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ?ንግግሩም ጠፋ።
13 ንጉሡም አገልጋዮቹን። እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ ጣሉት አላቸው። በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።
14 የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።
15 ፈሪሳውያንም ሄደው እንዴት አድርገው በንግግሩ እንዲያጠምዱት ተማከሩ።
16 ደቀ መዛሙርታቸውንም ከሄሮድስ ወገን ጋር ላኩ።
17 እንግዲህ ምን ይመስላችኋል?ለቄሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም?
18 ኢየሱስ ግን ክፋታቸውን አውቆ፡ — እናንተ ግብዞች፥ ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ?
19 የግብር ገንዘቡን አሳዩኝ። እነርሱም አንድ ዲናር አመጡለት።
20 እርሱም። ይህ መልክ ጽሕፈቱስ የማን ነው?
21 የቄሣር ነው አሉት። እንግዲህ። እንግዲህ የቄሣርን ለቄሣር አስረክቡ፤ ለእግዚአብሔርም የሆነው ለእግዚአብሔር ነው።
22 ይህንም በሰሙ ጊዜ አደነቁ ትተውትም ሄዱ።
23 በዚያን ቀን። ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ እርሱ ቀርበው።
24 መምህር ሆይ፥ ሙሴ። ሰው ልጅ ሳይወልድ ቢሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ አለ።
25 ሰባት ወንድሞች ከእኛ ጋር ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ሞተ ዘርም ሳይኖረው ሚስቱን ለወንድሙ ተወ።
26 እንዲሁም ሁለተኛውም ሦስተኛውም እስከ ሰባተኛው ድረስ።
27 ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች።
28 እንግዲህ በትንሣኤ ከሰባቱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች?ሁሉም ነበሯትና።
29 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ።
30 በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም አይጋቡምም።
31 ስለ ትንሣኤ ሙታን ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ የተነገረውን አላነበባችሁምን?
32 እኔ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝን? እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም።
33 ሕዝቡም ይህን በሰሙ ጊዜ በትምህርቱ ተገረሙ።
34 ፈሪሳውያንም ሰዱቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ።
35 ከእነርሱም አንዱ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው።
36 መምህር ሆይ፥ ከሕግ ማንኛይቱ ትእዛዝ ታላቅ ናት?
37 ኢየሱስም። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም ውደድ አለው።
38 ታላቂቱና ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።
39 ሁለተኛይቱም ይህችን ትመስላለች፡ — ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ የምትል ናት።
40 በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ላይ ሕጉ ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል።
41 ፈሪሳውያንም ተሰብስበው ሳሉ ኢየሱስ።
42 ስለ ክርስቶስ ምን ይመስላችኋል? የማን ልጅ ነው?የዳዊት ልጅ ነው አሉት።
43 እርሱም፡ — እንኪያስ ዳዊት።
44 እግዚአብሔር ጌታዬን፡ — ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው።
45 እንግዲህ ዳዊት ጌታ ብሎ ከጠራው፥ እንዴት ልጁ ይሆናል?
46 አንድም ቃል ማንም ሊመልስለት የተቻለው የለም፥ ከዚያን ቀንም በኋላ ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

ምዕራፍ 23

1 ኢየሱስም ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ።
2 ጻፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል።
3 ያዘዙአችሁን ሁሉ ጠብቁ አድርጉም። ነገር ግን እንደ ሥራቸው አታድርጉ፤ ይላሉና አያደርጉምና።
4 ከባድና ከባድ ሸክም አስረው በሰው ትከሻ ላይ ይጫናሉና። ነገር ግን ራሳቸው በአንዲት ጣታቸው አያንቀሳቅሷቸውም።
5 ለሰዎችም ይታዩ ዘንድ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ አክሊላቸውንም ያሰፋሉ፥ የልብሳቸውንም ጨፍ ያሰፋሉ።
6 በበዓላም የከበሬታ ቤቶችን፥ በምኵራብም የከበሬታ ወንበር ውደዱ።
7 በገበያም ሰላምታ ያቅርቡ፥ ሰዎችም።
8 እናንተ ግን መምህር ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ እርሱም ክርስቶስ ነውና። እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ።
9 አባታችሁ አንዱ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም አባት ብላችሁ አትጥሩ።
10 እናንተም ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ እርሱም ክርስቶስ ነው።
11 ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነው የእናንተ ባሪያ ይሁን።
12 ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል። ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ከፍ ይላል።
13 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። መንግሥተ ሰማያትን በሰው ላይ ዘግታችኋልና፤ ወደ ራሳችሁ አትገቡም የሚገቡትንም እንዲገቡ አትፈቅድም።
14 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። የመበለቶችን ቤት ትበላላችሁና ጸሎታችሁንም ስለ ማታስረዝሙ፥ ስለዚህም የባሰ ፍርድ ትቀበላላችሁ።

15 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። አንድ ሰው ልታሳምኑ በባሕርና በደረቅ ስለምትዞሩ፥ በተገለበጠም ጊዜ ከእናንተ ይልቅ ሁለት እጥፍ የገሃነም ልጅ ታደርገዋላችሁ።

16 ማንም በቤተ መቅደስ የሚምል ምንም አይደለም የምትሉ ዕውሮች መሪዎች፥ ወዮላችሁ እናንተ። ማንም በቤተ መቅደሱ ወርቅ የሚምል ግን ባለ ዕዳ አለበት።

17 እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፥ ማናቸው ይበልጣል? ወርቁ ወይስ ወርቁን የሚቀድስ ቤተ መቅደስ?

18 ማንም በመሠዊያው የሚምል ምንም የለበትም። ማንም በላዩ ባለው መባ የሚምል ግን በደለኛ ነው።

19 እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፥ ማናቸው ይበልጣል? መባው ወይስ መሠዊያው መባውን የሚቀድሰው?

20 ስለዚህ ማንም በመሠዊያው የሚምል በእርሱና በእርሱ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል።

21፤ ማንም በቤተ መቅደስ የሚምል በእርሱና በእርሱ በሚኖረው ይምላል።

22 በሰማይም የሚምል በእግዚአብሔር ዙፋን በእርሱም ላይ በተቀመጠው ይምላል።

23 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። ከአዝሙድና ከእንስላል ከከሙን አሥራት ስለምታወጡ፥ በሕግ ያለውን ዋና ነገር ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም ስለ ትተዋላችሁ፤ ሌላውን ሳትተው ይህን ልታደርጉት በተገባችሁ ነበር።

24 እናንተ ዕውሮች መሪዎች፥ ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ።

25 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። እናንተ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ታጠራላችሁና፥ በውስጣቸው ግን ቅሚያና ትርፍ ሞልቶባቸዋል።

26 አንተ ዕውር ፈሪሳዊ፥ ውጭቸው ደግሞ ንጹህ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ያለውን አጥራ።

27 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። እናንተ በውጭ አምረው የሚታዩ ነገር ግን የሙታን አጥንት ርኩሰትም ሁሉ የሞላባቸውን በኖራ የተለሰኑ መቃብሮችን ትመስላላችሁና።

28 እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፥ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል።

29 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታስጌጡ።

30 በአባቶቻችን ዘመን ኖረን ቢሆን በነቢያት ደም ከእነርሱ ጋር ባልተባበርንም ነበር በላቸው።

31 ስለዚህ እናንተ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ እናንተ በራሳችሁ ላይ ምስክሮች ናችሁ።

32 እንግዲህ የአባቶቻችሁን መስፈሪያ ሙሉ።

33 እናንተ እባቦች፥ የእፉኝት ልጆች፥ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ?

34 ስለዚህ፥ እነሆ፥ እኔ ነቢያትንና ጥበበኞችን ጻፎችንም ወደ እናንተ እልካለሁ፥ ከእነርሱም ግደሉና ትሰቅላላችሁ። ከእነርሱም አንዳንዶቹ በምኩራቦቻችሁ ትገርፋላችሁ ከከተማ ወደ ከተማም ታሳድዳላችሁ።

35 ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደሱና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቅ ደም ሁሉ ይደርስባችሁ ዘንድ።

36 እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይደርሳል።

37 ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ ነቢያትን የምትገድል ወደ አንቺ የተላኩትንም የምትወግር ዶሮ ዶሮዎችዋን ከክንፎችዋ በታች እንደምትሰበስብ ልጆችሽን እሰበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ፥ እናንተም አልወደዳችሁም።

38 እነሆ፥ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል።

39 እላችኋለሁና፥ ከዛሬ ጀምሮ አታዩኝም፥ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ።

ምዕራፍ 24

1 ኢየሱስም ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፥ ደቀ መዛሙርቱም የመቅደሱን ግንቦች ሊያሳዩት ወደ እርሱ ቀረቡ።

2 ኢየሱስም አላቸው። ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ፥ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም።

3 እርሱም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፥ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው። ንገረን፥ ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድር ነው?

4 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ።

5 ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ።

6 ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠበቁ፥ አትደንግጡ፤ ነገር ግን መጨረሻው ገና ነው።

7 ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ ራብም ቸነፈርም የምድርም መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ይሆናል።

8 እነዚህ ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

9 በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጡአችኋል ይገድሉአችሁማል፥ ስለ ስሜም በአሕዛብ ሁሉ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።

፲ እናም በዚያን ጊዜ ብዙዎች ይሰናከላሉ፤ እናም እርስ በርሳቸው አሳልፈው ይሰጣሉ፤ እናም እርስ በርሳቸው ይጠላሉ።

11 ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ።

፲፪ እናም ዓመፃ ስለሚበዛ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዘቅዛለች።

13 እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

14 ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል። ከዚያም መጨረሻው ይመጣል።

15፤ እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለው የጥፋት ርኵሰት በተቀደሰው ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ፥ የሚያነብ ያስተውል፥

16 በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራዎች ይሽሹ።
17 በሰገነት ላይ ያለ ከቤቱ አንዳች ይወስድ ዘንድ አይውረድ።
18 በሜዳም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላ አይመለስ።
19 በዚያም ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው!
20 ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ።
21 በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናልና።
22 እነዚያ ቀኖችስ ባያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ስለ ተመረጡት ሰዎች ያጥራሉ።
23 በዚያን ጊዜ ማንም። እነሆ፥ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም ከዚያ አለ ቢላችሁ። አትመኑ።
24 ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፥ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ። ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ።
25 እነሆ፥ አስቀድሜ ነግሬአችኋለሁ።
26 ስለዚህ። እነሆ፥ እርሱ በምድረ በዳ ነው ቢሉአችሁ። አትውጡ፤ እነሆ፥ በድብቅ ቤት አለ፤ አትመኑ።
27 መብረቅ ከምሥራቅ እንደሚወጣ ወደ ምዕራብም እንደሚያበራ፥ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል።
28 በድን ወዳለበት በዚያ አሞራዎች ይሰበሰባሉና።
29 ከዚያ ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፥ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፥ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፥ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ።
30 በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል፥ በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፥ የሰው ልጅም በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል።
31 መላእክቱንም በታላቅ የመለከት ድምፅ ይልካል፥ ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት የተመረጡትን ይሰበስባሉ።
32 አሁንም የበለስን ዛፍ ምሳሌ ተማር። ቅርንጫፉ ገና ሲለሰልስ ቅጠልንም ሲያበቅል በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ።
33 እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ስታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እወቁ።
34 እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።
35 ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።
36 ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባቴ ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ የሚያውቅ የለም።
37 ነገር ግን የኖኅ ዘመን እንደ ነበረ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።
38 ከጥፋት ውሃ በፊት በነበረው ዘመን ኖኅ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ ሲበሉና ሲጠጡ ሲጋቡና ሲጋቡም፥
39 የጥፋት ውኃም መጥቶ ሁሉንም እስከ ወሰደ ድረስ አላወቀም ነበር; የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል።
40 በዚያን ጊዜ ሁለቱ በእርሻ ይሆናሉ; አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል.
41 ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጫሉ; አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል.
42 ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።
43 ነገር ግን ይህን እወቁ ባለቤቱ በምን ሰዓት ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፥ በነቃ፥ ቤቱንም ሊቈፈር ባልተወም ነበር።
44 ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፥ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና።
45 እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎቹ ላይ የሾመው ታማኝና ልባም ባሪያ ማን ነው?
46 ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው።
47 እውነት እላችኋለሁ፥ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል።
48 ነገር ግን ያ ክፉ ባሪያ በልቡ።
49 ከሰከሩም ጋር ባልንጀሮቹን ባሪያዎች ሊመታና ሊበላና ሊጠጣ ይጀምራል።
50 የዚያ ባሪያ ጌታ በማይመለከተው ቀን ባላወቀውም ሰዓት ይመጣል።
51 ቈርጠውም ከግብዞች ጋር እድል ፈንታውን ይሾማሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

ምዕራፍ 25

1 በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ሙሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቆነጃጅትን ትመስላለች።
2 ከእነርሱም አምስቱ ልባሞች አምስቱም ሰነፎች ነበሩ።
3 ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙም።
4 ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰሮአቸው ዘይት ያዙ።
5 ሙሽራው በዘገየ ጊዜ ሁሉም አንቀላፉና ተኙ።
6 በመንፈቀ ሌሊትም ጩኸት ሆነ። እነሆ፥ ሙሽራው ይመጣል። ልትቀበሉት ውጡ።
7 እነዚያም ቆነጃጅት ሁሉ ተነሥተው መብራታቸውን አዘጋጁ።
8 ሰነፎቹም ልባሞቹን። መብራታችን ጠፍቶአልና።
9 ልባሞቹ ግን መልሰው። ለእኛና ለእናንተ በቂ እንዳይሆን፥ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ።
10 ሊገዙም በሄዱ ጊዜ ሙሽራው መጣ። ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ፥ በሩም ተዘጋ።
11 ከዚህም በኋላ የቀሩት ደናግል መጡና። ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ ክፈትልን አሉ።
12 እርሱ ግን መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፥ አላውቃችሁም አለ።
13 የሰው ልጅ የሚመጣበትን ቀንና ሰዓት ስለማታውቁ እንግዲህ ንቁ።
14 መንግሥተ ሰማያት ወደ ሩቅ አገር የሚሄድ ሰው ባሪያዎቹን ጠርቶ ያለውን ንብረት እንደ ሰጣቸው ትመስላለችና።

15 ለአንዱ አምስት መክሊት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና። ለእያንዳንዱ ሰው እንደ ችሎታው; ወዲያውም ሄደ።
16 አምስት መክሊትም የተቀበለው ሄዶ ነገደበት ሌላም አምስት መክሊት አተረፈ።
17 እንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ።
18 አንድ የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቈፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ።
19 ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው።
20 አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀርቦ ሌላ አምስት መክሊት አቀረበ።
21 ጌታውም፡- መልካም፥ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ በጥቂቱ ታምነሃል በብዙ እሾምሃለሁ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።
22 ሁለት መክሊትም የተቀበለው ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፥ ሌላ ሁለት መክሊት አተረፍሁበት አለ።
23 ጌታውም እንዲህ አለው። በጥቂቱ ታምነሃል፥ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ።
24 አንድ መክሊትም የተቀበለው ቀርቦ።
25 ፈራሁም ሄጄም መክሊትህን በምድር ቀበርሁት፤ እነሆ፥ ያህ አለህ።
26 ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው።
27 እንግዲህ ገንዘቤን ለለዋጮች ልትሰጥ በተገባህ ነበር፥ ከዚያም እኔ መጥቼ ገንዘቤን ከወለድ ጋር እወስድ ነበር።
28 እንግዲህ መክሊቱን ውሰዱ አሥር መክሊትም ላለው ስጡት።
29 ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና፥ ይበዛለትማልና፥ ከሌለው ግን ያውያው እንኳ ይወሰድበታል።
30 የማይጠቅመውንም ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።
31 የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፥ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ላይ ይቀመጣል።
32 አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል።
33 በጎቹን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማል።
34 በዚያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፡ — እናንተ የአባቴ ቡሩካን፥ ኑ፥ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ።
35 ተርቤ አብልታችሁኛልና፥ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፥ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና።
36 ራቁቴን አለበሳችሁኝ፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛል፤ ታስሬም ወደ እኔ መጣችሁ።
37 ጻድቃንም መልሰው ይሉታል። ወይስ ተጠምተህ አጠጣህ ?
38 እንግዳ ሆነህ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዤ አልብሶሃልን?
39 ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን?
40 ንጉሡም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፥ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል።
41 በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል፡ — እናንተ ርጉማን፥ ለዲያብሎስና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ራቁ።
42 ተርቤ አላበላችሁኝምና፥ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና፤
43 እንግዳ ሆኜ አላገኛችሁኝም፤ ታርዤ አላበሳችሁኝም፤ ታምሜ ታስሬም አልጠየቃችሁኝም።
44 እነርሱ ደግሞ መልሰው ይሉታል።
45 በዚያን ጊዜ መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፥ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ስላላደረጋችሁት ለእኔ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመልስላቸዋል።
46 እነዚያም ወደ ዘላለም ቅጣት፥ ጻድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።

ምዕራፍ 26

1 ኢየሱስም ይህን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ።
2 ከሁለት ቀን በኋላ የፋሲካ በዓል እንደ ሆነ ታውቃላችሁ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጥ ነበር።
3 በዚያን ጊዜ የካህናት አለቆችና ጻፎች የሕዝቡም ሽማግሎች ቀያፋ በሚባለው በሊቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበሰቡ።
4 ኢየሱስንም በተንኰል ወስደው እንዲገድሉት ተማከሩ።
5 እነርሱ ግን፡ — በሕዝቡ መካከል ሁከት እንዳይሆን በበዓል አይሁን፡ አሉ።
6 ኢየሱስም በቢታንያ በለምጻሙ በስምዖን ቤት ሳለ።
7 አንዲት ሴት የከበረ ሽቱ የሞላበት የአልባስጥሮስ ሳጥን ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች በማዕድም ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው።
8 ደቀ መዛሙርቱም አይተው ተቈጡና። ይህ ጥፋት ምንድር ነው?
9 ይህ ሽቱ በብዙ ተሽጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና።
10 ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። በእኔ ላይ መልካም ሥራ ሠርታለችና።
11 ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና ;እኔ ግን ሁልጊዜ የላችሁም።
12 ይህን ሽቱ በሰውነቴ ላይ አፍስሳ ለመቃብሬ አድርጋዋለችና።
13 እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት፥ እርስዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዋ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል።
14 የአስቆሮቱ ይሁዳ የተባለው ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ወደ ካህናት አለቆች ሄዶ።
15 ምን ትሰጡኛላችሁ? እኔም አሳልፌ እሰጣችኋለሁ? በሠላሳ ብርም ቃል ኪዳን ገቡለት።
16 ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ፈለገ።

17 የቂጣ በዓልም በመጀመሪያው ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ልናዘጋጅህ ትወዳለህ?

18፤ ርሱም፡-
ወደ፡ ከተማዪቱ፡ ኼደ፡ እንዲህ፡ ያለ፡ ሰው፡ ኺድና፡- መምህሩ፡ ይላል፡ ጊዜዬ፡ ቀርቦአል፡ ይላል፡ በለው። ከደቀ መዛሙርቴ ጋር በቤትህ ፋሲካን አደርጋለሁ።

19 ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ። ፋሲካንም አዘጋጁ።

20 በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ጋር ተቀመጠ።

21 ሲበሉም። እውነት እላችኋለሁ፥ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

22 እጅግም አዝነው እያንዳንዱ። ጌታ ሆይ፥ እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር።

23 እርሱም መልሶ። ከእኔ ጋር እጁን በወጭቱ ያጠለቀ እርሱ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ ነው አለ።

24 የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፥ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት። ያ ሰው ባይወለድ መልካም ይሆንለት ነበር።

25 አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም መልሶ። መምህር ሆይ፥ እኔ እሆንን? አንተ አልህ አለው።

26 ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና። ይህ ሰውነቴ ነው።

27 ጽዋውንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ።

28 ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።

29 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ይህን ከወይኑ ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከአሁን በኋላ አልጠጣም።

30 መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

31 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ ተብሎ ተጽፎአልና።

32 ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ።

33 ጴጥሮስም መልሶ። ሰዎች ሁሉ በአንተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው።

34 ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፥ በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው።

35 ጴጥሮስም። ከአንተ ጋር ብሞት እንኳ ከቶ አልክድህም አለው። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ።

36 ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ጌቴሴማኒ ወደምትባል ስፍራ መጣ ደቀ መዛሙርቱንም።
እኔ ሄጄ ስጸልይ በዚህ ተቀመጡአላቸው።

37 ጴጥሮስንና ሁለቱን የዘብዴዎስን ልጆች ከእርሱ ጋር ወሰደ፥ ሊያዝንም ሊያዝንም ጀመረ።

ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆዩ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው።

39 ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በግንባሩ ተደፍቶ ጸለየ።

40 ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ ተኝተውም አገኛቸውና ጴጥሮስን።

41 ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም፤ መንፈስስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው።

42 ደግሞ ሁለተኛ ሄዶ ጸለየ።

43 ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው።

44 ትቶአቸውም ሄደ፥ ያንኑም ቃል ሦስተኛ ጊዜ ጸለየ።

45 ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣና፡ — አሁን ተኙ ዕረፉም፤ እነሆ፥ ሰዓቲቱ ቀርቦአል የሰው ልጅም በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል፡ አላቸው።

46 ተነሡ፥ እንሂድ፤ እነሆ፥ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦ ነው።

47 እርሱም ገና ሲናገር፥ እነሆ፥ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፥ ከእርሱም ጋር ብዙ ሕዝብ ሰይፍና በትር ይዘው ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሎች ዘንድ መጡ።

48 አሳልፎ የሚሰጠውም። የምስመው እርሱ ነው፤ ያዙት ብሎ ምልክት ሰጣቸው።

49 ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀርቦ። ብሎ ሳመው።

50 ኢየሱስም። ወዳጄ ሆይ፥ ለምን መጣህ? በዚያን ጊዜ መጡና እጃቸውን በኢየሱስ ላይ ጭነው ያዙት።

51 እነሆም፥ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እጁን ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጆሮውን ቈረጠው።

52 ኢየሱስም። ሰይፍ የሚያነሡ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ስፍራው መልስ አለው።

53 አሁን ወደ አባቴ እንድጸልይ ከአሥራ ሁለት ጭፍሮችም የሚበዙ መላእክትን እንዲሰጠኝ የማልችል ይመስልሃልን?

54 እንግዲህ እንደዚህ ሊሆን ይገባል የሚሉ መጻሕፍት እንዴት ይፈጸማሉ?

55 በዚያን ሰዓት ኢየሱስ ለሕዝቡ እንዲህ አለ። በመቅደስ እያስተማርሁ በየቀኑ ከእናንተ ጋር ተቀምጬ ነበር፥ እናንተም አልያዛችሁኝም።

56 ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነው የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ነው። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ።

57 ኢየሱስንም የያዙት ጻፎችና ሽማግሌዎች ወደ ተሰበሰቡበት ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት።

58 ጴጥሮስ ግን እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ድረስ በሩቅ ተከተለው፥ ገባም፥ መጨረሻውንም ያይ ዘንድ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ።

59 የካህናት አለቆችም ሽማግሌዎችም ሸንጎውም ሁሉ ሊገድሉት በኢየሱስ ላይ የሐሰት ምስክር ፈለጉ።

60 ነገር ግን ምንም አላገኙም፤ ብዙዎችም የሐሰት ምስክሮች መጥተው አላገኙም። በመጨረሻ ሁለት የሐሰት ምስክሮች መጡ።

61 እርሱም። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስት ቀን ልሠራው እችላለሁ አለ።

62 ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ። ምንም አትመልስምን? እነዚህ በአንተ ላይ የሚመሰክሩት ምንድር ነው?

63 ኢየሱስ ግን ዝም አለ። ሊቀ ካህናቱም መልሶ። አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ

እንደ ሆንህ እንድትነግረን በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው።

64 ኢየሱስም። አንተ አልህ ፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ከዚህ በኋላ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለው።

65 ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና። ወደ ፊት ምን ምስክሮች እንፈልጋለን? እነሆ፥ አሁን ስድቡን ሰምታችኋል።

66 ምን ይመስላችኋል? ሞት በደለኛ ነው ብለው መለሱ።

67 በዚያን ጊዜ በፊቱ ተፉበት፥ መቱትም፤ ሌሎችም በእጃቸው መዳፍ መቱት።

68 አንተ ክርስቶስ ሆይ፥ የመታህ ማን ነው?

69 ጴጥሮስም ከቤት ውጭ በአጥሩ ግቢ ተቀምጦ ነበር፤ አንዲት ገረድም ወደ እርሱ ቀርባ። አንተ ደግሞ ከገሊላው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አለችው።

70 እርሱ ግን። የምትዪውን አላውቅም ብሎ በሁሉ ፊት ካደ።

71 ወደ በሩም ሲወጣ ሌላይቱ አየችውና በዚያ ላሉት። ይህ ደግሞ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበረ አለቻቸው።

72 ደግሞም በመሐላ። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ካደ።

73 ጥቂትም ቈይተው በዚያ ቆመው የነበሩት ወደ እርሱ ቀርበው ጴጥሮስን። በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አሉት። ንግግርህ ይገልጽሃልና።

74 ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ሊራገምና ሊምል ጀመረ። ወዲያው ዶሮ ጮኸ።

75 ጴጥሮስም። ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው። ወጥቶም ምርር ብሎ አለቀሰ።

ምዕራፍ 27

1 በነጋም ጊዜ የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሎች ሁሉ ሊገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ።

2 አስረውም ወሰዱት ለገዢው ለጴንጤናዊው ጲላጦስም አሳልፈው ሰጡት።

3 በዚያን ጊዜ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ፥ ሠላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና ለሽማግሎች መልሶ።

4 ንጹሑን ደም አሳልፌ በመስጠቴ በድያለሁ አለ። እኛስ ምን አግዶናል? ወደዚያ ተመልከት።

5 ብሩንም በቤተ መቅደሱ ውስጥ ጥሎ ሄደና ሞተ።

6 የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው፡ — የደም ዋጋ ነውና ወደ መዝገብ ማስገባት አልተፈቀደም አሉ።

7 ተማክረውም የሸክላ ሠሪውን እርሻ እንግዶችን ይቀብሩ ዘንድ ገዙአቸው።

8 ስለዚህ ያ መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ።

9 በዚያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ፡ — የእስራኤል ልጆች የገመቱትን የተገመተውን ዋጋ ሠላሳውን ብር ወሰዱ፡ የተባለው ተፈጸመ።

10 እግዚአብሔርም እንደ ሾመኝ ለሸክላ ሠሪው እርሻ ሰጣቸው።

11 ኢየሱስም በገዢው ፊት ቆመ፤ ገዢውም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። ኢየሱስም። አንተ አልህ አለው።

12 የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም።

13 ጲላጦስም። ስንት ያህል እንዲመሰክሩብህ አትሰማምን?

14 እርሱም አንድ ቃል ከቶ አልመለሰለትም። ገዢው እጅግ እስኪደነቅ ድረስ።

15 በዚያም በዓል አገረ ገዢ የወደዱትን እስረኛ ለሕዝቡ ይፈታላቸው ነበር።

16 በዚያን ጊዜም በርባን የሚሉት አንድ የታወቀ እስረኛ ነበራቸው።

17 ስለዚህ በተሰበሰቡ ጊዜ ጲላጦስ፡ — ማንን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? በርባን ወይስ ክርስቶስ የተባለው ኢየሱስ?

18 በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

19 በፍርድ ወንበርም በተቀመጠ ጊዜ ሚስቱ፡ — ከዚህ ጻድቅ ሰው ጋር ምንም አትግባ፥ በእርሱ ምክንያት ዛሬ በሕልም ብዙ መከራ ደርሶብኛልና ብላ ላከችው።

20 የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ግን በርባንን እንዲለምኑ ኢየሱስንም እንዲያጠፉ ሕዝቡን አባበሉ።

21 ገዢውም መልሶ። ከሁለቱ ማንን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? በርባን አሉት።

22 ጲላጦስም። ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው? ሁሉም። ይሰቀል አሉት።

23 አገረ ገዢም። ምን ነው ያደረገው? ይሰቀል እያሉ አብዝተው ጮኹ።

24 ጲላጦስም ሁከት እንዲነሣ እንጂ አንዳች እንዳይችል ባየ ጊዜ፥ ውኃ አንሥቶ። እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ ተጠንቀቁ እያለ በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ።

25 ሕዝቡም ሁሉ መልሰው። ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ።

26 በርባንንም ፈታላቸው፥ ኢየሱስንም ገርፎ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው።

27 በዚያን ጊዜ የገዢው ጭፍሮች ኢየሱስን ወደ መሰብሰቢያ አዳራሽ ወሰዱት ጭፍሮችንም ሁሉ ወደ እርሱ ሰበሰቡ።

28 ገፈፉትም ቀይ ልብስም አለበሱት።

29 የእሾህንም አክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ፥ በቀኙ እጁም መቃ አኖሩ፥ ተንበርክከውም በፊቱ ተንበርክከው። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፥ ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ ይዘብቱበት ነበር።

30 ተፉበትም መቃውንም ወስደው ራሱን መቱት።

31 ከዘበቱበትም በኋላ መጎናጸፊያውን ገፈው ልብሱን አለበሱት ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

32 ሲወጡም ስምዖን የተባለው የቀሬና ሰው አገኙ፤ እርሱንም መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት።

33 ጎልጎታ ወደሚባል ስፍራ ደረሱ እርሱም የራስ ቅል ወዳለበት ስፍራ በደረሱ ጊዜ።

34 ከሐሞት ጋር የተቀላቀለውን ሆምጣጤ አጠጡት፥ በቀመሰም ጊዜ ሊጠጣው አልወደደም።

35 በነቢይ፡ — ልብሴን እርስ በርሳቸው ተካፈሉ፡ በእጀ ጠባቤም ዕጣ ተጣጣሉ፡ የተባለው ይፈጸም ዘንድ፡ ሰቀሉት፡ ልብሱንም ዕጣ ተጣጣሉ።

36 በዚያም ተቀምጠው ይመለከቱት ነበር።

37 ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው የሚል ክሱን በራሱ ላይ አኖረ።

38 በዚያን ጊዜ ሁለት ወንበዶች አንዱ በቀኝ አንዱም በግራ ከእርሱ ጋር ተሰቀሉ።

39 የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበር።

40 ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፥ ራስህን አድን እያሉ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ።

41 እንዲሁም የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሌዎች ጋር እየዘበቱበት።

42 ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ማዳን አይችልም. የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ አሁን ከመስቀል ይውረድ እኛም እናምንበታለን።

43 በእግዚአብሔር ታመነ ;የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደው አሁን ያድነው።

44 ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዴዎች ደግሞ ያንኑ በጥርሱ ጣሉት።

45 ከስድስት ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ ።

46 በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሊ ኤሊ ላማ ሰበቅታኒ ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ ማለት ነው።

47 በዚያም ከቆሙት አንዳንዶቹ በሰሙ ጊዜ። ይህ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

48 ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጦ ሰፍነግም ወስዶ ሆምጣጤ ሞላው በመቃም አድርጎ አጠጣው።

49 የቀሩትም። እንሂድ፥ ኤልያስ ሊያድነው ይመጣ እንደ ሆነ እንይ አሉ።

50 ኢየሱስም ደግሞ በታላቅ ድምፅ ጮኾ ነፍሱን ተወ።

51 እነሆም፥ የቤተ መቅደሱ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ። ምድርም ተናወጠች ዓለቶችም ተቀደዱ።

52 መቃብሮችም ተከፈቱ; ተኝተው ከነበሩት ቅዱሳን ብዙዎች ሥጋ ተነሡ።

53 ከትንሣኤውም በኋላ ከመቃብር ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ ።

54 የመቶ አለቃውም ከእርሱም ጋር የነበሩት ኢየሱስን ሲጠብቁ የምድር መናወጥንና የተደረገውን ባዩ ጊዜ። ይህ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ እያሉ እጅግ ፈሩ።

55 ኢየሱስንም ሲያገለግሉት ከገሊላ የተከተሉት ብዙ ሴቶች በሩቅ ሲመለከቱ በዚያ ነበሩ።

56 ከእነርሱም መግደላዊት ማርያም የያዕቆብም የዮሳም እናት ማርያም የዘብዴዎስም ልጆች እናት ነበሩ።

57 በመሸም ጊዜ ዮሴፍ የሚባል አንድ ባለ ጠጋ ከአርማትያስ መጣ እርሱም ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ።

58 ወደ ጲላጦስም ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው። ጲላጦስም አስከሬኑ እንዲሰጡ አዘዘ።

59 ዮሴፍም አስከሬኑን ወስዶ በንጹሕ በፍታ ከፈነው።

60 ከዓለት በፈለቀው በአዲሱ መቃብሩም አኖረው፥ በመቃብሩም ደጃፍ ላይ ታላቅ ድንጋይ አንከባሎ ሄደ።

61 መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም በመቃብሩ አንጻር ተቀምጠው ነበር።

62 በማግሥቱም በመዘጋጀት ቀን በኋላ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ወደ ጲላጦስ ተሰበሰቡ።

63 ጌታ ሆይ፥ ያ አሳች በሕይወቱ ገና ሳለ። ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ እንዳለ ትዝ አለን።

64 እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሰርቁት ለሕዝቡም፡- ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ፥ የኋለኛይቱ ስሕተት ከፊተኛይቱ ይልቅ የከፋች እንድትሆን መቃብሩ እስከ ሦስተኛ ቀን ድረስ እንዲጠበቅ እዘዝ አለው።

65 ጲላጦስም። ጠባቂ አላችሁ፤ ሄዳችሁ በምትችሉት መጠን አስጠብቁ አላቸው።

66 እነርሱም ሄደው ድንጋዩን አትመው ጠባቂዎችንም አቁመው መቃብሩን አስጠበቁ።

ምዕራፍ 28

1 በሰንበትም መጨረሻ ከሳምንቱ መጀመሪያ ቀን ሲቀድ መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ።

2 እነሆም፥ የጌታ መልአክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ ፥ ቀርቦም ድንጋዩን አንከባሎ በላዩ ተቀመጠ።

3 ፊቱ እንደ መብረቅ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ።

4 ጠባቂዎቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ እንደ ሞቱም ሆኑ።

5 መልአኩም መልሶ ሴቶቹን እንዲህ አላቸው። እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና።

6 እንደ ተናገረ ተነሥቶአልና በዚህ የለም። ኑ፥ ጌታ የተኛበትን ስፍራ እዩ፤

7 ፈጥናችሁም ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱ። እነሆም፥ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል። በዚያ ታዩታላችሁ፤ እነሆ፥ ነግሬአችኋለሁ።

8 በፍርሃትና በታላቅ ደስታም ፈጥነው ከመቃብሩ ሄዱ። ለደቀ መዛሙርቱም ሊነግራቸው ሮጡ።

9 ለደቀ መዛሙርቱም ሊነግሩ በሄዱ ጊዜ፥ እነሆ፥ ኢየሱስ አገኛቸው እንዲህም አለ ። ቀርበውም እግሩን ይዘው ሰገዱለት።

10 ኢየሱስም፡- አትፍሩ፤ ሄዳችሁ ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ንገሩ፥ በዚያም ያዩኛል አላቸው።

11 ሲሄዱም እነሆ፥ ከጠባቆች አንዳንዶቹ ወደ ከተማይቱ ገቡና የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩ።

12 ከሽማግሌዎችም ጋር ተሰብስበው በተማከሩ ጊዜ ለወታደሮቹ ብዙ ገንዘብ ሰጡ።

13 እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ።

14፤ ይህም፡ ለገዢው፡ ሰምቶ፡ እንደ፡ ኾነ፡ እናስረዳችኋለን፡ እንጠብቃችኋለን።

15 ገንዘቡንም ተቀብለው እንዳስተማሩት አደረጉ፤ ይህም ቃል በአይሁድ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ ተሰማ።
16 አሥራ አንዱም ደቀ መዛሙርት ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ።
17 ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፥ አንዳንዱ ግን ተጠራጠሩ።
፡ —ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ ፡ ብሎ ተናገራቸው።
19 እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው።
20 ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ አስተምሯቸው፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ከእናንተ ጋር ነኝ። ኣሜን ።

ማርክ

ምዕራፍ 1

1 የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ።

2 በነቢያት። እነሆ፥ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

3 የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጊያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮኽ ሰው ድምፅ።

4 ዮሐንስ በምድረ በዳ አጠመቀ፥ ለኃጢአትም ስርየት የንስሐን ጥምቀት ሰበከ።

5 የይሁዳም አገር ሁሉ የኢየሩሳሌምም ሰዎች ወደ እርሱ ይወጡ ነበር፥ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር።

6 ዮሐንስም የግመል ጠጉር ለብሶ በወገቡም ጠጉር መታጠቂያ ነበረ። አንበጣና የበረሃ ማር በላ።

7 አጎንብሼ የጫማውን ጠፍር መፍታት የማይገባኝ ከእኔ በኋላ ከእኔ የሚበረታ ይመጣል ብሎ ሰበከ።

8 እኔ በውኃ አጠምቃችኋለሁ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል።

9 በዚያም ወራት ኢየሱስ ከገሊላ ናዝሬት መጥቶ ከዮሐንስ በዮርዳኖስ ተጠመቀ።

10 ወዲያውም ከውኃው በወጣ ጊዜ ሰማያት ሲከፈቱ መንፈሱም እንደ ርግብ ሲወርድበት አየ።

11 ድምፅም ከሰማይ መጣ፡ — በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ አንተ ነህ።

12 ወዲያውም መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው፤

13 በዚያም ከሰይጣን የተፈተነ አርባ ቀን በምድረ በዳ ኖረ። ከአራዊትም ጋር ነበረ; መላእክቱም አገለገሉት።

14 ዮሐንስም በወኅኒ ከታሰረ በኋላ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል እየሰበከ ወደ ገሊላ መጣ።

ዘመኑም ተፈጸመ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርባለች ንስሐ ግቡ ወንጌልንም እመኑ እያለ ።

16 በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲመላለስም ስምዖንና ወንድሙን እንድርያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፥ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።

17 ኢየሱስም አላቸው። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።

18 ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

19 ጥቂት እልፍ ብሎም የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ደግሞ በታንኳ ውስጥ መረባቸውን ሲያበጁ አየ።

20 ወዲያውም ጠራቸው አባታቸውንም ዘብዴዎስን ከሞያሮቹ ጋር በታንኳ ውስጥ ትተው ተከተሉት።

21 ወደ ቅፍርናሆምም ገቡ። ወዲያውም በሰንበት ወደ ምኵራብ ገብቶ አስተማረ።

22 እንደ ጻፎች ሳይሆን እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና በትምህርቱ ተገረሙ።

23 በምኩራባቸውም ርኵስ መንፈስ ያለበት ሰው ነበረ። እርሱም ጮኸ።

24 ተውን። የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፥ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፋን መጣህ? የእግዚአብሔር ቅዱስ ማን እንደ ሆንህ አውቃለሁ።

25 ኢየሱስም። ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው።

26 ርኵሱም መንፈስ አንሥቶ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ከእርሱም ወጣ።

27 ሁሉም ተደነቁ፥ እርስ በርሳቸውም። ይህ ምንድር ነው? ይህ ምን አዲስ ትምህርት ነው? በሥልጣን ርኵሳን መናፍስትን ያዝዛልና፥ ይታዘዙለትማል።

28 ወዲያውም ዝናው በገሊላ ዙሪያ ባለ አገር ሁሉ ወጣ።

29 ወዲያውም ከምኵራብ ወጥተው ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ወደ ስምዖንና ወደ እንድርያስ ቤት ገቡ።

30 የስምዖንም እናት በንዳድ ታማ ተኝታ ነበር፥ ስለ እርስዋም ነገሩት።

31 ቀርቦም እጇን ይዞ አስነሣአት። ወዲያውም ንዳዱ ለቀቃትና አገለገለቻቸው።

32 ፀሐይም በገባች ጊዜ በመሸ ጊዜ፥ የታመሙትንና አጋንንት ያደረባቸውን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ።

33 ከተማይቱም ሁሉ በደጅ ተሰበሰቡ።

34 በልዩ ልዩ ደዌም የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ፥ ብዙ አጋንንትንም አወጣ። አጋንንትም ያውቁታልና እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም።

35 በማለዳም ተነሥቶ ብዙ ቀን ሳይነጋ ወጣ ወደ ምድረ በዳም ሄደ በዚያም ጸለየ።

36 ስምዖንና ከእርሱም ጋር የነበሩት ተከተሉት።

37 ባገኙትም ጊዜ። ሁሉም ይፈልጉሃል አሉት።

38 እርሱም፡ — በዚያ ደግሞ እንድሰብክ ወደ ሌላ ከተሞች እንሂድ፤ ስለዚህ ወጥቻለሁና አላቸው።

39 በምኩራባቸውም በገሊላ ሁሉ ሰበከ አጋንንትንም አወጣ።

40 ለምጻምም ወደ እርሱ ቀርቦ እየለመነው ተንበርክኮም። ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ አለው።

41 ኢየሱስም አዘነለት እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና ። ንጹሕ ሁን ።

42 ወዲያውም እንደ ተናገረ ለምጹ ወዲያው ከእርሱ ለቀቀ ነጻም።

43 አጥብቆም አዘዘው ወዲያውም አሰናበተው።

44 ለማንም ምንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ፤ ነገር ግን ሂድ፥ ራስህን ለካህን አሳይ፥ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጻትህ ሙሴ ያዘዘውን አቅርብ አለው።

45 እርሱ ግን ወጥቶ ነገሩን አብዝቶ ይሰብክ ነገሩንም ይገልጥ ጀመር፤ ስለዚህም ኢየሱስ በግልጥ ወደ ከተማ መግባት እስኪሳነው ድረስ፥ ነገር ግን በውጭ በምድረ በዳ ነበረ፥ ከየበታውም ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

ምዕራፍ 2

1 ከጥቂት ቀንም በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ገባ። በቤቱም እንዳለ ተሰማ።

2 በደጁም ስፍራ የሚቀበላቸው እስኪጣ ድረስ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ ቃሉንም ሰበከላቸው።
3 ወደ እርሱም መጡ፥ ከአራት ሰዎችም የተሸከመውን ሽባ አመጡ።
4 ስለ ሕዝቡም ብዛት ወደ እርሱ መቅረብ ቢያቅታቸው እርሱ ያለበትን ጣራ ገለጡ ከሰበሩም በኋላ ሽባው የተኛበትን አልጋ አወረዱ።
5 ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን። ልጄ ሆይ፥ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው።
6 ከጻፎችም አንዳንዶቹ በዚያ ተቀምጠው ነበር በልባቸውም።
7 ይህ ሰው ስለ ምን እንደዚህ ያለ ስድብ ይናገራል? ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል?
8 ወዲያውም ኢየሱስ በልባቸው እንዲህ እንዳሰቡ በመንፈሱ አውቆ እንዲህ አላቸው። በልባችሁ ይህን ስለ ምን ታስባላችሁ?
9 ሽባውን። ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ይቀላል? ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ከማለት ነው?
10 ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአት ሊያስተሰርይ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፥ ሽባውን።
11 እልሃለሁ፥ ተነሣ፥ አልጋህንም ተሸክመህ ወደ ቤትህ ግባ።
12 ወዲያውም ተነሥቶ አልጋውን ተሸክሞ በሁሉ ፊት ወጣ። በዚህ መልክ ከቶ አላየንም ብለው እግዚአብሔርን አመሰገኑና ሁሉም እስኪደነቁ ድረስ።
13 ደግሞም በባሕር አጠገብ ወጣ። ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ ቀርበው አስተማራቸው።
14 ሲያልፍም በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረውን የእልፍዮስን ልጅ ሌዊን አየና፡ — ተከተለኝ፡ አለው። ተነሥቶም ተከተለው።
15 ኢየሱስም በቤቱ በማዕድ ተቀምጦ ሳለ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ተቀመጡ፤ ብዙዎችም ይከተሉት ነበርና።
16 ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ሲበላ ባዩት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን።
17 ኢየሱስም ሰምቶ፡ — ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም።
18 የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ይጾሙ ነበር፤ ቀርበውም። የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት የሚጦሙት የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጦሙት ስለ ምንድር ነው?
19 ኢየሱስም አላቸው። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎች ሊጦሙ ይችላሉን? ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እስካላቸው ድረስ መጾም አይችሉም።
20 ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፥ በዚያም ወራት ይጦማሉ።
21 በአረጀ ልብስም አዲስ እራፊ የሚጥፍ ማንም የለም፤ ቢደረግ ግን አዲሱ እራፊ አሮጌውን ይቦጭቀዋል፥ መቀደዱም የባሰ ይሆናል።
22 በአረጀ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም።
23 በሰንበትም ቀን በእርሻ መካከል አለፈ። ደቀ መዛሙርቱም ሲሄዱ የእህል እሸት ይቀጥፉ ጀመር።
24 ፈሪሳውያንም፡- እነሆ፥ በሰንበት ያልተፈቀደውን ስለ ምን ያደርጋሉ?
25፤ ርሱም፡-
ዳዊት፡ በሚያስፈልገው፡ ጊዜ፡ ተራብ፡ በነበረበት፡ ጊዜ፥ ርሱና፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ያሉት፡ ያደረገውን፡ አነበባችሁምን፤ አላቸው።
26 በሊቀ ካህናቱ በአብያታር ዘመን ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ ከካህናቱም በቀር መብላት ያልተፈቀደውን የመሥዋዕቱን ኅብስት እንደ በላ፥ ከእርሱም ጋር ለነበሩት ደግሞ እንደ ሰጣቸው?
ሰንበት ስለ ሰው ተፈጥሮአል እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠረም አላቸው።
28 ስለዚህ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነው።

ምዕራፍ 3

1 ደግሞም ወደ ምኲራብ ገባ። በዚያም እጁ የሰለለች ሰው ነበረ።
2 በሰንበትም ይፈውሰው እንደ ሆነ ይጠብቁት ነበር። እንዲከሱበት።
3 እጁ የሰለለችውን ምሰው።
4 እርሱም። በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአልን ወይስ ክፉ? ሕይወትን ለማዳን ወይስ ለመግደል? እነሱ ግን ዝም አሉ።
5 ስለ ልባቸውም ጥንካሬ አዝኖ ዙሪያውን በቍጣ አያቸውና ሰውየውን፡ — እጅህን ዘርጋ፡ አለው። ዘረጋውም፥ እጁም እንደ ሁለተኛይቱ ዳነች።
6 ፈሪሳውያንም ወጡ፥ ወዲያውም እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ከሄሮድስ ወገን ጋር ተማከሩበት።
7 ኢየሱስ ግን ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባሕር ፈቀቅ አለ፤ ከገሊላና ከይሁዳም ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።
8 ከኢየሩሳሌምም ከኤዶምያስም ከዮርዳኖስም ማዶ። በጢሮስና በሲዶናም ዙሪያ ብዙ ሕዝብ ያደረገውን ታላቅ ነገር በሰሙ ጊዜ ወደ እርሱ መጡ።
9 ለደቀ መዛሙርቱም።
10 ብዙዎችን ፈወሰና; ስለዚህም ደዌ ያደረባቸው ሁሉ እንዲዳስሱት ይጫኑት ነበር።
11 ርኵሳን መናፍስትም ባዩት ጊዜ በፊቱ ተደፍተው። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ጮኹ።
12 እንዳይገልጡትም አጥብቆ አዘዛቸው።
13 ወደ ተራራም ወጣ የወደደውንም ጠርቶ ወደ እርሱ መጡ።
14፤ ከእርሱም ጋር ይሆኑ ዘንድ፥ ለስብከትም እንዲልክላቸው አሥራ ሁለቱን ሾመ።
15 ደዌንም ለመፈወስ አጋንንትንም የማውጣት ሥልጣን እንዲኖረው።
16 ስምዖንንም ጴጥሮስ ብሎ ጠራው።
17 የዘብዴዎስም ልጅ ያዕቆብ የያዕቆብም ወንድም ዮሐንስ። ቦአኔርጌስ ብሎ ሰየማቸው፥ እርሱም የነጐድጓድ ልጆች ነው።
18 እንድርያስም፥ ፊልጶስም፥ በርተሎሜዎስም፥ ማቴዎስም፥ ቶማስም፥

የእልፍዮስም ልጅ ያዕቆብ፥ ታዴዎስም፥ ከነዓናዊው ስምዖንም።

19፤ ደግሞ አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳ፥ ወደ ቤትም ገቡ።

20 ሕዝቡም እንጀራ መብላት እስኪያቅታቸው ድረስ እንደገና ተሰበሰቡ።

21 ወዳጆቹም ሰምተው።

22 ከኢየሩሳሌም የወረዱ ጻፎችም። ብዔል ዜቡል አለበት በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ።

23 ወደ እርሱም ጠራቸው በምሳሌም አላቸው። ሰይጣን ሰይጣንን ሊያወጣው እንዴት ይችላል?

24 መንግሥትም እርስ በርሱ ከተለያየ ያቺ መንግሥት ልትቆም አትችልም።

25 ቤትም እርስ በርሱ ከተለያየ ያ ቤት ሊቆም አይችልም።

26 ሰይጣንም በራሱ ላይ ተነሥቶ ከተለያየ፥ መጨረሻ አለው እንጂ ሊቆም አይችልም።

27 አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊበዘብዝ የሚችል ማንም የለም። ከዚያም ቤቱን ይበዘብዛል።

28 እውነት እላችኋለሁ፥ ለሰው ልጆች ኃጢአት ሁሉ የሚሳደቡበትም ስድብ ሁሉ ይሰረይላቸዋል።

29 መንፈስ ቅዱስን የሚሰድብ ግን ለዘላለም ስርየት የለውም፥ ነገር ግን የዘላለም ፍርድ ይገባዋል።

30 ርኵስ መንፈስ አለበት ብለው ነበርና።

31 በዚያን ጊዜ ወንድሞቹና እናቱ መጡ በውጭም ቆመው ወደ እርሱ ልከው አስጠሩት።

32 ሕዝቡም በዙሪያው ተቀምጠው፡ — እነሆ እናትህና ወንድሞችህ በውጭ ይፈልጉሃል፡ አሉት።

33 እርሱም መለሰ። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ ማን ናት?

34 በዙሪያው የተቀመጡትንም ዘወር ብሎ ተመለከተና፡ —እናቴና ወንድሞቼ እነኋት!

35 የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፥ እርሱ ወንድሜና እህቴ እናቴም ነው።

ምዕራፍ 4

1 ደግሞም በባሕር ዳር ሊያስተምር ጀመረ ብዙ ሕዝብም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ በታንኳም ገብቶ በባሕር ውስጥ ተቀመጠ። ሕዝቡም ሁሉ በባሕር አጠገብ በምድር ላይ ነበሩ።

2 በምሳሌም ብዙ አስተማራቸው በትምህርቱም አላቸው።

3 ያዳምጡ; እነሆ፥ ዘሪ ሊዘራ ወጣ።

4 እርሱም ሲዘራ አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ የሰማይም ወፎች መጥተው በሉት።

5 ሌላውም ብዙ አፈር በሌለበት በጭንጫ መሬት ላይ ወደቀ። ጥልቅ መሬት ስላልነበረው ወዲያው በቀለ።

6 ፀሐይ በወጣች ጊዜ ግን ጠወለገ፤ ሥር ስላልነበረው ደርቋል።

7 ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፥ እሾህም ወጣና አነቀው፥ ፍሬም አልሰጠም።

8 ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወድቆ የበቀለና የበዛ ፍሬ ሰጠ። አንዱ ሠላሳ አንዱም ስድሳ አንዱም መቶ ወለደ።

9፤ ርሱም፡-
የሚሰማ፡ ጆሮ፡ ያለው፡ ይሰማ፡ አላቸው።

10 ብቻውንም በሆነ ጊዜ በዙሪያው የነበሩት ከአሥራ ሁለቱ ጋር ምሳሌውን ጠየቁት።

11 ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል በውጭ ላሉት ግን ይህ ሁሉ በምሳሌ ይሆንባቸዋል።

12 ይህንም አይቶ አያውቁም; ሰምተውም ሰምተው አያስተውሉም። ከቶ እንዳይመለሱ ኃጢአታቸውም ይቅር እንዳይላቸው።

13 እንዲህም አላቸው። ይህን ምሳሌ አታውቁምን? እንዴትስ ምሳሌዎችን ሁሉ ታውቃላችሁ?

14 ዘሪ ቃሉን ይዘራል።

15 ቃሉም በተዘራበት በመንገድ ዳር ያሉት እነዚህ ናቸው። ነገር ግን በሰሙ ጊዜ ሰይጣን ያን ጊዜ መጥቶ በልባቸው የተዘራውን ቃል ወሰደ።

16 በጭንጫም ላይ የተዘሩት እነዚህ ናቸው፤ እነርሱም ቃሉን ሰምተው ወዲያው በደስታ ተቀበሉት።

17 በራሳቸውም ሥር የላቸውም ለጊዜውም ይታገሣሉ፤ በኋላም ስለ ቃሉ መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላሉ።

18 በእሾህ መካከል የተዘሩት እነዚህ ናቸው; ቃሉን እንደ መስማት ፤

19 የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት ማታለል የሌላውም ነገር ምኞት ገብተው ቃሉን ያንቃሉ፥ የማያፈራም ይሆናል።

20 በመልካምም መሬት ላይ የተዘሩት እነዚህ ናቸው; ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉት አንዱም ሠላሳ አንዱም ስድሳ አንዱም መቶ ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው።

ሻማውን ከዕንቅብ ወይስ ከአልጋ በታች ሊያኖሩት ያመጣሉን ? እና በመቅረዝ ላይ ማስቀመጥ አይደለም?

22 የማይገለጥ የተሰወረ የለምና፥ የማይገለጥም የተሰወረ የለምና። ወደ ውጭ ይመጣ ዘንድ እንጂ የተደበቀ ነገር አልነበረም።

23 የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይስማ።

24፤ ርሱም፡- የምትሰሙትን፡ ተጠንቀቁ፡
በምትሰፍሩበት፡ መሥፈሪያ፡
ይሰፈርላችኋል፡ ለእናንተም፡ ለምትሰሙ፡ ይጨመርላችኋል።

25 ላለው ይሰጠዋልና፥ ለሌለውም ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።

26 እርሱም። የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲሁ በምድር ላይ ዘርን የሚዘራበት ናት፤

27 ያንቀላፋም፥ ሌሊትና ቀንም ይነሣል፥ እንዴትም እንደሚሆን አያውቅም፥ ዘሩም ይበቅላል ያድግማል።

28 ምድር ከራስዋ ፍሬ ታፈራለችና። በመጀመሪያ ምላጩ ከዚያም ጆሮ, ከዚያ በኋላ ሙሉ በቆሎ በጆሮ ውስጥ.

29 ፍሬውም ሲመረት መከር ደርሶአልና ያን ጊዜ ማጭድ ያደርጋል።

30 እርሱም። የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እናስመስላታለን? ወይስ በምን ንጽጽር እናወዳድረው?

31 የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፥ በምድርም ላይ በተዘራች ጊዜ በምድር ላይ ካሉ ዘሮች ሁሉ ታንሳለች።
32 ነገር ግን በተዘራች ጊዜ አድጋለች ከአትክልትም ሁሉ ትበልጣለች ትላልቅ ቅርንጫፎችንም ትበቅላለች። የሰማይ ወፎች ከጥላው በታች እንዲያድሩ።
33 ቃሉንም መስማት በሚችሉት በብዙ ምሳሌዎች ነገራቸው።
34 ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም፤ ብቻቸውንም ሲሆኑ ሁሉንም ለደቀ መዛመርቱ ፈታላቸው።
35 በዚያም ቀን በመሸ ጊዜ። ወደ ማዶ እንሻገር አላቸው።
36 ሕዝቡንም ካሰናበቱ በኋላ እርሱ በታንኳ ውስጥ እንዳለ ወሰዱት። ከእርሱም ጋር ሌሎች ትናንሽ መርከቦች ነበሩ።
37 ታላቅም ማዕበል ሆነ ማዕበሉም ታንኳይቱ እስኪሞላ ድረስ ማዕበሉ ነካው።
38 እርሱም በታንኳው በስተ ኋላ በትራስ ተንተርሶ ተኝቶ ነበር፤ ተነሥተውም። መምህር ሆይ፥ እንድንጠፋ አይገድህምን ?
39 ተነሥቶም ነፋሱን ገሠጸው ባሕሩንም ። ነፋሱም ቆመ ታላቅ ጸጥታም ሆነ ።
40 እንዲህ የምትፈሩ ስለ ምንድር ነው? እንዴት እምነት የላችሁም?
41 እጅግም ፈሩ፥ እርስ በርሳቸውም። ነፋስና ባሕርስ ስንኳ የሚታዘዙለት ይህ ምን ዓይነት ሰው ነው?

ምዕራፍ 5

1 ወደ ባሕሩም ማዶ ወደ ጌርጌሴኖን አገር መጡ።
2 ከመርከቡም እንደ ወጣ ያን ጊዜ ርኵስ መንፈስ ያለበት ሰው ከመቃብር ወጥቶ አገኘው።
3 እርሱ በመቃብር ውስጥ ያድር ነበር; በሰንሰለትም ቢሆን ማንም ሊያስረው አልቻለም።
4 ብዙ ጊዜ በሰንሰለትና በሰንሰለት ታስሮ ነበርና፥ ሰንሰለቶቹም ይነቅሉት ነበር፥ ሰንሰለቶቹም ይሰባበሩ ነበር፤ ሊገራውም የሚችል ማንም አልነበረም።
5 ሁልጊዜም ሌሊትና ቀን፥ በተራራና በመቃብር ውስጥ እያለቀሰ ራሱን በድንጋይ ይቈርጥ ነበር ።
6 ኢየሱስን ከሩቅ ባየው ጊዜ ሮጦ ሰገደለት ።
7 በታላቅ ድምፅም እየጮኸ። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዳታሠቃየኝ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ።
አንተ ርኵስ መንፈስ፥ ከዚህ ሰው ውጣ ብሎት ነበርና ።
ስምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው ። ብዙ ነንና ስሜ ሌጌዎን ነው ብሎ መለሰ ።
10 ከአገርም እንዳይሰዳቸው አጥብቆ ለመነው።
11 በተራሮችም አጠገብ ብዙ የእሪያ መንጋ ይሰማራ ነበር ።
12 አጋንንቱም ሁሉ፡ — ወደ እሪያዎቹ እንድንገባ ስደደን ብለው ለመኑት።
13 ያን ጊዜም ኢየሱስ ፈቀደላቸው። ርኵሳን መናፍስትም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ገቡ፤ መንጋውም ከአፋፋው ወደ ባሕሩ በኃይል ሮጡ፥ ሁለት ሺህም ያህሉ በባሕሩ ታንቀው ሞቱ ።
14፤ እሪያዎቹንም፡ የሚጠብቁት፡ ሸሹ፥ በከተማውና፡ በገጠሩ፡ አወሩ። የተደረገውንም ለማየት ወጡ።
15 ወደ ኢየሱስም መጡ፥ ጋኔን ያደረበትን ሌጌዎንም ያለበትን ሰው ተቀምጦ ለብሶም ልቡም የቀናውን አዩት፥ ፈሩም።
16 ያዩትም አጋንንት ያደረበት ሰው እንዴት እንደ ሆነና ስለ እሪያዎቹም ነገሩአቸው።
17 ከአገራቸውም እንዲሄድ ለመኑት ።
18 ወደ መርከብም በገባ ጊዜ አጋንንት ያደረበት ሰው ከእርሱ ጋር ይሆን ዘንድ ለመነው።
19 ኢየሱስም አልፈቀደለትም፥ ነገር ግን ።
20 ሄዶም ኢየሱስ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት በዲካፖሊስ ይሰብክ ጀመር፤ ሁሉም ተደነቁ ።
21 ኢየሱስም ደግሞ በታንኳ ወደ ማዶ ከተሻገረ በኋላ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፥ በባሕርም አጠገብ ነበረ ።
22 እነሆም፥ ኢያኢሮስ የሚሉት ከምኵራብ አለቆች አንዱ መጣ። ባየውም ጊዜ በእግሩ ላይ ወደቀ ።
23 ታናሹም ልጄ ልትሞት ቀርታለች፤ እንድትድንም መጥተህ እጅህን ጫንባት፤ 23 ታናሽ ሴት ልጄ ልትሞት ቀርታለች እያለ እጅግ ለመነቸው። በሕይወትም ትኖራለች ።
24 ኢየሱስም ከእርሱ ጋር ሄደ ። ብዙ ሰዎችም ተከትለው ያጨናነቁት ።
25 ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈስሳት አንዲት ሴት ።
26 ከብዙ ባለ መድኃኒቶችም ብዙ ተሠቃየች፥ ያላትንም ሁሉ ከጨረሰች፥ አንዳችም አልረፈባትም፥ ይልቁንም እየባሰ ሄደ ።
27 ስለ ኢየሱስም በሰማች ጊዜ፥ በሕዝቡ መካከል መጥታ ልብሱን ዳሰሰች ።
28 ልብሱን ብቻ ብነካ እድናለሁ ብላለችና ።
29 ወዲያውም የደምዋ ምንጭ ደረቀ ። እርሷም ከዚያ ደዌ እንደ ተፈወሰች በሰውነቷ ተሰማት ።
30 ወዲያውም ኢየሱስ ከእርሱ በጎነት እንደ ወጣ በልቡ አውቆ በሕዝቡ መካከል ዘወር ብሎ።
ልብሴን የዳሰሰ ማን ነው?
31 ደቀ መዛመርቱም። ሕዝቡ ሲያጋፉህ አየህ ።
32 ይህንም ያደረገችውን ለማየት ዘወር ብሎ ተመለከተ ።
33 ሴቲቱ ግን የተደረገላትን ስላወቀች ፈርታና እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች እውነቱንም ሁሉ ነገረችው።
34 እርሱም። ልጄ ሆይ፥ እምነትሽ አድኖሻል አላት። በሰላም ሂጂ ከደዌሽም ተፈወሽ።
35 እርሱም ገና ሲናገር ከምኵራብ አለቃው ቤት አንዳንድ ሰዎች መጥተው።
36 ኢየሱስም የተናገረውን ቃል ሰምቶ ለምኵራብ አለቃ። እመን ብቻ እንጂ አትፍራ አለው።
37 ከጴጥሮስም ከያዕቆብም ከያዕቆብም ወንድም ከዮሐንስ በቀር ማንም እንዲከተለው አልፈቀደም።

38 ወደ ምኵራብ አለቃ ቤትም መጣና ጩኸቱንና ሲያለቅሱ እጅግም የሚያለቅሱትን አየ ።
39 በገባም ጊዜ። ይህን ስለ ምን ታደርጋላችሁ እና ታለቅሳላችሁ? ብላቴናይቱም ተኝታለች እንጂ አልሞተችም።
40 በንቀትም ሰቁበት። ሁሉንም ካወጣ በኋላ የብላቴናይቱን አባትና እናት ከእርሱም ጋር የነበሩትን ይዞ ብላቴናይቱ ወዳለችበት ገባ ።
41 የብላቴናይቱንም እጅ ይዞ ። ጣሊታ ኩሚ፥ ትርጉሙም። አንቺ ብላቴና፥ እልሻለሁ፥ ተነሣ ማለት ነው።
42 ብላቴናይቱም ወዲያው ቆማ ተመላለሰች። የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ነበረችና። እናም በታላቅ መገረም ተገረሙ።
43 ማንም እንዳያውቅ አጥብቆ አዘዛቸው። የሚበላ ነገር እንዲሰጧት አዘዘ ።

ምዕራፍ 6

1 ከዚያም ወጥቶ ወደ አገሩ መጣ። ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት ።
2 ሰንበትም በሆነ ጊዜ በምኵራብ ያስተምር ጀመር ፤ ብዙዎችም ሰምተው ተገረሙና ። ይህ ሰው ይህን ነገር ከወዴት አመጣው? በእጁም ተአምራት የሚሠሩበት ይህች የተሰጠችው ጥበብ ምንድር ነው?
3 ይህ ጸራቢው የማርያም ልጅ የያዕቆብም የዮሳም የይሁዳም የስምዖንም ወንድም አይደለምን ? እህቶቹስ በዚህ ከእኛ ጋር አይደሉምን ?በእርሱም ተቈጡ።
4 ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው። ነቢይ በገዛ አገሩና በገዛ ዘመዱ በገዛ ቤቱም ዘንድ ካልሆነ በቀር ሳይከበር አይቀርም።
፭ እናም በዚያ በጥቂቶች ድውዮች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወስ በቀር ተአምር ሊያደርግ ምንም አልቻለም።
6 ስለ አለማመናቸውም ተደነቀ ። መንደሮችንም እያስተማረ ዞረ ።
7 አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ ጠርቶ ሁለት ሁለት አድርጎ ይሰዳቸው ጀመር ። በርኩሳን መናፍስትም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው;
8 ከበትርም በቀር ለመንገዳቸው ምንም እንዳይወስዱ አዘዛቸው። ምንም ቁርጥራጭ፣ እንጀራ ወይም ገንዘብ በቦርሳቸው ውስጥ የለም።
9 ነገር ግን ጫማ አድርጉ ። እና ሁለት ካባዎችን አይለብሱ.
በማናቸውም ስፍራ ወደ ቤት ብትገቡ ከዚያ እስክትወጡድረስ በዚያ ተቀመጡአላቸው ።
11 ከማይቀበላችሁም የማይሰሙአችሁም ሁሉ፥ ከዚያ ወጥታችሁ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ ከእግራችሁ በታች ያለውን ትቢያ አራግፉ። እውነት እላችኋለሁ፥ ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ በፍርድ ቀን ይቀልላቸዋል ።
12 ወጥተውም ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ ሰበኩ።
13 ብዙ አጋንንትንም አወጡ፥ ብዙ ድውያንንም ዘይት ቀብተው ፈወሱአቸው።
14 ንጉሡም ሄሮድስ ስለ እርሱ ሰማ። (ስሙም በሰፊው ተሰራጭቷልና) እንዲህም አለ፡ - መጥምቁ ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቶአል ስለዚህም በእርሱ ተአምራት ታየ ።
15 ሌሎች። ኤልያስ ነው አሉ። ሌሎችም። ነቢይ ነው ወይስ ከነቢያት እንደ አንዱ ነው አሉ።
16 ሄሮድስም በሰማ ጊዜ። እኔ ራሱን ያስቈረጥሁት ዮሐንስ ነው እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል አለ ።
17 ሄሮድስ የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ሄሮድያዳን ልኮ ዮሐንስን አስይዞ በወኅኒ አሳስሮት ነበርና ፤ አግብቶ ነበርና ።
18 ዮሐንስ ሄሮድስን ። የወንድምህ ሚስት ትኖር ዘንድ አልተፈቀደልህም ብሎት ነበርና ።
19 ስለዚህ ሄሮድያዳ ተከራከረች ልትገድለውም ወደደች። ግን አልቻለችም:
20 ሄሮድስ ዮሐንስን ጻድቅና ቅዱስ እንደ ሆነ አውቆ ይፈራ ነበርና ። ሰምቶም ብዙ ነገር አደረገ በደስታም ሰማው።
21 የተመቸም ቀን በሆነ ጊዜ ሄሮድስ በልደቱ ቀን ለመኳንንቱና ለመኳንንቱ ለገሊላም አለቆች እራት አደረገ ።
22 የሄሮድያዳም ልጅ ገብታ ስትዘፍን ሄሮድስንና ከእርሱ ጋር የተቀመጡትን ደስ አሰኘቻቸው ንጉሡም ብላቴናይቱን፡ — የምትሻውን ለምኚኝ እሰጥሻለሁ፡ አላት ።
23፦ የምትለምኚኝን ሁሉ እስከ መንግሥቴ እኩሌታ ድረስ እሰጥሻለሁ ብሎ ማለላት ።
24 እርስዋም ወጥታ እናቷን ። ምን ልለምን ? እርስዋም። የመጥምቁ ዮሐንስን ራስ አለች ።
25 ወዲያውም ፈጥና ወደ ንጉሡ ገብታ። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በወጭት ልትሰጠኝ እወዳለሁ ብላ ለመነችው።
26 ንጉሡም እጅግ አዘነ ። ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ስለ ተቀመጡት አልናቃትም።
27 ወዲያውም ንጉሡ ገዳይ ልኮ ራሱን እንዲያመጡት አዘዘ ሄዶም በግዞት ራሱን ቈረጠው።
28 ራሱንም በወጭት አምጥቶ ለብላቴናይቱ ሰጣት፤ ብላቴናይቱም ለእናትዋ ሰጠቻት።
29 ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው መጡና አስከሬኑን አንሥተው በመቃብር አኖሩት።
30 ሐዋርያትም ወደ ኢየሱስ ተሰብስበው ያደረጉትንና ያስተማሩትን ሁሉ ነገሩት።
31 እናንተ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት ዕረፉ፤ የሚመጡና የሚሄዱ ብዙዎች ነበሩና፥ ለመብላትም ምንም ጊዜ አጡ።
32 ብቻቸውንም በመርከብ ወደ ምድረ በዳ ሄዱ።
33 ሕዝቡም ሲሄዱ አዩአቸው፥ ብዙዎችም አወቁት፥ ከከተሞችም ሁሉ ወደዚያ በእግራቸው ሮጡ፥ ከእነርሱም አልፈው ወደ እርሱ ተሰበሰቡ።
34 ኢየሱስም ወጥቶ ብዙ ሰዎችን አይቶ እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ሆኑ አዘነላቸው፥ ብዙም ያስተምራቸው ጀመር ።
35 ቀኑም ካለፈ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው።
36 የሚበሉት ስለሌላቸው በዙሪያው ወዳለው ገጠር ወደ መንደሮችም ሄደው ለራሳቸው እንጀራ እንዲገዙ አሰናብታቸው።

እናንተ የሚበሉትን ስጡአቸው አላቸው ። ሄደን ሁለት መቶ ዲናር እንጀራ ገዝተን የሚበሉትን እንስጣቸውን ?

38 እርሱም። ስንት እንጀራ አላችሁ? ሂድና ተመልከት። ባወቁም ጊዜ። አምስት፥ ሁለትም ዓሣ አሉት።

39 ሁሉንም በየክፍሉ በለመለመ ሣር ላይ እንዲያስቀምጡአቸው አዘዛቸው።

40 በመቶዎችና አምሳ አምሳዎች ሆነው በየደረጃው ተቀመጡ።

41 አምስቱንም እንጀራ ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ እንጀራውንም ቆርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። ሁለቱንም ዓሣ ለሁሉ ከፈለ ።

42 ሁሉም በልተው ጠገቡ።

43 ከቍርስራሹና ከዓሣውም አሥራ ሁለት መሶብ የሞላ አነሡ።

44 እንጀራውንም የበሉት አምስት ሺህ ሰዎች ያህሉ ነበር ።

45 ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ደቀ መዛሙርቱ በታንኳ ገብተው ወደ ማዶ ወደ ቤተ ሳይዳ እንዲቀድሙ ግድ አላቸው።

46 ካሰናበታቸውም በኋላ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።

47 በመሸም ጊዜ ታንኳይቱ በባሕር መካከል ሳለች እርሱ ብቻውን በምድር ላይ ነበረ ።

48 በመቅዘፍም ሲደክሙ አያቸው። ነፋሱ ይቃወማቸው ነበርና ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ በእነርሱም ዘንድ ወደደ ።

49 እነርሱ ግን በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ መንፈስ የሆነ መሰላቸውና ።

50 ሁሉም አይተውታልና ታወኩም። ወዲያውም ተናገራቸውና ፡ — አይዞአችሁ ፤ እኔ ነኝ። አትፍራ።

51 ወደ እነርሱም በታንኳው ወጣ። ነፋሱም ተቋረጠ፥ በራሳቸውም መጠን ያለ መጠን አደነቁና አደነቁ።

52 የእንጀራውን ተአምር አላሰቡምና፥ ልባቸውም ደነደነ ።

53 ከተሻገሩም በኋላ ወደ ጌንሴሬጥ ምድር መጡና ወደ ባሕሩ ዳርቻ መጡ።

54 ከታንኳውም ሲወጡ ወዲያው አወቁት ።

55 በዚያም አገር ሁሉ ሮጡ፥ እርሱ እንዳለም ወደ ሰሙበት ስፍራ ድውዮችን በአልጋ ይወስድ ጀመር ።

56 በገባበትም ስፍራ ሁሉ መንደር ወይም ከተማ ወይም ገጠር ድውዮችን በመንገድ ያኖሩ ነበር የልብሱንም ጫፍ ብቻ እንዲዳስሱት ይለምኑት ነበር የነኩትም ሁሉ ዳነ ።

ምዕራፍ 7

1 በዚያን ጊዜ ፈሪሳውያንና ከጻፎች አንዳንዶቹ ከኢየሩሳሌም መጥተው ወደ እርሱ ተሰበሰቡ።

2 ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶች ርኩስ ማለት ባልታጠበ እጅ እንጀራ ሲበሉ ባዩ ጊዜ፥ ተበድለዋል ።

3 ፈሪሳውያንና አይሁድ ሁሉ እጃቸውን ባይታጠቡ የሽማግሌዎችን ወግ እየጠበቁ አይበሉምና ።

4 ከገበያም በመጡ ጊዜ ካልታጠቡ አይበሉም። እንደ ጽዋ፤ ምንቸት፤ የናስ ዕቃና የገበታ ማጠብ ሆነው የተቀበሉት ብዙ ሌሎች ነገሮች አሉ።

5 ፈሪሳውያንና ጻፎችም። ደቀ መዛሙርትህ እንደ ሽማግሌዎች ወግ ስለ ምን አይሄዱም? ነገር ግን እጃቸውን ሳይታጠቡ እንጀራ ይበላሉ ብለው ጠየቁት።

6 እርሱም መለሰ። ኢሳይያስ ስለ እናንተ ግብዞች። ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው ተብሎ እንደ ተጻፈ በእውነት ትንቢት ተናገረ።

7 ነገር ግን የሰውን ሥርዓት ለትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል።

8 የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ወደ ጎን ትተሃልና፥ ድስቱንና ጽዋውን እንደ ማጠብ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ፤ ይህንም የመሰለ ብዙ ሌላ ነገር ታደርጋላችሁ።

9 እንዲህም አላቸው። ወጋችሁን ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ንቃችኋል።

10 ሙሴ። አባትህንና እናትህን አክብር፤ አባቱን ወይም እናቱን የሚሰድብ ሞት ይሙት።

11 እናንተ ግን ትላላችሁ። ሰው አባቱን ወይም እናቱን። ነጻ ይሆናል.

12 ዳግመኛም ለአባቱና ለእናቱ ምንም ያደርግ ዘንድ አትፍቀዱለት።

13 ባቀረባችሁት ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ትሽራላችሁ፤ ይህንም የመሰለ ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ።

14 ሕዝቡንም ሁሉ ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ —ሁላችሁም ስሙኝ፥ አስተውሉም።

15 ከውጭ ወደ እርሱ የሚገባ ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም፥ ነገር ግን ከእርሱ የሚወጡት ሰውን የሚያረክሱ ናቸው።

16 የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይስማ።

17 ከሕዝቡም ዘንድ ወደ ቤት በገባ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ምሳሌው ጠየቁት።

18 እርሱም። እናንተ ደግሞ እንደዚህ የማታስተውሉ ናችሁን? ከውጭ ወደ ሰው የሚገባ ሊያረክሰው እንዳይችል አታስተውሉምን?

19 ወደ ሆድ ይገባል እንጂ ወደ ልቡ አይገባምና፥ ወደ እዳሪም ይወጣልና፥ መብልን ሁሉ እያጠራ ነው።

20 እርሱም፡ — ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክሰው ነው አለ።

21 ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ፥ ዝሙት፥ መግደል፥

22 ስርቆት፥ መጎምጀት፥ ክፋት፥ ተንኰል፥ መዳራት፥ ክፉ ዓይን፥ ስድብ፥ ትዕቢት፥ ስንፍና፤

23 እነዚህ ክፉ ነገሮች ሁሉ ከውስጥ ይመጣሉ ሰውንም ያረክሳሉ።

24፤ ከዚያም ተነሥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ገባ፥ ወደ ቤትም ገባ፥ ማንም ሊያውቀውም አልወደደም፥ ነገር ግን ሊደበቅ አልቻለም።

25 ታናሺቱ ሴት ልጅዋ ርኩስ መንፈስ ያደረባት አንዲት ሴት ስለ እርሱ ሰምታ መጥታ በእግሩ ላይ ወደቀች።

26 ሴቲቱ ግሪካዊት፥ በብሔሩም ሲሮፊንቄ ነበረች። ከልጅዋም ዲያቢሎስን እንዲያወጣላት ለመነችው።

27 ኢየሱስ ግን፡ — ልጆቹ አስቀድመው ይጠግቡ፡ የልጆችን እንጀራ ይዞ ለውሾች መጣል አይገባምና፡ አላት።
28 እርስዋም መልሳ። አዎን ጌታ ሆይ፥ ውሾች ግን ከማዕድ በታች የልጆችን ፍርፋሪ ይበላሉ አለችው።
29 እርሱም። ስለዚህ ቃልሽ ሂጂ። ዲያብሎስ ከሴት ልጅሽ ወጥቶአል።
30 ወደ ቤትዋም በመጣች ጊዜ ጋኔኑ ወጥቶ ልጅዋም በአልጋ ላይ ተኝታ አገኘችው።
31 ዳግመኛም ከጢሮስና ከሲዶና አገር ተነሥቶ በደካፖሊስ ዳርቻ መካከል ወደ ገሊላ ባሕር መጣ።
32 ደንቆሮውንም በንግግሩም ደካሞችን ወደ እርሱ አመጡ። እጁንም ይጭንበት ዘንድ ለመኑት።
33 ከሕዝቡም ለይቶ ወደ እርሱ ወሰደው ጣቶቹንም በጆሮው አስገባ ተፍቶም አንደበቱን ዳሰሰ።
34 ወደ ሰማይም አሻቅቦ ቃተተና፡ — ኤፍታ፡ ማለት፡ ተከፈት፡ አለው።
35 ወዲያውም ጆሮዎቹ ተከፈቱ የምላሱም ፈትል ተፈታ በግልጽም ተናገረ።
36 ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው፤ ባዘዛቸውም መጠን አብዝተው አወሩት።
37 ያለ መጠንም ተገረሙና። ሁሉን መልካም አደረገ ደንቆሮችንም እንዲሰሙ ዲዳዎችም እንዲናገሩ ያደርጋል አሉ።

ምዕራፍ 8

1 በዚያም ወራት ሕዝቡ እጅግ ብዙ ሳሉና የሚበሉት ስለሌላቸው ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው።
2 ሕዝቡ ከእኔ ጋር ሦስት ቀን ኖረዋልና የሚበሉት ስለሌላቸው አዝንላቸዋለሁ።
3 ጦመውም ወደ ቤታቸው ባሰናብታቸው በመንገድ ይዝላሉ፤ ከእነርሱም ልዩ ልዩ ከሩቅ መጥተዋልና ።
4 ደቀ መዛሙርቱም። በዚህ በምድረ በዳ እንጀራ ሰው ከወዴት ሊያጠግብ ይችላል?
ስንት እንጀራ አላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው ። ሰባት አሉት።
6 ሕዝቡም በምድር እንዲቀመጡ አዘዘ፥ ሰባቱንም እንጀራ ይዞ አመስግኖ ቈርሶም እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። በሕዝቡም ፊት አቆሙአቸው።
7 ጥቂትም ትንሽ ዓሣ ነበራቸው፤ ባረካቸውም፥ እነርሱንም ደግሞ እንዲያቀርቡላቸው አዘዘ ።
8 በሉም ጠገቡም፥ የተረፈውንም ቍርስራሽ ሰባት መሶብ አነሡ።
9 የበሉትም አራት ሺህ የሚያህሉ ነበሩ፥ አሰናበታቸውም።
10 ወዲያውም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳ ገባና ወደ ድልማኑታ አገር መጣ።
11 ፈሪሳውያንም ወጡና ሊፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ፈልገው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ጀመር ።
12 በመንፈሱም እጅግ ቃተተና ። ይህ ትውልድ ስለ ምን ምልክት ይፈልጋል? እውነት እላችኋለሁ፥ ለዚህ ትውልድ ምልክት አይሰጠውም።
13 ትቶአቸውም ወደ ታንኳው ገብቶ ደግሞ ወደ ማዶ ሄደ ።
14 ደቀ መዛሙርቱም እንጀራ መውሰድ ረስተው ነበር፥ ከእነርሱም ጋር ከአንድ እንጀራ የሚበልጥ ታንኳ አልነበራቸውም።
ተጠንቀቁ፥ ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ እርሾ ተጠበቁ ብሎ አዘዛቸው ።
16 እንጀራ ስለሌለን ነው ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ ።
17 ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እንጀራ ስለሌላችሁ ስለ ምን ትነጋገራላችሁ? ገና አላስተዋላችሁምን? ልባችሁስ ገና ደነደነ?
18 ዓይን ሳላችሁ አታዩምን? ጆሮ ስላላችሁ አትሰሙምን? እና አታስታውሱምን?
19 አምስቱን እንጀራ ለአምስት ሺህ በቈረስሁ ጊዜ፥ ቍርስራሹ የሞላ ስንት ቅርጫት አነሣችሁ? አሥራ ሁለት አሉት።
20 ሰባቱንም ለአራት ሺህ ጊዜ፥ ቍርስራሹ የሞላ ስንት ቅርጫት አነሣችሁ? ሰባት አሉት።
21 እርሱም። የማታስተውሉ እንዴት ነው?
22 ወደ ቤተ ሳይዳም መጣ። ዕውርም ወደ እርሱ አምጥተው እንዲዳስሰው ለመኑት።
23 ዕውሩንም እጁን ይዞ ከከተማ ወደ ውጭ ወሰደው፥ ዓይኖቹንም ተፉበት እጁንም በጫነበት ጊዜ አንዳች እንዳየ ጠየቀው።
24 አሻቅቦም አየና፡ — ሰዎች እንደ ዛፍ ሲሄዱ አያለሁ አለ ።
25 ደግሞም እጁን በዓይኑ ላይ ጫነ ፥ አሻቅቦም አየው፤ ዳነም፥ ሰውንም ሁሉ አጥርቶ አየ ።
26 ወደ ቤቱም ሰደደውና ።
27 ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱም ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ ከተማ ወጡ በመንገድም ደቀ መዛሙርቱን ። ሰዎች እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ጠየቃቸው።
28 እነርሱም። መጥምቁ ዮሐንስ፥ ሌሎች ግን ። ሌሎችም ከነቢያት አንዱ ነው።
29 እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? ጴጥሮስም መልሶ ። አንተ ክርስቶስ ነህ አለው።
30 ስለ እርሱ ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው።
31 የሰው ልጅም ብዙ መከራ ሊቀበል ከሽማግሌዎችም ከካህናት አለቆችም ከጻፎችም ሊጣል፥ ሊገደልም ከሦስት ቀንም በኋላ ሊነሣ እንዲገባው ያስተምራቸው ጀመር ።
32 ይህንም ነገር በግልጥ ተናገረ። ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ ይገሥጸው ጀመር ።
33 እርሱ ግን ዘወር ብሎ ደቀ መዛሙርቱን አይቶ ጴጥሮስን ገሠጸውና ።
34 ሕዝቡንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፥ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ ።
35 ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና ። ነገር ግን ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ እርሱ ያድናታል ።
36 ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጐድል ምን ይጠቅመዋል?
37 ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?

38 እንግዲህ በዚህ አመንዝራና ኃጢአተኛ ትውልድ መካከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ። በእርሱም ደግሞ የሰው ልጅ በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ ያፍርበታል።

ምዕራፍ 9

1 እንዲህም አላቸው፡- እውነት እላችኋለሁ፥ በዚህ ከሚቆሙት አንዳንዶቹ የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል ስትመጣ እስኪያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ።
2 ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ዮሐንስንም ከእርሱ ጋር ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው፥ በፊታቸውም ተለወጠ።
3 ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ሆነ። በምድር ላይ የሚሞላ ማንም ሰው ሊያነጣቸው እንደማይችል።
4 ኤልያስና ሙሴም ታዩአቸው፥ ከኢየሱስም ጋር ይነጋገሩ ነበር።
5 ጴጥሮስም መልሰ ኢየሱስን። አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ።
6 የሚናገረውን አያውቅምና ; እጅግ ፈርተው ነበርና።
7 ደመናም ጋረዳቸው፥ ከደመናውም። የምወደው ልጄ ይህ ነው፥ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ።
8 ድንገትም ዙሪያውን ሲመለከቱ ከራሳቸው ጋር ከኢየሱስ በቀር ማንንም አላዩም።
9 ከተራራውም ሲወርዱ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው።
10 ቃሉንም እርስ በርሳቸው ጠበቁ፥ ከሙታንም መነሣት ምንድር ነው?
11 ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ እንዲገባው ጻፎች ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት።
12 እርሱም መለሰ። ኤልያስ በእውነት አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያዘጋጃል፤ ስለ ሰው ልጅም ብዙ መከራ ሊቀበልና ሊጣል እንዲገባው ተብሎ እንደ ተጻፈ።
13 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ኤልያስ በእውነት መጥቶአል ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት።
14 ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመጣ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ሲከብቡአቸው ጻፎችም ከእነርሱ ጋር ሲከራከሩ አየ።
15 ወዲያውም ሕዝቡ ሁሉ ባዩት ጊዜ እጅግ ተገረሙና ወደ እርሱ ሮጡ።
16 ጻፎችንም። ከእነርሱ ጋር ምን ትጠይቃላችሁ?
17 ከሕዝቡም አንዱ መለሰ።
18 በያዘውም ስፍራ ሁሉ ይቀደድበታል አረፋም ይደፍቃል ጥርሱንም ያፋጩል ይንኮታኮታልም፤ እንዲያወጡትም ለደቀ መዛሙርትህ ነገርኋቸው። አልቻሉምም።
19 እርሱም መለሰ። የማታምን ትውልድ ሆይ፥ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሥሃለሁ? ወደ እኔ አምጡት።
20 ወደ እርሱም አመጡት ባየውም ጊዜ መንፈሱ ወዲያው አንፈራገጠው። በምድርም ላይ ወድቆ አረፋ እየደፈቀ።
21 አባቱንም። ይህ ከያዘው ስንት ዘመን ነው? ብሎ ጠየቀው። ከሕፃን ልጅነኝ አለ።
22 ብዙ ጊዜም ሊያጠፋው ወደ እሳትና ወደ ውኃ ጣለው፤ ነገር ግን ቢቻልህ ራራልን እርዳንም።
23 ኢየሱስም፡- ማመን ከቻልክ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል አለው።
24 ወዲያውም የሕፃኑ አባት ጮኸ። አለማመኔን እርዳኝ።
25 ኢየሱስም ሕዝቡ እንደ መጡ አይቶ ርኩሱን መንፈስ ገሠጸውና ።
26 መንፈሱም ጮኸ እጅግም ቀደደው ከእርሱም ወጣ፥ እንደ ሞተም ሆነ። ሞቶአል እስኪሉ ድረስ ብዙዎች።
27 ኢየሱስም እጁን ይዞ አስነሣው። እርሱም ተነሣ።
28 ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምንድር ነው?
29 እንዲህም አላቸው። ይህ ዓይነት በጸሎትና በጾም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም።
30 ከዚያም ወጥተው በገሊላ አለፉ። ማንም ያውቅ ዘንድ አልወደደም።
31 ደቀ መዛሙርቱን ያስተምራቸው ነበርና፡ — የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጣል ይገድሉትማል፡ አላቸው። ከተገደለ በኋላ በሦስተኛው ቀን ይነሣል።
32 እነርሱ ግን ነገሩን አላስተዋሉም፥ እንዳይጠይቁትም ፈሩ።
33 ወደ ቅፍርናሆምም መጣ በቤትም ሆኖ። በመንገድ እርስ በርሳችሁ ምን ስትከራከሩ ነበር?
34 እነርሱ ግን በመንገድ። ማን ታላቅ ይሆን ዘንድ እርስ በርሳቸው ተከራክረው ነበርና ዝም አሉ።
35 ተቀምጦም አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው።
36 ሕፃንንም ወስዶ በመካከላቸው አቆመው፤ በእቅፉም ይዞት እንዲህ አላቸው።
37 እንደዚህ ካሉ ሕፃናት አንዱን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበለኝም ሁሉ የላከኝን እንጂ እኔን አይቀበልም።
38 ዮሐንስም መለሰ።
39 ኢየሱስ ግን፡ — በስሜ ተአምር የሚያደርግ በእኔ ላይ በችልታ ሊናገር የሚችል ማንም የለምና አትከልክሉት አለ።
40 የማይቃወመን ከእኛ ጋር ነውና።
41 የክርስቶስ ስለ ሆናችሁ በስሜ አንድ ኩባያ ውኃ የሚያጠጡአችሁ ሁሉ እውነት እላችኋለሁ ዋጋው አይጠፋበትም።
42 በእኔም ከሚያምኑ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ፥ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለው ነበር።
43 እጅህ ብታሰናክልህ ቍረጣት፤ ሁለት እጅ ኖሮህ ወደ ማይሞትበት እሳቱም ወደ ማይጠፋ እሳት ከምትገባ ጉንድሽ ሆነህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።
44 ትላቸው በማይሞትበት እሳቱም የማይጠፋበት።

45 እግርህም ብታሰናክልህ ቍረጣት፤ ሁለት እግር ኖሮህ ወደማይጠፋ እሳት ከመጣል አንካሳ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።

46 ትላቸው የማይሞትበት እሳቱም የማይጠፋበት።

47 ዓይንህም ብታሰናክልህ አውጣት፤ ሁለት ዓይን ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትጣል አንዲት ዓይን ኖራት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ይሻልሃል።

48 ትላቸው በማይሞትበት እሳቱም የማይጠፋበት።

49 ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመማልና፥ መሥዋዕትም ሁሉ በጨው ይቀመማል።

50 ጨው መልካም ነው፤ ጨው ግን አልጫ ቢሆን በምን ታጣፍጡታላችሁ? በራሳችሁ ጨው ይኑራችሁ እርስ በርሳችሁም ታረቁ።

ምዕራፍ 10

1 ከዚያም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ አገር መጣ፤ ሕዝቡም ደግሞ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። እንደ ልማዱም እንደገና አስተማራቸው።

2 ፈሪሳውያንም ወደ እርሱ ቀርበው። ሰው ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? ብለው ጠየቁት። እሱን መፈተሸ.

3 እርሱም መልሰ። ሙሴ ምን አዘዛችሁ?

4 እነርሱም። ሙሴ የፍችዋን ጽሕፈት ጽፎ ሊፈታት ፈቀደ።

5 ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አላቸው። ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ይህን ትእዛዝ ጻፈላችሁ።

6 እግዚአብሔር ግን ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ ወንድና ሴት አደረጋቸው።

7 ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚስቱም ጋር ይጣበቃል;

8 ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ፤ እንግዲያስ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም።

9 እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው።

10 በቤቱም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ነገር ጠየቁት።

ሚስቱንም ፈትቶ ሌላ የሚያገባ ሁሉ በእርስዋ ላይ አመንዝራለች ፡ አላቸው።

12 ሴትም ባልዋን ፈትታ ሌላ ብታገባ ታመነዝራለች።

13 እንዲዳስሳቸውም ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሠጹአቸው።

14 ኢየሱስም አይቶ ተቈጣ፥ እንዲህም አላቸው። ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸውም፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና።

15 እውነት እላችኋለሁ፥ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም።

16 በእቅፋም አነሣቸው እጁንም ጫነባቸው ባረካቸውም።

17 በመንገድም ሲወጣ አንድ ሰው ሮጦ ተንበርክኮ። ቸር መምህር ሆይ፥ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው።

18 ኢየሱስም። ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም።

19 አታመንዝር፥ አትግደል፥ አትስረቅ፥ በሐሰት አትመስክር፥ አታታልል፥ አባትህንና እናትህን አክብር የሚለውን ትእዛዝ ታውቃለህ።

20 እርሱም መልሰ ፡ — መምህር ሆይ፥ ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሬ ጠብቄአለሁ፡ አለው።

21 ኢየሱስም አይቶ ወደደውና ። አንድ ነገር ጐደለህ ሂድ፥ ያለህን ሁሉ ሽጠህ ለድሆች ስጥ፥ መዝገብም በሰማይ ታገኛለህ፤ ናና መስቀሉን ተሸክመህ ተከተለኝ

22 ስለዚህም ነገር አዘነ፥ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ምሄደ።

23 ኢየሱስም ዘወር ብሎ አይቶ ደቀ መዛሙርቱን ። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል ።

24 ደቀ መዛሙርቱም በቃሉ ተገረሙ። ኢየሱስ ግን ደግሞ መለሰ እንዲህም አላቸው። ልጆች ሆይ፥ በገንዘብ ለሚታመኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆንባቸዋል ።

25 ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላል ።

26 እጅግም ተገረሙና እርስ በርሳቸው። እንግዲያ ማን ሊድን ይችላል?

27 ኢየሱስም እነርሱን ተመልክቶ ። በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን አይደለም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላልና አላቸው።

28 ጴጥሮስም። እነሆ፥ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ይለው ጀመር ።

29 ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አለ ፡ — እውነት እላችኋለሁ፥ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም እኅቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ማንም የለም። ,

30 ነገር ግን አሁን በዚህ ጊዜ ቤቶችን፤ ወንድሞችን፤ እህቶችን፤ እናቶችን፤ ልጆችን እና መሬቶችን ከስደት ጋር መቶ እጥፍ ይቀበላል ። በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት ።

31 ነገር ግን ፊተኞች የሆኑት ብዙዎች ኋለኞች ይሆናሉ ። እና የመጨረሻው መጀመሪያ .

32 ወደ ኢየሩሳሌምም ሊወጡ በመንገድ ነበሩ፥ ኢየሱስም በፊታቸው ይሄድ ነበር፥ አደነቁም። ሲከተሉትም ፈሩ ። ደግሞም አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ አቅርበ ።

33 እነሆ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጻፎች ይሰጣል; ለሞትም ይፈርዱበታል ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡታል ።

34 ያፌዙበትማል ይገርፉትማል ይተፉበትማል ይገድሉትማል በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ።

35 የዘብዴዎስም ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስ ወደ እርሱ ቀርበው። መምህር ሆይ፥ የምንወደውን ሁሉ እንድታደርግልን እንወዳለን አሉት።

36 እርሱም። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ?

37 እነርሱም። በክብርህ አንዱ በቀኝህ ሌላውም በግራህ እንድንቀመጥ ስጠን አሉት።

38 ኢየሱስ ግን፡ — የምትለምኑትን አታውቁም፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ ትችላላችሁን? እኔ በተጠመቅሁበት ጥምቀት ተጠመቁን?

39 እነርሱም። እንችላለን አሉት። ኢየሱስም እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ አላቸው። እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ።

40 ነገር ግን በቀኜና በግራ መቀመጥ ለእኔ አይደለሁም; ነገር ግን ለተዘጋጀላቸው ይሰጣቸዋል።

41 አሥሩም ሰምተው በያዕቆብና በዮሐንስ ተቈጡ።

42 ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው ። ታላላቆቻቸውም በእነርሱ ላይ ሥልጣን አላቸው።

43 በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን ።

44 ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የሁሉ አገልጋይ ይሁን ።

45 የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።

46 ወደ ኢያሪኮም መጡ፤ ከደቀ መዛሙርቱና ከብዙ ሕዝብ ጋር ከኢያሪኮ ሲወጣ የጤሜዎስ ልጅ ዕውር በርጤሜዎስ እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀመጠ።

47 የናዝሬቱ ኢየሱስም እንደ ሆነ በሰማ ጊዜ ። የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥ ማረኝ እያለ ይጮኽ ጀመር ።

48 ብዙዎችም ዝም እንዲል አዘዙት፤ እርሱ ግን ። የዳዊት ልጅ ሆይ፥ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኸ ።

49 ኢየሱስም ቆሞ እንዲጠሩት አዘዘ ። አይዞህ ተነሣ፥ ተነሣም አሉት ። ብሎ ይጠራሃል ።

50 እርሱም ልብሱን ጥሎ ተነሥቶ ወደ ኢየሱስ መጣ።

51 ኢየሱስም መልሶ ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ዕውሩ፡ - ጌታ ሆይ፥ እንዳላይ አለው።

52 ኢየሱስም ። እምነትህ አድኖሃል ። ወዲያውም አየና ኢየሱስን በመንገድ ተከተለው።

ምዕራፍ 11

1 ወደ ኢየሩሳሌምም በደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌና ወደ ቢታንያ በቀረቡ ጊዜ፥ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ ።

2 በፊታችሁ ወዳለቸው መንደር ሂዱ ወደ እርስዋም ገብታችሁ ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ አላቸው። ፈትታችሁ አምጡት ።

3 ማንም። ይህን ስለ ምን ታደርጋላችሁ? ለጌታ ያስፈልገዋል በሉ ። ወዲያውም ወደዚህ ይሰደዋል ።

4 ሄዱም፥ ውርንጫውንም በሁለት መንገድ በበሩ ውጭ ታስሮ አገኙት ። እነሱም ፈቱት ።

5 በዚያም ከቆሙት አንዳንዶቹ ። ውርንጫውን የምትፈቱት ምን ታደርጋላችሁ?

6 ኢየሱስም እንዳዘዘ አሉአቸው፥ ለቀቁአቸውም።

7 ውርንጫውንም ወደ ኢየሱስ አመጡት፥ ልብሳቸውንም በላዩ ጣሉ ። በእርሱም ላይ ተቀመጠ።

8 ብዙዎችም ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፥ ሌሎችም ከዛፍ ላይ ቅርንጫፎችን እየቈረጡ በመንገድ ላይ ያነጥፉ ነበር ።

9 የሚቀድሙትም የተከተሉትም፡ — ሆሣዕና ፡ እያሉ ጮኹ። በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው።

10 በጌታ ስም የምትመጣ የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከች ትሁን፤ ሆሣዕና በአርያም።

11 ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ገባ ወደ መቅደስም ገባ፤ ዙሪያውንም ከተመለከተ በኋላ መሸም ሆኖ ከአሥራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ወጣ።

12 በማግሥቱም ከቢታንያ በመጡ ጊዜ ተራበ ።

13 ቅጠል ያላት በለስም በሩቅ አይቶ ምናልባት አንዳች ያገኝባት እንደ ነበረ መጣ፥ በመጣም ጊዜ ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም። የበለስ ዘመን ገና አልነበረምና ።

14 ኢየሱስም መልሶ ። ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው።

15 ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ፥ ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባ፥ በመቅደስም የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያወጣ ጀመር፥ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታ የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠ።

16 ዕቃውንም ማንም በቤተ መቅደሱ ውስጥ እንዲሸከም አልፈቀደም።

17 ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ የተጻፈ አይደለምን? እናንተ ግን የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችኋት ።

18 ጻፎችና የካህናት አለቆችም ሰምተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ፈለጉ፤ ሕዝቡም ሁሉ በትምህርቱ ይገረሙ ስለ ፈሩት ነበርና ።

19 በመሸም ጊዜ ከከተማ ወጣ።

20 በማለዳም ሲያልፍ በለሱ ከሥሩ ደርቃ አዩ ።

21 ጴጥሮስም ትዝ ብሎት ።

22 ኢየሱስም መልሶ ። በእግዚአብሔር እመኑ አላቸው።

23 እውነት እላችኋለሁ፥ ማንም ይህን ተራራ። እና በልቡ አይጠራጠርም፤ ነገር ግን የተናገራቸው ነገሮች እንደሚፈጸሙ ያምናል፤ የሚናገረው ሁሉ ይኖረዋል ።

24 ስለዚህ እላችኋለሁ፥ የፈለጋችሁትን ማንኛውንም ነገር ስትጸልዩ እንደ ተቀበሉት እመኑ ፥ ይሆንላችሁማል ።

25 ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፥ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፥ በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት ።

26 እናንተ ግን ይቅር ባትሉ በሰማያት ያለው አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

27 ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ፤ በመቅደስም ሲመላለስ የካህናት አለቆችና ጻፎች ሽማግሌዎችም ወደ እርሱ ቀረቡ።

28 ይህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ? እነዚህንም ታደርግ ዘንድ ይህን ሥልጣን ማን ሰጠህ?

29 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ።

30 የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? መልስልኝ።

31 እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያስ ስለ ምን አላመናችሁበትም?

32 ነገር ግን። ከሰው ብንል። ዮሐንስን በእውነት እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ሕዝቡን ፈሩ።

33 እነርሱም መለሰው። አናውቅም አሉት። ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አላቸው። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም።

ምዕራፍ 12

1 በምሳሌም ይነግራቸው ጀመር። አንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለ ከበውትም ቅጥር አደረገው፥ የወይኑንም ስፍራ ቈፈረ፥ ግንብ ሠራ፥ ለገበሬዎችም አከራይቶ ወደ ሩቅ አገር ሄደ።

2 በጊዜውም ከወይኑ አትክልት ፍሬ ከገበሬዎች ይቀበል ዘንድ አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎቹ ላከ።

3 ይዘውም ደበደቡት ባዶውንም ሰደዱት።

4 ደግሞም ሌላ ባሪያ ወደ እነርሱ ላከ። በድንጋይም ወግረው ራሱን አቈሰሉት አሳፍሮም ሰደዱት።

5 ደግሞ ሌላ ላከ። እርሱንም ገደሉትና ብዙ ሌሎችንም ገደሉት። አንዳንዶቹን መደብደብ እና መግደል።

6 የሚወደውም አንድ ልጅ ገና ነበረው፥ ልጄን ያፍሩታል ብሎ እርሱን ደግሞ ወደ እነርሱ ላከ።

7 እነዚያ ገበሬዎች ግን እርስ በርሳቸው። ኑ፥ እንግደለው፥ ርስቱም የእኛ ይሆናል።

8 ይዘውም ገደሉት፥ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት።

9 እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋል? መጥቶ ገበሬዎቹን ያጠፋል፥ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል።

10 ይህን መጽሐፍ አላነበባችሁምን? ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ።

11 ይህ ከጌታ ዘንድ ሆነ፥ ለዓይኖቻችንም ድንቅ ነውን?

12 ምሳሌውንም በእነርሱ ላይ እንደ ተናገረ አውቀው ሊይዙት ፈለጉ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ፤ ትተውትም ሄዱ።

13 በቃሉም እንዲይዙት ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ ወገን አንዳንድ ወደ እርሱ ላኩ።

14 እነርሱም መጥተው፡ — መምህር ሆይ፥ እውነተኛ እንደ ሆንህ ለማንም እንደማትገድል እናውቃለን፤ የእግዚአብሔርን መንገድ በእውነት ታስተምራለህ እንጂ ለሰው ፊት አታደላም፤ መስጠት ተፈቅዶአልን አሉት። ግብር ለቄሳር ወይስ አይደለም?

15 እንሰጣለን ወይስ አንሰጥም? እርሱ ግን ግብዝነታቸውን አውቆ። ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ? አይ ዘንድ አንድ ሰንቲም አምጡልኝ።

16 አመጡም። ይህ መልክና ጽሕፈት የማን ነው? አላቸው። የቄሣር ነው አሉት።

17 ኢየሱስም መለሰ። የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ አላቸው። በእርሱም ተደነቁ።

18 ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ እርሱ መጡ። ብለው ጠየቁት።

19 መምህር፡ ሙሴ፡ “የሰው ወንድም ሞተ ሚስቱንም በስተ ኋላው ቢተወው ልጅም ሳይወልድ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ” ሲል ጽፎልናል።

20 ሰባት ወንድሞች ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ዘር ሳያስቀር ሞተ።

21 ሁለተኛውም አገባት ሞተም፥ ዘርም አልተወም፤ ሦስተኛውም እንዲሁ።

22 ሰባቱም አግብተዋት ዘርም አልተዉም፤ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች።

23 በትንሣኤም በሚነሡ ጊዜ ከእነርሱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች? ሰባቱ አግብተዋታልና።

24 ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ስለዚህ አትስቱምን?

25 ከሙታን በሚነሡበት ጊዜ አያገቡም አይጋቡምም፤ ነገር ግን በሰማይ እንዳሉ መላእክት ናቸው።

26 ስለ ሙታንም እንዲነሡ በሙሴ መጽሐፍ ላይ እግዚአብሔር በቍጥቋጦው ሳለ፡ — እኔ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ ብሎ እንደ ተናገረ አላነበባችሁምን??

27 እርሱ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም፤ እናንተም እጅግ ትስታላችሁ።

28 ከጻፎችም አንዱ ቀርቦ ሲከራከሩ ሰማና መልካም እንደ መለሰላቸው አውቆ። ትእዛዝ ሁሉ ፊተኛይቱ ማን ናት? ብሎ ጠየቀው።

29 ኢየሱስም መለሰ። ከትእዛዛቱ ሁሉ ፊተኛይቱ። እስራኤል ሆይ፥ ስማ፤ ጌታ አምላካችን አንድ ጌታ ነው::

30 አንተም አምላክህን እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም በፍጹም ኃይልህ ውደድ፤ ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

31 ሁለተኛይቱም፡ እርስዋ፡ — ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ፡ የምትለው ናት። ከእነዚህ የምትበልጥ ሌላ ትእዛዝ የለችም።

32 ጻሓፍቲ ድማ፡ “ኣምላኽ፡ ንዕኡ ኽንረክብ ንኽእል ኢና። ከእርሱም በቀር ሌላ የለም።

33 በፍጹምም ልብ በፍጹም አእምሮም በፍጹም ነፍስም በፍጹም ኃይልም እርሱን መውደድ፥ ባልንጀራውንም እንደ ራሱ መውደድ ከሚቃጠል መሥዋዕትና ከመሥዋዕት ሁሉ ይበልጣል።

አንተ ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቅህ አይደለህም አለው ። ከዚያ በኋላ ማንም ሊጠይቀው የደፈረ አልነበረም።

35 ኢየሱስም በመቅደስ ሲያስተምር መለሰ። ጻፎች ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ?

36 ዳዊትም ራሱ በመንፈስ ቅዱስ። እግዚአብሔር ጌታዬን። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው።

37 ዳዊትም ራሱ ጌታ ብሎ ጠራው። ልጁስ ከወዴት ነው? ተራ ሰዎችም በደስታ ሰሙት ።
38 በትምህርቱም እንዲህ አላቸው። ረጅም ልብስ ለብሰው መሄድን ከሚወዱ በገበያም ሰላምታን ከሚወዱ ከጻፎች ተጠበቁ ።
39 በምኵራብም የከበሬታ ወንበሮች፥ በበዓላትም የከበሬታ አዳራሽ ።
40 የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎቶችንም በማስረዘም የሚያመልኩ፥ እነዚህ የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ ።
41 ኢየሱስም በቤተ መዛግብቱ ፊት ለፊት ተቀምጦ ሕዝቡ በመዝገብ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንደሚጥሉ አየ፤ ብዙ ባለ ጠጎችም ብዙ ይጥሉ ነበር ።
42 አንዲትም ድሀ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህል ሁለት ሳንቲም ጣለች ።
43 ደቀ መዛሙርቱንም ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው ።
44 ሁሉን ከትርፋቸው ጥለዋልና ። እርስዋ ግን ከድህነትዋ ያላትን ሁሉ ኑሮዋንም ሁሉ ጣለች ።

ምዕራፍ 13

1 ከመቅደስም ሲወጣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ። መምህር ሆይ፥ እንዴት ያሉ ድንጋዮችና እንዴት ያሉ ሕንጻዎች እንዳሉ እይ አለው።
2 ኢየሱስም መልሶ ። እነዚህን ታላላቅ ሕንጻዎች ታያለህን? ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ አይቀርም።
3 እርሱም በመቅደስ ፊት ለፊት በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፥ ጴጥሮስና ያዕቆብ ዮሐንስም እንድርያስም ለብቻቸው።
4 ንገረን፥ እነዚህ ነገሮች መቼ ይሆናሉ? ይህስ ሁሉ ሲፈጸም ምልክቱ ምንድር ነው?
5 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ይላቸው ጀመር ። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ ።
6 ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ ።
7 ጦርንም የጦርንም ወሬ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ ሊሆን ይገባልና ። ነገር ግን መጨረሻው ገና አይሆንም.
8 ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ በልዩ ልዩ ስፍራ የምድር መናወጥ ይሆናል፥ ራብና መከራም ይሆናል፤ እነዚህ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።
9 እናንተ ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋልና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ ። በምኵራብም ትገረፋላችሁ፥ በእነርሱም ላይ ምስክር እንዲሆን ስለ እኔ ወደ ገዢዎች ወደ ነገሥታትም ትወሰዳላችሁ ።
10 አስቀድሞም ወንጌል በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ።
11 ነገር ግን ሲመሩአችሁ አሳልፈውም ሲሰጡአችሁ፥ የምትናገሩትን አስቀድማችሁ አታስቡ፥ አታስቡም፤ ነገር ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የምትናገሩ እንጂ እናንተ አይደላችሁምና ። መንፈስ ቅዱስ ።
12 ወንድምም ወንድሙን አብም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል ። ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል ።
13 በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል ።
14 ነገር ግን በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋትን ርኩሰት በማይገባው ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ፥ አንባቢ ያስተውል፥ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራዎች ይሽሹ።
15 በሰገነትም ያለ ከቤቱ አንዳች ይወስድ ዘንድ ወደ ቤት አይውረድ ወደ እርሱም አይግባ ።
16 በሜዳም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላ አይመለስ ።
17 ነገር ግን በዚያ ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው!
18 ሽሽታችሁ በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ ።
19 በዚያም ወራት እግዚአብሔር ከፈጠረው ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን መከራ ይሆናልና ።
20 ጌታ ወራቶቹን ባያሳጥር ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን ስለ መረጣቸው ምርጦች ወራቶቹን አሳጠረ ።
21 በዚያን ጊዜም ማንም። እነሆ፥ ክርስቶስ ከዚህ አለ ቢላችሁ። እነሆ፥ በዚያ አለ፤ ወይም። አትመኑት፡ -
22 ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፥ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ ያስቱ ዘንድ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ።
23 እናንተ ግን ተጠንቀቁ፤ እነሆ፥ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኋችሁ።
24 በዚያን ወራት ግን ከዚያ መከራ በኋላ ፀሐይ ይጨልማል ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም።
25 የሰማይ ከዋክብት ይወድቃሉ፥ ኃይላትም በሰማይ ይናወጣሉ።
26 ያን ጊዜም የሰው ልጅ በታላቅ ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል ።
፳፯ እናም በዚያን ጊዜ መላእክቱን ይልካል ከአራቱም ነፋሳት፣ ከምድር ዳር እስከ ሰማይ ዳርቻ ድረስ ምርጦቹን ይሰበስባል ።
28 አሁንም የበለስን ዛፍ ምሳሌ ተማር ። ቅርንጫፍዋ ገና ሲለመልም ቅጠልዋም ሲያበቅል በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ።
29 እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህ እንደ ሆነ ስታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እወቁ ።
30 እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።
31 ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።
32 ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ወልድም ቢሆን ከአብ በቀር የሚያውቅ የለም።
33 ጊዜው መቼ እንዲሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፥ ትጉ ጸልዩም።
34 የሰው ልጅ ቤቱን ትቶ ወደ ሩቅ መንገድ እንደ ሄደ ሰው ነውና፥ ለባሮቹም ሥልጣንን ለእያንዳንዱም ሥራውን ሰጠ፥ በረኛውንም እንዲተጋ አዘዘ ።
35 እንግዲህ ትጉ፤ በመሸ ጊዜ ወይም በመንፈቀ ሌሊት ወይም ዶሮ ሲጮኽ ወይም በማለዳ ባለቤቱ መቼ እንዲመጣ አታውቁምና ።
36 ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ።
37 ለሁላችሁም እላችኋለሁ፥ ንቁ ።

ምዕራፍ 14

1 ከሁለት ቀን በኋላ የፋሲካና የቂጣ በዓል ነበረ፤ የካህናት አለቆችና ጻፎችም እንዴት አድርገው በተንኰል ወስደው እንዲገድሉት ይፈልጉ ነበር ።
2 እነርሱ ግን፡ — የሕዝቡ ሁከት እንዳይነሣ በበዓል አይሁን፡ አሉ ።
3 በቢታንያም በለምጻሙ በስምዖን ቤት በማዕድ ተቀምጦ ሳለ አንዲት ሴት የከበረ ናርዶስ ሽቱ የሞላበት የአልባስጥሮስ ብልቃጥ ይዛ መጣች ። ሣጥኑንም ሰብራ በራሱ ላይ አፈሰሰችው።
4 አንዳንዶችም በልባቸው ተቈጡና ።
5 ከሦስት መቶ ዲናር የሚበልጥ ተሸጦ ለድሆች ይሰጥ ነበርና ። በእሷም ላይ አጉረመረሙ።
6 ኢየሱስም ። ስለ ምን ታስጨንቋታላችሁ? በእኔ ላይ መልካም ሥራ ሠራችብኝ ።
7 ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፥ በማናቸውም ጊዜ በወደዳችሁት ጊዜ መልካም ልታደርጉላቸው ትችላላችሁ፥ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም።
8 የምትችለውን አድርጋለች፤ ሥጋዬን ለመቃብር ትቀባ ዘንድ ቀድሞ መጥታለች ።
9 እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት እርስዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዋ መታሰቢያ ይሆን ዘንድ ይነገራል ።
10 ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆሮቱ ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጣቸው ወደ ካህናት አለቆች ሄደ ።
11 እነርሱም በሰሙ ጊዜ ደስ አላቸው፥ ገንዘብም ይሰጡት ዘንድ ተስፋ ሰጡት ። እንዴት አድርጎ አሳልፎ እንዲሰጠው ፈለገ ።
12 የቂጣው በዓልም በመጀመሪያው ቀን ፋሲካን ባረዱ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ።
13 ከደቀ መዛሙርቱም ሁለቱን ላከ እንዲህም አላቸው። ወደ ከተማ ሂዱ፥ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰውም ያገኛችኋል፤ ተከተሉት ።
14 ወደሚገባበትም ስፍራ ሁሉ ለቤቱ ባለቤት፡ — መምህሩ፡ — ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ማረፊያ ወዴት ነው፡ በለው።
15 በደርብ ላይ የተነጠፈውንና የተዘጋጀውን ትልቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ በዚያ አዘጋጅልን ።
16 ደቀ መዛሙርቱም ወጥተው ወደ ከተማይቱ ገቡ፥ እንዳላቸውም አገኙ፥ ፋሲካንም አሰናዱ።
17 በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ጋር መጣ።
18 ተቀምጠውም ሲበሉ ኢየሱስ ። እውነት እላችኋለሁ፥ ከእናንተ አንዱ ከእኔ ጋር የሚበላው አሳልፎ ይሰጠኛል አለ ።
19 እነርሱም አዝነው አንድ በአንድ። እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር ። እኔ ነኝን?
። ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ከእኔ ጋር ወደ ወጭቱ የሚያጠልቀው ነው አላቸው ።
21 የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፥ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት። ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር ።
22 ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቈርሶም ሰጣቸውና ፦ እንካችሁ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አላቸው።
23 ጽዋውንም አንሥቶ አመስግኖ ሰጣቸው፥ ሁሉም ከእርሱ ጠጡ።
24 እርሱም። ይህ ስለ ብዙዎች የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው።
25 እውነት እላችኋለሁ፥ በእግዚአብሔር መንግሥት ከወይኑ ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ዳግመኛ አልጠጣም።
26 መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።
27 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ በጎቹም ይበተናሉ ተብሎ ተጽፎአልና ።
28 ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ ።
29 ጴጥሮስ ግን ። ሁሉም ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው።
30 ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፥ ዛሬ በዚች ሌሊት ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው።
31 እርሱ ግን አበርትቶ፡ — ከአንተ ጋር የምሞት እንደ ሆንሁ ከቶ አልክድህም አለ ። እንዲሁም ሁሉም ተናገሩ ።
32 ጌቴሴማኒ ወደምትባል ስፍራም መጡ ደቀ መዛሙርቱንም። እኔ ስጸልይ በዚህ ተቀመጡ አላቸው።
33 ጴጥሮስንና ያዕቆብን ዮሐንስንም ከእርሱ ጋር ወሰደ፥ ሊደነግጥም ሊደነግጥም ጀመረ ።
34 ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆዩ ትጉም።
35 ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በምድር ላይ ወድቆ ይቻልስ ቢሆን ሰዓቲቱ ከእርሱ እንድታልፍ ጸለየ ።
36 ኣነ ድማ፡ ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሄር ንኹሉ ኹሉ ንእሽቶ ኽትከውን ትኽእል ኢኻ፡ በሎ። ይህን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን አንተ የምትወደው እንጂ እኔ የምወደው አይሁን ።
37 መጣም ተኝተውም አገኛቸውና ጴጥሮስን ። ስምዖን ሆይ፥ ተኝተሃልን? አንዲት ሰዓት ልትጠብቅ አትችልምን?
38 ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም። መንፈስ በእውነት ተዘጋጅቷል ሥጋ ግን ደካማ ነው።
39 ደግሞም ሄዶ ጸለየ ያንኑም ቃል ተናገረ ።
40 ደግሞም ተመልሶ ዓይኖቻቸው ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው፤ የሚመልሱለትንም አላወቁም።
41 ሦስተኛም መጥቶ ። አሁን ተኙ ዕረፉም፤ ይበቃል፤ ሰዓቲቱ ደርሶአል፤ 41 ጊዜም መጥቶአልና አላቸው። እነሆ፥ የሰው ልጅ በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል ።
42 ተነሥተህ እንሂድ፤ እነሆ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል ።
43 ወዲያውም ገና ሲናገር ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ ከእርሱም ጋር ብዙ ሕዝብ ሰይፍና ጐመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከጻፎች ከሽማግሌዎችም ዘንድ መጡ።

44 አሳልፎ የሚሰጠውም። የምስመው እርሱ ነው፤ እርሱ ነው ብሎ ምልክት ሰጣቸው። ወስደህ በደኅና ውሰደው።

45 በመጣም ጊዜ ወዲያው ወደ እርሱ ቀረበና። ብሎ ሳመው።

46 እጃቸውንም በላዩ ጫኑ ውያዙት።

47 በአጠገቡም ከቆሙት አንዱ ሰይፉን መዘዘና የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጆሮውን ቈረጠው።

48 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሌባ እንደምትይዙ ሰይፍና በትር ይዛችሁ ወጣችሁን?

49 ዕለት ዕለት እያስተማርሁ ከእናንተ ጋር በመቅደስ ነበርሁ፥ አልወሰዳችሁኝምም፤ ነገር ግን መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ግድ ነው።

50 ሁሉም ትተውት ሸሹ።

51 ራቁቱንም የተልባ እግር ልብስ የለበሰ አንድ ጎበዝ ተከተለው። ወጣቶቹም ያዙት።

52 የበፍታውን ምልብስ ትቶ ራቁቱን ሸሸ።

53 ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት፥ የካህናት አለቆችም ሁሉ ሽማግሌዎችም ጻፎችም ከእርሱ ጋር ተሰበሰቡ።

54 ጴጥሮስም ወደ ሊቀ ካህናቱ ግቢ በሩቅ ተከተለው፤ ከሎሌዎቹም ጋር ተቀምጦ ይሞቅ ነበር።

55 የካህናት አለቆችም ሸንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ ምስክር ይፈልጉ ነበር። እና ምንም አላገኘም.

56 ብዙዎች በሐሰት ይመሰክሩበት ነበርና፥ ምስክሮቻቸው ግን አልተስማሙም።

57 አንዳንዶችም ተነሥተው።

58 ይህን በእጅ የተሰራውን ቤተ መቅደስ አፈርሳለሁ በሦስት ቀንም ውስጥ ሌላ በእጅ የተሠራውን ሌላ እሠራለሁ ሲል ሰምተናል።

59 ነገር ግን ምስክራቸው እንዲሁ አልተስማማም።

60 ሊቀ ካህናቱም በመካከላቸው ተነሥቶ። ምንም አትመልስምን? ብሎ ኢየሱስን ጠየቀው። እነዚህ በአንተ ላይ የሚመሰክሩት ምንድር ነው?

61 እርሱ ግን ዝም አለ አንዳችም አልመለሰም። ደግሞ ሊቀ ካህናቱ ጠየቀውና። የቡሩክ ልጅ ክርስቶስ አንተ ነህን?

62 ኢየሱስም። እኔ ነኝ፤ የሰው ልጅም በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለ።

63 ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና። ከእንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ምን ያስፈልገናል?

64 ስድቡን ሰምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል? ሁሉም የሞት ፍርድ እንዲፈርድበት ፈረዱበት።

65 አንዳንዱም ይተፉበት ፊቱንም ሸፍነው ይመቱት ጀመር። ትንቢት ተናገር ይሉት ጀመር፤ ባሪያዎቹም በእጃቸው መቱት።

66 ጴጥሮስም በግቢ በታች ሳለ ከሊቀ ካህናቱ ገረዶች አንዲቱ መጣች።

67 ጴጥሮስም ሲሞቅ አይታ ወደ እርሱ ተመልክታ። አንተ ደግሞ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አለችው።

68 እርሱ ግን። የምትዪውን አላውቅም ወይም አላስተውልም ብሎ ካደ። ወደ በረንዳው ወጣ; ዶሮውም ጮኸ።

69 ገረዲቱም አይታው በአጠገቡ ለቆሙት። ይህ ከእነርሱ አንዱ ነው አለቻቸው።

70 ደግሞም ካደ። ጥቂትም ቈይተው በአጠገቡ የቆሙት ደግመው ጴጥሮስን።

71 እርሱ ግን። ይህን የምትሉትን ሰው አላውቀውም ብሎ ይራገምና ይምል ጀመር።

72 ሁለተኛም ዶሮ ጮኸ። ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው ኢየሱስ ያለውን ቃል አስታወሰ። እርሱም ባሰበ ጊዜ አለቀሰ።

ምዕራፍ 15

1 ወዲያውም በማለዳ የካህናት አለቆች ከሽማግሌዎችና ከጻፎች ከሸንጎውም ሁሉ ጋር ተማከሩ፥ ኢየሱስንም አስረው ወሰዱት ለጲላጦስም አሳልፈው ሰጡት።

2 ጲላጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። አንተ አልህ አለው።

3 የካህናት አለቆችም ብዙ ከሰሱት፤ እርሱ ግን ምንም አልመለሰም።

4 ጲላጦስም ደግሞ። ምንም አትመልስምን? በአንተ ላይ ስንት ነገር እንደሚመሰክሩብህ ተመልከት።

5 ኢየሱስም ገና ምንም አልመለሰም። ጲላጦስም ተደነቀ።

6 በዚያም በዓል የፈለጉትን አንድ እስረኛ ይፈታላቸው ነበር።

7 በርባን የሚሉት አንድ ሰው ነበረ፥ እርሱም ከእርሱ ጋር ዓመፅ ካደረጉት በዓመፅም ነፍስ ገድለው ከነበሩት ጋር ታስሮ ነበር።

8 ሕዝቡም እንዳደረገላቸው ያደርግላቸው ዘንድ እየጮኹ ይለምኑት ጀመር።

9 ጲላጦስ ግን መልሶ። የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላችሁ ትወዳላችሁን?

10 የካህናት አለቆች በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

11 የካህናት አለቆች ግን በርባንን ይፈታላቸው ዘንድ ሕዝቡን አወኩ።

12 ጲላጦስም መልሶ። እንግዲህ የአይሁድ ንጉሥ የምትሉትን ምን ላደርገው ትወዳላችሁ?

13 ደግመውም። ስቀለው እያሉ ጮኹ።

14 ጲላጦስም። ምን ነው ያደረገው? ስቀለው እያሉ አብዝተው ጮኹ።

15 ጲላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ ሊያደርግ ወዶ በርባንን ፈታላቸው፥ ኢየሱስንም ገርፎ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠ።

16 ጭፍሮችም ፕሪቶሪየም ወደሚባል አዳራሽ ወሰዱት። እና መላውን ቡድን በአንድነት ይጠራሉ.

17 ቀይም ልብስ አለበሱት፥ የእሾህም አክሊል ጐንጉነው በራሱ ላይ አኖሩ።

18 የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፥ ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ ሰላምታ ያቀርቡ ጀመር።

19 ራሱንም በመቃ መቱት፥ ተፉበትም፥ ተንበርክከውም ሰገዱለት።

20 ከዘባበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፥ ልብሱንም አለበሱት፥ ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

21 የሚያልፍም ስምዖን የተባለ የቀሬናዊው ሰው የአሌክሳንደርና የሩፎስ አባት ከአገር ወጥቶ መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት።
22 ወደ ጎልጎታም ወሰዱት ትርጓሜውም የራስ ቅል ስፍራ ነው።
23 ከርቤም የተቀላቀለበትን የወይን ጠጅ እንዲጠጣ ሰጡት፤ እርሱ ግን አልተቀበለም።
24 በሰቀሉትም ጊዜ ልብሱን ተካፈሉ፥ ሰውም በሚወስደው ዕጣ ተጣጣሉ።
25 ሰቀሉትም ሦስተኛ ሰዓትም ነበረ።
26 የክሱም ጽሕፈት። የአይሁድ ንጉሥ ተብሎ ተጽፎ ነበር።
27 ከእርሱም ጋር ሁለት ወንበዴዎችን ሰቀሉ። አንዱ በቀኝ እጁ ሌላው በግራው ነው።
28 መጽሐፍም። ከዓመፀኞች ጋር ተቈጠረ ያለው ተፈጸመ።
29 የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ፡ — ወዮ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፥
30 ራስህን አድን ከመስቀልም ውረድ።
31 እንዲሁም የካህናት አለቆች ደግሞ ከጻፎች ጋር እርስ በርሳቸው እየዘበቱበት። ራሱን ማዳን አይችልም.
32 አይተን እናምን ዘንድ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ አሁን ከመስቀል ይውረድ። ከእርሱም ጋር የተሰቀሉትን ሰደቡበት።
33 ስድስት ሰዓትም በሆነ ጊዜ፥ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።
34 በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ትርጓሜውም አምላኬ አምላኬ ለምን ተውኸኝ?
35 በዚያም ከቆሙት አንዳንዶቹ ሰምተው። እነሆ፥ ኤልያስን ይጠራል አሉ።
36 አንዱም ሮጦ ከምጣጤ የሞላበት ስፖንጅ ሞላ፥ በመቃም ላይ አስቀምጠው። ኤልያስ ሊያወርደው ይመጣ እንደ ሆነ እንይ።
37 ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኾ ነፍሱን ሰጠ።
38 የቤተ መቅደሱም መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።
39 በአንጻሩም ቆሞ የነበረው የመቶ አለቃ እንዲሁ እንደ ጮኸ ነፍሱንም እንደ ሰጠ ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ አለ።
40 ሴቶች ደግሞ በሩቅ ይመለከቱ ነበር፤ ከእነርሱም መግደላዊት ማርያም የታናሹ የያዕቆብም የዮሳም እናት ማርያም ሰሎሜም ነበሩ።
41 እነርሱም ደግሞ በገሊላ ሳለ ይከተሉት ነበር ያገለግለውም ነበር፤ ከእርሱም ጋር ወደ ኢየሩሳሌም የወጡ ሌሎች ብዙ ሴቶች።
42 አሁንም በመሸ ጊዜ፣ መዘጋጀት ስለ ነበረ፣ ይኸውም ከሰንበት በፊት ያለው ቀን፣
43 የከበረ አማካሪም የሆነ የአርማትያስ ዮሴፍ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ መጣና በግልጥ ወደ ጲላጦስ ገባ የኢየሱስንም ሥጋ ለመነው።
44 ጲላጦስም አሁኑን እንዴት እንደ ሞተ ተደነቀ፥ የመቶ አለቃውንም ጠርቶ ከሞተ በኋላ ይኖራልን?
45 ከመቶ አለቃውም አውቆ ሥጋውን ለዮሴፍ ሰጠው።
46 ጥሩ በፍታም ገዛ አውርዶም በተልባ እግር ከፈነው ከዓለትም በተፈለፈለ መቃብር አኖረው በመቃብሩም ደጃፍ ላይ ድንጋይ አንከባለሉ።
47 መግደላዊት ማርያም የዮሳም እናት ማርያም ወዴት እንደ ተቀበረ አዩ።

ምዕራፍ 16

1 ሰንበትም ካለፈ በኋላ መግደላዊት ማርያም የያዕቆብም እናት ማርያም ሰሎሜም መጥተው ሊቀቡት ሽቱ ገዙ።
2 ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን በማለዳ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ወደ መቃብር መጡ።
3 እርስ በርሳቸውም። ድንጋዩን ከመቃብሩ ደጃፍ ማን ያንከባልልልናል?
4 ባዩም ጊዜ ድንጋዩ እጅግ ታላቅ ነበርና ተንከባሎ እንደ ነበር አዩ።
5 ወደ መቃብሩም ገብተው ነጭ ልብስ የተጎናጸፈ ጎልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ አዩና። እነርሱም ፈሩ።
6 አትደንግጡ፤ የተሰቀለውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ትፈልጋላችሁ፤ ተነሥቶአል፤ እርሱ በዚህ የለም፤ ያኖሩበት ስፍራ እነሆ።
7 ነገር ግን ሄዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱና ለጴጥሮስ፡ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል፡ እንደ ነገራችሁ በዚያ ታዩታላችሁ ብላችሁ ንገሩአቸው።
8 ፈጥነውም ወጡ ከመቃብሩም ሸሹ። ደነገጡና ተገረሙና፥ ለማንም ምንም አልተናገሩም። ፈርተው ነበርና።
9 ኢየሱስም ከሳምንቱ በመጀመሪያው ቀን ማልዶ በተነሣ ጊዜ፥ አስቀድሞ ሰባት አጋንንትን ላወጣላት ለመግደላዊት ማርያም ታየ።
10 እርስዋም ሄዳ ከእርሱ ጋር ለነበሩት ሲያዝኑና ሲያለቅሱ ተናገረች።
11 እነርሱም ሕያው እንደ ሆነ ለእርስዋም እንደ ታያት በሰሙ ጊዜ አላመኑም።
12 ከዚህም በኋላ ለሁለቱ ወደ ገጠር ሲሄዱና ሲሄዱ በሌላ መልክ ታየ።
13 ሄደውም ለቀሩት ነገሩአቸው፥ አላመኑአቸውምም።
14 በኋላም በማዕድ ተቀምጠው ሳሉ ለአሥራ አንዱ ተገልጦላቸው፥ ከተነሣ በኋላ ያዩትን ስላላመኑ ባለማመናቸውና የልባቸው ጥንካሬ ገሠጻቸው።
15 እንዲህም አላቸው፡ — ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ።
16 ያመነ የተጠመቀም ይድናል; ያላመነ ግን ይፈረድበታል።
17 ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል; በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ; በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ;
18 እባቦችን ይይዛሉ; የሚገድልም ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም። እጃቸውን በድውዮች ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ።
19 እንግዲህ ጌታ ከእነርሱ ጋር ከተናገረ በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ በእግዚአብሔርም ቀኝ ተቀመጠ።
20 ወጥተውም በየስፍራው ሁሉ ሰበኩ፥ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር። ኣሜን።

ሉቃ

ምዕራፍ 1

1 ብዙዎች በመካከላችን በእውነት የታመነውን ነገሩን ሊገልጹ በእጃቸው ስላስገቡ፥

2 ከመጀመሪያ የዓይን ምስክሮችና የቃሉ አገልጋዮች የነበሩትን ለእኛ አሳልፈው እንደ ሰጡን፥

3 የከበርህ ቴዎፍሎስ ሆይ፥ በመጀመሪያ ሁሉን ነገር በሚገባ ተረድቼ በቅደም ተከተል ልጽፍልህ መልካም ሆኖ ታየኝ።

4 የተማርህበትን ነገር እርግጠኝነት ታውቀው ዘንድ ነው።

5 በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ከአብያ ወገን የሆነ ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ፤ ሚስቱም ከአሮን ልጆች ነበረች ስሟም ኤልሳቤጥ ነበረ።

6 ሁለቱም በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሄዱ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ።

7 ኤልሳቤጥም መካን ነበረችና ልጅ አልነበራቸውም፥ ሁለቱም አሁን በዕድሜ አርጅተው ነበር።

8 በእግዚአብሔርም ፊት የክህነትን አገልግሎት እንደ ምድቡ ሲያደርግ፥

9 እንደ ካህኑ ሥርዓት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሲገባ ዕጣን ያጥን ነበር።

10 በዕጣንም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ ይጸልዩ ነበር።

11 የጌታም መልአክ በዕጣኑ መሠዊያ ቀኝ ቆሞ ታየው።

12 ዘካርያስም ባየው ጊዜ ደነገጠ፥ ፍርሃትም ወደቀበት።

13 መልአኩም እንዲህ አለው። ዘካርያስ ሆይ፥ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ። ሚስትህ ኤልሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፥ ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ።

14 ደስታና ሐሴትም ይሆንልሃል; በመወለዱም ብዙዎች ደስ ይላቸዋል።

15 በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ ይሆናልና፥ የወይን ጠጅና የሚያሰክር መጠጥ አይጠጣም፤ ከእናቱም ማኅፀን ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል።

16 ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔር ይመለሳል።

17 የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጻድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል። ለእግዚአብሔር የተዘጋጀ ሕዝብ አዘጋጅ ዘንድ።

18 ዘካርያስም መልአኩን፦ ይህን በምን አውቃለሁ? እኔ ሽማግሌ ነኝና ሚስቴም በዕድሜዋ አርጅታለችና።

19 መልአኩም መለሰ። እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ። እኔም እንድናገርህ ይህንም የምሥራች እነግርህ ዘንድ ተልኬአለሁ።

20 እነሆም፥ እነዚህ ነገሮች እስከሚፈጸሙበት ቀን ድረስ ዲዳ ትሆናለህ መናገርም አትችልም፥ በጊዜያቸው የሚፈጸመውን ቃሌን ስላላመንክ ነው።

21 ሕዝቡም ዘካርያስን ይጠብቁት ነበር፥ በቤተ መቅደሱም ብዙ ስለ መቆየ ተደነቁ።

22 በወጣም ጊዜ ሊናግራቸው አልቻለም፥ በመቅደስም ራእይ እንዳየ አስተዋሉ፤ ጠቅሶአቸውም ዲዳ ምሆነ።

23 የአገልግሎቱም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ወደ ቤቱ ሄደ።

24፤ ከዚያም፡ ወራት፡ በኋላ፡ ሚስቱ፡ ኤልሳቤጥ፡ ፀነሰች፡ ለአምስት፡ ወርም፡ ሰውራች።

25፤ ስደቤን፡ ከሰዎች፡ መካከል፡ ያርቅ፡ ዘንድ፡ በተመለከተኝ፡ ዘመን፡ እግዚአብሔር፡ እንዲሁ፡ አደረገኝ።

26 በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ።

27 ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጨች ወደ አንዲት ድንግል። የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ።

28 መልአኩም ወደ እርስዋ ገብቶ፡ — ደስ ይበልሽ፥ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ፥ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት።

29 እርስዋም ባየችው ጊዜ ከቃሉ የተነሣ ደነገጠች፥ ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው?

30 መልአኩም እንዲህ አላት። ማርያም ሆይ፥ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝተሻልና አትፍሪ።

31 እነሆም፥ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፥ ስሙንም ኢየሱስ ትዪዋለሽ።

32 እርሱ ታላቅ ይሆናል የልዑልም ልጅ ይባላል፤ ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤

33 በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሣል; ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም።

34 ማርያምም መልአኩን። ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል?

35 መልአኩም መለሰ እንዲህ አላት። መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።

36 እነሆም ዘመድሽ ኤልሳቤጥ እርስዋ ደግሞ በእርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች ለእርስዋም መካን ትባል የነበረችው ይህ ስድስተኛ ወር ነው።

37 በእግዚአብሔር ዘንድ የሚሳነው ነገር የለምና።

38 ማርያምም። እነሆኝ የጌታ ባሪያ። እንደ ቃልህ ይሁንልኝ። መልአኩም ከእርስዋ ተለየ።

39 ማርያምም በዚያ ወራት ተነሥታ ወደ ተራራማው አገር ፈጥና ወደ ይሁዳ ከተማ ሄደች።

40 ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመች።

41 ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማኅፀንዋ ውስጥ ዘለለ። ኤልሳቤጥም በመንፈስ ቅዱስ ተሞላች።

42 በታላቅ ድምፅም ተናገረች፡ — አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ፥ የማኅፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው።

43 የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ ይህ ከወዴት አገኘሁ?

44 እነሆ፥ የሰላምታህ ድምፅ በጆሮዬ በመጣ ጊዜ ፅንሱ በማኅፀኔ በደስታ ዘለለ።

45 ያመነችም ብፅዕት ናት፤ ከጌታ የተነገሯት ነገር ይፈጸማልና።

46 ማርያምም፦ ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች አለች።

47 መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት አደረገች።

48 የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና፤ እነሆም፥ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል።

49 ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና ;ስሙም ቅዱስ ነው።

50 ምሕረቱም ለሚፈሩት ለልጅ ልጅ ነው።

51 በክንዱ ኃይልን አሳይቷል; ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአቸዋል።

52 ኃያላኑን ከመቀመጫቸው አዋርዶአል፤ ትሑታንንም ከፍ ከፍ አደረገ።

53 የተራቡትን በበጎ ነገር አጥግቦአል፤ ባለጠጎችንም ባዶአቸውን ሰደዳቸው።

54 ምሕረቱን በማሰብ ባሪያውን እስራኤልን ረዳ።

55 ለአባቶቻችን ለአብርሃምና ለዘሩም ለዘላለም እንደ ተናገረ።

56 ማርያምም ሦስት ወር የሚያህል በእርስዋ ዘንድ ተቀመጠች ወደ ቤትዋም ተመለሰች።

57 የኤልሳቤጥም የምትወልድበት ጊዜዋ ደረሰ፤ ወንድ ልጅም ወለደች።

58 ጐረቤቶቿና ዘመዶችዋም ጌታ ታላቅ ምሕረትን እንዳደረገላት ሰሙ። እርስዋም ደስ አላቸው።

59 በስምንተኛውም ቀን ሕፃኑን ሊገርዙት መጡ። ስሙንም በአባቱ ስም ዘካርያስ ብለው ጠሩት።

60 እናቱም መልሳ። እርሱ ግን ዮሐንስ ይባላል።

61፤ እነርሱም፦ ከዘመዶችሽ፡ በዚህ፡ ስም፡ የተጠራ፡ የለም፡ አሏት።

62 አባቱንም እንዴት እንዲጠራው እንደሚፈልግ ጠቁመው።

63 ብራና ለምኖ። ስሙ ዮሐንስ ነው ብሎ ጻፈ። ሁሉንም አደነቁ።

64 ያን ጊዜም አፉ ተከፈተ ምላሱም ተፈታ ተናገረ እግዚአብሔርንም አመሰገነ።

65 በዙሪያቸውም በሚኖሩት ሁሉ ላይ ፍርሃት ሆነ፤ ይህ ነገር ሁሉ በይሁዳ ተራራማ አገር ሁሉ ወጣ።

66 የሰሙትም ሁሉ። ይህ እንዴት ያለ ሕፃን ይሆናል? ብለው በልባቸው አኖሩአቸው። የእግዚአብሔርም እጅ ከእርሱ ጋር ነበረች።

67 አባቱ ዘካርያስም መንፈስ ቅዱስ ሞላበት፥ ትንቢትም ተናገረ።

68 የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ፤ ሕዝቡን ጎብኝቶ ተቤዥቷልና።

69 በባሪያውም በዳዊት ቤት የመዳን ቀንድን አስነሣልን።

70 ከዓለም ጀምሮ በነበሩት በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ እንደ ተናገረ።

71 ከጠላቶቻችንና ከሚጠሉን ሁሉ እጅ እንድንድን።

72 ለአባቶቻችን የተስፋውን ቃል ያደርግ ዘንድ፥ ቅዱስ ቃል ኪዳኑንም እናስብ ዘንድ።

73 ለአባታችን ለአብርሃም የማለለት መሐላ።

74 ከጠላቶቻችን እጅ ነፃ ወጥተን ያለ ፍርሃት እንድናገለግለው ይሰጠን ዘንድ።

75 በቅድስናና በጽድቅ በሕይወታችን ዘመን ሁሉ በፊቱ።

76 አንተም፥ ሕፃን ሆይ፥ የልዑል ነቢይ ትባላለህ፤ በእግዚአብሔር ፊት መንገዱን ታዘጋጅ ዘንድ ትሄዳለህና።

77 ለሕዝቡ በኃጢአታቸው ስርየት የማዳንን እውቀት ይሰጥ ዘንድ።

78 በአምላካችን ምሕረት;ከላይ ያለው የንጋት ምንጭ ጎበኘን፤

79 በጨለማና በሞት ጥላ ውስጥ ለተቀመጡት ያበራል እግሮቻችንንም ወደ ሰላም መንገድ ይመራ ዘንድ።

80 ሕፃኑም አደገ በመንፈስም ጠነከረ፥ ለእስራኤልም እስከ ታየበት ቀን ድረስ በምድረ በዳ ኖረ።

ምዕራፍ 2

1 በዚያም ወራት ዓለም ሁሉ ይጻፍ ዘንድ ከአውግስጦስ ቄሣር ትእዛዝ ወጣች።

2 (ይህም ታሪክ መጀመሪያ የተደረገው ቄሬኔዎስ የሶርያ ገዥ በነበረ ጊዜ ነው።)

3 ሁሉም እያንዳንዳቸው ወደ ከተማቸው ይመዘገቡ ዘንድ ሄዱ።

4 ዮሴፍም ደግሞ ከገሊላ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ወደ ይሁዳ ወደ ዳዊት ከተማ ቤተ ልሔም ወደምትባል ወጣ። እርሱ ከዳዊት ቤትና ወገን ስለ ነበረ፡

5 ፀንሳ ታላቅ ሆና ከምታጩት ከማርያም ጋር ይጻፍ።

6 በዚያም ሳሉ የምትወልድበት ቀን ደረሰ።

7 የበኩር ልጅዋንም ወለደች በመጠቅለያም ጠቀለለችው በግርግም አስተኛችው። በእንግዶች ማረፊያ ውስጥ ለእነርሱ ምንም ቦታ ስላልነበረው.

8 በዚያም አገር መንጋቸውን በሌሊት ሲጠብቁ በሜዳ ያደሩ እረኞች ነበሩ።

9 እነሆም፥ የጌታ መልአክ ወደ እነርሱ ቀረበ የእግዚአብሔርም ክብር በዙሪያቸው አበራ እጅግም ፈሩ።

10 መልአኩም እንዲህ አላቸው፡ — እነሆ፥ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ።

11 ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና።

12 ይህም ምልክት ይሆንላችኋል። ሕፃኑን ተጠቅልሎ በግርግም ተኝቶ ታገኛላችሁ።

13 ድንገትም ብዙ የሰማይ ሠራዊት ከመልአኩ ጋር ነበሩ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ።

14 ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም ይሁን ሰላምም በምድር ለሰውም በጎ ፈቃድ።

15 መላእክትም ከእነርሱ ዘንድ ወደ ሰማይ ሲሄዱ እረኞቹ እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ። እኛ.

16 ፈጥነውም መጡ ማርያምንና ዮሴፍን ሕፃኑንም በግርግም ተኝቶ አገኙት።

17 ባዩትም ጊዜ ስለዚህ ሕፃን የተነገረላቸውን ነገር አስታወቁ።

18 የሰሙትም ሁሉ እረኞቹ በነገሩአቸው ነገር አደነቁ።

19 ማርያም ግን ይህን ሁሉ ጠበቀች በልብዋም አሰበች።

20 እረኞቹም እንደ ተባለላቸው ስለ ሰሙትና ስላዩት ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ ተመለሱ።

21 ሊገረዙትም ስምንት ቀን በሞላ ጊዜ፥ በማኅፀን ሳይረገዝ በመልአኩ እንደ ተባለ፥ ስሙ ኢየሱስ ተባለ።

22 እንደ ሙሴም ሕግ የመንጻትዋ ወራት በተፈጸመ ጊዜ ለእግዚአብሔር ያቀርቡት ዘንድ ወደ ኢየሩሳሌም ወሰዱት።

23 በእግዚአብሔር ሕግ፡ — ማኅፀንን የሚከፍት ወንድ ሁሉ ለእግዚአብሔር ቅዱሳን ይባላል፡ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

24፤ በእግዚአብሔርም ሕግ፡ — ሁለት ዋኖሶች ወይም ሁለት የርግብ ግልገሎች እንደ ተባለ መሥዋዕት ያቀርቡ ነበር።

25 እነሆም፥ በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ነበረ። እርሱም ጻድቅና ትጉ የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር፤ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበረ።

26 የጌታንም ክርስቶስን ሳያይ ሞትን እንዳያይ በመንፈስ ቅዱስ ተገለጠለት።

27 በመንፈስም ወደ መቅደስ ገባ፤ ወላጆቹም እንደ ሕጉ ሥርዓት ያደርጉለት ዘንድ ሕፃኑን ኢየሱስን አስገቡት።

28 በእቅፉም አነሣው፥ እግዚአብሔርንም ባረከ እንዲህም አለ።

29 አቤቱ፥ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ።

30 ዓይኖቼ ማዳንህን አይተዋልና፤

31 በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸው፤

32 ለአሕዛብ የሚያበራ ብርሃን የሕዝብህም የእስራኤል ክብር።

33 ዮሴፍና እናቱም ስለ እርሱ በተባለው ነገር ተደነቁ።

34 ስምዖንም ባረካቸው እናቱን ማርያምን እንዲህ አላት። ለሚቃወሙትም ምልክት;

35 የብዙ ልብ አሳብ ይገለጥ ዘንድ፥ በራስህ ደግሞ ሰይፍ በነፍስህ ይበሳል።

36 ከአሴርም ነገድ የሆነ የፋኑኤል ልጅ የሆነች ነቢይት ሐና ነበረች፤ እርስዋም ሽምግማ ነበረች፥ ከድንግልናዋም ጀምራ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች።

37 እርስዋም የሰማንያ አራት ዓመት ያህል መበለት ነበረች፥ ከመቅደስም አትለይ፥ ነገር ግን ሌሊትና ቀን በጾምና በጸሎት እግዚአብሔርን ታገለግል ነበር።

38 በዚያችም ሰዓት መጥታ እግዚአብሔርን አመሰገነች፥ በኢየሩሳሌምም መዳንን ለሚጠባበቁት ሁሉ ስለ እርሱ ተናገረች።

39 እንደ እግዚአብሔርም ሕግ ሁሉን ከፈጸሙ በኋላ ወደ ገሊላ ወደ ከተማቸው ናዝሬት ተመለሱ።

40 ሕፃኑም አደገ፥ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ።

41 ወላጆቹም በየዓመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ነበር።

42 የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ እንደ በዓሉ ሥርዓት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ።

43 ቀኖቹንም ከፈጸሙ በኋላ ሲመለሱ ብላቴናው ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር። ዮሴፍና እናቱም አላወቁም።

44 እነርሱ ግን በሰዎች መካከል ያለ መስሎአቸው የአንድ ቀን መንገድ ሄዱ። ከዘመዶቻቸውና ከሚያውቋቸውም ዘንድ ፈለጉት።

45 ባላገኙትም ጊዜ ፈልገው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

46 ከሦስት ቀንም በኋላ በመድኃኒቶች መካከል ተቀምጦ እየሰማ ሲጠይቃቸውም በመቅደስ አገኙት።

47 የሰሙትም ሁሉ በማስተዋልና በመልሱ ተገረሙ።

48 ባዩትም ጊዜ ተገረሙ፤ እናቱም። ልጄ ሆይ፥ ለምን እንዲህ አደረግህብን? እነሆ እኔና አባትህ በኀዘን ፈለግንህ።

49 እርሱም። እንዴት ፈለጋችሁኝ? እኔ የአባቴ ጉዳይ እንድሆን እንዲገባኝ አታውቁምን?

50 እነርሱም የተናገራቸውን ቃል አላስተዋሉም።

51 ከእነርሱም ጋር ወርዶ ወደ ናዝሬት መጣ፥ ይታዘዝላቸውም ነበር፤ እናቱ ግን ይህን ነገር ሁሉ በልብዋ ትጠብቀው ነበር።

52 ኢየሱስም በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር።

ምዕራፍ 3

1 ጢባርዮስ ቄሣርም በነገሠ በዐሥራ አምስተኛው ዓመት ጶንጥዮስ ጲላጦስ የይሁዳ ገዥ ነበረ፥ ሄሮድስም የገሊላ ገዥ ነበረ፥ ወንድሙ ፊልጶስም የኢቱራያና የትራኮንቲስ አገር የአራተኛው ክፍል ገዥ፥ የአቢሊና የአራተኛው ክፍል ገዥ ሉሳንያስ፥

2 ሐናና ቀያፋም ሊቀ ካህናት ሳሉ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘካርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ በምድረ በዳ መጣ።

3 የንስሐንም ጥምቀት ለኃጢአት ስርየት እየሰበከ በዮርዳኖስ ዙሪያ ወዳለው አገር ሁሉ መጣ።

4 በነቢዩ በኢሳይያስ ቃል መጽሐፍ። የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጊያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮኽ ሰው ድምፅ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

5 ሸለቆው ሁሉ ይሞላል፥ ተራራውና ኮረብታውም ሁሉ ዝቅ ይላል። ጠማማውም ቀጥ ይደረጋል፥ ሸካራውም መንገድ ለስላሳ ይሆናል።

6 ሥጋ ለባሹም ሁሉ የእግዚአብሔርን ማዳን ያያል።

7 በዚያን ጊዜ ከእርሱ ሊጠመቁ ለወጡት ሕዝብ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፉኝት ልጆች፥ ከሚመጣው ቍጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ?

8 እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፥ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን ማለትን አትጀምሩ፤ እላችኋለሁና፥ ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣ እግዚአብሔር ይችላል።

9 አሁንም ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጧል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።

10 ሕዝቡም። እንግዲህ ምን እናድርግ? ብለው ጠየቁት።

11 እርሱም መለሰ። ሁለት ልብስ ያለው ለሌላው ያካፍለው አላቸው። መብልም ያለው እንዲሁ ያድርግ።

12 ቀራጮች ደግሞ ሊጠመቁ መጡና ፡ — መምህር ሆይ፥ ምን እናድርግ?

13 እርሱም። ከተሾማችሁ በቀር አታድርጉ አላቸው።

14 ጭፍሮችም ደግሞ። ምን እናድርግ? ብለው ጠየቁት። እርሱም። በማንም ላይ ግፍ አታድርጉ ማንንም በሐሰት አትክሰሱ። በደመወዛችሁም ይብቃችሁ።

15 ሕዝቡም ሲጠብቁ ሳሉ ሁሉም በልባቸው ስለ ዮሐንስ። እርሱ ክርስቶስ ነው ወይስ አይደለም ብለው አሰቡ።

16 ዮሐንስም መለሰ ሁሉንም እንዲህ አለ። ነገር ግን የጫማውን ጠፍር መፍታት የማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ ይመጣል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል።

17 መንሹ በእጁ ነው አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፥ ስንዴውንም በጎተራው ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።

18 ሌላም ብዙ ነገር በምክር ለሕዝቡ ሰበከላቸው።

19 የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ ግን ስለ ወንድሙ ስለ ፊልጶስ ሚስት ስለ ሄሮድያዳና ሄሮድስ ስላደረገው ክፋት ሁሉ ተወቅሶ።

20 ይህን ደግሞ ከሁሉ በላይ ዮሐንስን በወኅኒ ዘግቶታል።

21 ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ኢየሱስ ደግሞ ሲጠመቅና ሲጸልይ ሰማያት ተከፈተ።

22 መንፈስ ቅዱስም በአካል መልክ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ወረደ፤ ድምፅም ከሰማይ መጣ። በአንተ ደስ ይለኛል.

23 ኢየሱስም ራሱ የሠላሳ ዓመት ጕልማሳ ሆኖ ሲጀምር የዮሴፍ ልጅ የኤሊ ልጅ ነበረ።

24 የማት ልጅ፥ የሌዊ ልጅ፥ የመልከ ልጅ፥ የያና ልጅ፥ የዮሴፍ ልጅ፥

25 የማትያስ ልጅ፥ የአሞጽ ልጅ፥ የናሆም ልጅ፥ የኤስሊ ልጅ፥ የናጌ ልጅ፥

26፤ የማአት፡ ልጅ፥ የማታትያስ፡ ልጅ፥ የሴሜ ፡ ልጅ፡ የነበረው፡ የዮሴፍ፡ ልጅ፡ የይሁዳ፡ ልጅ፡ ነበረ።

27 የዮሐናም ልጅ፥ የሬሳ ልጅ፥ የጾሮባቤል ልጅ፥ የሰላቲኤል ልጅ፥ የነሪ ልጅ፥

28 የሜልኪ ልጅ፥ የዓዲ ልጅ፥ የኮሳም ልጅ፥ የኤልሞዳም ልጅ፥ የዔር ልጅ፥

29 የዮሳ ልጅ፥ የኤሊዔዘር ልጅ፥ የዮሪም ልጅ፥ የማት ልጅ፥ የሌዊ ልጅ፥

30 እርሱም የስምዖን ልጅ፥ የይሁዳ ልጅ፥ የዮሴፍ ልጅ፥ የዮና ልጅ፥ የኤልያቄም ልጅ፥

31 የሜሊያ ልጅ፥ የመናን ልጅ፥ የመታ ልጅ፥ የናታን ልጅ፥ የዳዊት ልጅ፥

32 የዕሴይ ልጅ፥ የዖቤድ ልጅ፥ የቦዔዝ ልጅ፥ የሰልሞን ልጅ፥ የነአሶን ልጅ፥

33 የአሚናዳብ ልጅ፥ የአራም ልጅ፥ የኤስሮም ልጅ፥ የፋሬስ ልጅ፥ የይሁዳም ልጅ፥

34 የያዕቆብ ልጅ፥ የይስሐቅም ልጅ፥ የአብርሃም ልጅ፥ የታራ ልጅ፥ የናኮር ልጅ፥

35 የሰሮክ ልጅ፥ የራጋው ልጅ፥ የፋሌቅ ልጅ፥ የሔቤር ልጅ፥ የሣላ ልጅ፥

36 የቃይናን ልጅ፥ የአርፋክስድ ልጅ፥ የሴም ልጅ፥ የኖኅ ልጅ፥ የላሜሕ ልጅ፥

37 የማቱሳላ ልጅ፥ የሄኖክ ልጅ፥ የያሬድ ልጅ፥ የቃይናን ልጅ የመላልኤል ልጅ፥

38 የሄኖስ ልጅ፥ የሴት ልጅ፥ የአዳም ልጅ፥ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ።

ምዕራፍ 4

1 ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ ከዮርዳኖስ ተመለሰ፥ በመንፈስም ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ።

2 አርባ ቀን ከዲያብሎስ ተፈተነ። በዚያም ወራት ምንም አልበላም፥ ከጨረሱም በኋላ ተራበ።

3 ዲያብሎስም፦ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፥ ይህን ድንጋይ እንጀራ እንዲሆን እዘዝ አለው።

4 ኢየሱስም መለሰ። ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ብሎ መለሰለት።

5 ዲያብሎስም ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፥ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው።

6 ዲያብሎስም፦ ይህን ሁሉ ሥልጣንና ክብራቸውን እሰጥሃለሁ፤ ይህ ለእኔ ተሰጥቶአልና፤ ለምወደውም እሰጣለሁ።

7 እንግዲህ እኔን ብትሰግድልኝ ሁሉ ለአንተ ይሆናል።

8 ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አለው፡ — ወደ ኋላዬ ሂድ፥ አንተ ሰይጣን፤ ለጌታ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና።

9 ወደ ኢየሩሳሌምም አመጣው፥ በመቅደስም ጫፍ ላይ አቁሞ፡ — አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፥ ከዚህ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው።

10 ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋል ተብሎ ተጽፎአልና።

11 እግርህም በድንጋይ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል።

12 ኢየሱስም መለሰ። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተባለ።

13 ዲያብሎስም ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ ለጥቂት ጊዜ ከእርሱ ተለየ።

14 ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ዝናም በዙሪያው ባለች አገር ሁሉ ወጣ።

15 ሁሉም ያመሰግኑት በምኩራባቸው ያስተምር ነበር።

16 ወዳደገበትም ወደ ናዝሬት መጣ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት ቀን ወደ ምኵራብ ገባ ሊያነብም ተነሣ።

17 የነቢዩንም የኢሳይያስን መጽሐፍ ሰጡት። መጽሐፉንም በገለጠ ጊዜ።

18 የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፥ ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና። ልባቸው የተሰበረውን እንድፈውስ፥

ለታሰሩትም መዳንን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ፥ የተሰበሩትንም ነጻ አወጣ ዘንድ ላከኝ።
19 የተወደደችውን የእግዚአብሔርን ዓመት እሰብክ ዘንድ።
20 መጽሐፉንም ዘጋው፥ ደግሞም ለአገልጋዩ ሰጠውና ተቀመጠ። በምኵራብም የነበሩት ሁሉ ትኵር ብለው ይመለከቱት ነበር።
ዛሬ ይህ መጽሐፍ በጆሮአችሁ ተፈጸመ ይላቸው ጀመር ።
22 ሁሉም መሰከሩለት ከአፉም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ ተገረሙ። ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን?
23 እንዲህም አላቸው። ይህን ምሳሌ በእውነት ትነግሩኛላችሁ።
24 እንዲህም አለ፡ — እውነት እላችኋለሁ፥ ነቢይ በገዛ አገሩ ከቶ አይወደድም።
25 ነገር ግን እውነት እላችኋለሁ፥ በኤልያስ ዘመን ሰማዩ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር በተዘጋ ጊዜ፥ በምድር ሁሉ ላይ ታላቅ ራብ በሆነ ጊዜ በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ።
26 ኤልያስ ግን ወደ ሲዶና አገር ወደ ሰራፕታ ወደ አንዲት መበለት ሴት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዳቸውአልተላከም።
27 በነቢዩ በኤልሳዕ ዘመንም በእስራኤል ብዙ ለምጻሞች ነበሩ። ከሶርያዊው ከንዕማን በቀር ከእነርሱ አንድ ስንኳ አልነጻም።
28 በምኵራብም የነበሩት ሁሉ ይህን በሰሙ ጊዜ እጅግ ተቈጡ።
29 ተነሥተውም ከከተማይቱ ወደ ውጭ አውጥተው ጣሉት፥ በግንባራቸውም እንዲጥሉት ከተማቸው ወደ ተሠራችበት ኮረብታ አፋፍ ወሰዱት።
30 እርሱ ግን በመካከላቸውአልፎ ሄደ።
31 ወደ ገሊላም ከተማ ወደ ቅፍርናሆም ወርዶ በሰንበት አስተማራቸው።
32 ቃሉ በኃይል ነበርና በትምህርቱ ተገረሙ።
33 በምኵራብም የርኵስ ጋኔን መንፈስ ያደረበት አንድ ሰው ነበረ፥ በታላቅም ድምፅ።
34 ተውን። የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፥ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፋን መጣህ? ማን እንደ ሆንህ አውቃለሁ;የእግዚአብሔር ቅዱስ።
35 ኢየሱስም። ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው። ዲያብሎስም በመካከል ጥሎታል ከውስጡ ወጥቶ አልጎዳውም።
36 ሁሉም ተደነቁ፥ እርስ በርሳቸውም። ይህ እንዴት ያለ ቃል ነው? በሥልጣንና በኃይል ርኵሳን መናፍስትን ያዝዛልና፤ እነርሱም ይወጣሉ።
37 ዝናውም በዙሪያው ባለች አገር ሁሉ ወጣ።
38 ከምኵራብም ተነሥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ። የስምዖንም ሚስት እናት በንዳድ ተይዛለች; ስለ እርስዋም ለመኑት።
39 በአጠገቧም ቆሞ ንዳዱን ገሠጸው፥ እርስዋም። ለቀቃትም፥ ወዲያውም ተነሥታ አገለገለቻቸው።
40 ፀሐይም ስትጠልቅ በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙ በሽተኞችን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡአቸው። በእያንዳንዳቸውም ላይ እጁን ጭኖ ፈወሳቸው።
41 አጋንንትም ደግሞ። አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ እየጮኹ ከብዙዎች ወጡ። እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ አውቀው ነበርና እንዳይናገሩ ገሠጻቸው።
42 በነጋም ጊዜ ወጥቶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ፤ ሕዝቡም ፈልገው ወደ እርሱ ቀረቡ ከእነርሱም እንዳይለይ ከለከሉት።
43 እርሱም፡ — የእግዚአብሔርን መንግሥት ለሌሎች ከተሞች ደግሞ ልሰብክ አለብኝ፤ ስለዚህም ተልኬአለሁ፡ አላቸው።
44 በገሊላም ምኵራቦች ሰበከ።

ምዕራፍ 5

1 ሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል ይሰሙ ዘንድ ሲገፋፉ በጌንሳሬጥ ባሕር አጠገብ ቆመ።
2 ሁለትም መርከቦች በባሕር ዳር ቆመው አየ፤ ዓሣ አጥማጆቹ ግን ከእነርሱ ዘንድ ወጥተው መረቦቻቸውን ያጥቡ ነበር።
3 ከመርከቦቹም በአንዱ የስምዖን ታንኳ ገባ፥ ከምድርም ጥቂት እንዲያወጣ ለመነው። ተቀምጦም ሕዝቡን ከመርከቡ አውጥቶ አስተማራቸው።
4 ንግግሩንም በጨረሰ ጊዜ ስምዖንን፦ ወደ ጥልቁ ውጣና መረቦቻችሁን ውኃ ለማጠጣት ጣሉ አለው።
5 ስምዖንም መልሶ።
6 ይህንም ባደረጉ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓሣ ያዙ መረቦቻቸውም ሰበረ።
7 እነርሱም መጥተው እንዲረዷቸው በሁለተኛው መርከብ ላይ የነበሩትን አጋሮቻቸውን ጠቁመዋል። መጥተውም ሁለቱን መርከቦች እስኪሰጥሙ ድረስ ሞሉአቸው።
8 ስምዖን ጴጥሮስም አይቶ በኢየሱስ ጉልበት ላይ ወድቆ። አቤቱ፥ ኃጢአተኛ ሰው ነኝና።
9 እርሱና ከእርሱም ጋር የነበሩት ሁሉ ከወሰዱት የዓሣ ፍሬ የተነሣ ተደነቁ።
10 የስምዖንም ባልንጀሮች የሆኑት የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም እንዲሁ ነበሩ። ኢየሱስም ስምዖንን ።
ከአሁን ጀምሮ ሰዎችን ትይዛለህ።
11 መርከቦቻቸውንም ወደ ምድር ካደረሱ በኋላ ሁሉን ትተው ተከተሉት።
12 በአንድ ከተማም ሳለ፥ እነሆ፥ ለምጽ የሞላበት ሰው ነበረ፤ ኢየሱስንም አይቶ በግምባሩ ወደቀና። ጌታ ሆይ፥ ብትፈቅድ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው።
13 እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና ። ወዲያውም ደዌው ከእርሱ ለቀቀ።
14 ለማንም እንዳትናገር አዘዘው፥ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፥ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ሙሴ እንዳዘዘ ስለ መንጻትህ ሠዋ።
15 ዝናውም አብዝቶ ወጣ፥ ብዙ ሕዝብም ሊሰሙትና ከደዌአቸውሊፈወሱ ተሰበሰቡ።
16 ወደ ምድረ በዳም ፈቀቅ ብሎ ጸለየ።
17 አንድ ቀንም ሲያስተምር ከገሊላና ከይሁዳ ከኢየሩሳሌምም ከተማ ሁሉ የመጡ ፈሪሳውያንና የሕግ ባለሙያዎች ተቀምጠው ነበር የጌታም ኃይል እነሱን ለመፈወስ ተገኝቷል.
18 እነሆም፥ ሰዎች ሽባ ያለበትን ሰውበአልጋ ላይ አመጡ፥ ያገቡትም በፊቱም ያኖሩት ፈለጉ።

19 ከሕዝቡም የተነሣ በምን መንገድ እንዲያገቡት ባጡ ጊዜ፥ ወደ ሰገነት ወጡ፥ በሰገነቱም በኩል ከአልጋው ጋር በኢየሱስ ፊት አወረዱት።

20 እምነታቸውንም አይቶ። አንተ ሰው፥ ኃጢአትህ ተሰርዮልሃል አለው።

21 ጻፎችና ፈሪሳውያንም። ይህ የሚሳደብ ማን ነው? ብለው ያስቡ ጀመር። ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል?

22 ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ መልሰ። በልባችሁ ስለ ምን ታስባላችሁ?

23 ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ወይስ።

24 ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው ታውቁ ዘንድ፥ ሽባውን። እልሃለሁ፥ ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ግባ አለው።

25 ወዲያውም በፊታቸው ተነሣ፥ የተኛበትንም ተሸክሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ሄደ።

26 ሁሉም ተገረሙ፥ እግዚአብሔርንም አመሰገኑ፥ ፍርሃትም ሞላባቸው። ዛሬ እንግዳ ነገር አየን እያሉ ነው።

27 ከዚህም በኋላ ወጥቶ ሌዊ የሚሉትን ቀራጭ በመቅረጫው ተቀምጦ አየና፡ — ተከተለኝ ፡ አለው።

28 ሁሉን ትቶ ተነሥቶ ተከተለው።

29 ሌዊም በቤቱ ታላቅ ግብዣ አደረገለት፤ ከእነርሱም ጋር ተቀምጠው የነበሩ ብዙ ቀራጮችና ሌሎች ሰዎች ነበሩ።

30 ጻፎችና ፈሪሳውያን ግን በደቀ መዛሙርቱ ላይ። ስለ ምን ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ትበላላችሁ ትጠጡማላችሁ?

31 ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አላቸው ። የታመሙትን እንጂ።

32 ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም።

አሉት። የአንተ ግን ብላና ትጠጣለህን?

34 እርሱም። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ የሙሽራውን ልጆች ልትጾሙትችላላችሁን?

35 ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፥ በዚያም ወራት ይጦማሉ።

36 ምሳሌም ነገራቸው እንዲህም አለ። በአረጀ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም; ባይሆን፥ አዲሱ ይቀደዳል፥ ከአዲሱም የተወሰደው አሮጌው ጋር አይስማማም።

37 በአረጀ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም; አለዚያ አዲሱ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ይፈነዳል፥ ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል።

38 አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ማኖር አለበት፤ እና ሁለቱም ተጠብቀዋል.

39 አሮጌ የወይን ጠጅ ሲጠጣ አዲስ የሚሻ ማንም የለም፤ እርሱ። አሮጌው ይሻላል ይላልና።

ምዕራፍ 6

1 ከፊተኛውም ሰንበት በኋላ በሁለተኛው ሰንበት በእህል እርሻ አለፈ። ደቀ መዛሙርቱም የእሸት እሸት ነቅለው በሉና በእጃቸው አሹ።

2 ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ፡ — በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ስለ ምን ታደርጋላችሁ?

3 ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አላቸው። ዳዊት በተራበ ጊዜ እርሱ ከእርሱም ጋር የነበሩት ያደረገውን፥ ይህን አላነበባችሁምን?

4 ወደ እግዚአብሔርም ቤት እንደ ገባ የገጹንም ኅብስት እንደ በላ ከእርሱም ጋር ለነበሩት ደግሞ እንደ ሰጣቸው። ከካህናት ብቻ በቀር ሊበላ ያልተፈቀደውን?

የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነው አላቸው።

6 በሌላ ሰንበትም ደግሞ ወደ ምኵራብ ገብቶ ያስተምር ነበር፤ ቀኝ እጁም የሰለለች አንድ ሰው ነበረ።

7 ጻፎችና ፈሪሳውያንም በሰንበት ይፈውስ እንደ ሆነ ይጠብቁት ነበር። ክስ ያገኙበት ዘንድ።

8 እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እጁ የሰለለችውን ሰው፡ — ተነሥተህ በመካከል ቁም፡ አለው። ተነሥቶም ቆመ።

አንድ ነገር እጠይቃችኋለሁ አላቸው ። በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአልን ወይስ ክፉ? ሕይወትን ለማዳን ወይስ ለማጥፋት?

10 ሁሉንም ዙሪያውን አየና ሰውየውን፡ — እጅህን ዘርጋ፡ አለው። እንዲህም አደረገ፤ እጁም እንደ ሁለተኛይቱ ዳነች።

11 እብደትም ሞላባቸው; በኢየሱስም ላይ ምን እንዲያደርጉ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።

12 በዚያም ወራት ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ፥ ሌሊቱንም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረ።

13 በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠራ፥ ከእነርሱም አሥራ ሁለት መረጠ፥ ደግሞም ሐዋርያት ብሎ ጠራቸው።

14 ስምዖን (ጴጥሮስ ብሎ የጠራው) ወንድሙንም እንድርያስ ወንድሙን ያዕቆብንና ዮሐንስን ፊልጶስንም በርተሎሜዎስንም።

15 ማቴዎስን ቶማስን፥ የእልፍዮስ ልጅ ያእቆብ፥ ስልጤ የተባለው ስምዖንንም።

16 የያዕቆብም ወንድም ይሁዳ፥ አሳልፎም የነበረው የአስቆሮቱ ይሁዳ።

17 ከእነርሱም ጋር ወርዶ በሜዳው ቆመ የደቀ መዛሙርቱም ጉባኤ ከይሁዳም ሁሉ ከኢየሩሳሌምም ከጢሮስና ከሲዶና ባሕር ዳርቻ የመጡ ብዙ ሕዝብም ሊሰሙት መጥተው ነበር። ከበሽታቸውም ለመፈወስ;

18 ርኵሳን መናፍስትም ያሠቃዩአቸውና ተፈወሱ።

19 ሕዝቡም ሁሉ ሊዳስሱት ይፈልጉ ነበር፥ ከእርሱም በኀነት ወጥቶ ሁሉንም ፈወሳቸውና ።

20 ወደ ደቀ መዛሙርቱም ዓይኑን አነሣና፡ — እናንተ ድሆች ብፁዓን ናችሁ፥ የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ናትና ።

21 እናንተ አሁን የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ፥ ትጠግባላችሁና ። እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብፁዓን ናችሁ፥ ትስቃላችሁና ።

22 ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ሲጠሉአችሁና ከማኅበረሰባቸው ሲለዩአችሁ ሲነቅፉአችሁም

ስማችሁንም እንደ ክፉ ሲያወጡ ብፁዓን ናችሁ።

23⁝ በዚያ ቀን ደስ ይበላችሁ በደስታም ዝለሉ⁝ እነሆ፥ ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና⁝ አባቶቻቸው ለነቢያት እንዲሁ ያደርጉ ነበርና።

24 ነገር ግን እናንተ ባለ ጠጎች ወዮላችሁ! መጽናናታችሁን ተቀብላችኋልና።

25 እናንተ የጠገባችሁ ወዮላችሁ! ትራባላችሁና። እናንተ አሁን የምትስቁ ወዮላችሁ! ታዝናላችሁና ታለቅሳላችሁና።

26 ሰዎች ሁሉ መልካም ሲናገሩላችሁ፥ ወዮላችሁ። አባቶቻቸው ለሐሰተኞች ነቢያት እንዲሁ ያደርጉ ነበርና።

27 ነገር ግን ለእናንተ ለምትሰሙ እላችኋለሁ፥ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፥ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድርጉ።

28 የሚረግሙአችሁን መርቁ፥ ስለሚበድሉአችሁም ጸልዩ።

29 ጉንጭህን ለሚመታህ ሁለተኛውን ደግሞ ስጠው። መጐናጸፊያህንም የሚወስድብህ እጀ ጠባብህን ደግሞ ከመውሰድ አትከልክለው።

30 ለሚለምንህ ሁሉ ስጥ; ንብረትህንም ከሚወስድ ደግመህ አትጠይቀው።

31 ሰዎችም ሊያደርጉላችሁ እንደምትወዱ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው።

32 የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ምስጋና አላችሁ?ኃጢአተኞች የሚወዱትን ይወዳሉና።

33 መልካም ለሚያደርጉላችሁም መልካም ብታደርጉ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ እንዲሁ ያደርጋሉና።

34 ልትቀበሉ ለምትሹአቸው ብታበድሩ ምን ምስጋና አላችሁ? ኃጢአተኞች ደግሞ ለኃጢአተኞች ያበድራሉና፥ ያን ያህል ደግሞ እንዲቀበሉ።

35 ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፥ መልካምም አድርጉ፥ ምንም ሳታደርጉም አበድሩ። ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል እናንተም የልዑል ልጆች ትሆናላችሁ⁝ እርሱ ለማያመሰግኑ ለክፉዎችም ቸር ነውና።

36 አባታችሁ መሐሪ እንደ ሆነ ርኅሩኆች ሁኑ።

37 አትፍረዱ አይፈረድባችሁምም⁝ አትፍረዱ አይፈረድባችሁምም⁝ ይቅር በሉ ይቅር ትባላላችሁ።

38 ስጡ ይሰጣችሁማል። በምትሰፍሩበት መስፈሪያ የተጨመቀ የተነቀነቀውም የተረፈውም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል። በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ደግሞ ይሰፈርላችኋልና።

39 ምሳሌም ነገራቸው። ዕውር ዕውርን ሊመራ ይችላልን? ሁለቱም በጉድጓድ ውስጥ አይወድቁምን ?

40 ደቀ መዝሙር ከመምህሩ አይበልጥም⁝ ፍጹም የሆነ ሁሉ ግን እንደ መምህሩ ይሆናል።

41 በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ፥ በራስህ ዓይን ግን ያለውን ምሰሶ ስለ ምን አትመለከትም?

42 ወይም ወንድምህን። በዓይንህ ያለውን ምሰሶ አንተ ራስህ ሳታይ፥ ወንድምህን፥ በዓይንህ ያለውን ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ ትለዋለህ? አንተ ግብዝ፥ አስቀድመህ ከዓይንህ ምሰሶውን አውጣ፥ ከዚያም በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ።

43 መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ አያፈራምና። ክፉም ዛፍ መልካም ፍሬ አያፈራም።

44 ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃልና። ከእሾህ በለስ አይለቅሙም፥ ከቍጥቋጦውም ወይን አይቈርጡም።

45 መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካሙን ያወጣል። ክፉ ሰውም ከልቡ ክፉ መዝገብ ክፉውን ያወጣል⁝ ከልብ ሞልቶ የተረፈውን አፉ ይናገራልና።

46 ስለ ምንስ፡ — ጌታ ሆይ፥ ጌታ፡ ትሉኛላችሁ፥ የምለውንም አታደርጉም?

47 ወደ እኔ የሚመጣ ቃሌንም ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ማንን እንደሚመስለው አሳያችኋለሁ።

48 እርሱ ቤትን የሠራ ጥልቅም የቈፈረ በዓለት ላይም የመሠረተውን ሰው ይመስላል⁝ የጥፋት ውኃም በተነሣ ጊዜ ወንዙ ያንን ቤት ክፉኛ መታው፥ ሊያናውጠውም አልቻለም⁝ በዓለት ላይ ስለ ተመሠረተ።

49 ሰምቶ የማያደርግ ግን ያለ መሠረት በምድር ላይ ቤትን የሠራን ሰው ይመስላል። ወንዙ በኃይል ተመታ፣ ወዲያውም ወደቀ። የዚያም ቤት ውድመት ታላቅ ሆነ።

ምዕራፍ 7

1 ቃሉንም ሁሉ በሕዝቡ ጆሮ ከጨረሰ በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ገባ።

2 የመቶ አለቃውም ይወደው የነበረው ታምሞ ሊሞት ቀርቦ ነበር።

3 ስለ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የአይሁድን ሽማግሎች ወደ እርሱ ላከና መጥቶ ባሪያውን እንዲፈውስ ለመነው።

4 ወደ ኢየሱስም በመጡ ጊዜ። ይህን ሊያደርግለት ይገባዋል ብለው ለመኑት።

5 ሕዝባችንን ይወዳልና፥ ምኵራብም ሠርቶልናልና።

6 ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ሄደ። ከቤቱም ብዙም ሳይርቅ የመቶ አለቃው ወዳጆቹን ወደ እርሱ ላከና፡ -ጌታ ሆይ፥ አትጨነቅ⁝ በጣራዬ ሥር ልትገባ አይገባኝምና⁝

7 ስለዚህ ወደ አንተ ልመጣ የሚገባኝ አይመስለኝም ነበር⁝ ነገር ግን በቃልህ ተናገር፥ ብላቴናዬም ይፈወሳል።

8 እኔ ደግሞ ተገዥ ነኝና፥ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ፥ አንዱንም። ሂድ እላለሁ፥ ይሄዳል። ና እርሱም ይመጣል። ብላቴናዬንም። ይህን አድርግ እርሱም ያደርጋል አለው።

9 ኢየሱስም ይህን በሰማ ጊዜ በእርሱ ተደነቀ፥ ዘወርም ብሎ ለተከተሉት ሕዝብ እንዲህ አለ። እላችኋለሁ፥ በእስራኤል እንኳ እንደዚህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም።

10 የተላኩትም ወደ ቤት ተመልሰው ባሪያውን ታሞ አገኙት።

11 በነጋውም ናይን ወደምትባል ከተማ ገባ። ከደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሕዝብም ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ።

12 ወደ ከተማይቱም በር በቀረበ ጊዜ፥ እነሆ፥ አንድ የሞተ ሰው ተሸክመው አወጡ፥ ለእናቱም አንድ ልጅ ነበረ፥ እርስዋም መበለት ነበረች፥ ብዙም የከተማ ሕዝብ ከእርስዋ ጋር ነበሩ።

አታልቅስም አላት ።

14 መጥቶም ቃሬዛውን ነካ፤ የተሸከሙትም ቆሙ። አንተ ጎበዝ ፥ እልሃለሁ፥ ተነሣ አለው።

15 የሞተውም ቀና ብሎ ተቀመጠ ሊናገርም ጀመረ ። ለእናቱም ሰጣት ።

16 በሁሉም ላይ ፍርሃት ሆነ ። ታላቅ ነቢይ በእኛ መካከል ተነሥቶአል ብለው እግዚአብሔርን አመሰገኑ ። እግዚአብሔር ሕዝቡን ጎበኘ ።

17 ይህ ወሬ በይሁዳ ሁሉ በዙሪያውም ባለ አገር ሁሉ ወጣ።

18 የዮሐንስም ደቀ መዛሙርት ይህን ሁሉ አሳዩት ።

19 ዮሐንስም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ወደ እርሱ ጠርቶ ። የሚመጣው አንተ ነህን? ብሎ ወደ ኢየሱስ ላካቸው። ወይስ ሌላ እንፈልግ?

20 ሰዎቹም ወደ እርሱ ቀርበው። መጥምቁ ዮሐንስ ። የሚመጣው አንተ ነህን? ብሎ ወደ አንተ ልኮናል አሉት ። ወይስ ሌላ እንፈልግ?

21 በዚያች ሰዓትም ከደዌአቸውና ከደዌአቸው ከክፉ መናፍስትም ብዙዎችን ፈወሰ ። ለብዙ ዕውሮችም ማየትን ሰጠ።

22 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ ያያችሁትንና የሰማችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት ። ዕውሮች ያያሉ፤ አንካሶችም ይሄዳሉ፤ ለምጻሞችም ይነጻሉ፤ ደንቆሮችም ይሰማሉ፤ ሙታንም ይነሣሉ፤ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል ።

23 በእኔም የማይሰናከል ሁሉ ብፁዕ ነው።

24 የዮሐንስም መልእክተኞች ከሄዱ በኋላ ለሕዝቡ ስለ ዮሐንስ ይናገር ጀመር ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? በነፋስ የተናወጠ ሸምበቆ?

25 ነገር ግን ምን ልታዩ ወጣችሁ? ለስላሳ ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ፥ ያጌጡ ልብስ የለበሱ በስምምነት የሚኖሩ በነገሥታት አደባባይ አሉ ።

26 ነገር ግን ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይ? አዎን፤ እላችኋለሁ፤ እና ከነቢይ የበለጠ።

27 እነሆ፥ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነው።

28 እላችኋለሁና ፥ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ ዮሐንስ የሚበልጥ ነቢይ የለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ የሚያንስ ሰው ይበልጠዋል ።

29 የሰሙትም ሰዎች ሁሉ ቀራጮችም በዮሐንስ ጥምቀት ተጠምቀው እግዚአብሔርን አጸደቁ ።

30 ነገር ግን ፈሪሳውያንና ሕግ አዋቂዎች በእርሱ ስላልጠመቁ የእግዚአብሔርን ምክር በራሳቸው ላይ ጣሉ ።

31 እግዚአብሔርም አለ፡ — እንግዲህ የዚህን ትውልድ ሰዎች በምን አስመስላቸዋለሁ? እና ምን ዓይነት ናቸው?

32 በገበያ ተቀምጠው እርስ በርሳቸው እየተጠራሩ፡ — ጨኸት ነፋንላችሁ አልዘፈናችሁምም፤ አዝነናል እናንተም አላለቀሳችሁም።

33 መጥምቁ ዮሐንስ እንጀራ ሳይበላ የወይን ጠጅም ሳይጠጣ መጥቶ ነበርና ። ጋኔን አለበት ትላላችሁ ።

34 የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጥቶአል ። እነሆ፥ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፥ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ ትላላችሁ ።

35 ጥበብ ግን በልጆችዋ ሁሉ ዘንድ ጸደቀች ።

36 ከፈሪሳውያንም አንዱ ከእርሱ ጋር ይበላ ዘንድ ለመነው። ወደ ፈሪሳዊው ቤትም ገብቶ በማዕድ ተቀመጠ።

37 እነሆም፥ በከተማይቱ ውስጥ ኃጢአተኛ የነበረች አንዲት ሴት ኢየሱስ በፈሪሳዊው ቤት በማዕድ እንደ ተቀምጦ ባወቀች ጊዜ፥ ሽቱ የሞላበት የአልባስጥሮስ ሳጥን አመጣች ።

38 በኋላውም እያለቀሰ በእግሩ አጠገብ ቆማ እግሩን በእንባ ታጥብ ጀመር በራስዋም ጠጕር ታበሰች እግሩንም ሳመችው ሽቱም ቀባው።

39 የጠራው ፈሪሳዊም አይቶ በልቡ እንዲህ አለ ።

40 ኢየሱስም መልሶ ። ስምዖን ሆይ፥ የምነግርህ ነገር አለኝ አለው። መምህር ሆይ፥ በል አለው።

41 አንድ አበዳሪ ነበረ፤ ሁለት ተበዳሪዎች ነበሩት አንዱ አምስት መቶ ዲናር ነበረበት ሁለተኛውም አምሳ ።

42 የሚከፍሉትም ቢያጡ ለሁለቱም ይቅር አላቸው። እንግዲህ ንገረኝ ከመካከላቸው አብልጦ የሚወደው ማነው?

43 ስምዖንም መልሶ ። ብዙ ይቅር ያለው ይመስለኛል አለ ። በእውነት ፈረድህ አለው ።

44 ወደ ሴቲቱም ዘወር ብሎ ስምዖንን ። ይህችን ሴት ታያለህን? ወደ ቤትህ ገባሁ ለእግሬ ውኃ አላቀረብህልኝም፤ እርስዋ ግን በእንባ እግሬን አጥባ በጠጕርዋ አበሰች ።

45 አልሳምኸኝም፤ ይህች ሴት ግን ከገባሁ ጀምሬ እግሬን ከመሳም አላቋረጠችም።

46 አንተ ራሴን በዘይት አልቀባህም፤ ይህች ሴት ግን እግሬን ሽቱ ቀባች ።

47 ስለዚህ እልሃለሁ፥ ብዙ ያለው ኃጢአትዋ ተሰርዮላታል፤ ብዙ ወደዳት ነበርና፤ ጥቂት ግን የሚሰረይለት ጥቂት ይወዳል ።

ኃጢአትሽ ተሰርዮልሻል አላት ።

49 ከእርሱም ጋር በማዕድ የተቀመጡት በልባቸው። ኃጢአትን ደግሞ የሚያስተሰርይ ይህ ማን ነው? ይሉ ጀመር ።

50 ለሴቲቱም፡ — እምነትሽ አድኖሻል፡ አላት ። በሰላም ሂዱ ።

ምዕራፍ 8

1 ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል እየሰበከና እየሰበከ በየከተማውና በየመንደሩ ይዞር ነበር አሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ ።

2 ከክፉ መናፍስትና ከደዌም የተፈወሱ አንዳንድ ሴቶች መግደላዊት የምትባል ማርያም ሰባት አጋንንት የወጡባት ።

3 የሄሮድስም መጋቢ የኩዛ ሚስት ዮሐና፥ ሱዛናም፥ ከሀብታቸውም ያገለግሉት የነበሩት ሌሎች ብዙዎች ነበሩ ።

4 ብዙ ሕዝብም ተሰብስበው ከከተማው ሁሉ ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በምሳሌ ተናገረ።

5 ዘሪ ዘሩን ሊዘራ ወጣ፤ ሲዘራም ሌላው በመንገድ ዳር ወደቀ፤ ተረገጠች፥ የሰማይም ወፎች በሉት።

6 ሌላውም በዓለት ላይ ወደቀ። እና ልክ እንደበቀለ,እርጥበት ስለሌለው ደርቋል.

7 ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም አብሮ በቀለና አነቀው።

8 ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀ በበቀለም ጊዜ መቶ እጥፍ አፈራ። ይህንም በተናገረ ጊዜ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ ብሎ ጮኸ።

9 ደቀ መዛሙርቱም። ይህ ምሳሌ ምን ሊሆን ይችላል?ብለው ጠየቁት።

10 ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፥ ለሌሎች ግን በምሳሌ። እያዩ እንዳያዩ እየሰሙም እንዳያስተውሉ ነው።

11 ምሳሌውም ይህ ነው፤ ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

12 በመንገድ ዳር ያሉ የሚሰሙ ናቸው፤ ከዚያም ዲያብሎስ መጣ አምነውም እንዳይድኑ ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል።

13 በዓለት ላይ ያሉት ሲሰሙ ቃሉን በደስታ የሚቀበሉ ናቸው። እነዚህም ለጊዜው አምነው በፈተና ጊዜ የሚክዱ ሥር የላቸውም።

14 በእሾህ መካከልም የወደቀ እነርሱ ሰምተው ወጥተው በአሳብና በባለ ጠግነት ተድላም ታንቀው ወደ ፍጻሜም የሚያደርሱ ናቸው።

15 በመልካም መሬት ላይ ግን በቅንነትና በበጎ ልብ ቃሉን ሰምተው የሚጠብቁት በትዕግሥትም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው።

16 መብራትን አብርቶ በዕቃ የሚከድነው ወይም ከአልጋ በታች የሚያኖረው ማንም የለም። የሚገቡት ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ።

17 የማይገለጥ የተሰወረ የለምና፤ የማይገለጥ የተሰወረ የለምና። የማይታወቅ ወደ ውጭም የማይወጣ የተሰወረ ነገር የለም።

18 እንግዲህ እንዴት እንድትሰሙ ተጠበቁ፤ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና የሌለውም ሁሉ ከእርሱ ዘንድ ያለው የሚመስለው እንኳ ይወሰድበታል።

19 እናቱና ወንድሞቹም ወደ እርሱ ቀረቡ፥ ስለ ሕዝቡም ብዛት ሊደርሱበት አልቻሉም።

20 አንዳንዶችም። እናትህና ወንድሞችህ ሊያዩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል ብለው ነገሩት።

21 እርሱም መለሰ። እናቴና ወንድሞቼ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚያደርጉት እነዚህ ናቸው አላቸው።

22 ከዕለታት አንድ ቀንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳ ገባና፡ —ወደ ባሕር ማዶ እንሻገር አላቸው። እነሱም ጀመሩ።

23 ሲሄዱ ግን አንቀላፋ፤ ዐውሎ ነፋስም በባሕር ላይ ወረደ። ውኃም ሞላባቸውና ፈሩ።

24 ወደ እርሱ ቀርበው። አቤቱ፥ አቤቱ፥ ጠፋን ብለው አስነሡት። ከዚያም ተነሥቶ ነፋሱንና የውኃውን መዓት ገሠጸው፤ እነሱም ተዉ ጸጥታም ሆነ።

25 እርሱም። እምነታችሁ የት ነው? ፈርተውም ተደነቁ፥ እርስ በርሳቸውም። ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው? ነፋሱንና ውኃውን ያዝልና ይታዘዙለትማል።

26 በገሊላም አንጻር ወዳለው ወደ ጌርጌሴኖን አገር ደረሱ።

27 ወደ ምድርም በወጣ ጊዜ አጋንንት ያደረበት አንድ ሰው ከከተማ ወደ ውጭ አገናኘው፥ ብዙ ዘመንም ልብስ ሳይለብስ በመቃብር እንጂ በቤት ውስጥ አልተቀመጠም።

28 ኢየሱስንም ባየ ጊዜ ጮኾ በፊቱ ወድቆ በታላቅ ድምፅ። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዳታሠቃየኝ እለምንሃለሁ።

29 ርኵሱን መንፈስ ከሰውዬው ይወጣ ዘንድ አዝዞ ነበርና፤ ብዙ ጊዜ ያዘው ነበርና፥ በሰንሰለትም ታስሮም ታስሮ ነበር፤ ማሰሪያውንም ሰበረ፥ ከዲያብሎስም ተነዳው ወደ ምድረ በዳ ነዳው።)

30 ኢየሱስም። ስምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። ብዙ አጋንንት ገብተውበት ነበርና ሌጌዎን አለ።

31 ወደ ጥልቁም ይወጡ ዘንድ እንዳያዛቸው ለመኑት።

32 በዚያም በተራራ ላይ የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማራ ነበር፥ ወደ እነርሱም እንዲገቡ እንዲፈቅድላቸው ለመኑት። ፈቀደላቸውም።

33 አጋንንቶቹም ከሰውዬው ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ገቡ፤ መንጋውም ከአፋፋው ወደ ባሕር በኃይል ሮጡና ታንቀቁ።

34፤ የሚመገቡአቸውም የሆነውን ባዩ ጊዜ ሸሹ፥ ሄደውም በከተማውና በገጠሩ አወሩ።

35 እነርሱም የሆነውን ለማየት ወጡ። ወደ ኢየሱስም መጡ፥ አጋንንትም የወጡለትን ሰው ለብሶ ልቡም ተመልሶ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አገኙት፥ ፈሩም።

36 ያዩትም ደግሞ አጋንንት ያደረበት እንዴት እንደ ተፈወሰ አወሩላቸው።

37 በዚያን ጊዜ በዙሪያው ያሉት የጌርዳኖስ አገር ሕዝብ ሁሉ ከእነርሱ እንዲሄድ ለመኑት። እጅግ ፈርተው ነበርና ወደ ታንኳው ወጣና ደግሞ ተመለሰ።

38 አጋንንት የወጡለትም ሰው ከእርሱ ጋር ይኖር ዘንድ ለመነው፤ ኢየሱስ ግን።

39 ወደ ቤትህ ተመለስ እግዚአብሔር እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ ንገር። ሄዶም ኢየሱስ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት በከተማው ሁሉ ሰበከ።

40 ኢየሱስም በተመለሰ ጊዜ ሰዎች ሁሉ ይጠብቁት ነበርና በደስታ ተቀበሉት።

41 እነሆም፥ ኢያኢሮስ የሚባል አንድ ሰው መጣ እርሱም የምኵራብ አለቃ ነበረ፥ በኢየሱስም እግር አጠገብ ወድቆ ወደ ቤቱ እንዲገባ ለመነው።

42 አሥራ ሁለት ዓመት የሆናት አንዲት ሴት ልጅ ነበረችውና፥ እርስዋም ሞተች። ሲሄድ ግን ሕዝቡ ያጨናንቁት ነበር።

43 ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት ነበረች፥ ሕይወቷንም ሁሉ ለባለመድኃኒቶች ከሠለች ከማንም ሊፈወስም አልቻለም።

44 በኋላውም ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፥ ደምዋም ወዲያው ቆመ።
45 ኢየሱስም። የዳሰሰኝ ማን ነው? ሁሉም በካዱ ጊዜ ጴጥሮስና ከእርሱ ጋር የነበሩት።
46 ኢየሱስም ።
47 ሴቲቱም እንዳልተሰወረች ባየች ጊዜ እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፤ በምን ምክንያት እንደ ዳሰሰችው ወዲያውም እንደ ተፈወሰች በሕዝቡ ሁሉ ፊት ነገረችው።
48 እርሱም። ልጄ ሆይ፥ አይዞሽ እምነትሽ አድኖሻል አላት። በሰላም ሂዱ ።
49 እርሱም ገና ሲናገር አንድ ሰው ከምኵራብ አለቃው ቤት መጥቶ። አትቸገሩ ጌታውን .
አትፍራ እመን ብቻ ትድናለች ብሎ መለሰለት።
51 ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ከጴጥሮስ ከያዕቆብም ከዮሐንስም ከብላቴናይቱም አባትና እናት በቀር ማንም እንዲገባ አልፈቀደም።
52 ሁሉም እያለቀሱላት ዋይ ዋይ አሉባት፤ እርሱ ግን ። ተኝታለች እንጂ አልሞተችም።
53 እንደ ሞተችም አውቀው በንቀት ሳቁበት።
54 ሁሉንም ወደ ውጭ አውጥቶ እጇን ይዞ ። አንቺ ሴት፥ ተነሺ ብሎ ጠራ ።
55 መንፈሷም ተመለሰ፥ ወዲያውም ተነሣች፥ መብልንም እንዲሰጧት አዘዘ ።
56 ወላጆቸዋም ተገረሙ፤ እርሱ ግን የሆነውን ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው።

ምዕራፍ 9

1 አሥራ ሁለቱንም ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ በአጋንንት ሁሉ ላይ ደዌንም ይፈውሱ ዘንድ ኃይልና ሥልጣን ሰጣቸው።
2 የእግዚአብሔርንም መንግሥት እንዲሰብኩና ድውያንን እንዲፈውሱ ላካቸው።
3 በትርም ቢሆን፥ ከረጢትም፥ እንጀራም ቢሆን፥ ገንዘብም ቢሆን ለመንገዳችሁ ምንም አትያዙ። ለአንድም ሁለት ልብስ አይኑርህ ።
4 በማናቸውም በምትገቡበት ቤት በዚያ ተቀመጡ ከዚያም ውጡ።
5 ከማይቀበሉአችሁም ሁሉ፥ ከዚያ ከተማ ስትወጡ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ ።
6 ወጥተውም ወንጌልን እየሰበኩ በየስፍራውም እየፈወሱ በየከተማው ዞሩ ።
7 የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስም ያደረገውን ሁሉ ሰማ፤ ለአንዳንዶችም። ዮሐንስ ከሙታን ተነሣ፥ አንዳንዶች ደግሞ።
8 ከአንዳንዶቹም ኤልያስ ተገለጠ። ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቶአል ብለው ስለ ሌሎችም።
9 ሄሮድስም። ዮሐንስን ራሱን አስቈረጥሁት፤ ይህ ግን እንደዚህ ያለ ነገር የምሰማበት ማን ነው? አለ ። ሊያየውም ወደደ ።
10 ሐዋርያትም ተመልሰው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት ። ወስዶአቸውም ቤተ ሳይዳ ወደምትባል ከተማ ለብቻው ወደ ምድረ በዳ ሄደ ።
11 ሕዝቡም ባወቁ ጊዜ ተከተሉት፤ ተቀብሎአቸውም ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ነገራቸው፥ ፈውስ የሚያስፈልጋቸውንም ፈወሳቸው።
12 ቀኑም መሸሽ በጀመረ ጊዜ አሥራ ሁለቱ ቀርበው፡ — በዙሪያችን ወዳለው ከተማና ገጠር ሄደው እንዲያድሩና ምግብ እንዲያገኙ ሕዝቡን አሰናብት፡ አሉት። የበረሃ ቦታ.
እናንተ የሚበሉትን ስጡአቸው አላቸው ።
ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር ሌላ የለንም አሉት። ሄደን ለዚህ ሁሉ ሕዝብ ሥጋ ከመግዛት በቀር ።
14 አምስት ሺህ ሰዎች ያህሉ ነበርና። ደቀ መዛሙርቱንም። በየክፍሉ አምሳውን አስቀመጡአቸው አላቸው።
15 እንዲህም አደረጉ ሁሉንም አስቀመጡአቸው።
16 አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረካቸው ቆርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ።
17 በሉም፥ ሁሉም ጠገቡ፥ የተረፈውም ቍርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ አነሡ።
18 ብቻውንም ሲጸልይ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ጋር ነበሩ፤ ሕዝቡም እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ጠየቃቸው።
19 እነርሱም መልሰው። መጥምቁ ዮሐንስ ። ኤልያስ ነው ይላሉ፤ አንዳንዶች ግን ። ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቶአል ይላሉ።
20 እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? ጴጥሮስም መልሶ ። የእግዚአብሔር ክርስቶስ ነው አለ ።
21 ያን ነገር ለማንም እንዳይነግሩ አጥብቆ አዘዛቸው።
22 የሰው ልጅ ብዙ መከራ ሊቀበል ከሽማግሌዎችም ከካህናት አለቆችም ከጻፎችም ሊጣል፥ ሊገደልም በሦስተኛውም ቀን ሊነሣ ይገባዋል አለ ።
23 ሁሉንም እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፥ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ ።
24 ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔ ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን እርሱ ያድናታል ።
25 ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ራሱንም ቢያጐድል ወይም ቢጣል ምን ይጠቅመዋል ?
26 በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ የሰው ልጅ በክብሩ በአባቱም በቅዱሳን መላእክትም ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል ።
27 ነገር ግን እውነት እላችኋለሁ፥ በዚህ ከሚቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ ።
28 ከዚህም ቃል በኋላ ከስምንት ቀን በኋላ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ያዕቆብንም ይዞ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።
29 ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ ልብሱም ነጭና የሚያብለጨልጭ ነበር ።
30 እነሆም፥ ሁለት ሰዎች ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር ።
31 በክብር ታይተው በኢየሩሳሌም ሊፈጽመው ስላለው ስለ ሞቱ ተናገሩ ።
32 ጴጥሮስና ከእርሱም ጋር የነበሩት እንቅልፍ ከብዶባቸው ነበር፤ ነቅተውም ሳሉ ክብሩንና ከእርሱ ጋር የቆሙትን ሁለቱን አዩ ።

33 ከእርሱም ሲለዩ ጴጥሮስ ኢየሱስን። መምህር ሆይ፥ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ሦስት ዳስንም እንሥራ አለው። አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ የተናገረውን አያውቅም።
34 ይህንም ሲናገር ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፥ ወደ ደመናውም ሲገቡ ፈሩ።
35 ከደመናውም። የምወደው ልጄ ይህ ነው እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ።
36 ድምፁም ካለፈ በኋላ ኢየሱስ ብቻውን ሆኖ ተገኘ። ያዩትንም ነገር በእነዚያ ወራት ለማንም አልነገሩአትም።
37 በማግሥቱም ከተራራው በወረዱ ጊዜ ብዙ ሕዝብ አገኙት።
38 እነሆም፥ ከማኅበሩ አንድ ሰው።
39 እነሆም፥ መንፈስ ያዘው ድንገትም ይጮኻል። ዳግመኛም አረፋ ያስነሣው፥ ያደቅቀውማል በጭንቅ ከእርሱ ይርቃል።
40 ደቀ መዛሙርትህንም እንዲያወጡት ለመንሁ። አልቻሉምም።
41 ኢየሱስም መልሶ። እናንተ የማታምን ጠማማ ትውልድ፥ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? ልጅህን ወደዚህ አምጣ።
42 እርሱም ገና እየመጣ ሳለ ዲያብሎስ ጣለውና አንፈራገጠው። ኢየሱስም ርኩሱን መንፈስ ገሠጸው ሕፃኑንም ፈውሶ ለአባቱ ሰጠው።
43 ሁሉም በእግዚአብሔር ታላቅ ኃይል ተገረሙ። ኢየሱስም ባደረገው ሁሉ እያንዳንዱ ሲደነቁ ደቀ መዛሙርቱን።
44 እነዚህ ቃሎች በጆሮአችሁ አኑሩ፤ የሰው ልጅ በሰው እጅ አልፎ ይሰጣልና።
45 እነርሱ ግን ይህን ነገር አላስተዋሉም፥ እንዳያስተውሉም ተሰውሮባቸው ነበር፤ ስለዚህም ነገር እንዳይጠይቁት ፈሩ።
46 ከእነርሱም ማን እንዲበልጥ ክርክር ሆነባቸው።
47 ኢየሱስም የልባቸውን አሳብ አውቆ ሕፃን ወስዶ በአጠገቡ አቆመው።
48 ይህን ሕፃን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበለኝም ሁሉ የላከኝን ይቀበላል፤ ከሁላችሁ የሚያንስ እርሱ ታላቅ ይሆናልና።
49 ዮሐንስም መልሶ። አቤቱ፥ አንድ ሰው በስምህ አጋንንትን ሲያወጣ አየነው አለ። ከእኛ ጋር ስለማይከተል ከለከልነው።
50 ኢየሱስም። የማይቃወመን ከእኛ ጋር ነውና አትከልክሉት አለው።
51 ያን ጊዜም በደረሰ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ፊቱን አቀና።
52 በፊቱም መልክተኞችን ላከ ሄደውም ያዘጋጁለት ዘንድ ወደ ሳምራውያን መንደር ገቡ።
53 ፊቱም ወደ ኢየሩሳሌም የሚሄድ ይመስል ነበርና አልተቀበሉትም።
54 ደቀ መዛሙርቱም ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው።
55 እርሱ ግን ዘወር ብሎ ገሠጻቸውና፡ —በምን ዓይነት መንፈስ እንደ ሆናችሁ አታውቁም አላቸው።
56 የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣምና። ወደ ሌላ መንደርም ሄዱ።
57 እነርሱም በመንገድ ሲሄዱ አንድ ሰው። ጌታ ሆይ፥ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው።
58 ኢየሱስም እንዲህ አለው። ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም።
59 ሌላውንም። ተከተለኝ አለው። እርሱ ግን። ጌታ ሆይ፥ አስቀድሜ እንድሄድ አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ አለ።
60 ኢየሱስም። ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው፤ አንተ ግን ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ስበክ አለው።
61 ሌላውም ደግሞ። እኔ ግን አስቀድሜ ልሰናበታቸው።
62 ኢየሱስም እንዲህ አለው።

ምዕራፍ 10

1 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሌሎችን ሰባ ሸመ ሁለት ሁለትም አድርጎ በፊቱ ላካቸው ወደ ከተማውና ወደ ስፍራው ሁሉ እርሱ ሊመጣበት ወዳለው ስፍራ ሁሉ በፊቱ ላካቸው።
2 ስለዚህ መከሩ ብዙ ነው፥ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት።
3 ሂዱ፤ እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኵላዎች መካከል እልካችኋለሁ።
4 ኮረጆም ከረጢትም ጫማም አትያዙ በመንገድም ለማንም ሰላም አትበሉ።
5 ወደምትገቡበት ቤት ሁሉ አስቀድማችሁ። ሰላም ለዚህ ቤት ይሁን በሉ።
6 የሰላምም ልጅ በዚያ ቢኖር ሰላማችሁ ያድርበታል፤ ካልሆነም ተመልሶ ወደ እናንተ ይመለሳል።
7 በዚያም ቤት ከሚሰጡት እየበሉና እየጠገቡ ተቀመጡ፤ ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋልና። ከቤት ወደ ቤት አትሂዱ.
8 ወደምትገቡባትም ከተማ ሁሉ የተቀበላችሁትን ብሉ፤
9 በእርስዋም ያሉትን ድውዮችን ፈውሱና፡ —የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀረበች፡ በላቸው።
10 ነገር ግን ወደምትገቡባት ከተማ ሁሉ ባይቀበሉአችሁ፥ ወደ እርስዋ ጎዳና ውጡና።
11 በላያችን የተጣበቀውን የከተማችሁን ትቢያ እንኳን እናራግፍላችኋለን፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ እንደ ቀረበች ይህን እወቁ።
12 እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በዚያ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶም ይቀልላታል።
13 ወዮልህ ኮራዚን! ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ! በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፥ ማቅ ለብሰው በአመድም ተቀምጠው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበርና።
14 ነገር ግን በፍርድ ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል።
15 አንቺም ቅፍርናሆም፥ እስከ ሰማይ ከፍ አልሽን፥ ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ።
16 የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል; እናንተንም የጣለ እኔን ይጥላል;እኔንም የጣለ የላከኝን ይጥላል።

17 ሰብዓውም በደስታ ተመልሰው። ጌታ ሆይ፥ አጋንንት ስንኳ በስምህ ተገዝተውልናል አሉ።

18 እንዲህም አላቸው ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ።

19 እነሆ፥ እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዳችሁም ምንም የለም።

20 ነገር ግን መናፍስት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ። ስማችሁ በሰማያት ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ።

21 በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ሐሤት አደረገና፡ — አባት ሆይ፥ የሰማይና የምድር ጌታ፥ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ። በፊትህ መልካም መስሎ ነበርና።

22 ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፥ ወልድንም ማን እንደ ሆነ ከአብ በቀር የሚያውቅ የለም፤ አብ ማን እንደ ሆነ ከወልድ በቀር ወልድም ሊገልጥለት ከሚፈቅድ በቀር።

23 ወደ ደቀ መዛሙርቱም ዘወር ብሎ ለብቻው አለ። የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው።

24 እላችኋለሁና፥ እናንተ የምታዩትን ብዙ ነቢያትና ነገሥታት ሊያዩ ወደዱ አላዩምም፥ የምታዩትንም ሊያዩ ወደዱ አላዩምም። የምትሰሙትንም ሰምታችሁ አልሰማችሁም።

25 እነሆም፥ አንድ ሕግ አዋቂ ተነሥቶ ፈተነውና። መምህር ሆይ፥ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ?

26 እርሱም በሕግ የተጻፈው ምንድር ነው? እንዴት ታነባለህ?

27 እርሱም መልሰ። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹምም ኃይልህ በፍጹም አሳብህም ውደድ። ባልንጀራህንም እንደ ራስህ።

28 እርሱም።

29 እርሱ ግን ራሱን ሊያጸድቅ ወዶ ኢየሱስን። ባልንጀራዬስ ማን ነው?

30 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ።

31 ድንገትም አንድ ካህን በዚያ መንገድ ወረደ ባየውም ጊዜ ወደ ማዶ አለፈ።

32 እንዲሁም አንድ ሌዋዊ በዚያ ስፍራ በመጣ ጊዜ አይቶት ማዶ አለፈ።

33 አንድ ሳምራዊ ግን ሲሄድ ወደ እርሱ መጣ ባየውም ጊዜ አዘነለት።

34፤ ወደ እርሱም ቀርቦ ዘይትና የወይን ጠጅ በቍስሎቹ ላይ አፍስሶ አሰራቸው፥ በገዛ እንስሳውም ላይ አቆመው፥ ወደ ማደሪያም ወሰደው ጠበቀውም።

35 በነጋውም በሄደ ጊዜ ሁለት ዲናር አውጥቶ ለአሳዳሪው ሰጠውና። የምትከፍለውንም ሁሉ እኔ ስመጣ እከፍልሃለሁ።

36 እንግዲህ ከሦስቱ በሌቦች እጅ ለወደቀው ባልንጀራ የሆነው ማንኛው ይመስልሃል?

37 ምሕረትን ያደረገለት አለ። ኢየሱስም። ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ አለው።

38 ሲሄዱም ወደ አንዲት መንደር ገባ፤ ማርታ የምትባል አንዲት ሴትም በቤቷ ተቀበለችው።

39 ለእርስዋም ማርያም የምትባል እኅት ነበራት፥ እርስዋ ደግሞ ቃሉን የምትሰማ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጣ ነበረች።

40 ማርታ ግን አገልግሎት ስለ በዛባት ባከነች፥ ወደ እርሱ ቀረበችና። ስለዚህ እንድትረዳኝ ንገሯት።

41 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት።

42 የሚያስፈልገው አንድ ነገር ነው፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጣለች ከእርስዋም አይወሰድባትም።

ምዕራፍ 11

1 በአንድ ስፍራም ሲጸልይ በጨረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ።

2 እንዲህም አላቸው፡ — ስትጸልዩ፡ — በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፥ ስምህ ይቀደስ፡ በሉ። መንግሥትህ ትምጣ። ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን።

3 የዕለት እንጀራችንን ዕለት ዕለት ስጠን።

4 ኃጢአታችንንም ይቅር በለን; እኛ ደግሞ የበደሉንን ሁሉ ይቅር እንላለንና። ወደ ፈተናም አታግባን;ከክፉ አድነን እንጂ።

5 እርሱም። ከእናንተ ወዳጅ ያለው፥ በእኩለ ሌሊትም ወደ እርሱ ሄዶ።

6፤ አንድ ወዳጄ በመንገድ ወደ እኔ መጥቶአልና፥ በእርሱም ፊት የማቀርበው የለኝምና?

7 ከውስጥም መልሶ። አታድከመኝ፤ አሁን በሩ ተዘግቷል ልጆቼም ከእኔ ጋር በአልጋ ላይ አሉ፤ ተነስቼ ልሰጥህ አልችልም።

8 እላችኋለሁ፥ ወዳጁ ስለ ሆነ ተነሥቶ ባይሰጠውም፥ ስለ ቸርነቱ ግን ተነሥቶ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል።

9 እኔም እላችኋለሁ፥ ለምኑ ይሰጣችሁማል። ፈልጉ ታገኙማላችሁ; መዝጊያን አንኳኩ፥ ይከፈትላችሁማል።

10 የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና; የሚፈልግም ያገኛል;ለሚያንኳኳም ይከፈትለታል።

11 ከእናንተ አባት ከሆናችሁ ወንድ ልጅ እንጀራ ቢለምነው፥ ድንጋይ ይሰጠዋልን? ወይስ ዓሣ ቢለምነው እባብ ይሰጠዋልን?

12 ወይስ እንቁላል ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋልን?

13 እንኪያስ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፥ የሰማዩ አባታችሁ ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው?

14 ጋኔኑንም አወጣው ዲዳም ሆነ። ዲያብሎስም በወጣ ጊዜ ዲዳው ተናገረ። ሰዎቹም ተገረሙ።

15 ከእነርሱም አንዳንዶቹ። በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ።

16 ሌሎችም ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ፈለጉ።

17 እርሱ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው ። የተከፋፈለ ቤትም በቤቱ ላይ ይፈርሳል።

18 ሰይጣን ደግሞ እርስ በርሱ ከተለያየ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች? በብዔል ዜቡል አጋንንትን እንዳወጣ ትላላችሁና።

19 እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፥ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል።
20 እኔ ግን በእግዚአብሔር ጣት አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፥ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።
21፤ ኃይለኛ ሰው ጋሻ ጦሩን ቢጠብቅ፥ ዕቃው በሰላም ነው።
22 ነገር ግን ከእርሱ የሚበረታው መጥቶ ድል ባደረገ ጊዜ፥ የታመነበትን የጦር ዕቃውን ሁሉ ከእርሱ ይወስዳል፥ ምርኮውንም ያካፍላል።
23 ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል።
24 ርኵስ መንፈስ ከሰው በወጣ ጊዜ ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ስፍራ ያልፋል። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ አለ።
25 መጥቶም ተጠርጎ አጊጦ ያገኘዋል።
26 ሄዶም ከእርሱ የከፉትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት ወደ እርሱ ያዘ። ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ የዚያም ሰው ሁኔታ ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስበታል።
27 ይህንም ሲናገር ከማኅበሩ አንዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ።
28 እርሱ ግን፡ — አዎን፥ ብፁዓን የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁት ናቸው፡ አለ።
29 ሕዝቡም በተሰበሰቡ ጊዜ። ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም።
30 ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ደግሞ የሰው ልጅ ለዚህ ትውልድ ምልክት ይሆናል።
31 የደቡብ ንግሥት በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ሰዎች ጋር ተነሥታ ትፈርድባቸዋለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና። እነሆም፥ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።
32 የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፥ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ።
33 መብራትንም አብርቶ በስውር ወይም ከዕንቅብ በታች የሚያኖረው ማንም የለም፥ የሚገቡትም ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዙ ላይ ያኖረዋል።
34 የሰውነትህ ብርሃን ዓይን ነው፤ ዓይንህ ጤናማ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል። ዓይንህ ግን ታማሚ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ደግሞ ጨለማ ይሆናል።
35 እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተጠንቀቅ።
36 እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመበት ክፍል የሌለበት ብሩህ ከሆነ የመብራት ብርሃን እንደሚሰጥህ ሁለንተና ብሩህ ይሆናል።
37 ይህንም ሲናገር አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ጋር ምሳ ይበላ ዘንድ ለመነው፥ ገብቶም በማዕድ ተቀመጠ።
38 ፈሪሳዊውም አይቶ ከመመገብ በፊት አስቀድሞ ስላልታጠበ ተደነቀ።
39 ጌታም። አሁን እናንተ ፈሪሳውያን የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ታጠራላችሁ? ውስጣችሁ ግን ነቀፋና ክፋት የተሞላ ነው።
40 እናንተ ደንቆሮዎች፥ ውጭውን የሠራው የውስጡን ደግሞ የሠራ አይደለምን?
41 ነገር ግን ያላችሁትን ምጽዋት አድርጉ። እነሆም፥ ሁሉም ነገር ንጹሕ ይሆንላችኋል።
42 ነገር ግን እናንተ ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። ከአዝሙድና ከጤና አዳም ከአትክልትም ሁሉ አሥራት ስለምታወጡ፥ ፍርድንና እግዚአብሔርን መውደድ ስለምትተላለፉ፥ ሌላውን ሳትተው ይህን ልታደርጉት በተገባችሁ ነበር።
43 እናንተ ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። በምኵራብ የከበሬታ ወንበር በገበያም ሰላምታ ትወዳላችሁና።
44 እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ። እናንተ የማይታዩ መቃብሮች ናችሁና፥ በእነርሱም ላይ የሚሄዱት ሰዎች አያውቁም።
45 ከሕግ አዋቂዎችም አንዱ መልሶ።
46 እርሱም። እናንተ ደግሞ ሕግ አዋቂዎች፥ ወዮላችሁ! ሸክሙን ለሰዎች ስለምታሸክሙ፥ ራሳችሁም በአንዲት ጣታችሁ ሸክሙን አትነኩም።
47 ወዮላችሁ! እናንተ የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ አባቶቻችሁም ገደሉአቸው።
48 እናንተ የአባቶቻችሁን ሥራ እንድትፈቅዱ በእውነት ትመሰክራላችሁ፤ እነርሱ ገድለዋልና መቃብራቸውን ምትሠራላችሁ።
49፤ ስለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ጥበብ፡ — ነቢያትንና ሐዋርያትን እልክላቸዋለሁ፥ ከእነርሱም አንዳንዶቹን ይገድላሉ ያሳድዱማል፡ አለች።
50 ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የፈሰሰው የነቢያት ሁሉ ደም ከዚህ ትውልድ ይፈለግ ዘንድ ነው።
51 ከአቤል ደም ጀምሮ በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ መካከል እስከ ጠፋው እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ፥ እውነት እላችኋለሁ፥ ከዚህ ትውልድ ይፈለጋል።
52 እናንተ ሕግ አዋቂዎች፥ ወዮላችሁ! የእውቀትን መክፈቻ ወስዳችኋልና በራሳችሁ ውስጥ አልገባችሁም የሚገቡትንም ከለከላችሁ።
53 ይህንም ሲነግራቸው ጻፎችና ፈሪሳውያን አጥብቀው ይማጸኑት ስለ ብዙ ነገር ይናገር ዘንድ ያነሣሡ ጀመር።
54 ያደበቁበትም ነበር ይከሱትም ዘንድ ከአፉ የሆነ ነገር ሊይዙ እየፈለጉ ነው።

ምዕራፍ 12

1 በዚህ ጊዜ እጅግ ብዙ ሕዝብ እስኪረግጡ ድረስ ተሰብስበው ሳሉ፥ ደቀ መዛመርቱን፡ — ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠበቁ፥ እርሱም ግብዝነት ነው፡ ይላቸው ጀመር።
2 የማይገለጥ የተከደነ፥ የማይገለጥም የተከደነ፥ የማይገለጥም የተከደነ የለምና፤ የማይታወቅ የተደበቀ አይደለም.
3 ስለዚህ በጨለማ የምትናገሩት ሁሉ በብርሃን ይሰማል፤ በጓዳ ውስጥ ሆናችሁ በጆሮ የተናገራችሁት በሰገነት ላይ ይሰበካል።

4 ለእናንተም ለወዳጆቼ እላችኋለሁ፥ ሥጋን የሚገድሉትን ከዚያ በኋላም የሚበልጥ ሊያደርጉ የማይችሉትን አትፍሩ።

5 እኔ ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ፤ ከገደለ በኋላ ወደ ገሃነም ለመጣል ሥልጣን ያለውን ፍሩ። አዎን እላችኋለሁ፥ እርሱን ፍሩ።

6 አምስቱ ድንቢጦች በሁለት ሳንቲም ይሸጡ የለምን?

7 ነገር ግን የራሳችሁ ጠጕር ሁሉ እንኳ የተቈጠረ ነው። እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች ትበልጣላችሁ።

8 ደግሞ እላችኋለሁ፥ በሰው ፊት የሚመሰክርልኝ ሁሉ፥ የሰው ልጅ ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይመሰክርለታል።

9 በሰው ፊት የሚክደኝ ግን በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይካደዋል።

10 በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ መንፈስ ቅዱስን የሚሰድብ ግን አይሰረይለትም።

11 ወደ ምኵራብም ወደ ገዢዎችም ወደ ኃያላንም ሲያቀርቡአችሁ እንዴት ወይም ምን እንድትመልሱ ወይም እንድትናገሩ አትጨነቁ።

12 መንፈስ ቅዱስ በዚያች ሰዓት ልትናገሩ የሚገባችሁን ያስተምራችኋልና።

13 ከሕዝቡም አንዱ። መምህር ሆይ፥ ርስቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ወንድሜን ንገረው አለው።

14 እርሱም። አንተ ሰው፥ ፈራጅና አካፋይ በላያችሁ እኔን ማን ሾመኝ?

15 እንዲህም አላቸው።

16 ምሳሌም ነገራቸው እንዲህ ሲል።

17 እርሱም። ፍሬዬን የማከማችበት ስፍራ አጥቶኛልና ምን ላድርግ? ብሎ በልቡ አሰበ።

18 ይህን አደርገዋለሁ፤ ጎተራዬን አፍርሼ የሚበልጥ እሠራለሁ አለ። በዚያም ፍሬዬንና ንብረቶቼን ሁሉ እሰጣለሁ።

19 ነፍሴንም። ነፍሴ ሆይ፥ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፤ እፎይ፥ ብላ፥ ጠጣ፥ ደስም ይበል።

20 እግዚአብሔር ግን፡ — አንተ ሰነፍ፥ በዚች ሌሊት ነፍስህን ከአንተ ሊወስዱአት ይፈልጓታል፤ እንግዲህ የሰበሰብከው ለማን ይሆናል?

21 ለራሱ መዝገብ የሚያከማች በእግዚአብሔር ዘንድ ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲሁ ነው።

22 ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አለ። ስለዚህ እላችኋለሁ፥ ለነፍሳችሁ በምትበሉት አትጨነቁ። ለሥጋም ቢሆን የምትለብሱትን አትለብሱ።

23 ሕይወት ከመብል ሰውነትም ከልብስ ይበልጣል።

24 ቁራዎችን ተመልከት፤ አይዘሩም አያጭዱምምና። ጎተራም ጎተራም የላትም። እግዚአብሔርም ይመግባቸዋል እናንተ ከወፎች እንዴት ትበልጣላችሁ?

25 ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው?

26 እንግዲህ ትንሹን ልታደርጉ ካልቻላችሁ፥ ስለ ምን ስለ ሌላ ትጨነቃላችሁ?

27 አበቦችን እንዴት እንዲያድጉ ተመልከት፤ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ሰሎሞን በክብሩ ሁሉ ከእነዚህ እንደ አንዲቱ አልለበሰም።

28 እንግዲህ እግዚአብሔር ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን የሜዳውን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ። እናንተ እምነት የጎደላችሁ፥ እንዴት ይልቅ የሚያለብሳችሁ?

29 የምትበሉትንና የምትጠጡትን አትፈልጉ፥ አትጠራጠሩም።

30 ይህን ሁሉ የዓለም አሕዛብ ይፈልጋሉና፤ አባታችሁም ይህ እንዲያስፈልጋችሁ ያውቃል።

31 ነገር ግን የእግዚአብሔርን መንግሥት ፈልጉ። እነዚህም ሁሉ ይጨመሩላችኋል።

32 ታናሽ መንጋ፥ አትፍሩ። መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ በጎ ፈቃድ ነውና።

33 ያላችሁን ሽጡ ምጽዋትንም ስጡ። ያላረጀውን ከረጢት ለራሳችሁ አድርጉ።

34 መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።

35 ወገባችሁ ይታጠቅ መብራቶቻችሁም የበራ ይሁኑ።

36 እናንተም ጌታቸውን ከሰርግ ሲመለስ የምትጠባበቁትን ሰዎች ትመስላላችሁ። መጥቶ ሲያንኳኳ ወዲያው እንዲከፍቱለት።

37 ጌታ በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኛቸው እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ታጥቆ በማዕድ ያስቀምጣቸዋል፥ ወጥቶም ያገለግላቸዋል።

38 በሁለተኛውም ክፍል ወይም በሦስተኛው ክፍል መጥቶ እንዲሁ ቢያገኛቸው፣ እነዚያ ባሪያዎች ብፁዓን ናቸው።

39 ይህንም እወቅ ባለቤቱ በምን ሰዓት ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፥ በነቃ፥ ቤቱንም እንዲቈፈር ባልፈቀደም ነበር።

40 እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ የሰው ልጅ በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና።

41 ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ ይህን ምሳሌ ለእኛ ወይስ ለሁሉ ትናገራለህን?

42 ጌታም አለ፡ — እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎቹ ላይ የሚሾመው ታማኝና ልባም መጋቢ ማን ነው?

43 ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው።

44 እውነት እላችኋለሁ፥ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል።

45 ነገር ግን ያ ባሪያ በልቡ። እና ወንዶች ባሪያዎችን እና ሴቶችን መምታት, እና መብላትና መጠጣት, እና ሰክረው ይጀምራል;

46 የዚያ ባሪያ ጌታ በማይመለከተው ቀን በማያውቅበትም ሰዓት ይመጣል፥ ይቆርጠዋልም፥ እድል ፈንታውንም ከከሓዲዎች ጋር ይሾመዋል።

47 የጌታውንም ፈቃድ አውቆ ራሱን ያላዘጋጀ እንደ ፈቃዱም ያላደረገ ያ ባሪያ ብዙ ይገረፋል።

48 ያላወቀ ግን መገረፍ የሚገባውንም ያደረገ በጥቂት ይገረፋል። ብዙ ከተሰጠው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታልና፤ ብዙ አደራ የሰጡት ከእርሱ አብዝተው ይጠይቃሉ።

49 በምድር ላይ እሳትን እሰድድ ዘንድ መጥቻለሁ። ቀድሞውንም የነደደ ከሆነ ምን አደርጋለሁ?
50 እኔ ግን የምጠመቅበት ጥምቀት አለኝ። እስኪፈጸምም ድረስ እንዴት እጨነቃለሁ!
51 በምድር ላይ ሰላምን እሰጥ ዘንድ የመጣሁ ይመስላችኋልን? እላችኋለሁ: አይደለም; ይልቁንስ መከፋፈል
52 ከዛሬ ጀምሮ በአንድ ቤት አምስት የተከፈሉ ይሆናሉና ሦስቱ በሁለቱ ላይ ሁለቱ በሦስቱ ላይ።
53 አባት በልጁ ላይ ልጅም በአባቱ ላይ፥ አባትም በወልድ ላይ፥ ልጅም በአባቱ ላይ ይለያሉ። እናት በልጇ ላይ ሴት ልጅም በእናትዋ ላይ; ምራት በምራቷ ላይ ምራትም በአማትዋ ላይ።
54 ደግሞም ለሕዝቡ እንዲህ አለ። ደመና ከምዕራብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ፥ ወዲያው። ዝናብ ይመጣል ትላላችሁ። እና እንደዛ ነው.
55 የደቡብም ነፋስ ሲነፍስ። ሙቀት ይሆናል ትላላችሁ። ሆነ ።
56 እናንተ ግብዞች የሰማይንና የምድርን ፊት ታውቃላችሁ። ነገር ግን ይህን ጊዜ የማትገነዘቡት እንዴት ነው?
57 አዎን፥ እናም ራሳችሁ ጽድቅን የማትፈርዱበት ስለ ምንድር ነው?
58 በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ወደ ዳኛ በሄድህ ጊዜ ከእርሱ ትድኑ ዘንድ ትጋ። ወደ ዳኛ እንዳይወስድህ ዳኛውም ለሎሌው አሳልፎ እንዳይሰጥህ ሎሌውም በወኅኒ እንዳይጥልህ ።
59 እልሃለሁ፥ የመጨረሻውን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከዚያ አትወጣም።

ምዕራፍ 13

1 በዚያን ጊዜም ጲላጦስ ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር ስላደባለቀው ስለ ገሊላ ሰዎች አወሩለት።
2 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። እነዚህ የገሊላ ሰዎች ይህን ስለ ደረሰባቸው ከገሊላ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ኃጢአተኞች የሆኑ ይመስላችኋልን?
3 እላችኋለሁ፥ አይደለም፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ።
4 ወይስ የሰሊሆም ግንብ የወደቀባቸውና የገደላቸው አሥራ ስምንቱ በኢየሩሳሌም ከሚኖሩት ሁሉ ይልቅ ኃጢአተኞች ይመስሉአችኋልን?
5 እላችኋለሁ፥ አይደለም፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ።
6 ይህንም ምሳሌ ተናገረ። ለአንድ ሰው በወይኑ አትክልት የተተከለች በለስ ነበረችው። መጥቶም ፍሬ ፈለገ ምንም አላገኘም።
7 የወይኑን አትክልት ሠራተኛ። መሬቱን ለምን ያደናቅፋል?
8፤ ርሱም መልሶ፡ — ጌታ ሆይ፥ ዙሪያዋን እስክቄፍራትና ፋንድያ እስክትፈጽምላት ድረስ በዚህ ዓመት ደግሞ ተወው፡ አለው።
9 ፍሬም ብታፈራ መልካም ነው፤ ካልሆነም ከዚያ በኋላ ቄርጠዋለህ ።
10 በሰንበትም ከምኵራብ በአንዱ ያስተምር ነበር።
11 እነሆም፥ ከአሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ የድካም መንፈስ ያደረባት አንዲት ሴት ነበረች፥ እርስዋም ጐባጣ፥ ራሷንም ልትነሣ ከቶ አልተቻላትም።
12 ኢየሱስም ባያት ጊዜ ወደ እርሱ ጠርቶ። አንቺ ሴት፥ ከድካምሽ ተፈትተሻል አላት።
13 እጁንም ጫነባት ያን ጊዜም ቀጥ አለች እግዚአብሔርንም አመሰገነች።
14 የምኵራብ አለቃም ኢየሱስ በሰንበት ስለ ፈወሰ በቁጣ መለሰ፥ ለሕዝቡም፡- ሰዎች ሊሠሩባቸው የሚገቡባቸው ስድስት ቀኖች አሉ፤ እንግዲህ በእነርሱ ኑና ተፈወሱ እንጂ በሰንበት ቀን አይደለም አላቸው። የሰንበት ቀን.
15 ጌታም መልሶ እንዲህ አለው።
16 ይህችም የአብርሃም ልጅ ስትሆን ሰይጣን ያሰራት ከአሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ ይህች ሴት በሰንበት ቀን ከዚህ እስራት ልትፈታ አይገባምን?
17 ይህንም በተናገረ ጊዜ ተቃዋሚዎቹ ሁሉ አፈሩ፥ በእርሱም ስለ ተደረገው ክብር ሁሉ ሕዝቡ ሁሉ ደስ አላቸው።
18 እርሱም። የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች? በምንስ ልመስለው?
19 ሰው ወስዶ በአትክልቱ የጣለውን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች። አደገና ታላቅ ዛፍ ሆነ; የሰማይም ወፎች በቅርንጫፎቹ ውስጥ ሰፈሩ።
20 ደግሞም። የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን አስመስላታለሁ?
21 ሴት ወስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች።
22 እያስተማረ ወደ ኢየሩሳሌምም እየሄደ በከተማዎችና በመንደሮች ይዞር ነበር።
23 አንዱም። ጌታ ሆይ፥ የሚድኑ ጥቂቶች ናቸውን? አለው። እርሱም።
24 በጠበበው በር ለመግባት ተጋደሉ፤ እላችኋለሁና፥ ብዙዎች ሊገቡ ይፈልጋሉ አይችሉምም።
25 ባለቤቱ ተነሥቶ በሩን ከቄለፈ በኋላ፥ እናንተ በውጭ ቆማችሁ። ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ይላችኋል።
26 በዚያን ጊዜ። በፊትህ በላን ጠጣተናል፥ በጎዳናዎቻችንም አስተማርህ ልትል ትጀምራለህ።
27 እርሱ ግን። እላችኋለሁ፥ ከወዴት እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ይላቸዋል። እናንተ ዓመፀኞች ሁሉ ከእኔ ራቁ።
28 አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም ነቢያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችሁ ጊዜ፥ እናንተም ወደ ውጭ ስትወጡ፥ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።
፳፱ እናም ከምሥራቅና ከምዕራብ፣ ከሰሜንም ከደቡብም ይመጣሉ፣ በእግዚአብሔርም መንግሥት ይቀመጣሉ።
30 እናም፣ እነሆ፣ ኋለኞች ፊተኞች ይሆናሉ፣ እናም ፊተኞች ኋለኞች የሚሆኑ አሉ።
31 በዚያን ቀን ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ ቀርበው። ሄሮድስ ሊገድልህ ይወዳልና ከዚህ ውጣና ሂድ አሉት።

32 እርሱም፦ — ሄዳችሁ ለቀበሮ፡ — እነሆ፥ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ፥ እፈውሳለሁም፥ በሦስተኛውም ቀን ፍጹም እሆናለሁ በሉት፡ አላቸው።
33፤ ነገር፡ ግን፥ ነቢይ ከኢየሩሳሌም፦ ይጠፋ፡ አይኾንምና፡ ዛሬም፦ ነገ፡ በሚቀጥለውም፦ እኼድ፡ አለብኝ።
34 ኢየሩሳሌም ሆይ ኢየሩሳሌም ሆይ ነቢያትን የምትገድል ወደ አንቺ የተላኩትንም የምትወግር። ዶሮ ጫጩቶቿን ከክንፎቿዋ በታች እንደምትሰበስብ ልጆችሽን እሰበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ፥ እናንተም አልወደዳችሁም።
35 እነሆ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል፤ እውነት እላችኋለሁ፥ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው የምትሉበት ጊዜ እስኪመጣ ድረስ አታዩኝም።

ምዕራፍ 14

1 በሰንበትም ከፈሪሳውያን አለቆች ወደ አንዱ ቤት እንጀራ ሊበላ ወደ አንዱ ቤት በገባ ጊዜ ይጠብቁት ነበር።
2 እነሆም፥ ነጠብጣብ ያለበት አንድ ሰው በፊቱ ነበረ።
3 ኢየሱስም መልሶ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብሎ ለሕግ አዋቂዎችና ለፈሪሳውያን ተናገረ።
4 እነርሱም ዝም አሉ። ወስዶም ፈወሰው፥ ለቀቀውም።
5 ከእናንተም አህያ ወይም በሬ በጉድጓድ ውስጥ ቢወድቅ በሰንበትም ወዲያው የማያወጣው ማን ነው?
6 ዳግመኛም ስለዚህ ነገር ሊመልሱለት አልቻሉም።
7 የታደሙትንም የቤቱን አለቆች እንዴት እንደ መረጡ ባየ ጊዜ ምሳሌ ነገራቸው። እንዲህም አላቸው።
8 ማንም ወደ ሰርግ በተጠራህ ጊዜ በአርያም ቤት አትቀመጥ። ከአንተ የሚበልጥ የከበረ ሰው እንዳይጠራበት።
9 አንተንና እርሱን የጠራ ቀርቦ። አንተም ዝቅተኛውን ክፍል ለመያዝ በኀፍረት ትጀምራለህ።
10 ነገር ግን በተጠራህ ጊዜ ሄደህ በታችኛው ክፍል ውስጥ ተቀመጥ። የጠራህ በመጣ ጊዜ፡ — ወዳጄ ሆይ፥ ወደ ላይ ውጣ፦ እንዲልህ፡ በዚያን ጊዜ ከአንተ ጋር በማዕድ በተቀመጡት ፊት ይሰግድልሃል።
11 ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና። ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ከፍ ይላል።
12 የጠራውንም ደግሞ እንዲህ አለው። እራት ወይም እራት ባደረግህ ጊዜ ወዳጆችህንና ወንድሞችህን ዘመዶችህንም ባለ ጠጎች ጎረቤቶችህንም አትጥራ። ዳግመኛም እንዳይጠሩህ ዋጋም እንዳይሰጡህ።
13 ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና አንካሶችን አንካሶችን ዕውሮችን ጥራ።
14 አንተም ትባረካለህ; ሊመልሱልህ አይችሉምና፤ በጻድቃን ትንሣኤ ትመነዳለህና።
15 ከእርሱም ጋር በማዕድ ከተቀመጡት አንዱ ይህን በሰማ ጊዜ፡ — በእግዚአብሔር መንግሥት እንጀራ የሚበላ ብፁዕ ነው፦ አለው።
16 እርሱም። አንድ ሰው ታላቅ እራት አድርጎ ብዙዎችን ጠራ።
17 በእራት ጊዜም የታደሙትን። ኑ እንዲላቸው ባሪያውን ላከ። አሁን ሁሉም ነገር ዝግጁ ነውና።
18 ሁሉም በአንድ ፈቃድ ያመካኙ ጀመር። ፊተኛው። መሬት ገዝቼአለሁ ሄጄ ላየው ያስፈልገኛል፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው።
19፤ ሌላውም፦ — አምስት ጥማድ በሬዎች ገዛሁ፥ ልፈትናቸውም እሄዳለሁ፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ፡ አለ።
20 ሌላውም። ሚስት አግብቻለሁ ስለዚህም ልመጣ አልችልም አለ።
21 ባሪያውም መጥቶ ይህን ለጌታው ነገረው። የቤቱ ባለቤት ተቆጥቶ አገልጋዩን፡ -ፈጥነህ ወደ ከተማይቱ ጎዳናዎችና መንገዶች ውጣ፥ ድሆችንና አንካሶችን አንካሶችንም ዕውሮችንም ወደዚህ አምጣ አለው።
22 ሎሌውም፦ — ጌታ ሆይ፥ እንዳዘዝኸው ተደርጎአል፥ ገና ምስፍራ አለ፡ አለ።
23 ጌታውም አገልጋዩን፡ — ቤቴ ይሞላ ዘንድ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ግቢ ውጣና እንዲገቡ ግዳቸው፦ አለው።
24 እላችኋለሁና፥ ከተጠሩት ሰዎች አንድ ስንኳ እራቴን አይቀምስም።
25 ብዙ ሕዝብም ከእርሱ ጋር ሄዱ፤ ዘወርም ብሎ እንዲህ አላቸው።
26 ማንም ወደ እኔ ቢመጣ አባቱንና እናቱን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም እኅቶቹንም ነፍሱንም ደግሞ ባይጠላ፥ ደቀ መዝሙሬ ሊሆን አይችልም።
፳፯ እናም ማንም መስቀሉን ተሸክሞ በኋላዬ የማይመጣ፤ ደቀ መዝሙሬ ሊሆን አይችልም።
28 ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ ለመጨረስ የሚበቃ ያለው እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ ዋጋውን የማይቈጥር ማን ነው?
29 ምናልባት መሠረቱን ከጣለ በኋላ ሊፈጽመው በማይችልበት ጊዜ፥ የሚያዩት ሁሉ ያፌዙበት ዘንድ አይጀምሩም።
30 ይህ ሰው መሥራት ጀመረ ሊጨርሰውም አልቻለም አለ።
31 ወይስ ሌላውን ንጉሥ ሊዋጋ የሚሄድ፥ አስቀድሞ ተቀምጦ የማይቀመጥ ከዐሥር ሺህ ጋር ከሀያ ሺህ ጋር የሚመጣበትን ሊገናኘው ይችል እንደ ሆነ የማይፈልግ ንጉሥ ማን ነው?
32 ወይም ሌላው ገና ሩቅ ሳለ መልእክተኛ ልኮ የሰላምን ነገር ለመነ።
33 እንዲሁም ከእናንተ ማንም ያለውን ሁሉ የማይተው ደቀ መዝሙሬ ሊሆን አይችልም።
34 ጨው መልካም ነው፤ ጨው ግን አልጫ ቢሆን በምን ይጣፍጣል?
35 ለምድር ቢሆን ወይም ለፍግ ጉድጓድ አይመችም፤ ነገር ግን ሰዎች ይጥሉታል. የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ።

ምዕራፍ 15

1 ቀራጮችና ኃጢአተኞችም ሁሉ እንዲሰሙት ወደ እርሱ ይቀርቡ ነበር።

2 ፈሪሳውያንና ጻፎችም። ይህ ሰው ኃጢአተኞችን ይቀበላል ከእነርሱም ጋር ይበላል ብለው አንጐራጐሩ።

3 ይህንም ምሳሌ ነገራቸው እንዲህ ሲል።

4 መቶ በግ ያለው ከእነርሱም አንዱ ቢጠፋ፥ ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ የጠፋውን እስኪያገኘው ድረስ ሊፈልገው የማይሄድ ከእናንተ ማን ነው?

5 ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫንቃው ላይ ጫነው።

6 ወደ ቤትም በመጣ ጊዜ ወዳጆቹንና ጐረቤቶቹን በአንድነት ጠርቶ፡ — ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ፡ አላቸው። የጠፋውን በጌን አግኝቼአለሁና።

7 እላችኋለሁ፥ እንዲሁ ንስሐ ከማያስፈልጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጻድቃን ይልቅ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል።

8 ወይም አሥር ብር ያላት አንዲትም እራፊ ብትጠፋባት፥ መብራት አብርታ ቤትዋንም ጠርጋ እስክታገኘው ድረስ ተግታ የማትሻ ሴት ማን ናት?

9 ባገኘችውም ጊዜ ጓደኞቿንና ጎረቤቶቿን በአንድነት ጠርታ። ያጣሁትን ቁራጭ አግኝቼአለሁና።

10 እንዲሁ እላችኋለሁ፥ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል።

11 እርሱም። ለአንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት።

12 ከእነርሱም ታናሹ አባቱን። ነፍሱንም ከፈላቸው።

13 ከጥቂት ቀንም በኋላ ታናሹ ልጅ ሁሉን ሰብስቦ ወደ ሩቅ አገር ሄደ፥ በዚያም በግፍ ኑሮ ንብረቱን አጠፋ።

14 ሁሉንም ከከሰረ በኋላ በዚያች ምድር ጽኑ ራብ ሆነ፤ እርሱም ይጨነቅ ጀመር።

15 ሄዶም ከዚያ አገር ሰው ጋር ተባበረ፥ እርሱም። ወደ እርሻውም ሰደደው እሪያ ሊያሰማራም።

16 ሆዱንም እሪያዎቹ ከበሉት አፋፍ ሊጠግብ ይወድ ነበር፥ ማንምም አልሰጠውም።

17 ወደ ልቡም ተመልሶ። እንጀራ የሚበቃ የአባቴ ሞያተኞች ስንት ናቸው? እኔም በራብ እጠፋለሁ አለ።

18 ተነሥቼም ወደ አባቴ እሄዳለሁና፡ — አባት ሆይ፥ በሰማይና በፊትህ በደልሁ፥

19 ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከሞያተኞችህ እንደ አንዱ አድርገኝ።

20 ተነሥቶም ወደ አባቱ መጣ። እርሱ ግን ገና ሩቅ ሳለ አባቱ አየውና አዘነለት ሮጦም አንገቱን ደፍቶ ሳመው።

21 ልጁም። አባት ሆይ፥ በሰማይና በፊትህ በደልሁ፥ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም አለው።

22 አባቱ ግን ባሪያዎቹን እንዲህ አለ። በእጁ ቀለበት በእግሩም ጫማ ያድርጉ።

23 የሰባውን ፊሪዳ አምጥታችሁ እረዱት፤ እናበልና ደስ ይበለን።

24 ይህ ልጄ ሞቶ ነበርና ደግሞም ሕያው ሆኖአል። ጠፋና ተገኘ። ደስ ይላቸው ጀመር።

25 ታላቁ ልጁ በእርሻ ነበር፤ መጥቶም ወደ ቤቱ በቀረበ ጊዜ ዜማና ዘፋኝ ሰማ።

26 ከአገልጋዮቹም አንዱን ጠርቶ ይህ ምን እንደ ሆነ ጠየቀ።

27 እርሱም። ወንድምህ መጥቶአል፤ በደኅናም ስለ ተቀበለው አባትህ የሰባውን ፊሪዳ አረደ።

28 ተቈጣም ሊገባም አልወደደም፤ አባቱም ወጥቶ ለመነው።

29 አባቱንም መልሶ እንዲህ አለው፡ — እነሆ፥ ይህን ያህል ዓመት አገለግልሃለሁ፥ ትእዛዝህንም ከቶ አልተላለፍሁም፤ ነገር ግን ከጓደኞቼ ጋር ደስ እንዲለኝ ጠቦትን ከቶ አልሰጠኸኝም።

30 ነገር ግን ኑሮሽን ከጋለሞቶች ጋር በልቶ ይህ ልጅሽ በመጣ ጊዜ፥ የሰባውን ፊሪዳ አረድህለት።

31 ልጄ ሆይ፥ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ፥ ያለኝም ሁሉ የአንተ ነው አለው።

32 ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበርና ደግሞም ሕያው ሆኖአልና ደስ እንዲለን ሐሤትም እንድናደርግ ይገባናል። ጠፋችም ተገኘችም።

ምዕራፍ 16

1 ደግሞም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። መጋቢ የነበረው አንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ። እርሱም ንብረቱን ያባክነ ነው ብለው ከሰሱት።

2 ጠርቶም። ይህን ስለ አንተ የምሰማው እንዴት ነው? የመጋቢነትህን ሂሳብ ስጥ; አንተ ከእንግዲህ መጋቢ ልትሆን አትችልምና።

3 መጋቢው በልቡ። ምን ላድርግ? ጌታዬ መጋቢነቱን ከእኔ ይወስዳልና: መቆፈር አልችልም; መለመን አፈርኩ።

4 ከመጋቢነት ሥለ ወጡ በቤታቸው እንዲቀበሉኝ ምን ላደርግ ቈረጥሁ።

5 የጌታውን ባለ ዕዳዎች ሁሉ ወደ እርሱ ጠርቶ የፊተኛውን። ለጌታዬ ስንት ዕዳ አለብህ?

6 እርሱም። መቶ መስፈሪያ ዘይት አለ። ሒሳብህን ይዘህ ፈጥነህ ተቀመጥ አምሳም ጻፍ አለው።

7 ሌላውንም። አንተስ ስንት ዕዳ አለብህ? እርሱም። መቶ መስፈሪያ ስንዴ አለ። ሒሳብህን ውሰድና ሰማንያ ጻፍ አለው።

8 ጌታም ዓመፀኛውን መጋቢ በጥበብ ስላደረገ አመሰገነው የዚህ ዓለም ልጆች በትውልዳቸው ከብርሃን ልጆች ይልቅ ልባሞች ናቸውና።

9 እኔም እላችኋለሁ፥ የዓመፃ ገንዘብ ወዳጆችን ለራሳችሁ አድርጉ። ሳትቀሩ ወደ ዘላለም መኖሪያ እንዲቀበሉአችሁ።

10 ከሁሉ በሚያንስ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው፥ ከሁሉ በሚያንስም የሚያምጽ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው።

11 እንግዲህ በዓመፃ ገንዘብ ካልታመናችሁ እውነተኛውን ሀብት ማን አደራ ይሰጣችኋል?

12፤ ለሌላው፡ ለሆነው፡ ካልታመናችሁ፡ የእናንተ፡ ያለውን፡ ማን ይሰጣችኋል?
13 ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳልና። ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል. እግዚአብሔርን እና ገንዘብን ማገልገል አትችሉም።
14 ገንዘብን የሚመኙ ፈሪሳውያንም ይህን ሁሉ ሰምተው ያፌዙበት ነበር።
15 እንዲህም አላቸው። ራሳችሁን በሰው ፊት የምታጸድቁ ናችሁ። እግዚአብሔር ግን ልባችሁን ያውቃል፤ በሰው ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር ፊት አስጸያፊ ነውና።
16 ሕግና ነቢያት እስከ ዮሐንስ ድረስ ነበሩ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት ይሰበካል ሁሉም ወደ እርስዋ ይገፋፋ ነበር።
17 ከሕግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ሊያልፍ ይቀላል።
18 ሚስቱን ፈትቶ ሌላይቱን የሚያገባ ያመነዝራል፥ ከባልዋም የተፈታችውን የሚያገባ ያመነዝራል።
19 ቀይና ቀጭን የተልባ እግር ልብስ የለበሰ አንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፥ ዕለት ዕለትም በደስታ ይኖር ነበር።
20 አልዓዛር የሚባል አንድ ድሀ በቊስል ቊስል የሞላበት በደጁ ተኝቶ ነበር።
21 ከባለ ጠጋውም ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር፤ ውሾችም መጥተው ቊስሎቹን ይልሱ ነበር።
22 ድሀውም ሞተ፥ መላእክትም ወደ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት፤ ባለ ጠጋው ደግሞ ሞተ ተቀበረም፤
23 በሲኦልም በሥቃይ ሳለ አነሣ አብርሃምን በሩቅ አየ አልዓዛርንም በእቅፉ።
24 ንሳቶም ድማ፡ “አብ አብርሃም፡ ማረኝ፡ አልዓዛርንም ስደድልኝ፡ የጣቱን ጫፍ በውኃ ነክሮ መላሴን እንዲያበርድልኝ፡ አለ። በዚህ ነበልባል ውስጥ ተሠቃያለሁና.
25 አብርሃም ግን፡ — ልጄ ሆይ፥ አንተ በሕይወትህ ዘመንህ መልካም እንደ ተቀበልህ አስብ አልዓዛርም እንዲሁ ክፉ ነገርን እንደ ተቀበልክ አስብ አሁን ግን እርሱ ተጽናንቶአል አንተም ተሣቅለሃል።
26 ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎአል። ከዚያም ወደ እኛ ሊያልፉ አይችሉም።
27 ንሳቶም ድማ፡ “አብ ርእሲ እዚ ኽትከውን ኢኻ” በሎ።
28 አምስት ወንድሞች አሉኝና። እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ስፍራ እንዳይመጡ ይመሰክርላቸው ዘንድ።
29 አብርሃምም አለው። ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፤ ይስሙአቸው።
30 እርሱም። አይደለም፥ አብርሃም አባት ሆይ፥ ነገር ግን ከሙታን አንዱ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ አለ።
31 ሙሴንና ነቢያትን ባይሰሙ ከሙታንም ማንም ቢነሣ አያምኑም አለው።

ምዕራፍ 17

1 በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው።
2 ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን ከሚያሰናክል የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለው ነበር።
3 ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ወንድምህ ቢበድልህ ገሥጸው፤ ቢጸጸትም ይቅር በለው።
4 በቀንም ሰባት ጊዜ ቢበድልህ በቀንም ሰባት ጊዜ። ንስሐ እገባለሁ እያለ ወደ አንተ ቢመለስ። ይቅር በለው።
5 ሐዋርያትም ጌታን። እምነት ጨምርልን አሉት።
6 ጌታም አለ፡ — የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፥ ይህን ሾላ። እና ሊታዘዝላችሁ ይገባል.
7 ከእናንተም የሚያርስ ወይም ከብት የሚጠብቅ ባሪያ ያለው ከእርሻ ሲመጣ። ሂድና በማዕድ ተቀመጥ የሚለው ማን ነው?
8 እንግዲህ። የምበላውን አዘጋጅ፥ እስክበላና እስክጠጣ ድረስ ታጠቅ፥ አገልግለኝም አይለውም። ከዚያም በኋላ ትበላለህን?
9 ያ ባሪያ የታዘዘውን ስላደረገ ያመሰግነዋልን?አልጨፈርኩም።
10 እንዲሁም እናንተ የታዘዛችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ፡ — የማንጠቅም ባሪያዎች ነን፥ ልናደርገው የሚገባንን አድርገናል በሉ።
11 ወደ ኢየሩሳሌምም ሲሄድ በሰማርያና በገሊላ መካከል አለፈ።
12 ወደ አንዲት መንደርም በገባ ጊዜ በሩቅ የቆሙ አሥር ለምጻሞች የሆኑ ሰዎች አገኙት።
13 ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው። ኢየሱስ ሆይ፥ መምህር ሆይ፥ ማረን አሉ።
14 ባያቸውም ጊዜ። ሂዱ ራሳችሁን ለካህናቱ አሳዩ አላቸው። እናም እንዲህ ሆነ, ሲሄዱ, መንጻት.
15 ከእነርሱም አንዱ እንደ ተፈወሰ ባየ ጊዜ ወደ ኋላ ተመለሰ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን አከበረ።
16 እያመሰገነም በእግሩ ፊት በግንባሩ ተደፋ፥ ሳምራዊም ነበረ።
17 ኢየሱስም መለሰ። አሥሩ አልነጹምን? ግን ዘጠኙ የት አሉ?
18 ከዚህ እንግዳ በቀር እግዚአብሔርን ሊያከብሩ የተመለሱ አልተገኙም።
19 እርሱም፡ — ተነሣ፥ ሂድ፡ እምነትህ አድኖሃል፡ አለው።
20 ፈሪሳውያንም። የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች ብለው ቢጠይቁት፥ መለሰ። የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ አትመጣም።
21 እነርሱም። እነሆ በዚህ! ወይም እነሆ! እነሆ የእግዚአብሔር መንግሥት በውስጣችሁ ናትና።
22 ደቀ መዛሙርቱንም፡ — ከሰው ልጅ ቀኖች አንዱን ልታዩ የምትወዱበት ወራት ይመጣል አታዩምም፡ አላቸው።
23 እነርሱም። ወይም ወደዚያ እይ፤ አትከተላቸውአትከተላቸውም።

24 መብረቅ ከሰማይ በታች ካለ ከአንድ አገር የሚበራ ከሰማይ በታች ወዳለው ወደ ሌላ ስፍራ እንደሚበራ፥ የሰው ልጅ በዘመኑ እንዲሁ ይሆናል።

25 አስቀድሞ ግን ብዙ መከራ ሊቀበል ከዚህ ትውልድም ሊጣል ይገባዋል።

26 በኖኅ ዘመንም እንደ ሆነ በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።

27 ኖኅ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ ይበሉና ይጠጡ ያገቡም ነበር ያገቡም ነበር የጥፋት ውኃም መጣ ሁሉንም አጠፋ።

28 እንዲሁ ደግሞ በሎጥ ዘመን እንደ ሆነ። ይበሉ፣ ይጠጡ፣ ይገዙ፣ ይሸጣሉ፣ ይተክሉ፣ ገነቡ።

29 ሎጥም ከሰዶም በወጣበት ቀን ከሰማይ እሳትና ዲን ዘነበ ሁሉንም አጠፋ።

30 የሰው ልጅ በሚገለጥበት ቀን እንዲሁ ይሆናል።

31 በዚያ ቀን በሰገነት ያለ በቤቱም ያለው ዕቃ ይወስድ ዘንድ አይውረድ፤ በእርሻም ያለ እንዲሁ ወደ ኋላ አይመለስ።

32 የሎጥን ሚስት አስቡ።

33 ነፍሱን ሊያድን የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል; ነፍሱንም የሚያጠፋ ሁሉ በሕይወት ይጠብቃታል።

34 እላችኋለሁ፥ በዚያ ሌሊት ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይሆናሉ። አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል.

35 ሁለት ሴቶች አብረው ይፈጫሉ; አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል.

36 ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ። አንዱ ይወሰዳል ሁለተኛውም ይቀራል.

37 እነርሱም መልሰው። ጌታ ሆይ፥ ወዴት ነው? ሥጋ ወዳለበት ወደዚያ አሞራዎች ይሰበሰባሉ አላቸው።

ምዕራፍ 18

1 ለዚህም ምሳሌ ነገራቸው፡ — ሰዎች ሁል ጊዜ እንዲጸልዩ እንጂ እንዳይታክቱ።

2 በከተማይቱ ውስጥ እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውንም የማያፍር አንድ ዳኛ ነበረ።

3 በዚያም ከተማ አንዲት መበለት ነበረች; ከባላጋራህ ተበቀለኝ ብላ ወደ እርሱ ቀረበች።

4 ጥቂትም አልወደደም፥ በኋላ ግን በልቡ። እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰውንም ባላስብ፥

5፤ ይህች መበለት ስለምታስጨንቀኝ፥ ሁልጊዜም መምጣትዋ እንዳታደክመኝ እበቀልላታለሁ።

6 እግዚአብሔርም አለ፡ — ዓመፀኛው ዳኛ የሚለውን ስሙ።

7 እግዚአብሔርም ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ምርጦቹ አይፈርድላቸውምን ?

8 እላችኋለሁ፥ ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል። ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆን ?

9 ይህንም ምሳሌ ጻድቃን እንደ ሆኑ በራሳቸው ለሚታመኑና ሌሎችን ለሚንቁ አንዳንድ ነገራቸው።

10 ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ መቅደስ ወጡ። አንዱ ፈሪሳዊ ሁለተኛውም ቀራጭ ነው።

11 ፈሪሳዊውም ቆሞ በልቡ እንዲህ ሲል ጸለየ።

12 በሳምንት ሁለት ጊዜ እጾማለሁ፥ ከማገኘውም ሁሉ አሥራት አወጣለሁ።

13 ቀራጩም በሩቅ ቆሞ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ሊያነሣ እንኳ አልወደደም፥ ነገር ግን። እግዚአብሔር እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ እያለ ደረቱን ይደቃ ነበር።

14 እላችኋለሁ፥ ከሌላው ይልቅ ይህ ጻድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ ወረደ፤ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል። ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ከፍ ይላል።

15 እንዲዳስሳቸውም ሕፃናትን ደግሞ ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን አይተው ገሠጹአቸው።

16 ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ። ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸውም፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና አላቸው።

17 እውነት እላችኋለሁ፥ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ከቶ ከቶ አይገባባትም።

18 አንድ አለቃም። ቸር መምህር ሆይ፥ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ ? ብሎ ጠየቀው።

19 ኢየሱስም። ስለ ምን ቸር ትለኛለህ ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም።

20 አታመንዝር፥ አትግደል፥ አትስረቅ፥ በሐሰት አትመስክር፥ አባትህንና እናትህን አክብር የሚለውን ትእዛዝ ታውቃለህ።

21 እርሱም። ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሬ ጠብቄአለሁ አለ።

22 ኢየሱስም ይህን ሰምቶ፡ — አንድ ነገር ጐደለህ፤ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሆች ስጥ፥ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ፥ መጥተህም ተከተለኝ፡ አለው።

23 ይህንም በሰማ ጊዜ እጅግ ባለ ጠጋ ነበርና እጅግ አዘነ።

24 ኢየሱስም እንዳዘነ አይቶ። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል።

25 ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላልና።

26 የሰሙትም። እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል ?

27 እርሱም። በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አለ።

28 ጴጥሮስም። እነሆ፥ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ አለ።

29 እንዲህም አላቸው፡ — እውነት እላችኋለሁ፥ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ቤትን ወይም ወላጆችን ወይም ወንድሞችን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን የተወ፤

30 በዚህ ጊዜ ብዙ እጥፍ አይቀበልም በሚመጣውም ዓለም የዘላለምን ሕይወት አይቀበልም።

31 አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ አቅርቦ እንዲህ አላቸው። እነሆ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፥ ስለ ሰው ልጅም በነቢያት የተጻፈው ሁሉ ይፈጸማል።

32 ለአሕዛብ አሳልፎ ይሰጣልና፥ ያፌዙበትማል፥ ይሰድቡትማል፥ ይተፉበትማል።
33 ይገርፉትማል ይገድሉትማል፥ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል።
34 እነርሱም ከዚህ ነገር ምንም አላስተዋሉም፥ ይህም ቃል ተሰውሮባቸው ነበር፥ የተናገረውንም አላወቁም።
35 ወደ ኢያሪኮም በቀረበ ጊዜ አንድ ዕውር እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር።
36 ሕዝቡም ሲያልፍ ሰምቶ ይህ ምን እንደሆነ ጠየቀ።
37 የናዝሬቱ ኢየሱስ ያልፋል ብለው ነገሩት።
38 እርሱም። የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ፥ ማረኝ እያለ ጮኸ።
39 በፊቱም የነበሩት ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፥ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኸ።
40 ኢየሱስም ቆሞ ወደ እርሱ እንዲያመጡት አዘዘ፥ በቀረበም ጊዜ።
41 ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ጌታ ሆይ፥ አይ ዘንድ አገኝ አለ።
42 ኢየሱስም። እይ፤ እምነትህ አድኖሃል አለው።
43 ወዲያውም አየ እግዚአብሔርንም እያከበረ ተከተለው፤ ሕዝቡም ሁሉ አይተው እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

ምዕራፍ 19

1 ኢየሱስም ወደ ኢያሪኮ ገብቶ አለፈ።
2 እነሆም፥ ዘኬዎስ የሚሉት አንድ ሰው የቀራጮች አለቃ ነበረ፥ ባለ ጠጋም ነበረ።
3 ኢየሱስንም ማን እንደ ሆነ ሊያይ ፈለገ። እና ለፕሬስ አልቻለም, ምክንያቱም ቁመቱ ትንሽ ነበር.
4 በዚያም መንገድ ያልፋልና ያየው ዘንድ ወደ ፊት ሮጦ በአንድ ሾላ ላይ ወጣ።
5 ኢየሱስም ወደዚያ ስፍራ በደረሰ ጊዜ አሻቅቦ አይቶ። ዘኬዎስ ሆይ፥ ፈጥነህ ውረድ አለው። እኔ ዛሬ ቤትህ እደር ዘንድ ይገባኛልና።
6 ፈጥኖም ወረደ በደስታም ተቀበለው።
7 አይተውም ሁሉም።
8 ዘኬዎስም ቆሞ እግዚአብሔርን። እነሆ፥ ጌታ ሆይ፥ የገንዘቤን እኩሌታ ለድሆች እሰጣለሁ፤ ከማንም በሐሰት ከስሼ እንደ ሆንሁ አራት እጥፍ እመልሳለሁ።
9 ኢየሱስም፡- እርሱ ደግሞ የአብርሃም ልጅ ነውና ዛሬ ለዚህ ቤት መዳን ሆኖለታል፡ አለው።
10 የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቷልና።
11 ይህንም በሰሙ ጊዜ፥ ወደ ኢየሩሳሌም ቅርብ ስለ ነበረ፥ የእግዚአብሔርም መንግሥት ፈጥኖ እንድትገለጥ ስላሰቡ ምሳሌ ተናገረ።
12 እንግዲህ። አንድ መኳንንት ለራሱ መንግሥትን ሊቀበልና ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ።
13 አሥር ባሪያዎቹንም ጠርቶ አሥር ምናን ሰጣቸውና፡ — እስክመጣ ድረስ ነግዱ፡ አላቸው።
14 የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና። ይህ በላያችን ሊነግሥ አንወድም ብለው በኋላው መልእክት ላኩ።
15 መንግሥቱንም ተቀብሎ በተመለሰ ጊዜ፥ ገንዘቡን የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ወደ እርሱ እንዲጠሩ አዘዘ፥ እያንዳንዱም በመገበያየት ምን ያህል እንዳተረፈ ያውቅ ዘንድ አዘዘ።
16 የፊተኛውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው።
17 እርሱም። መልካም፥ አንተ በጎ ባሪያ፥ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው።
18 ሁለተኛውም መጥቶ። ጌታ ሆይ፥ ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ አለው።
19 ደግሞም። አንተ ደግሞ በአምስት ከተማዎች ላይ ሁን አለው።
20 ሌላውም መጥቶ።
21 እኔ ፈራሁህ፥ አንተ ጨካኝ ሰው ነህና፤ ያላኖርህውን ወስደዋል ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ።
22 እርሱም። አንተ ክፉ ባሪያ፥ በአፍህ በተናገረው እፈርድብሃለሁ። ያላኖርሁትን የምወስድ ያልዘራሁትንም የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንሁ ታውቃለህ።
23 እንግዲህ እኔ መጥቼ ገንዘቤን ከወለድ ጋር እጠይቅ ዘንድ ገንዘቤን ለምን ለባንክ አልሰጠህም?
24 በአጠገቡ የቆሙትንም። ምናን ከእርሱ ውሰዱ አሥር ምናን ላለውም ስጡት አላቸው።
25 እነርሱም። ጌታ ሆይ፥ አሥር ምናን አለው አሉት።
26 እላችኋለሁና፥ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና። ከሌለውም ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።
27 ነገር ግን በላያቸው ልነግሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡ፥ በፊቴም እረዱአቸው።
28 ይህንም ከተናገረ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ ይቀድማል።
29 ወደ ቤተ ፋጌና ወደ ቢታንያም ደብረ ዘይት ወደምትባል ተራራ በቀረበ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ።
30 በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ። ወደ እርስዋም በመግባታችሁ ማንም ገና ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ ወደዚህ አምጡት።
31 ማንም። ስለ ምን ትፈቱታላችሁ? ለጌታ ያስፈልገዋል በሉት።
32 የተላኩትም ሄዱ፥ እንዳለውም አገኙ።
33 ውርንጫውንም ሲፈቱ ጌቶቹ። ውርንጫውን ስለ ምን ትፈቱታላችሁ?
34 እነርሱም። ለጌታ ያስፈልገዋል አሉ።
35 ወደ ኢየሱስም አመጡት፥ ልብሳቸውንም በውርንጫው ላይ ጭነው ኢየሱስን አስቀመጡት።
36 ሲሄድም ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ።
37 እርሱም በቀረበ ጊዜ፥ አሁን ወደ ደብረ ዘይት ቍልቍለት በቀረበ ጊዜ፥ የደቀ መዛሙርቱ ሕዝብ ሁሉ ስላዩት ተአምራት ሁሉ ደስ ይላቸውና በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ጀመር።

38 በጌታ ስም የሚመጣ ንጉሥ የተባረከ ነው፤ በሰማይ ሰላም በአርያምም ክብር አለ።
39 ከሕዝቡም መካከል ከፈሪሳውያን አንዳንዱ። መምህር ሆይ፥ ደቀ መዛሙርትህን ገሥጻቸው አሉት።
40 እርሱም መልሰ ፡ — እላችኋለሁ፡ — እነዚህ ዝም ቢሉ ድንጋዮቹ ወዲያው ይጮኻሉ፡ አላቸው።
41 በቀረበም ጊዜ ከተማይቱን አይቶ አለቀሰ።
42፤ አንተ፡ ቢያንስ፡ በዚህ ቀን፡ ለሰላምህ የሚሆነውን ታውቀዋለህ፡ ብሎ። አሁን ግን ከዓይኖችህ ተሰውሯል።
43 ወራት ይመጣብሻልና፥ ጠላቶችሽ በዙሪያሽ ጉድጓድ ይጥሉሻል ይከቡሻልም፥ በዙሪያሽም ይጠብቁሻል።
44 አንቺንም ከምድርም ጋር ያኖራችኋል፥ በአንቺም ውስጥ ያሉ ልጆችሽን፥ በአንተም ውስጥ ድንጋይ በድንጋይ ላይ አይተዉም; የምጎበኝበትን ጊዜ አላወቅህምና።
45 ወደ መቅደስም ገብቶ በእርሱ የሚሸጡትን የሚገዙትንም ያወጣ ጀመር።
46 ቤቴ የጸሎት ቤት ነው ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችሁት አላቸው።
47 ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር። ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጻፎች የሕዝቡም አለቆች ሊገድሉት ፈለጉ።
48 ሕዝቡም ሁሉ ይሰሙት ነበርና የሚሠሩትን አላገኙም።

ምዕራፍ 20

1 በዚያም ቀን ሕዝቡን በመቅደስ ሲያስተምር ወንጌልንም ሲሰብክ የካህናት አለቆችና ጻፎች ከሽማግሌዎች ጋር ወደ እርሱ ቀረቡ።
2 ይህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ? ወይስ ይህን ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው?
3 እርሱም መልሰ። እኔ ደግሞ አንድ ነገር እጠይቃችኋለሁ። እና መልስልኝ፡ -
4 የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው?
5 እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያስ ስለ ምን አላመናችሁበትም?
6 ነገር ግን። ከሰው ብንል። ዮሐንስ ነቢይ እንደ ሆነ ያምኑ ነበርና ሕዝቡ ሁሉ ይወግሩናል።
7 እነርሱም። ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም ብለው መለሱ።
8 ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።
9 ይህንም ምሳሌ ለሕዝቡ ይላቸው ጀመር። አንድ ሰው ወይን ተከለ ለገበሬዎችም አከፋው ወደ ሩቅ አገርም ብዙ ዘመን ሄደ።
10 በጊዜውም ከወይኑ አትክልት ፍሬ እንዲሰጡት አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎች ላከ፤ ገበሬዎቹ ግን ደበደቡት ባዶውንም ሰደዱት።
11 ደግሞም ሌላ ባሪያ ላከ፥ እነርሱም ደግሞ ደበደቡት አዋርደውም ባዶውን ሰደዱት።
12 ደግሞም ሦስተኛውን ላከ፥ እነርሱም ደግሞ አቈሰሉት ወደ ውጭም ጣሉት።
13፤ የወይኑም አትክልት ጌታ፡ — ምን ላድርግ? የምወደውን ልጄን እልካለሁ፤ ምናልባት ባዩት ጊዜ ያፍሩት ይሆናል።
14 ገበሬዎቹም ባዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ። ወራሹ ይህ ነው፤ ርስቱ ለእኛ እንዲሆን ኑ እንግደለው አሉ።
15 ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት። እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋቸዋል?
16 መጥቶ እነዚህን ገበሬዎች ያጠፋል፥ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል። እነርሱም ሰምተው።
17 እርሱም እነርሱን ተመልክቶ። እንግዲህ። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ ተብሎ የተጻፈው ይህ ምንድር ነው?
18 በዚያ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል። የሚወድቅበትን ሁሉ ግን ይፈጨዋል።
19 የካህናት አለቆችና ጻፎችም በዚያች ሰዓት እጃቸውን ሊጭኑበት ፈለጉ። ይህንም ምሳሌ በእነርሱ ላይ እንደ ተናገረ አውቀው ሕዝቡን ፈሩ።
20 ቃላቸውንም ይይዙት ዘንድ ለገዢው ሥልጣንና ሥልጣን አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ እነርሱ ይጠብቁት ሰላዮችንም ሰደዱ።
21 እነርሱም። መምህር ሆይ፥ በእውነት እንድትናገርና እንድታስተምር ማንንም እንዳተመለከትህ የእግዚአብሔርን መንገድ በእውነት እንደምታስተምር እናውቃለን።
22 ለቄሣር ግብር ልንሰጥ ተፈቅዶልናልን?
23 እርሱ ግን ተንኰላቸውን አይቶ፡ — ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ?
24 አንድ ሳንቲም አሳዩኝ። መልክና ጽሕፈት ያለው የማን ነው? የቄሣር ነው አሉት።
25 እርሱም። እንግዲህ የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ አላቸው።
26 ቃሉንም በሕዝቡ ፊት ሊይዙት አልቻሉም በመልሱም ተደነቁ ዝም አሉ።
27 ትንሣኤም የለም የሚክዱ ከሰዱቃውያን አንዳንዶቹ ወደ እርሱ ቀረቡ፥ ትንሣኤም የለም። ብለው ጠየቁት።
28፡- መምህር ሆይ፥ ሙሴ፡ — የማንም ወንድም ሚስት እያለው ቢሞት ያለ ልጅም ቢሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ፡ ብሎ ጽፎልናል።
29 ሰባት ወንድሞች ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ያለ ልጅ ሞተ።
30 ሁለተኛውም አገባት፥ ያለ ልጅም ሞተ።
31 ሦስተኛውም አገባት። እንዲሁም ሰባቱ ደግሞ ልጆችን አልተዉም ሞቱም።
32 ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች።
33 እንግዲህ በትንሣኤ ከእነርሱ የማን ሚስት ናት? ሰባት አግብተዋታልና።
34 ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አላቸው። የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይጋባሉማል።
35 ነገር ግን ያን ዓለምና የሙታን ትንሣኤ ሊያገኙ የሚገባቸው አያገቡም አይጋቡምም።
36 ወደ ፊትም ሊሞቱ አይችሉም፤ ከመላእክት ጋር እኩል ናቸውና፤ የትንሣኤም ልጆች እንደ ሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።

37 ሙታንም ይነሣሉ፥ ሙሴም በቍጥቋጦው አጠገብ ጌታን የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ሲል ተናገረ።

38 እርሱ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለምና፤ ሁሉ ለእርሱ ሕያዋን ናቸውና።

39 ከጻፎችም አንዳንዶቹ መልሰው። መምህር ሆይ፥ መልካም ተናገርህ አሉት።

40 ከዚህም በኋላ ምንም ሊጠይቁት አልደፈሩም።

41 እርሱም። ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ?

42 ዳዊትም ራሱ በመዝሙረ ዳዊት እንዲህ አለ፡ — እግዚአብሔር ጌታዬን፦ በቀኜ ተቀመጥ።

43 ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ።

44፤ ዳዊትም፡ ጌታ፡ ብሎ፡ ጠራው፤ እንግዲህ፡ ልጁ፡ ነው?

45 ሕዝቡም ሁሉ እያሰሙ ደቀ መዛሙርቱን።

46 ረጃጅም ልብስ ለብሰው ሊመላለሱ በገበያም ሰላምታን በምኵራብም የከበሬታን ወንበሮችን ከሚወዱ ከጻፎች ተጠበቁ።

47 የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎቶችንም ያስረዝማሉ፤ እነርሱም የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ።

ምዕራፍ 21

1 አሻቅቦ አየና ባለ ጠጎች መባቸውን በመዝገብ ውስጥ ሲጥሉ አየ።

2 አንዲትም ድሀ መበለት በዚያ ሁለት ሳንቲም ስትጥል አየ።

3 እንዲህም አለ፡ — እውነት እላችኋለሁ፥ ከሁሉ ይልቅ ይህች ድሀ መበለት ጣለችበት።

4 እነዚህ ሁሉ ከሀብታቸው ወደ እግዚአብሔር ቍርባን ጥለዋልና፤ እርስዋ ግን ከቍርባንዋ ያለውን ኑሮ ሁሉ ጣለች።

5 አንዳንዶችም ስለ ቤተ መቅደሱ በከበሩ ድንጋዮችና ስጦታዎች እንዴት እንዳጌጠ ሲናገሩ።

6 እነዚህ የምታዩት ነገር፥ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ የማይቀርበት ጊዜ ይመጣል።

7 መምህር ሆይ፥ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ሲፈጸም ምን ምልክት ይሆናል?

8 እንዳትስቱ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ዘመኑም ቀርቦአልና አትከተሉአቸው።

9 ጦርንና ሁከትንም በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ አስቀድሞ ይሆን ዘንድ ግድ ነውና፥ አትደንግጡ። መጨረሻው ግን አልፎ አልፎ አይደለም።

10 እንዲህም አላቸው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል።

11 ታላቅም የምድር መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ራብም ቸነፈርም ይሆናል። የሚያስፈራም እይታ ከሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል።

12 ከዚህ ሁሉ በፊት ግን እጃቸውን በላያችሁ ይጭናሉ ያሳድዱአችሁማል፥ ወደ ምኵራብና ወደ ወኅኒ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፥ ስለ ስሜም ወደ ነገሥታትና ወደ ገዥዎች ይወስዳሉ።

13 ለምስክርነትም ይመለሳል።

14 እንግዲህ የምትመልሱትን አስቀድማችሁ እንዳታስቡ በልባችሁ አኑሩ።

15 ጠላቶቻችሁ ሁሉ ሊቃወሙትና ሊቃወሙት የማይችሉትን አፍና ጥበብ እሰጣችኋለሁና።

16 ከወላጆችም ከወንድሞችም ከዘመዶችም ከወዳጆችም አሳልፋችሁ ትሰጣላችሁ። ከእናንተም ከፊሉን ይገድሉአቸዋል።

17 በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።

18 ነገር ግን ከራሳችሁ አንዲት ጠጉር አንዲት እንኳ አትጠፋም።

19 በትዕግሥት ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ።

20 ኢየሩሳሌምም በጭፍራ ተከባ ስታዩ ጥፋትዋ እንደ ቀረበ እወቁ።

21 በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራዎች ይሽሹ፥ በመካከልዋም ያሉት ይውጡ; በገጠር ያሉም ወደ እርስዋ አይግቡ።

22 የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይህ የበቀል ወራት ነውና።

23 ነገር ግን በዚያ ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው! በምድር ላይ ታላቅ ጭንቀት በዚህ ሕዝብም ላይ ቍጣ ይሆናልና።

24 በሰይፍ ስለት ይወድቃሉ ወደ አሕዛብም ሁሉ ይማረካሉ ኢየሩሳሌምም የአሕዛብ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ በአሕዛብ ትረገጣለች።

25 በፀሐይና በጨረቃም በከዋክብትም ምልክቶች ይሆናሉ። በምድርም ላይ የአሕዛብ ጭንቀት ከፍርሃት ጋር; ባሕሩ እና ማዕበሎቹ ይጮኻሉ;

26 ከፍርሃትና በምድር ላይ የሚመጣውን ከመመልከት የተነሣ የሰው ልባቸው ደረቀ፤ የሰማያት ኃይላት ይናወጣሉና።

27 በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል።

28 እነዚህም ነገሮች መሆን ሲጀምሩ ወደ ላይ ተመልከቱ ራሳችሁንም አንሡ። ቤዛችሁ ቀርቧልና።

29 ምሳሌንም ነገራቸው እንዲህም አለ። በለስን እና ዛፎችን ሁሉ ተመልከቱ;

30 እነርሱ ሲበቅሉ፥ አይታችኋልና በጋ አሁን እንደ ቀረበ በራሳችሁ ታውቃላችሁ።

31 እንዲሁም እናንተ ይህ ነገር እንደ ሆነ ስታዩ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበች እወቁ።

32 እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።

33 ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።

34 ልባችሁም በመጠጥ ብዛትና በስካር ስለዚችም ሕይወት በማሰብ እንዳይከብድ፥ ያ ቀንም በድንገት እንዳይመጣባችሁ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

35 በምድር ሁሉ ላይ በሚቀመጡ ሁሉ ላይ እንደ ወጥመድ ይደርስባቸዋልና።

36 እንግዲህ ሊሆነው ካለው ከዚህ ሁሉ ለማምለጥ በሰው ልጅም ፊት ለመቆም እንድትችሉ ትጉና ጸልዩ።

37 ቀንም በመቅደስ ያስተምር ነበር። በሌሊትም ወጥቶ ደብረ ዘይት ወደምትባል ተራራ ተቀመጠ።

38 ሕዝቡም ሁሉ ሊሰሙት ማልደው በመቅደስ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

ምዕራፍ 22

1 ፋሲካም የሚባለው የቂጣ በዓል ቀረበ።
2 የካህናት አለቆችና ጻፎችም እንዴት አድርገው እንዲገድሉት ይፈልጉ ነበር። ሕዝቡን ይፈሩ ነበርና።
3 ሰይጣንም ከአሥራ ሁለቱ ቍጥር አንዱ በነበረው የአስቆሮቱ በሚባለው በይሁዳ ገባ።
4 ሄዶም አሳልፎ እንዲሰጣቸው ከካህናት አለቆችና ከሻለቆች ጋር ተነጋገረ።
5 ደስም አላቸው ገንዘብም ይሰጡት ዘንድ ቃል ኪዳን ገቡ።
6 ተስፋም ሰጠ ሕዝቡም በሌሉበት አሳልፎ ሊሰጠው እድል ፈለገ።
7 ፋሲካም ሊታረድበት የሚገባው የቂጣው ቀን መጣ።
8 ጴጥሮስንና ዮሐንስንም።
9 እነርሱም። ወዴት እናዘጋጅ ዘንድ ትወዳለህ?
10 እንዲህም አላቸው። ወደ ከተማይቱ በገባችሁ ጊዜ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰው ያገኛችኋል። ወደ ገባበት ቤት ተከተሉት።
11 የቤቱን ባለቤት፡ — መምህሩ፡ ይላችኋል፡ ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ማረፊያው ወዴት ነው?
12 በደርብ ላይ ያለውንም የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል⁝ በዚያም አዘጋጁ።
13 ሄደውም እንደ ተናገራቸው አገኙ ፋሲካንም አሰናዱ።
14 ሰዓቱም በደረሰ ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋር ተቀመጠ።
15 እንዲህም አላቸው፡ — ከመከራዬ በፊት ከእናንተ ጋር ይህን ፋሲካ ልበላ ወድጄአለሁ።
16 እላችኋለሁና፥ በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ድረስ ወደ ፊት ከእርሱ አልበላም።
17 ጽዋውንም አንሥቶ አመሰገነ፥ እንዲህም አለ።
18 እላችኋለሁና፥ የእግዚአብሔር መንግሥት እስክትመጣ ድረስ ከወይኑ ፍሬ አልጠጣም።
19 እንጀራም አንሥቶ አመሰገነ ቈርሶም ሰጣቸውና፡ — ስለ እናንተ የሚሰጠው ሥጋዬ ይህ ነው⁝ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት፡ አላቸው።
20 እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን። ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው አለ።
21 ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ እጅ እነሆ በማዕድ ከእኔ ጋር ናት።
22 የሰው ልጅስ እንደ ተወሰነ ይሄዳል፥ ነገር ግን አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት።
23 ከእነርሱም ይህን ነገር የሚያደርግ ማን እንደ ሆነ እርስ በርሳቸው ይጠይቁ ጀመር።
24 ከእነርሱም ማን ታላቅ ሆኖ እንዲቈጠር በመካከላቸው ክርክር ሆነ።
25 እንዲህም አላቸው። የአሕዛብ ነገሥታት ይገዙአቸዋል⁝ በእነርሱም ላይ ሥልጣን ያላቸው በጎ አድራጊዎች ይባላሉ።
26 እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ⁝ ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነ እንደ ታናሽ ይሁን⁝ አለቃውም እንደሚያገለግል ነው።
27 በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው? በማዕድ የተቀመጠ አይደለምን? እኔ ግን በመካከላችሁ እንደሚያገለግል ነኝ።
28 እናንተ ከእኔ ጋር በፈተናዬ ጸንታችሁ የኖራችሁ ናችሁ።
29 እኔም አብ እንደ ሾመኝ መንግሥትን እሾማችኋለሁ።
30 በመንግሥቴ ከማዕዴ ትበሉና ትጠጡ ዘንድ፥ በዙፋኖችም እንድትቀመጡ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ትፈርዱ ዘንድ።
31 ጌታም። ስምዖን ስምዖን ሆይ፥ እነሆ፥ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ፈልጎአል አለ።
32 እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ⁝ አንተም በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና።
33 እርሱም። ጌታ ሆይ፥ ወደ ወኅኒም ወደ ሞትም ከአንተ ጋር ልሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ አለው።
34 ጴጥሮስ ሆይ፥ እልሃለሁ፥ እንዳታውቀኝ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ዛሬ ዶሮ አይጮኽም አለ።
ያለ ኮረጆና ያለ ከረጢት ያለ ጫማም በላክኋችሁ ጊዜ አንዳች ጐደለባችሁን? አላቸው። ምንም አሉ።
36⁝ ርሱም፡-
አሁን፡ ግን፡ ከረጢት፡ ያለ፡ ይውሰድ፥ ከረ¨ውም፡
እንዲሁም፡ የያዘ፡ ያለው፡ ልብሱን፡ ሸጦ፡ ሰይፍ፡ ይግዛ፡ አላቸው።
37 እላችኋለሁና፥ ይህ። ከዓመፀኞች ጋር ተቈጠረ የተጻፈው በእኔ ሊፈጸም ግድ ነውና⁝ ስለ እኔ ያለው ነገር ፍጻሜ አለውና።
38 እነርሱም። ጌታ ሆይ፥ እነሆ፥ በዚህ ሁለት ሰይፎች አሉ አሉ። ይበቃል አላቸው።
39 ወጥቶም እንደ ልማዱ ወደ ደብረ ዘይት ሄደ። ደቀ መዛሙርቱም ደግሞ ተከተሉት።
40 በዚያም ስፍራ ሳለ፡ — ወደ ፈተና እንዳትገቡ ጸልዩ አላቸው።
41 ከእነርሱም የድንጋይ ውርወራ የሚያህል ራቀ፥ ተንበርክኮም።
42 አባት ሆይ፥ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ⁝ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ እያለ።
43 ከሰማይም መጥቶ የሚያበረታ መልአክ ታየው።
44 በመከራም ጊዜ አጽንቶ ጸለየ፥ ላቡም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበረ።
45 ከጸሎትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣና ከኀዘን የተነሣ ተኝተው አገኛቸው።
46 ስለ ምን ትተኛላችሁ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተነሡ ጸልዩም።
47 እርሱም ገና ሲናገር፥ እነሆ ብዙ ሰዎች፥ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው ይሁዳ የተባለው ከፊታቸው ይቀድማቸው ነበር፥ ሊሳመውም ወደ ኢየሱስ ቀረበ።
48 ኢየሱስ ግን። ይሁዳ ሆይ፥ በመሳም የሰውን ልጅ አሳልፈህ ትሰጣለህን?
49 በዙሪያውም የነበሩት የሚሆነውን ባዩ ጊዜ፡ — ጌታ ሆይ፥ በሰይፍ እንምታንን?

50 ከእነርሱም አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቈረጠው።
51 ኢየሱስም መልሶ ። ጆሮውንም ዳስሶ ፈወሰው።
52 ኢየሱስም ወደ እርሱ የመጡትን የካህናት አለቆችና የመቅደስ አዘዦች ሽማግሌዎችንም። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጐመድ ይዛችሁ ወጣችሁን?
53 በመቅደስ ዕለት ዕለት ከእናንተ ጋር ሳለሁ እጆቻችሁን አልዘረጋችሁብኝም፤ ነገር ግን ይህ ጊዜያችሁና የጨለማው ሥልጣን ነው።
54 ይዘውም ወሰዱት ወደ ሊቀ ካህናቱም ቤት አገቡት። ጴጥሮስም ከሩቅ ይከተለው ነበር።
55 በአዳራሹም መካከል እሳት አንድደው በአንድነት ተቀምጠው ጴጥሮስ በመካከላቸው ተቀመጠ።
56፤ ነገር፡ ግን፥ በእሳት፡ አጠገብ፡ ሲቀመጥ ፡ አንዲት፡ ገረድ፡ አየችውና፡ ትኵር፡ ብሎ፡ ተመለከተችውና። ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ፡ አለች።
57 እርሱም። አንቺ ሴት፥ አላውቀውም ብሎ ካደ።
58 ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላው አይቶት። አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አለው። ጴጥሮስም። አንተ ሰው፥ አይደለሁም አለ።
59 አንድ ሰዓትም የሚያህል ጊዜ ሌላው በልበ ሙሉነት። ይህ በእውነት ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ፥ የገሊላ ሰው ነውና ብሎ ተናገረ።
60 ጴጥሮስም። አንተ ሰው፥ የምትለውን አላውቅም አለ። ወዲያውም ገና ሲናገር ዶሮ ጮኸ።
61 ጌታም ዘወር ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተው። ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የጌታ ቃል ትዝ አለው።
62 ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀሰ።
63 ኢየሱስንም የያዙት ሰዎች ዘበትበት መቱት።
64 ዓይኑንም ከደነዙት በኋላ ፊቱን መቱትና። ትንቢት ተናገር፥ የመታህ ማን ነው?
65 ሌላም ብዙ ነገር ተሳደቡበት።
66 በነጋም ጊዜ የሕዝቡ ሽማግሎችና የካህናት አለቆች ጻፎችም ተሰብስበው ወደ ሸንጎአቸው ወሰዱት።
67 አንተ ክርስቶስ ነህን? ንገረን። ብነግራችሁ አታምኑም አላቸው።
68 እኔም ብጠይቃችሁ አትመልሱልኝም አትፈቱኝምም።
69 ከዚህ በኋላ የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ኃይል ቀኝ ይቀመጣል።
70 ሁሉም። እንግዲያስ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህን? እኔ እንደ ሆንሁ እናንተ ትላላችሁ አላቸው።
71 እነርሱም። እንግዲህስ ምን ምስክር ያስፈልገናል? እኛ ራሳችን ከአፉ ሰምተናልና።

ምዕራፍ 23

1 ሕዝቡም ሁሉ ተነሥተው ወደ ጲላጦስ ወሰዱት።
2 እነርሱም። እኔ ክርስቶስ ንጉሥ ነኝ እያለ ሕዝቡን ሲያጣምም ለቄሣርም ግብር እንዳይሰጥ ሲከለክል አገኘነው ብለው ይከሱት ጀመር።
3 ጲላጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። አንተ አልህ ብሎ መለሰለት።
4 ጲላጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ። በዚህ ሰው አንድ በደል ስንኳ አላገኘሁበትም አለ።
5 እነርሱም። ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ ስፍራ ድረስ በይሁዳ ሁሉ እያስተማረ ሕዝቡን ያነሣሣል እያሉ እጅግ ጨካኞች ነበሩ።
6 ጲላጦስም ስለ ገሊላ በሰማ ጊዜ ያ ሰው የገሊላ ሰው እንደ ሆነ ጠየቀ።
7 ከሄሮድስም ግዛት እንደ ሆነ ባወቀ ጊዜ ወደ ሄሮድስ ሰደደው እርሱም ደግሞ በዚያን ጊዜ በኢየሩሳሌም ነበረ።
8 ሄሮድስም ኢየሱስን ባየው ጊዜ እጅግ ደስ አለው፤ ስለ እርሱ ስለ ሰማ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ሊያየው ይመኝ ነበርና፤ በእርሱም ተአምር ያይ ዘንድ ተስፋ አደረገ።
9 በብዙ ቃልም ጠየቀው። እርሱ ግን ምንም አልመለሰለትም።
10 የካህናት አለቆችና ጻፎችም ቆመው አጥብቀው ከሰሱት።
11 ሄሮድስም ከሠራዊቱ ጋር ናቀው ዘበትበትም፥ የጌጥ ልብስም አልብሶ ወደ ጲላጦስ ሰደደው።
12 በዚያም ቀን ጲላጦስና ሄሮድስ ወዳጆች ሆኑ፥ አስቀድሞ እርስ በርሳቸው ጥል ነበሩና።
13 ጲላጦስም የካህናት አለቆችንና አለቆችን ሕዝቡንም በአንድነት ጠርቶ።
14 ይህን ሰው ሕዝቡን እንደሚያጣምም ወደ እኔ አመጣችሁት፤ እነሆም፥ በፊታችሁ መርምሬ በምትከሱበት ነገር በዚህ ሰው ላይ አንድ በደል ስንኳ አላገኘሁበትም።
15 ሄሮድስም አይደለም፤ ወደ እርሱ ልኬሃለሁና፤ እነሆም፥ ለሞት የሚያበቃ ምንም አልተደረገለትም።
16 ስለዚህ እቀጣዋለሁ እፈታውማለሁ።
17 ስለዚህ በበዓል አንድ ሊፈታላቸው ይገባልና።
18 ሁሉንም ያን ጊዜ። ይህን አስወግደው በርባንን ፍታልን እያሉ ጮኹ።
19 እርሱም ስለ ሁከት በከተማ ስለ ተነሥተው ግድያም በወኅኒ ተጣለ።
20 ጲላጦስም ኢየሱስን ሊፈታ ወድዶ ደግሞ ተናገራቸው።
21 እነርሱ ግን። ስቀለው ስቀለው እያሉ ጮኹ።
22 ሦስተኛ ጊዜም። ምን ነው ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? ለሞትም ምክንያት አላገኘሁበትም፤ ስለዚህ እቀጣዋለሁ ይሂድም።
23 እነርሱም በታላቅ ድምፅ እየጮኹ እንዲሰቀል ለመኑት። የእነርሱና የካህናት አለቆችም ድምፅ በረታ።
24 ጲላጦስም የለመኑት እንዲሆን ፈረደበት።
25 ስለ ሁከትና ስለ መግደልም በወኅኒ ታስሮ የነበረውን ፈታላቸው። ኢየሱስን ግን ለፈቃዳቸው አሳልፎ ሰጠ።

26 ሲወስዱትም ስምዖን የተባለውን የቀሬናዊው ሰው ከገጠር ሲወጣ ያዙት፥ ከኢየሱስም በኋላ እንዲሸከም መስቀሉን በእርሱ ላይ አኖሩት።

27 የሚያለቅሱለትና የሚያለቅሱለት ሴቶችና ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

28 ኢየሱስ ግን ወደ እነርሱ ዘወር ብሎ እንዲህ አለ። እናንተ የኢየሩሳሌም ልጆች፥ ለእኔስ አታልቅሱልኝ፥ ነገር ግን

29 እነሆ፥ መካኖችና ያልወለዱ ማኅፀን ያልጠቡ ጡቶችም ብፁዓን ናቸው የሚሉበት ወራት ይመጣልና።

30 በዚያን ጊዜ ተራራዎችን። ኮረብቶችንም። ይሸፍኑን።

31 ይህን በለመለመ ዛፍ ላይ ቢያደርጉ ደረቁ ምን ይደረግ?

32 ሌሎችም ሁለት ክፉ አድራጊዎች ከእርሱ ጋር ይገድሉ ዘንድ ወሰዱ።

33 ቀራንዮ ወደሚባለውም ስፍራ በደረሱ ጊዜ በዚያ እርሱን ክፉ አድራጊዎቹንም አንዱን በቀኝ ሁለተኛውንም በግራ ሰቀሉ።

34 ኢየሱስም። አባት ሆይ፥ ይቅር በላቸው አለ። የሚሠሩትን አያውቁምና። ልብሱንም ተከፋፍለው ዕጣ ተጣጣሉ።

35 ሕዝቡም ቆመው ይመለከቱ ነበር። አለቆቹም ደግሞ ከእነርሱ ጋር። በእግዚአብሔር የተመረጠ ክርስቶስ ከሆነ ራሱን ያድን።

36 ጭፍሮችም ደግሞ ወደ እርሱ ቀርበው ሆምጣጤ አቀረቡለት።

37 አንተ የአይሁድ ንጉሥ ከሆንህ ራስህን አድን እያሉ።

38 ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው የሚል ጽሕፈት ደግሞ በግሪክና በላቲን በዕብራይስጥም ጽሕፈት ተጻፈ።

39 ከተሰቀሉት ከክፉ አድራጊዎቹም አንዱ። አንተ ክርስቶስስ ከሆንህ ራስህንም እኛንም አድን ብሎ ሰደበው።

40 ሌላው ግን መልሶ። አንተ ያን ፍርድ ሳለህ እግዚአብሔርን አትፈራምን?

41 እኛም በእውነት። ለሠራችን የሚገባውን ዋጋ እንቀበላለንና፤ እርሱ ግን ምንም ክፋት አላደረገም።

42 ኢየሱስንም። ጌታ ሆይ፥ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ አለው።

43 ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ፥ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ አለው።

44 ስድስት ሰዓትም ያህል ነበረ፥ እስከ ዘጠኝ ሰዓትም ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።

45 ፀሐይም ጨለመ፥ የቤተ መቅደሱም መጋረጃ በመካከል ተቀደደ።

46 ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ። አባት ሆይ፥ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ፤ ይህንም ብሎ ነፍሱን ሰጠ።

47 የመቶ አለቃውም የሆነውን ባየ ጊዜ። ይህ በእውነት ጻድቅ ነበረ ብሎ እግዚአብሔርን አመሰገነ።

48 ወደዚያም የተሰበሰቡ ሰዎች ሁሉ የተደረገውን ባዩ ጊዜ ጡታቸውን ደቃና ተመለሱ።

49 የሚያውቁትም ሁሉ ከገሊላም የተከተሉት ሴቶች ይህን እያዩ በሩቅ ቆመው ነበር።

50 እነሆም፥ ዮሴፍ የሚባል አንድ አማካሪ ነበረ፥ እርሱም። እርሱም መልካም ሰው ጻድቅም ነበረ።

51 እርሱም ምክርና ሥራቸውን አልተቀበለም ነበር፤ እርሱ ደግሞ የአይሁድ ከተማ ከአርማትያስ ነበረ፥ እርሱም ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር።

52 ይህ ሰው ወደ ጲላጦስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው።

53 አውርዶም በተልባ እግር ከፈነው፥ ከድንጋይም በተጠረቀ መቃብር አኖረው፥ ከዚህ በፊትም ሰው አልተቀበረበትም።

54 ያ ቀንም የመዘጋጀት ቀን ነበረ ሰንበትም ሊቀርብ ነበረ።

55 ከገሊላ ከእርሱ ጋር የመጡት ሴቶችም ተከትለው መቃብሩንና ሥጋውን እንዴት እንደ ተቀበረ አዩ።

56 ተመልሰውም ሽቱና ቅባት አዘጋጁ። እንደ ትእዛዝም የሰንበትን ቀን ዐረፉ።

ምዕራፍ 24

1 ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን ያዘጋጁትን ሽቱና ሌሎች ከእነርሱ ጋር እጅግ በማለዳ ወደ መቃብሩ መጡ።

2 ድንጋዩም ከመቃብሩ ተንከባሎ አገኙት።

3 ገብተውም የጌታን የኢየሱስን ሥጋ አላገኙም።

4፤ እነርሱም፡ በዚያ፡ አስጨናቂ፡ ሲያወጡ፥ እንሆ፥ ሁለት፡ ያንጸባርቅ፡ ልብስ
የለበሱ፡ ሰዎች፡ አጠገባቸው፡ ቆሙ።

5 ፈርተውም ፊታቸውን ወደ ምድር አቀርቅረው ሳሉ፡ — ሕያውን ከሙታን መካከል ስለ ምን ትፈልጋላችሁ?

6 ተነስቷል እንጂ በዚህ የለም፤ ገና በገሊላ ሳለ ለእናንተ እንደ ተናገረ አስቡ።

7 የሰው ልጅ በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ሊሰጥና ሊሰቀል በሦስተኛውም ቀን ሊነሣ ይገባዋል አለ።

8 ቃሉንም አሰቡ።

9 ከመቃብሩም ተመልሰው ይህን ሁሉ ለአሥራ አንዱና ለሌሎች ሁሉ ነገሩአቸው።

10 ይህን ለሐዋርያት የነገሩአቸው መግደላዊት ማርያምና ዮሐና የያዕቆብም እናት ማርያም ከእነርሱም ጋር የነበሩት ሌሎች ሴቶች ነበሩ።

11 ቃላቸውም እንደ ባዶ ነገር ሆኖ ታየባቸው፥ አላመኑአቸውምም።

12 ጴጥሮስም ተነሥቶ ወደ መቃብሩ ሮጠ። ዝቅ ብሎም የተልባ እግር ልብስ ለብቻው ተቀምጦ አየና በሆነው ነገር እየተደነቀ ሄደ።

13 እነሆም፥ ከእነርሱ ሁለቱ በዚያ ቀን ከኢየሩሳሌም ስድሳ ምዕራፍ የሚያህል ኤማሁስ ወደሚባል መንደር ሄዱ።

14 ስለዚህም ስለ ሆነው ነገር ሁሉ አብረው ተነጋገሩ።

15 ሲነጋገሩና ሲመራመሩም ኢየሱስ ራሱ ቀርቦ ከእነርሱ ጋር ሄደ።

16 ነገር ግን እንዳያውቁት ዓይናቸው ተይዞ ነበር።

17 እንዲህም አላቸው። ስትመላለሱ እርስ በርሳችሁ የምትነጋገሩአቸው እነዚህ ነገሮች ምንድር ናቸው?

18 ከእነርሱም ቀለዮጳ የሚባል አንድ ሰው መልሶ። አንተ በኢየሩሳሌም እንግዳ ሆነህ ሳለህ በእነዚህ ቀኖች በዚያ የሆነውን አታውቅምን ?

19 እርሱም። ምንድር ነው? በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ስለ ኢየሱስ።

20 የካህናት አለቆችና መኳንንቶቻችን ለሞት ፍርድ እንዴት አሳልፈው እንደ ሰጡትና እንደ ሰቀሉት።

21 እኛ ግን እስራኤልን የሚቤዠው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር፤ ከዚህም ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው።

22 ደግሞም ከእኛ ወገን የሆኑ አንዳንድ ሴቶች በመቃብሩ ማልደው አስደነቁን።

23 ሥጋውንም ባላገኙት ጊዜ። ሕያው ነው የሚሉ የመላእክትን ራእይ አይተናል ብለው መጡ።

24 ከእኛም ጋር ከነበሩት አንዳንዶቹ ወደ መቃብር ሄደው ሴቶቹ እንደ ተናገሩት ሆኖ አገኙት፤ እርሱን ግን አላዩትም።

25 እርሱም። እናንተ የማታስተውሉ ፥ ነቢያትም የተናገሩትን ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገየ።

26 ክርስቶስ ይህን መከራ ይቀበል ዘንድና ወደ ክብሩ ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን ?

27 ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በመጻሕፍት ሁሉ የተገለጸውን ተረጐመላቸው።

28 ወደሚሄዱበትም መንደር ቀረቡ፥ እርሱም ሩቅ የሚሄድ መሰለ።

29 ከእኛ ጋር እደር፥ ማታ ቀርቦአልና ቀኑም ሊመሽ ጀምሮአል ብለው ግድ አሉት። ከእነርሱም ጋር ሊያድር ገባ።

30 ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ እንጀራን አንሥቶ ባረከው ቈርሶም ሰጣቸው።

31 ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ አወቁትም። ከዓይናቸውም ተሰወረ።

32 እርስ በርሳቸውም። በመንገድ ሲናገረን መጻሕፍትንም ሲከፍትልን ልባችን በውስጣችን አልተቃጠለምን ?

33 በዚያችም ሰዓት ተነሥተው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፥ አሥራ አንዱና ከእነርሱም ጋር የነበሩት ተሰብስበው አገኙ።

34 ጌታ በእውነት ተነሥቶአል ለስምዖንም ታይቶለታል፡ አለ።

35 እነርሱም በመንገድ የሆነውን እንጀራም በመቍረስ እንዴት እንደ ታወቀላቸው አወሩ።

36 ይህንም ሲናገሩ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ፡ — ሰላም ለእናንተ ይሁን፡ አላቸው።

37 እነርሱ ግን ደንግጠው ፈሩ መንፈስም ያዩ መሰላቸው።

38 እርሱም። ስለ ምን ትደነግጣላችሁ? በልባችሁስ አሳብ ለምን ይነሳል?

39 እኔ ራሴ እንደ ሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፤ እኔን ዳስሳችሁ እዩ፤ በእኔ እንደምታዩት መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና።

40 ይህንም ከተናገረ በኋላ እጆቹንና እግሮቹን አሳያቸው።

41 እነርሱም ከደስታ የተነሣ ገና ስላላመኑ እየተደነቁ ሳሉ፡ — በዚህ አንዳች የሚበላ አላችሁን ?

42 እነርሱም ከተጠበሰ ዓሣ አንድ ቁራጭ፥ ከማር ወለላም ሰጡት።

43 ወስዶ በፊታቸው በላ።

44 እርሱም፡ — ከእናንተ ጋር ሳለሁ፥ በሙሴ ሕግና በነቢያት በመዝሙራትም የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይገባል ብዬ የነገርኋችሁ ቃሎች ይህ ነው፡ አላቸው። ስለ እኔ .

45 በዚያን ጊዜ መጻሕፍትን ያስተውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው።

እንዲህም ተጽፎአል፥ ክርስቶስም መከራ ሊቀበል በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ሊነሣ ይገባዋል ተብሎ ተጽፎአል ።

47 በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል።

48 እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ።

49 እነሆም፥ የአባቴን ተስፋ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ቆዩ።

50 ወደ ቢታንያም አወጣቸው እጁንም አንሥቶ ባረካቸው።

51 ሲባርካቸውም ከእነርሱ ተለየ ወደ ሰማይም ዐረገ።

52 ሰገዱለትም በታላቅ ደስታም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

53 እግዚአብሔርንም እያመሰገኑና እየባረኩ ዘወትር በመቅደስ ኖሩ። ኣሜን።

ዮሐንስ

ምዕራፍ 1

1 በመጀመሪያ ቃል ነበረ፥ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፥ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ።
2 እርሱም በመጀመሪያ በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ።
3 ሁሉ በእርሱ ሆነ ። ከሆነውም አንዳች ስንኳ ያለ እርሱ አልሆነም።
4 በእርሱ ሕይወት ነበረች; ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች።
5 ብርሃንም በጨለማ ይበራል; ጨለማውም አላሸነፈውም።
6 ከእግዚአብሔር የተላከ ዮሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ ።
7 ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ይህ ስለ ብርሃን ይመሰክር ዘንድ ለምስክር መጣ።
8 ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ፥ እርሱ ብርሃን አልነበረም።
9 ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር ።
10 በዓለም ነበረ፥ ዓለሙም በእርሱ ሆነ፥ ዓለሙም አላወቀውም።
11 የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፥ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም።
12 ለተቀበሉት ሁሉ ግን፥ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው።
13 እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም።
14 ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፥ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነው ክብሩን አየን ።
15 ዮሐንስ ስለ እርሱ መሰከረ እንዲህም ብሎ ጮኸ ።
16 እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋን አግኝተናል ።
17 ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፥ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ ።
18 እግዚአብሔርን ማንም ከቶ አላየውም፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድያ ልጁ እርሱ ተረከው።
19 አይሁድም። አንተ ማን ነህ? ብለው ይጠይቁት ዘንድ ከኢየሩሳሌም ካህናትንና ሌዋውያንን በላኩ ጊዜ የዮሐንስ ምስክርነት ይህ ነው።
20 መሰከረም አልካደምም፤ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም ብሎ መሰከረ ።
21 እነርሱም። እንግዲህ ምንድር ነው? ኤልያስ ነህን? አይደለሁም አለ ። ያ ነቢይ ነህ? እርሱም መልሰ ።
22 እነርሱም። አንተ ማን ነህ? ለላኩን መልስ እንሰጥ ዘንድ። ስለ ራስህ ምን ትላለህ?
23 እርሱም። የጌታን መንገድ አቅኑ ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለ በምድረ በዳ የሚጮኽ ሰው ድምፅ እኔ ነኝ አለ ።
24 የተላኩትም ከፈሪሳውያን ነበሩ ።
25፤ እነርሱም፡- አንተ፡ ክርስቶስ፡ ወይም፡ ኤልያስ፡ ወይም፡ ነቢይ፡ ካልኾንኽ፡ ስለ፡ ምን ፡ ታጠምቃለኽ፤ አሉት ።
26 ዮሐንስ መልሰ ። እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ዳሩ ግን እናንተ የማታውቁት በእናንተ መካከል ቆሞአል ።
27 ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ የከበረ፥ የጫማውን ጠፍር ልፈታ የማይገባኝ እርሱ ነው።
28 ይህ ነገር ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ በቤተባራ ሆነ ።
29 በነገው ዮሐንስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ። እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ።
30 ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል፥ ከእኔም በፊት ነበረና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል ያልሁት ይህ ነው።
31 እኔም አላውቀውም ነበር፥ ነገር ግን ለእስራኤል ይገለጥ ዘንድ ስለዚህ በውኃ እያጠመቅሁ መጣሁ።
32 ዮሐንስም እንዲህ ብሎ መሰከረ። መንፈስ ከሰማይ እንደ ርግብ ሆኖ ሲወርድ አየሁ፥ በእርሱም ላይ ኖረ ።
33 እኔም አላውቀውም ነበር፤ ነገር ግን በውኃ አጠምቅ ዘንድ የላከኝ እርሱ፡ — መንፈስ ሲወርድበት በእርሱም ላይ ሲኖርበት የምታዩው እርሱ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ ነው፡ አለኝ ።
34 አየሁም እርሱም ይህ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ መስክሬአለሁ።
35 ደግሞ በማግሥቱ ዮሐንስና ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱ ቆመው።
36 ኢየሱስንም ሲሄድ አይቶ። እነሆ የእግዚአብሔር በግ።
37 ሁለቱ ደቀ መዛሙርትም ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት።
ምን ትፈልጋላችሁ? አላቸው ። መምህር ሆይ፥ ወዴት ትኖራለህ?አሉት።
ኑና እዩ አላቸው ። መጥተው የሚኖርበትን አይተው በዚያ ቀን ከእርሱ ጋር ተቀመጡ፤ አሥር ሰዓት ያህል ነበረና ።
40 ዮሐንስ ሲናገር ሰምተው ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነበረ ።
41 አስቀድሞ የገዛ ወንድሙን ስምዖንን አገኘውና ። መሢሕን አግኝተናል አለው እርሱም ትርጓሜው ክርስቶስ ነው።
42 ወደ ኢየሱስም አመጣው። አንተ የዮና ልጅ ስምዖን ነህ፤ አንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፥ ትርጓሜውም ድንጋይ ነው።
43 በነገው ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊወጣ ወደደ፥ ፊልጶስንም አገኘውና ። ተከተለኝ አለው።
44 ፊልጶስም የእንድርያስና የጴጥሮስ ከተማ ከቤተ ሳይዳ ነበረ ።
45 ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ። ሙሴ በሕግ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉለትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል አለው።
46 ናትናኤልም። ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላልን? ፊልጶስ። መጥተህ እይ አለው።

47 ኢየሱስ ናትናኤልን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ስለ እርሱ። ተንኰል የሌለበት በእውነት የእስራኤል ሰው እነሆ አለ።

48 ናትናኤልም። ከወዴት ታውቀኛለህ? ኢየሱስም መልሶ። ፊልጶስ ሳይጠራህ ከበለስ በታች ሳለህ አየሁህ አለው።

49 ናትናኤልም መልሶ። መምህር ሆይ፥ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ። አንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ።

50 ኢየሱስም መልሶ። ከበለስ በታች አየሁህ ስላልሁህ ታምናለህን? ከዚህም የሚበልጥ ታያለህ።

51 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ሰማይ ሲከፈት የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ፡ አለው።

ምዕራፍ 2

1 በሦስተኛውም ቀን በገሊላ ቃና ሰርግ ነበረ። የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች።

2 ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱም ወደ ሰርጉ ተጠሩ።

3 የወይን ጠጅም ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት። የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም አለችው።

4 ኢየሱስም። አንቺ ሴት፥ ከአንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም.

5 እናቱም ለአገልጋዮቹ፡ — የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ፡ አለቻቸው።

6 አይሁድም እንደሚያደርጉት የመንጻት ሥርዓት ስድስት የድንጋይ ጋኖች በዚያ ተቀምጠው ነበር በእያንዳንዱም ሁለት ወይም ሦስት እንስራ ይይዙ ነበር።

ጋኖቹን ውኃ ሙሉአቸው አላቸው ። እስከ አፋቸውም ሞላአቸው።

8 እርሱም። አሁን ቀድታችሁ ለበዓሉ አለቃ አስረክቡ አላቸው። እነሱም ተሸከሙት።

9 የግብዣውም አለቃ የወይን ጠጅ የሆነውን ውኃ በቀመሰ ጊዜ ከወዴት እንደ መጣ አላወቀም፥ ውኃውን የቀዱት አገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር፤ የግብዣውም አለቃ ሙሽራውን ጠራው።

10 ሰው ሁሉ በመጀመሪያ መልካሙን የወይን ጠጅ ያዘጋጃል፥ መልካሙን የወይን ጠጅ ግን እስከ አሁን አቆይተሃል።

11 ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ ክብሩንም ገለጠ። ደቀ መዛሙርቱም አመኑበት።

12 ከዚህም በኋላ እርሱና እናቱ ወንድሞቹም ደቀ መዛሙርቱም ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፥ በዚያም ጥቂት ቀን ተቀመጡ።

13 የአይሁድም ፋሲካ ቀርቦ ነበር፥ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

14 በቤተ መቅደሱም በሬዎችንና በጎችን ርግቦችንም የሚሸጡትን ገንዘብ ለዋጮችም ተቀምጠው አገኘ።

15 የገመድ ጅራፍም አደረገ ሁሉንም በጎቹንም በሬዎችንም ከመቅደሱ አወጣቸው። የለዋጮችንም ገንዘብ አፈሰሰ፥ ገበታዎቹንም ገለበጠ።

16 ርግቦችን የሚሸጡትንም። ይህን ከዚህ ውሰዱ። የአባቴን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት።

17 ደቀ መዛሙርቱም። የቤትህ ቅንዓት በላኝ ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰቡ።

18 አይሁድም መልሰው። ይህን ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሳየናለህ?

19 ኢየሱስም መልሶ። ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፥ በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ አላቸው።

20 አይሁድም። ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፥ አንተስ በሦስት ቀን ታነሣዋለህን? አሉ።

21 እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ተናገረ።

22 ከሙታንም በተነሣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ይህን እንደ ተናገረ አሰቡ። መጽሐፍንና ኢየሱስም የተናገረውን ቃል አመኑ።

23 በፋሲካም ቀን በኢየሩሳሌም ሳለ፥ ያደረገውን ተአምራት ባዩ ጊዜ ብዙዎች በስሙ አመኑ።

24 ኢየሱስ ግን ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበርና አልሰጣቸውም።

25 ስለ ሰውም ማንም ሊመሰክር አያስፈልገውም ነበር፥ እርሱ በሰው ያለውን ያውቅ ነበርና።

ምዕራፍ 3

1 ከፈሪሳውያንም ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ።

2 እርሱም በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ። መምህር ሆይ፥ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል ማንም የለምና መምህር እንደ ሆንህ እናውቃለን አለው።

3 ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት እልሃለሁ፥ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው።

4 ኒቆዲሞስም። ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማኅፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላልን?

5 ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት እልሃለሁ፥ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም።

6 ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው; ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው።

7 ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ስላልሁህ አታድንቅ።

8 ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፥ ድምፁንም ትሰማለህ፥ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው።

9 ኒቆዲሞስ መልሶ። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?

10 ኢየሱስም መልሶ። አንተ የእስራኤል መምህር ነህን ይህንም አታውቅምን?

11 እውነት እውነት እልሃለሁ፥ የምናውቀውን እንናገራለን ያየነውንም እንመሰክራለን። እናንተም ምስክሮቻችንን አትቀበሉም።

12 ስለ ምድራዊ ነገር በነገርኋችሁ ጊዜ ካላመናችሁ፥ ስለ ሰማያዊ ነገር ብነግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ?

13 ከሰማይም ከወረደ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፥ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው።

14 ሙሴም በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ የሰው ልጅ ይሰቀል ይገባዋል።

15 በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ።

16 በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና።

17 በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና። ነገር ግን ዓለም በእርሱ እንዲድን ነው።

18 በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል።

19 ብርሃንም ወደ ዓለም ስለ መጣ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ስለ ወደዱ ፍርዱ ይህ ነው።

20 ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፥ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም።

21 እውነትን የሚያደርግ ግን ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደ ሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።

22 ከዚህም በኋላ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ወደ ይሁዳ አገር መጡ። በዚያም ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ አጠመቀ።

23 ዮሐንስም ደግሞ በሳሊም አቅራቢያ ባለው በሄኖን ያጠምቅ ነበር፥ በዚያም ብዙ ውኃ ነበረና፥ መጥተውም ተጠመቁ።

24 ዮሐንስ ገና ወደ እስር ቤት አልገባም ነበርና።

25 በዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና በአይሁድ መካከል ስለ ማንጻት ክርክር ሆነ።

26 ወደ ዮሐንስም መጥተው። መምህር ሆይ፥ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው አንተም የመሰከርህለት፥ እነሆ፥ እርሱ ያጠምቃል ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣሉ አሉት።

27 ዮሐንስ መለሰ። ከሰማይ ካልተሰጠው ለሰው ምንም ሊቀበል አይችልም አለ።

28 እኔ ክርስቶስ አይደለሁም፥ ነገር ግን ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ እንዳልሁ ራሳችሁ ትመሰክሩልኛላችሁ።

29 ሙሽራይቱ ያለችው እርሱ ሙሽራ ነው፤ ቆሞ የሚሰማው ሚዜው ግን በሙሽራው ድምፅ እጅግ ደስ ይለዋል፤ እንግዲህ ይህ ደስታዬ ተፈጸመ።

30 እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል።

31 ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ከምድር የሚሆነው የምድር ነው የምድሩንም ይናገራል፤ ከሰማይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው።

32 ያየውንና የሰማውንም ይህን ይመሰክራል፤ ምስክሩንም የሚቀበል ማንም የለም።

33 ምስክሩን የተቀበለ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ አተመ።

34 እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራልና፤ እግዚአብሔር መንፈሱን ሰፍሮ አይሰጥምና።

35 አብ ወልድን ይወዳል ሁሉንም በእጁ አሳልፎ ሰጠው።

36 በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን ሕይወትን አያይም። የእግዚአብሔር ቁጣ ግን በእርሱ ላይ ይኖራል።

ምዕራፍ 4

1 እንግዲህ ፈሪሳውያን ከዮሐንስ ይልቅ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ያደርጋል ያጠምቅ እንደነበር ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ ጌታ ባወቀ ጊዜ።

2 ደቀ መዛሙርቱ እንጂ ኢየሱስ ራሱ አላጠመቀም።

3 ይሁዳን ትቶ ወደ ገሊላ ደግሞ ሄደ።

4 በሰማርያም በኩል ይሻገር ዘንድ ያስፈልገዋል።

5 ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በሰጠው መሬት አጠገብ ወደምትሆን ሲካር ወደምትባል የሰማርያ ከተማ መጣ።

6 የያዕቆብም ጉድጓድ በዚያ ነበረ። ኢየሱስም ከመንገዱ የተነሣ ደክሞት በጉድጓዱ አጠገብ ተቀመጠ፤ ስድስት ሰዓትም ያህል ነበረ።

7 ከሰማርያ አንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች፤ ኢየሱስም።

8 ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሊገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበርና።

9 የሰማርያይቱም ሴት። አንተ የይሁዳ ሰው ስትሆን የሰማርያ ሴት ከምሆን ከእኔ መጠጥ እንዴት ትለምናለህ? አይሁድ ከሳምራውያን ጋር ምንም ግንኙነት የላቸውምና።

10 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት። አንተ ትለምነው ነበር እርሱም የሕይወት ውኃ ይሰጥህ ነበር።

11 ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፥ መቅጃ የለህም ጉድጓዱም ጥልቅ ነው፤ እንግዲህ የሕይወት ውኃ ከወዴት ታገኛለህ?

12 አንተ ጉድጓዱን ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህን?

13 ኢየሱስም መለሰ። ከዚህ ውኃ የሚጠጣ እንደ ገና ይጠማል፤

14 እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፥ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል.

15 ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፥ እንዳልጠማ ውኃም ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውኃ ስጠኝ አለችው።

ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ ወደዚህ ነዪ አላት።

17 ሴቲቱም መለሰ። ባል የለኝም አለችው። ኢየሱስም። ባል የለኝም ብለሽ መልካም ተናገርሽ አላት።

18 አምስት ባሎች ነበሩሽና; አሁን ያለሽው ባልሽ አይደለም፤ ይህን በእውነት ተናገርሽ።

19 ሴቲቱ፡ — ጌታ ሆይ፥ አንተ ነቢይ እንደ ሆንህ አይቻለሁ፡ አለችው።

20 አባቶቻችን በዚህ ተራራ ሰገዱ። በኢየሩሳሌም ሰዎች ሊሰግዱበት የሚገባ ስፍራ ነው ትላላችሁ።

21 ኢየሱስም። አንቺ ሴት፥ እመኚኝ፥ በዚህ ተራራ ወይም በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አላት።
22 እናንተ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ መዳን ከአይሁድ ነውና የምንሰግድለትን እናውቃለን።
23 ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና።
24 እግዚአብሔር መንፈስ ነው፥ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።
25 ሴቲቱ፡ — ክርስቶስ የተባለው መሲሕ እንዲመጣ አውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ይነግረናል፡ አለችው።
26 ኢየሱስም። የምናገርሽ እኔ እርሱ ነኝ አላት።
27 በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ከሴቲቱ ጋር በመነጋገሩ ተደነቁ፤ ነገር ግን ምን ትፈልጋለህ? ወይስ ስለ ምን ከእርስዋ ጋር ትናገራለህ?
28 ሴቲቱም እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ሄደች ለሰዎቹም።
29 ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ፤ ይህ ክርስቶስ አይደለምን?
30 ከከተማም ወጥተው ወደ እርሱ መጡ።
31 ይህ ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፥ ብላ ብለው ለመኑት።
32 እርሱ ግን። እናንተ የማታውቁት የምበላው መብል ለእኔ አለኝ አላቸው።
33 ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ። የሚበላ ሰው አምጥቶለት ይሆንን?ተባባሉ።
። የእኔ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው አላቸው።
35 እናንተ። ገና አራት ወር ቀርቶአል መከርም ይመጣል ትሉ የለምን? እነሆ፥ እላችኋለሁ፥ ዓይኖቻችሁን አንሡ ወደ ሜዳው ተመልከቱ። ለመከር ቀድሞ ነጮ ናቸውና።
36 የሚያጭድም ደመወዝን ይቀበላል፥ የሚዘራና የሚያጭድም አብረው ደስ እንዲላቸው ለዘላለም ሕይወት ፍሬን ይሰበስባል።
37 አንዱ ይዘራል አንዱም ያጭዳል የሚለው ቃል በዚህ እውነት ነው።
38 እኔ ያልደከማችሁበትን ታጭዱ ዘንድ ሰደድኋችሁ፤ ሌሎች ደከሙ እናንተም በድካማቸው ገብታችኋል።
39 ሴቲቱ፡ — ያደረግሁትን ሁሉ ነገረኝ፡ ስትል ስለ ተናገረችው ነገር ከዚያች ከተማ ከሳምራውያን ብዙዎች አመኑበት።
40 የሰማርያ ሰዎችም ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በእነርሱ ዘንድ እንዲኖር ለመኑት፥ በዚያም ሁለት ቀን ኖረ።
41 ከገዛ ቃሉም የተነሣ ሌሎች ብዙዎች አመኑ።
42 ሴቲቱንም፡- አሁን የምናምን ስለ ቃልሽ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ሰምተነዋልና፥ እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ አውቀናል አላት።
43 ከሁለት ቀንም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ።
44 ነቢይ በገዛ አገሩ እንዳይከበር ኢየሱስ ራሱ መስክሮአልና።
45 ወደ ገሊላም በመጣ ጊዜ የገሊላ ሰዎች በበዓል በኢየሩሳሌም ያደረገውን ሁሉ አይተው ተቀበሉት፤ እነርሱ ደግሞ ለበዓል መጥተዋልና።
46 ኢየሱስም ውኃውን የወይን ጠጅ ወዳደረገበት ወደ ገሊላ ቃና እንደ ገና መጣ። በቅፍርናሆምም ልጁ የታመመ አንድ መኳንንት ነበረ።
47 ኢየሱስም ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ በሰማ ጊዜ ወደ እርሱ ቀርቦ ወርዶ ልጁን እንዲፈውስለት ለመነው፤ ሊሞት ቀርቦ ነበርና።
48 ኢየሱስም። ምልክትና ድንቅ ነገር ካላያችሁ ከቶ አታምኑም አለው።
49 መኳንንቱም፡ — ጌታ ሆይ፥ ልጄ ሳይሞት ውረድ፡ አለው።
50 ኢየሱስም ። ልጅህ በሕይወት ይኖራል። ሰውዬውም ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አምኖ ሄደ።
51 እርሱም ሲወርድ ባሪያዎቹ አገኟቸውና፡ — ልጅህ በሕይወት አለ ብለው ነገሩት።
52 በጎም የሆነበትን ሰዓት ጠየቃቸው። ትናንት በሰባተኛው ሰዓት ንዳዱ ለቀቀው አሉት።
53 አብም ኢየሱስ። ልጅህ በሕይወት አለ ባለው በዚያ ሰዓት እንደ ሆነ አወቀ፤ እርሱና ቤተ ሰዎቹ ሁሉ አመኑ።
54 ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ በመጣ ጊዜ ያደረገው ሁለተኛ ምልክት ነው።

ምዕራፍ 5

1 ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ። ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።
2 በኢየሩሳሌምም በበጎች በር አጠገብ በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ የምትባል አንዲት መጠመቂያ ነበረች፥ አምስትም መመላለሻ ነበረባት።
3 በእነዚህም ውስጥ የውኃውን መንቀሳቀስ እየጠበቁ ድውዮችና ዕውሮች አንካሶችም አንካሶችም የሰለለ ብዙ ሕዝብ ተኝተው ነበር።
4 አንዳንድ ጊዜ መልአክ ወደ መጠመቂያይቱ ወርዶ ውኃውን ያናውጥ ነበርና፤ እንግዲህ ከውኃው መናወጥ በኋላ የገባ ሁሉ ካለበት ደዌ ዳነ።
5 በዚያም ሠላሳ ስምንት ዓመት የታመመ አንድ ሰው ነበረ።
6 ኢየሱስም ተኝቶ ባየ ጊዜ፥ ስለዚህ ነገር ብዙ ዘመን እንደ ነበረ አውቆ። ልትድን ትወዳለህን?አለው።
7 ድውዩም መልሰ። ጌታ ሆይ፥ ውኃው በተናወጠ ጊዜ በመጠመቂያይቱ ውስጥ የሚያኖረኝ ሰው የለኝም ነገር ግን እኔ ስመጣ ሳለሁ ሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል ብሎ መለሰለት።
8 ኢየሱስም። ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለው።
9 ወዲያውም ሰውዬው ዳነ አልጋውንም ተሸክሞ ሄደ፤ በዚያም ቀን ሰንበት ነበረ።

10 አይሁድ የተፈወሰውን ሰው። ሰንበት ነው አልጋህን ልትሸከም አልተፈቀደልህም አሉት።
11 እርሱም መልሶ። ያዳነኝ እርሱ። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለኝ።
12 እነርሱም። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ያለህ ማን ነው? ብለው ጠየቁት።
13 የተፈወሰውም ሰው ማን እንደ ሆነ አላወቀም፤ በዚያም ስፍራ ብዙ ሕዝብ ሳሉ ኢየሱስ ፈቀቅ ብሎ ነበርና።
14 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በመቅደስ አገኘውና።
15 ሰውዬው ሄዶ ያዳነው ኢየሱስ እንደ ሆነ ለአይሁድ ነገራቸው።
16 አይሁድም ይህን በሰንበት ስላደረገ ኢየሱስን ያሳድዱት ነበር ሊገድሉትም ፈለጉ።
17 ኢየሱስ ግን። አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ ብሎ መለሰላቸው።
18 ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ ሳይሆን ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር አስተካክሎ። እግዚአብሔር አባቴ ነው ስላለ፥ ስለዚህ አይሁድ ሊገድሉት አብዝተው ይፈልጉ ነበር።
19 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጂ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም፤ ያ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ እንዲሁ ያደርጋልና።
20 አብ ወልድን ይወዳልና፥ የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል፤ እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል።
21 አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው እንዲሁ። እንዲሁ ወልድ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣል።
22 ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው እንጂ አብ በአንድ ሰውስንኳ አይፈርድም።
23 ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት ወልድን ያከብሩት ዘንድ ነው። ወልድን የማያከብር የላከውን አብን አያከብርም።
24 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፥ ወደ ፍርድም አይመጣም። ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ።
25 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፥ የሚሰሙም በሕይወት ይኖራሉ።
26 አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ። እንዲሁ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጠው።
27 የሰው ልጅም ስለ ሆነ ይፈርድ ዘንድ ሥልጣንን ሰጠው።
28 በመቃብር ያሉቱ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣልና በዚህ አታድንቁ።
29 ይወጣልም; መልካም ያደረጉ ለሕይወት ትንሣኤ። ክፉም ያደረጉ ለፍርድ ትንሣኤ።
30 ከራሴ አንዳች ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ እፈርዳለሁ፤ ፍርዴም ቅን ነው፤ የላከኝን የአብ ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና።
31 እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ምስክሬ እውነት አይደለም።
32 ስለ እኔ የሚመሰክር ሌላ ነው; እርሱም ስለ እኔ የሚመሰክረው ምስክር እውነት እንደ ሆነ አውቃለሁ።
33 እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችኋል እርሱም ለእውነት መስክሮአል።
34 እኔ ግን ከሰው ምስክር አልቀበልም፥ እናንተ እንድትድኑ ይህን እላለሁ እንጂ።
35 እርሱ የሚነድና የሚያበራ ብርሃን ነበረ፥ እናንተም ጥቂት ዘመን በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ።
36 እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክር የሚበልጥ ምስክር አለኝ፤ አብ ልፈጽመው የሰጠኝ ሥራ እነዚያን የማደርገው ሥራ፥ አብ እንደ ላከኝ ስለ እኔ ይመሰክራሉ።
37 የላከኝ አብም እርሱ ስለ እኔ መስክሮአል። ድምፁን ከቶ አልሰማችሁም፥ መልኩንም አላያችሁም።
38 በእናንተ ዘንድ የሚኖር ቃሉ የላችሁም፤ እርሱን የላከውን እናንተ አታምኑምና።
39 ቅዱሳት መጻሕፍትን መርምሩ; በእነርሱ የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው።
40 ሕይወት እንዲሆንላችሁም ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም።
41 ከሰው ክብርን አልቀበልም።
42 ነገር ግን የእግዚአብሔር ፍቅር በእናንተ እንደሌላችሁ አውቃችኋለሁ።
43 እኔ በአባቴ ስም መጥቻለሁ አልተቀበላችሁኝምም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ እርሱን ትቀበሉታላችሁ።
44 እናንተ እርስ በርሳችሁ ክብር የምትቀባበሉ ከእግዚአብሔርም ብቻ ያለውን ክብር የማትፈልጉ፥ እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ?
45 እኔ በአብ ዘንድ የምከሳችሁ አይምሰላችሁ፤ የሚከሳችሁ አለ እርሱም የምታምኑበት ሙሴ ነው።
46 ሙሴን ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር፤ እርሱ ስለ እኔ ጽፎአልና።
47 መጽሐፎቹን ካላመናችሁ ግን ቃሌን እንዴት ታምናላችሁ?

ምዕራፍ 6

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ባሕር ማዶ ሄደ፤ እርሱም የጥብርያዶስ ባሕር ነው።
2 ብዙ ሕዝብም በታማሚዎች ያደረገውን ተአምራቱን ስላዩ ተከተሉት።
3 ኢየሱስም ወደ ተራራ ወጣ፥ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።
4 የአይሁድም በዓል ፋሲካ ቀርቦ ነበር።
5 ኢየሱስም ዓይኑን አንሥቶ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ፊልጶስን፡- እነዚህ ይበሉ ዘንድ እንጀራ ከወዴት እንገዛለን?
6 እርሱ ራሱ የሚያደርገውን ያውቅ ነበርና ሊፈትነው ይህን ተናገረ።
7 ፊልጶስ። እያንዳንዳቸው ትንሽ ትንሽ እንዲወስዱ የሁለት መቶ ዲናር እንጀራ አይበቃቸውም ብሎ መለሰለት።
8 ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ።

9 አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና በዚህ አለ፤ ነገር ግን እነዚህን ለሚያህሉ ሰዎች ይህ ምንድር ነው?

10 ኢየሱስም። ሰዎቹን እንዲቀመጡ አድርጉ አለ። አሁን በቦታው ብዙ ሳር ነበር። ሰዎቹም ቍጥራቸው አምስት ሺህ የሚያህል ሆነው ተቀመጡ።

11 ኢየሱስም እንጀራውን አንሥቶ። አመስግኖም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፥ ደቀ መዛሙርቱም ለተቀመጡት ከፋፈለ። እና እንዲሁም የዓሳውን ያህል የፈለጉትን ያህል.

12 ከጠገቡም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን። አንድ ስንኳ እንዳይጠፋ የተረፈውን ቍርስራሽ አከማቹ አላቸው።

13 እነርሱንም ሰበሰበው ከበሉ ከአምስቱ የገብስ እንጀራ የተረፈውን ቍርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ።

14 እነዚያም ሰዎች ኢየሱስ ያደረገውን ተአምር ባዩ ጊዜ። ይህ በእውነት ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ ነው አሉ።

15 ኢየሱስም ያነግሡት ዘንድ መጥተው በኃይል ሊይዙት እንደሚፈልጉ አውቆ ደግሞ ብቻውን ወደ ተራራ ሄደ።

16 አሁንም በመሸ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ።

17 በመርከብም ገብተው በባሕር ማዶ ወደ ቅፍርናሆም ሄዱ። አሁንም ጨለማ ነበር ኢየሱስም ወደ እነርሱ አልመጣም።

18 ከታላቁም ነፋስ የተነሣ ባሕሩ ተነሣ።

19 ሀያ አምስት ወይም ሠላሳ ምዕራፍ ከቀዘፉ በኋላ ኢየሱስ በባሕር ላይ ሲሄድ ወደ ታንኳይቱ ሲቀርብ አዩት ፈሩም።

20 እርሱ ግን ። አትፍራ።

21 ያን ጊዜ ወደ ታንኳይቱ ወሰዱት፥ ታንኳውም ወዲያው ወደ ሚሄዱበት ምድር ደረሰች።

22 በነገውም በባሕር ማዶ ቆመው የነበሩ ሰዎች ደቀ መዛሙርቱ ከገቡባት በቀር ሌላ ታንኳ እንደሌለች አዩ፥ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳው እንዳልገባ ባዩ ጊዜ። ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን ሄዱ;

23 ነገር ግን ሌሎች ታንኳዎች ጌታ ካመሰገነ በኋላ ከጥብርያዶስ እንጀራ ወደ በሉበት ስፍራ አጠገብ መጡ።

24 ሕዝቡም ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ እንዳልነበሩ ባዩ ጊዜ ታንከው ኢየሱስን እየፈለጉ ወደ ቅፍርናሆም መጡ።

25 በባሕርም ማዶ ባገኙት ጊዜ። መምህር ሆይ፥ ወደዚህ መቼ መጣህ?

26 ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አላቸው።

27 ለሚጠፋ መብል አትሥሩ፤ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩት፤ እርሱን እግዚአብሔር አብ አትሞታልና።

28 እነርሱም። የእግዚአብሔርን ሥራ እንሠራ ዘንድ ምን እናድርግ?

። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው አላቸው።

30 እንኪያስ አይተን እንድናምንህ ምን ምልክት ታደርጋለህ? ምን ትሰራለህ?

31 አባቶቻችን በምድረ በዳ መና በሉ; ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራ ሰጣቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ።

32 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ሙሴ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ አይደለም፤ አባቴ ግን እውነተኛውን እንጀራ ከሰማይ ይሰጣችኋል።

33 የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የወረደ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና።

34 እነርሱም። ጌታ ሆይ፥ ይህን እንጀራ ለዘላለም ስጠን አሉት።

35 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም፤ በእኔ የሚያምን ለዘላለም ከቶ አይጠማም።

36 እኔ ግን አይታችሁኛል አታምኑምም አልኋችሁ።

37 አብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። ወደ እኔ የሚመጣውንም ከቶ አላወጣውም።

38 የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁና።

39 ከሰጠኝም ሁሉ ምንም እንዳላጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣው እንጂ የላከኝ የአብ ፈቃድ ይህ ነው።

40 ልጁንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የላከኝ ፈቃድ ይህ ነው፥ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣዋለሁ።

41 አይሁድም። ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ ስላለ አንጐራጐሩበት።

42 አባቱንና እናቱን የምናውቃቸው ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? እንግዲህ። ከሰማይ ወርጃለሁ ያለው እንዴት ነው?

43 ኢየሱስም መለሰ እንዲህም አላቸው።

44 የላከኝ አብ ካሳበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም፥ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣዋለሁ።

45 ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ተብሎ በነቢያት ተጽፎአል። እንግዲህ ከአብ የሰማ የተማረም ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል።

46 አብን ያየ ማንም አይደለም፥ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር እርሱ አብን አይቷል።

47 እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው።

48 እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ።

49 አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም።

50 ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው።

51 ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ማንም ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።

52 አይሁድም። ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ሊሰጠን እንዴት ይችላል? ብለው እርስ በርሳቸው ተከራከሩ።

53 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም።

54 ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው። በመጨረሻውም ቀን አስነሣዋለሁ።

55 ሥጋዬ በእውነት መብል ደሜም መጠጥ ነውና።

56 ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ።

57 ሕያው አብ እንደ ላከኝ እኔም ከአብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን፥ እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ በእኔ ሕያው ይሆናል።

58 ከሰማይ የወረደው እንጀራ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደ ሞቱ አይደለም፤ ከዚህ እንጀራ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል።

59 በቅፍርናሆም ሲያስተምር ይህን በምኵራብ ተናገረ።

60 ከደቀ መዛሙርቱም ብዙዎች በሰሙ ጊዜ። ማን ሊሰማው ይችላል?

61 ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱ በዚህ እንዳንጐራጐሩ በልቡ አውቆ። ይህ ያሰናክላችኋልን?

62 የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ ምንድር ነው?

63 ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የምነግራችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።

64 ነገር ግን ከእናንተ የማያምኑ አሉ። ኢየሱስ የማያምኑት እነማን እንደ ሆኑ አሳልፎም እንዲሰጠው ከመጀመሪያ ያውቅ ነበርና።

65 እርሱም፡ — ስለዚህ አልኋችሁ፡ ከአባቴ ካልተሰጠው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል ማንም የለም።

66 ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፥ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም።

67 ኢየሱስም ለአሥራ ሁለቱ፡ — እናንተ ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁን?

68 ስምዖን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ።

69 እኛም አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ እናምናለን አውቀናልም።

70 ኢየሱስም መልሶ። እኔ እናንተን አሥራ ሁለታችሁን የመረጥኋችሁ አይደለምን? ከእናንተም አንዱ ዲያብሎስ ነውን?

71 ስለ ስምዖንም ልጅ ስለ አስቆሮቱ ይሁዳ ተናገረ፤ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ እርሱ አሳልፎ የሚሰጠው እርሱ ነውና።

ምዕራፍ 7

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በገሊላ ተመላለሰ፤ አይሁድ ሊገድሉት ይፈልጉ ነበርና በይሁዳ ሊመላለስ አልወደደም ነበርና።

2 የአይሁድም የዳስ በዓል ቀርቦ ነበር።

3 ወንድሞቹ። ደቀ መዛሙርትህ ደግሞ የምታደርገውን ሥራ እንዲያዩ ከዚህ ተነሣና ወደ ይሁዳ ሂድ አሉት።

4 በስውር ምንም የሚያደርግ ማንም የለምና፥ እርሱ ራሱም በግልጥ ሊታወቅ ይፈልጋል። እነዚህን ብታደርግ ራስህን ለዓለም አሳይ።

5 ወንድሞቹም አላመኑበትም ነበርና።

6 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ጊዜዬ ገና አልደረሰም፥ ጊዜያችሁ ግን ሁልጊዜ የተዘጋጀ ነው።

7 ዓለም ሊጠላችሁ አይችልም; እኔ ግን ሥራው ክፉ መሆኑን እመሰክርበታለሁና ይጠላኛል።

8 እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ፤ እኔ ወደዚህ በዓል ገና አልወጣም፤ ጊዜዬ ገና አልተፈጸመምና።

9 ይህንም ከተናገረ በኋላ በገሊላ ቀረ።

10 ወንድሞቹም በወጡ ጊዜ በዚያን ጊዜ እርሱ ደግሞ ወደ በዓሉ ወጣ፥ በግልጥ ሳይሆን በስውር ነበር።

11 አይሁድም በበዓል ይፈልጉት ነበርና፡ — እርሱ ወዴት ነው?

12 በሕዝቡም መካከል ስለ እርሱ ብዙ ማንጐራጐር ነበረ፤ አንዳንዱም። ደግ ሰው ነው፥ ሌሎች ግን። ሕዝቡን ግን ያታልላል።

13 ነገር ግን አይሁድን ስለ ፈሩ ማንም ስለ እርሱ በግልጥ አልተናገረም።

14 በበዓሉም መካከል ኢየሱስ ወደ መቅደስ ወጥቶ አስተማረ።

15 አይሁድም። ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ያውቃል? ብለው ተደነቁ።

16 ኢየሱስም መልሶ። ትምህርቴ የላከኝ ነው እንጂ የእኔ አይደለም።

17 ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር ትምህርቱ ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገረው እንደ ሆንሁ ያውቃል።

18 ከራሱ የሚናገር የራሱን ክብር ይፈልጋል፤ የላከውን ክብር የሚፈልግ ግን እርሱ እውነተኛ ነው በእርሱም ዓመፃ የለም።

19 ሙሴ ሕግን የሰጣችሁ አይደለምን? ከእናንተ ግን ሕግን የሚጠብቅ አንድ ስንኳ የለም። ለምን ልትገድሉኝ ትሄዳላችሁ?

20 ሕዝቡ መልሰው። ጋኔን አለብህ፤ ማን ሊገድልህ ይፈልጋል?

21 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው።

22 ሙሴም መገረዝን ሰጣችሁ። የአባቶች ነው እንጂ ከሙሴ አይደለምና፤ እናንተም በሰንበት ሰውን ትገርዛላችሁ።

23 የሙሴን ሕግ እንዳይጣስ ሰው በሰንበት የሚገረዝ ቢሆን፥ በሰንበት ቀን ሰውን ፈውስ ስላደረግሁ ትቈጣላችሁን?

24 ቅን ፍርድ ፍረዱ እንጂ በመልክ አትፍረዱ።

25 ከኢየሩሳሌምም ሰዎች አንዳንዶቹ። ይህ ሊገድሉት የሚፈልጉት አይደለምን?

26፤ እነሆ፥ በግልጥ ይናገራል፥ አንዳችም አይሉትም። አለቆች ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ በእውነት ያውቃሉን?

27 ነገር ግን ይህን ከወዴት እንደ ሆነ እናውቃለን፤ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ግን ከወዴት እንደ ሆነ ማንም አያውቅም።

28 ኢየሱስም በመቅደስ ሲያስተምር፡ — ታውቁኛላችሁ ከወዴትም እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ፤ እኔም ከራሴ አልመጣሁም፥ ነገር ግን የላከኝ እውነተኛ ነው፥ እናንተ ግን አታውቁትም ብሎ ጮኸ።

29 እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ነኝ እርሱም ልኮኛልና አውቀዋለሁ።

30 በዚያን ጊዜ ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አልጫነበትም።

31 ከሕዝቡም ብዙዎች አመኑበትና። ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ይህ ካደረጋቸው ምልክቶች ይልቅ ያደርጋልን?

32 ፈሪሳውያንም ሕዝቡ ስለ እርሱ እንደዚህ እንዳንጐራጐሩ ሰሙ፤ ፈሪሳውያንና የካህናት አለቆችም ሊይዙት ሎሌዎችን ላኩ።
። ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር እቆያለሁ ወደ ላከኝም እሄዳለሁ አላቸው።
34 ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም፤ እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም።
35 አይሁድም። እንዳናገኘው ወዴት ይሄድ? በአሕዛብ መካከል ወደ ተበተኑት ሄዶ አሕዛብን ያስተምር ዘንድ አለውን?
36 ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም፤ እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም ያለው ይህ ቃል ምንድር ነው?
37 ከበዓሉ ታላቅ ቀን በሆነው በመጨረሻው ቀን ኢየሱስ ቆሞ። ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ አለ።
38 በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ተናገረ።
39 ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላለው ስለ መንፈስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ቅዱስ ገና አልተሰጠም ነበርና።
40 ከሕዝቡም ብዙዎች ይህን ቃል በሰሙ ጊዜ። ይህ በእውነት ነቢዩ ነው አሉ።
41 ሌሎች። ይህ ክርስቶስ ነው አሉ። አንዳንዶች ግን ክርስቶስ ከገሊላ ይወጣልን?
42 መጽሐፍ። ክርስቶስ ከዳዊት ዘር ዳዊትም ከነበረበት ከቤተ ልሔም ከተማ እንዲመጣ አላለምን?
43 በእርሱም ምክንያት በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ።
44 ከእነርሱም አንዳንዶቹ ሊይዙት ወደዱ። ነገር ግን ማንም እጁን አልጫነበትም።
45 በዚያን ጊዜ ሎሌዎቹ ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን መጡ። ለምን አላመጣችሁትም?
46 ሎሌዎቹ። ማንም እንደዚህ ያለ ከቶ አልተናገረም ብለው መለሱ።
47 እንግዲህ ፈሪሳውያን፡ — እናንተ ደግሞ ሳታችሁን?
48 ከአለቆች ወይስ ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለን?
49 ነገር ግን ሕግን የማያውቅ ይህ ሕዝብ የተረገመ ነው።
50 ከእነርሱ አንዱ በሌሊት ወደ ኢየሱስ የመጣው ኒቆዲሞስ።
51፤ ሕጋችንስ እርሱን ሳይሰማ፥ የሚያደርገውንም ሳያውቅ በማንም ላይ ይፈርዳልን?
52 እነርሱም መለሰው። አንተ ደግሞ የገሊላ ሰው ነህን? ከገሊላ ነቢይ አልተነሣምና መርምሩና እዩ አላቸው።
53 እያንዳንዱም ወደ ቤቱ ሄደ።

ምዕራፍ 8

1 ኢየሱስም ወደ ደብረ ዘይት ሄደ።
2 በማለዳም ደግሞ ወደ መቅደስ ገባ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡ። ተቀምጦ አስተማራቸው።
3 ጻፎችና ፈሪሳውያንም በምንዝር የተያዘችን ሴት ወደ እርሱ አመጡ። በመካከላቸውም አቁመው።
4 እነርሱም። መምህር ሆይ፥ ይህች ሴት ስታመነዝር ተገኝታ ተያዘች።
5 ሙሴም እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን፤ አንተስ ምን ትላለህ?
6 የሚከሱበትም እንዲያገኙ ሊፈትኑት ይህን አሉ። ኢየሱስ ግን ጐንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ።
7 እነርሱም ሲጠይቁት ቀና ብሎ። ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት አላቸው።
8 ደግሞም ጐንበስ ብሎ በምድር ላይ ጻፈ።
9 የሰሙትም ሕሊናቸው ተረድቶ ከሽማግሌዎች ጀምሮ እስከ ኋለኞች አንድ በአንድ ወጡ፤ ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ሴቲቱም በመካከል ቆማ ነበር።
10 ኢየሱስም ቀና ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባላየ ጊዜ፡ — አንቺ ሴት፥ እነዚያ ከሳሾችሽ ወዴት አሉ? ማንም አልፈረድህምን?
11 እርስዋም። ሰው ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ አለች። ኢየሱስም፡- እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከእንግዲህም ወዲህ ኃጢአት አትሥሪ አላት።
12 ኢየሱስም ደግሞ እንዲህ ሲል ተናገራቸው፡ — እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም።
13 ፈሪሳውያንም። አንተ ስለ ራስህ ትመሰክራለህ? መዝገብህ እውነት አይደለም።
14 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ። ነገር ግን ከወዴት እንደመጣሁ ወዴትም እንድሄድ አታውቁም።
15 እናንተ እንደ ሥጋ ፈቃድ ትፈርዳላችሁ; በማንም ሰው ላይ እፈርዳለሁ።
16 ነገር ግን ብፈርድ ፍርዴ እውነት ነው፤ እኔ ብቻዬን አይደለሁምና የላከኝ አብና እኔ ብቻ ነኝ።
17 የሁለት ሰዎች ምስክርነት እውነት እንደ ሆነ በሕጋችሁ ተጽፎአል።
18 ስለ ራሴ የምመሰክር እኔ ነኝ፥ የላከኝም አብ ስለ እኔ ይመሰክራል።
19 እነርሱም። አባትህ ወዴት ነው? ኢየሱስም መለሰ፡ - እኔንም አባቴንም አታውቁኝም፤ እኔን ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር።
20 ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር በግምጃ ቤት ይህን ተናገረ። ሰዓቱ ገና አልደረሰም ነበርና።
21 ኢየሱስም ደግሞ እንዲህ አላቸው።
22 አይሁድም። ራሱን ያጠፋልን? እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም ስላለ።
23 እርሱም። እናንተ ከታች ናችሁ። እኔ ከላይ ነኝ: እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ; እኔ ከዚህ አለም አይደለሁም።
24 እንግዲህ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ አልኋችሁ፤ እኔ እንደ ሆንሁ ባታምኑ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁና።
25 እነርሱም። አንተ ማን ነህ? ኢየሱስም እንዲህ አላቸው።
26 ስለ እናንተ የምናገረው የምፈርደውም ብዙ ነገር አለኝ፤ ዳሩ ግን የላከኝ እውነተኛ ነው፤ ከእርሱም የሰማሁትን ለዓለም እናገራለሁ አለ።

27 ስለ አብ እንደ ነገራቸው አላስተዋሉም።

28 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የሰውን ልጅ ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ እኔ እንደ ሆንሁ ከራሴም አንዳች እንዳላደርግ በዚያን ጊዜ ታውቃላችሁ። አባቴ እንዳስተማረኝ ይህን እናገራለሁ አለ።

29 የላከኝም ከእኔ ጋር ነው፤ አብ ብቻዬን አልተወኝም፤ ሁልጊዜ ደስ የሚያሰኘውን አደርጋለሁና.

30 ይህንም ሲናገር ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

31 ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ። በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ።

32 እውነትንም ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል።

33 መልሰው። የአብርሃም ዘር ነን ለአንድም ከቶ ባሪያዎች አልነበርንም፤ እንዴትስ አርነት ትወጣላችሁ ትላለህ?

34 ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው።

35 ባርያም በቤቱ ለዘላለም አይኖርም፥ ወልድ ግን ለዘላለም ይኖራል።

36 እንግዲህ ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በእውነት አርነት ትወጣላችሁ።

37 የአብርሃም ዘር እንደ ሆናችሁ አውቃለሁ። ነገር ግን ቃሌ በእናንተ ውስጥ ስፍራ ስለሌለው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ።

38 እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናንተም በአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ።

39 አባታችን አብርሃም ነው ብለው መለሱለት። ኢየሱስም። የአብርሃም ልጆች ብትሆኑ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋችሁ ነበር።

40 አሁን ግን ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት የነገርኋችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ፤ አብርሃም እንዲህ አላደረገም።

41 እናንተ የአባታችሁን ሥራ ታደርጋላችሁ። እኛ ከዝሙት አልተወለድንም፤ አንድ አባት አለን እርሱም እግዚአብሔር ነው።

42 ኢየሱስም። እግዚአብሔርስ አባታችሁ ከሆነ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና፤ እርሱ ላከኝ እንጂ ከራሴ አልመጣሁም።

43 ንግግሬን ስለ ምን አታስተውሉም? ቃሌን ልትሰሙ ስለማትችሉ ነው።

44 እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትችላላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍሰ ገዳይ ነበረ፥ እውነትም በእርሱ ስለ ሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ እርሱ ውሸታም የዚያም አባት ነውና።

45 እውነትም ስለ ነገርኋችሁ አታምኑኝም።

46 ከእናንተ ስለ ኃጢአት የሚወቅሰኝ ማን ነው? እውነትም ብናገር ስለ ምን አታምኑኝም?

47 ከእግዚአብሔር የሆነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል፤ እናንተ ከእግዚአብሔር አይደላችሁምና ስለዚህ አትሰሙም።

48 አይሁድም መልሰው።

49 ኢየሱስም መልሶ። እኔ ግን አባቴን አከብራለሁ እናንተም ታዋርዱኛላችሁ።

50 እኔም የራሴን ክብር አልሻም፤ የሚፈልግና የሚፈርድ አለ።

51 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አያይም።

52 አይሁድም። ጋኔን እንዳለብህ አሁን አውቀናል አሉት። አብርሃምም ሞተ ነቢያትም ሞቱ። ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አይቀምስም ትላለህ።

53 አንተ ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? ነቢያትም ሞተዋል፤ ራስህን ማንን ታደርጋለህ?

54 ኢየሱስም መልሶ። ራሴን ባከብር ክብሬ ከንቱ ነው፤ የሚያከብረኝ አባቴ ነው፤ እርሱ አምላካችሁ ነው ትላላችሁ።

55 እናንተ ግን አላወቃችሁትም፤ እኔ ግን አውቀዋለሁ፤ አላውቀውም ብልም እንደ እናንተ ውሸተኛ እሆናለሁ፤ እኔ ግን አውቀዋለሁ ቃሉንም እጠብቃለሁ።

56 አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሤት አደረገ፤ አየም ደስም አለው።

57 አይሁድም። ገና አምሳ ዓመት ያልሆንህ አብርሃምን አይተሃልን? አሉት።

58 ኢየሱስም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ አላቸው።

59 ሊወግሩትም ድንጋይ አነሡ፤ ኢየሱስ ግን ተሸሸገ፥ ከመቅደስም ወጥቶ በመካከላቸው አልፎ አልፎ አልፎ ሄደ።

ምዕራፍ 9

1 ኢየሱስም ሲያልፍ ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነውን አንድ ሰው አየ።

2 ደቀ መዛሙርቱም። መምህር ሆይ፥ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? ወይስ ወላጆቹ? ብለው ጠየቁት።

3 ኢየሱስም መልሶ። የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ ይህ ወይም ወላጆቹ አልበደሉም።

4 ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች።

5 በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ።

6 ይህንም በተናገረ ጊዜ በምድር ላይ ተፋ፥ ከምራቁም ጭቃ አደረገ፥ የዕውሩንም ዓይኖች በሸክላ ቀባ።

7 ሂድና በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ አለው ትርጓሜው የተላከ ነው። 7 ሄዶም ታጠበ እያየ መጣ።

8 ጎረቤቶቹና ዕውር እንደ ነበረ አስቀድመው ያዩት፡ — ይህ ተቀምጦ የሚለምን አይደለምን?

9 ይህ ነው አሉ፤ ሌሎችም። እርሱን ይመስላል አሉ፤ እርሱ ግን። እኔ ነኝ አለ።

10 እነርሱም። ዓይኖችህ እንዴት ተከፈቱ?

11 እርሱም መልሰ፡ — ኢየሱስ የሚሉት አንድ ሰው ጭቃ አድርጎ ዓይኖቼን ቀባና፡ — ወደ ሰሊሆም መጠመቂያ ሄደህ ታጠብ አለኝ፡ እኔም ሄጄ ታጠብሁ፥ አየሁም አለ።

12 እነርሱም። እርሱ ወዴት ነው? አላውቅም አለ።

13 በፊት ዕውር የነበረውን ወደ ፈሪሳውያን አመጡት።

14 ኢየሱስም ጭቃ አድርጎ ዓይኖቹን የከፈተበት ሰንበት ነበረ።

15 ፈሪሳውያንም ደግሞ እንዴት እንዳየ ደግመው ጠየቁት። ጭቃ በዓይኖቼ ላይ አደረገ ታጠብሁም አየሁም አላቸው።

16 ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ። ይህ ሰው ሰንበትን አያከብርምና ከእግዚአብሔር አይደለም አሉ። ሌሎች፡ — ኃጢአተኛ የሆነ ሰው እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ እንዴት ይችላል?በመካከላቸውም መለያየት ሆነ ።

17ዓይንህን ስለ ገለጠ ስለ እርሱ ምን ትላለህ? ነቢይ ነው አለ ።

18 አይሁድ ግን ዕውር እንደ ነበረ እንዳየም ስለ እርሱ አላመኑም፥ ያየውንም ወላጆች እስኪጠሩ ድረስ ።

19 እናንተ ዕውር ሆኖ ተወለደ የምትሉት ልጃችሁ ይህ ነውን? ብለው ጠየቁአቸው። እንግዲህ አሁን እንዴት ያያል?

20 ወላጆቹም መለሰው። ይህ ልጃችን እንደ ሆነ ዕውርም ሆኖ እንደ ተወለደ እናውቃለን ።

21 ነገር ግን አሁን በምን እንደሚያይ እኛ አናውቅም፤ ወይም ዓይኖቹን የከፈተ ማን እንደሆነ አናውቅም፤ እርሱ ሙሉ ሰው ነው። ስለ ራሱ ይናገራል ።

22 ወላጆቹ አይሁድን ስለ ፈሩ ይህን ተናገሩ፤ እርሱ ክርስቶስ ነው ብሎ የሚመሰክር ቢኖር ከምኵራብ እንዲያወጡት አይሁድ ተስማምተው ነበርና ።

23 ስለዚህ ወላጆቹ። ብለው ይጠይቁት ።

24፤ ዕውር የነበረውንም ሰው ደግመው ጠርተው፡ — እግዚአብሔርን አመስግን፥ ይህ ሰው ኃጢአተኛ እንደ ሆነ እናውቃለን፡ አሉት ።

25 እርሱም መለሰ ። ኃጢአተኛ መሆኑን ወይም አይደለም አላውቅም፤ ዕውር እንደ ነበርሁ አሁንም እንዳይ ይህን አንድ ነገር አውቃለሁ አለ ።

26 ደግሞ። ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዓይኖችህን ከፈተ?

27 እርሱም መለሰ ። አስቀድሜ ነግሬአችኋለሁ አልሰማችሁምም፤ ስለ ምን ዳግመኛ ልትሰሙ ትወዳላችሁ? እናንተ ደግሞ የእርሱ ደቀ መዛሙርት ትሆናላችሁን?

አንተ የእርሱ ደቀ መዝሙር ነህ፥ ደቀ መዝሙሩም ነህ ብለው ተሳደቡበት ። እኛ ግን የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን ።

29 እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እናውቃለን ይህ ሰው ግን ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም።

30 ሰውየውም መለሰ ። ከወዴት እንደ ሆነ እናንተ አለማወቃችሁ ይህ ድንቅ ነገር ስለ ምንድር ነው? እርሱ ግን ዓይኖቼን ከፈተ አላቸው።

31 እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን እንዳይሰማ እናውቃለን፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን የሚያመልክ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር እርሱን ይሰማል ።

32 ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይኖች ማንም እንደ ከፈተ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ አልተሰማም።

33 ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ምንም ሊያደርግ ባልቻለም ነበር ።

34 መለሱው። አንተ ሁለንተናህ በኃጢአት ተወለድህ፥ አንተም እኛን ታስተምረናለህን? ወደ ውጭም ጣሉት ።

35 ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት ሰማ። ባገኘውም ጊዜ፡ — በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን?

36 እርሱም መለሰ ። ጌታ ሆይ፥ በእርሱ አምን ዘንድ ማን ነው?

37 ኢየሱስም። አይተኸዋልም ከአንተ ጋርም የሚናገረው እርሱ ነው አለው።

38 እርሱም። ጌታ ሆይ፥ አምናለሁ አለ ። ሰገደለትም።

39 ኢየሱስም። የማያዩ እንዲያዩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጥቻለሁ አለ ። የሚያዩትም እንዲታወሩ ነው።

40 ከእርሱም ጋር ከነበሩት ፈሪሳውያን ይህን ቃል ሰምተው። እኛ ደግሞ ዕውሮች ነንን?

41 ኢየሱስም አላቸው። ዕውሮችስ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ አሁን ግን ። እናያለን ትላላችሁ። ስለዚህ ኃጢአታችሁ ይኖራል ።

ምዕራፍ 10

1 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ወደ በጎች በረት በበሩ የማይገባ በሌላ መንገድ ግን የሚወጣ እርሱ ሌባና ወንበዴ ነው።

2በደጁ የሚገባ ግን በጎቹ እረኛ ነው።

3 ለእርሱ በረኛው ይከፍትለታል; በጎቹም ድምፁን ይሰማሉ፥ የራሱንም በጎች በስም ጠርቶ ይወስዳቸዋል ።

4 የራሱንም በጎች ባወጣ ጊዜ በፊታቸው ይሄዳል በጎቹም ድምፁን ያውቁታልና ይከተሉታል ።

5 እንግዳን ከእርሱ ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም፥ የእንግዶችን ድምፅ አያውቁምና ።

6 ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ እነርሱ ግን የነገራቸው ምን እንደ ሆነ አላስተዋሉም።

7 ኢየሱስም ደግሞ አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ እኔ የበጎች በር ነኝ ።

8 ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው፥ በጎቹ ግን አልሰሙአቸውም።

9 በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል፥ ይገባልም ይወጣልም መሰማሪያም ያገኛል ።

10 ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ ።

11 መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤ መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ይሰጣል ።

12 እረኛው ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያልሆኑ ሞያተኛ ተኵላ ሲመጣ አይቶ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኵላም ይይዛቸዋል በጎቹንም ይበትናቸዋል ።

13 ሞያተኛ ነውና ለበጎቹም ደንታ የለውምና ሞያተኛው ይሸሻል ።

14 መልካም እረኛ እኔ ነኝ፥ በጎቹንም አውቃቸዋለሁ፥ የራሴም በጎች ታወቁ ።

15 አብ እንደሚያውቀኝ እኔም አብን እንደማውቀው ነፍሴንም ስለ በጎች አኖራለሁ።

16 ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ድምፄንም ይሰማሉ፥ እኔም በጎች አሉኝ። አንድ መንጋ ይሆናሉ እረኛውም አንድ ይሆናል።

17 ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና ስለዚህ አብ ይወደኛል።

18 እኔ በራሴ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ፥ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ። ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀብያለሁ።

19 እንግዲህ ስለዚህ ነገር በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ሆነ።

20 ከእነርሱም ብዙዎች። ጋኔን አለበት አብዶአልም አሉ። ስለ ምን ትሰሙታላችሁ?

21 ሌሎች። ይህ ጋኔን ያደረበት ቃሉ አይደለም አሉ። ዲያብሎስ የዕውሮችን ዓይኖች ሊከፍት ይችላልን?

22 በኢየሩሳሌምም የመቀደስ በዓል ነበረ፥ ክረምትም ነበረ።

23 ኢየሱስም በመቅደስ በሰሎሞን በረንዳ ይመላለስ ነበር።

24 አይሁድም ከበውት። አንተ ክርስቶስ ከሆንህ በግልጽ ንገረን።

25 ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አላቸው። ነግሬአችኋለሁ አላመናችሁምም፤ እኔ በአባቴ ስም የማደርገው ሥራ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል።

26 እናንተ ግን እንደ ነገርኋችሁ ከበጎቼ ስላልሆናችሁ አታምኑም።

27 በጎቼ ድምፄን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል።

28 እኔም የዘላለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ; ለዘላለምም አይጠፉም፥ ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም።

29 የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል። ከአባቴም እጅ ማንም ሊነጥቃቸው አይችልም።

30 እኔና አብ አንድ ነን።

31 አይሁድ ሊወግሩት እንደ ገና ድንጋይ አነሡ።

32 ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አላቸው። ከአባቴ ብዙ መልካም ሥራ አሳየኋችሁ። ከእነዚያ ስለ ማንኛው ሥራ ትወግሩኛላችሁ?

33 አይሁድም። ስለ መልካም ሥራ አንወግርህም፤ ነገር ግን ስለ ስድብ; አንተ ሰው ስትሆን ራስህን አምላክ ስላደረግህ ነው።

34 ኢየሱስም መለሰ። በሕጋችሁ። አማልክት ናችሁ አልሁ ተብሎ የተጻፈ አይደለምን?

35 እነርሱን አማልክት ብሎ ከጠራቸው፥ የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን መጽሐፍም አይሻርም፤

36 እናንተ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለምም የላከውን። ትሳደባለህ በሉ። እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ?

37 የአባቴን ሥራ ባላደርግ አትመኑኝ።

38 እኔ ባደርገው ግን፥ ምንም ባታምኑኝ፥ አብ በእኔ እንዳለ እኔም በእርሱ እንዳለሁ ታውቁና ታምኑ ዘንድ ሥራውን እመኑ።

39 ዳግመኛም ሊይዙት ፈለጉ፤ እርሱ ግን ከእጃቸው አመለጠ።

40 ዮሐንስም በመጀመሪያ ያጠምቅበት ወደ ነበረው ስፍራ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ እንደ ገና ሄደ። በዚያም ተቀመጠ።

41 ብዙዎችም ወደ እርሱ ቀረበው። ዮሐንስ ምንም ምልክት አላደረገም፥ ነገር ግን ዮሐንስ ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ አሉ።

42 በዚያም ብዙዎች አመኑበት።

ምዕራፍ 11

1 ከማርያምና ከእኅትዋ ከማርታ ከተማ ከቢታንያ የሆነ አልዓዛር የሚሉት አንድ ሰው ታሞ ነበር።

2 ማርያም ጌታን ሽቱ የቀባችው እግሩንም በጠጕርዋ ያበሰችው ወንድሟም አልዓዛር ታሞ ነበር።

3 እኅቶቹም፡- ጌታ ሆይ፥ እነሆ፥ የምትወደው ታሞአል ብለው ላኩበት።

4 ኢየሱስም ሰምቶ። ይህ ሕመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ለእግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት አይደለም አለ።

5 ኢየሱስም ማርታንን እኅትዋንም አልዓዛርንም ይወድ ነበር።

6 እንደ ታመመም በሰማ ጊዜ እርሱ ባለበት ስፍራ ሁለት ቀን ያህል ተቀመጠ።

7 ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን። ወደ ይሁዳ ደግሞ እንሂድ አላቸው።

8 ደቀ መዛሙርቱም። መምህር ሆይ፥ አይሁድ ከጥቂት ጊዜ በፊት ሊወግሩህ ፈለጉ፤ ደግሞ ወደዚያ ትሄዳለህን?

9 ኢየሱስም መለሰ። ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን? በቀን የሚመላለስ ቢኖር የዚህን ዓለም ብርሃን ስለሚያይ አይሰናከልም።

10 ነገር ግን በሌሊት የሚመላለስ ቢኖር በእርሱ ብርሃን ስለሌለ ይሰናከላል።

11 ይህን ተናገረ፥ ከዚህም በኋላ። ወዳጃችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ ነገር ግን ከእንቅልፍ ላስነሣው እሄዳለሁ።

12 ደቀ መዛሙርቱም። ጌታ ሆይ፥ ተኝቶ እንደ ሆነ ይድናል አሉ።

13 ኢየሱስ ግን ስለ መሞቱ ተናግሯል፤ እነርሱ ግን ስለ እንቅልፍ መተኛት እንደ ተናገረ መሰላቸው።

14 ኢየሱስም በግልጥ። አልዓዛር ሞቶአል አላቸው።

15 እናንተም ታምኑ ዘንድ በዚያ ባለመኖሬ ስለ እናንተ ደስ ብሎኛል። ነገር ግን ወደ እርሱ እንሂድ።

16 ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ለባልንጀሮቹ ለደቀ መዛሙርት። ከእርሱ ጋር እንሞት ዘንድ እኛ ደግሞ እንሂድ አለ።

17 ኢየሱስም በመጣ ጊዜ እስካሁን አራት ቀን በመቃብር ተኝቶ አየ።

18 ቢታንያም ለኢየሩሳሌም አሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ርቀት ላይ ነበረች።

19 ከአይሁድም ብዙዎች ስለ ወንድማቸው ሊያጽናኑአቸው ወደ ማርታና ወደ ማርያም መጡ።

20 ማርታም ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ሄደች አገኘችው፤ ማርያም ግን በቤት ተቀመጠች ።

21 ማርታም ኢየሱስን ። ጌታ ሆይ፥ አንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው።

22 ነገር ግን ከእግዚአብሔር የምትለምነውን ሁሉ እግዚአብሔር እንዲሰጥህ አሁን አውቃለሁ።

ወንድምሽ ይነሣል አላት ።

24 ማርታም። በመጨረሻው ቀን በትንሣኤ እንዲነሣ አውቃለሁ አለችው።

25 ኢየሱስም አላት፡- ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤

26 ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም። ይህን ታምናለህ?

27 እርስዋም። አዎን ጌታ ሆይ፥ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ አምናለሁ አለችው።

28 ይህንም ብላ ሄደች እኅትዋን ማርያምንም በስውር ጠርታ።

29 እርስዋም በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሥታ ወደ እርሱ መጣች ።

30 ኢየሱስም ማርታ ባገኘችበት ስፍራ ነበረ እንጂ ገና ወደ ከተማ አልገባም ነበር ።

31 ከእርስዋም ጋር በቤት ውስጥ የነበሩት ያጽናኑአት አይሁድ ማርያም ፈጥና እንደ ተነሣችና እንደ ወጣች ባዩ ጊዜ፡ — በዚያ ልታለቅስ ወደ መቃብር ገብታለች፡ ብለው ተከተሉአት ።

32 ማርያምም ኢየሱስ ወዳለበት መጥታ ባየችው ጊዜ በእግሩ ሥር ወድቃ።

33 ኢየሱስም እርስዋ ስታለቅስ ከእርስዋም ጋር የመጡት አይሁድ ሲያለቅሱ አይቶ በመንፈሱ አዘነ ፥ ደነገጠም።

34 ወዴት አኖራችሁት? ጌታ ሆይ፥ መጥተህ እይ አሉት ።

35 ኢየሱስም አለቀሰ ።

36 አይሁድም። እንዴት ይወደው እንደ ነበረ ተመልከቱ አሉ ።

37 ከእነርሱም አንዳንዶቹ። ይህ የዕውሩን ዓይኖች የከፈተ ይህስ ሰው እንዳይሞት ሊያደርግ ባልቻለም ነበርን?አሉ ።

38 ኢየሱስም እንደ ገና በራሱ መቃተት ወደ መቃብር መጣ። ዋሻ ነበር, በላዩ ላይ ድንጋይ ተኝቶ ነበር .

39 ኢየሱስም። ድንጋዩን አንሡ አለ ። የሞተውም እኅት ማርታ፡ - ጌታ ሆይ፥ ከሞተ አራት ቀን ሆኖታልና በዚህ ጊዜ ይሸታል አለችው።

40 ኢየሱስም፡- ብታምኚስ የእግዚአብሔርን ክብር ታያለህ ብዬሽ አልነገርኩሽምን?

41 ድንጋዩንም ሙታን ከተቀመጡበት አነሡት ። ኢየሱስም ዓይኑን አንሥቶ ። አባት ሆይ፥ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ አለ ።

42 ሁልጊዜም እንድትሰማኝ አወቅሁ፤ ነገር ግን አንተ እንደ ላክኸኝ ያምኑ ዘንድ ስለ እነርሱ ተናገርሁ።

43 ይህንም ብሎ በታላቅ ድምፅ ። አልዓዛር ሆይ፥ ወደ ውጭና ብሎ ጮኸ ።

44 የሞተውም እጆቹና እግሮቹ በመግነዝ እንደ ታስሮ ወጣ፤ ፊቱም በጨርቅ እንደ ተጠመጠመ ነበር ። ኢየሱስም ። ፈቱትና ይሂድ አላቸው ።

45 ወደ ማርያም ከመጡትና ኢየሱስ ያደረገውን ካዩት ከአይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ ።

46 ከእነርሱም አንዳንዶቹ ወደ ፈሪሳውያን ሄዱና ኢየሱስ ያደረገውን ነገሩአቸው።

47 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ሸንጎ ሰብስበው። ምን እናድርግ? ይህ ሰው ብዙ ተአምራት ያደርጋልና ።

48 እንዲሁ ብንተወው ሰዎች ሁሉ በእርሱ ያምናሉ፤ የሮሜ ሰዎችም መጥተው ስፍራችንንና ሕዝባችንን ይወስዳሉ ።

49 ከእነርሱም አንዱ በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረ ቀያፋ የሚባል ። ምንም አታውቁምአላቸው።

50 አንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ ሕዝቡም ሁሉ እንዳይጠፋ እንዲሻለን አስቡ ።

51 ይህንም ከራሱ አልተናገረም፤ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ሳለ ኢየሱስ ስለዚያ ሕዝብ እንደሚሞት ትንቢት ተናገረ ።

52 ለዚያ ሕዝብ ብቻ አይደለም፥ ነገር ግን የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ደግሞ በአንድነት እንዲሰበስብ ነው።

53ከዚያም ቀን ጀምሮ ይገድሉት ዘንድ ተማከሩ ።

54 ኢየሱስም ወደ ፊት በአይሁድ መካከል በግልጥ አልሄደም፤ ነገር ግን ከዚያ በምድረ በዳ አጠገብ ወዳለች አገር ኤፍሬም ወደምትባል ከተማ ሄደ፤ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።

55 የአይሁድም ፋሲካ ቀርቦ ነበር፤ ብዙዎችም ከፋሲካ በፊት ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከአገሩ ወደ ኢየሩሳሌምወጡ።

56 ኢየሱስንም ፈለጉት፥ በመቅደስም ቆመው እርስ በርሳቸው። ወደ በዓሉ የማይመጣ ምን ይመስላችኋል?

57 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ያነሡት ዘንድ እርሱ ያለበትን የሚያውቅ ቢኖር ያሳየው ዘንድ ትእዛዝ ሰጥተውነበር ።

ምዕራፍ 12

1 ከፋሲካም በፊት በስድስተኛው ቀን ኢየሱስ ከሙታን ያስነሣው አልዓዛር ወደ ነበረበት ወደ ቢታንያ መጣ።

2 በዚያም እራት አደረጉለት; ማርታም ታገለግል ነበር፤ አልዓዛር ግን ከእርሱ ጋር በማዕድ ከተቀመጡት አንዱ ነበረ ።

3 ማርያምም ዋጋው የበዛ የናርዶስ ሽቱ ምናን ወሰደች፥ የኢየሱስንም እግር ቀባች፥ እግሩንም በጠጉርዋ አበሰች፥ ቤቱም የሽቱ ሽታ ሞላበት ።

4 ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ አሳልፎ የሚሰጠው የስምዖን ልጅ የአስቆሮቱ ይሁዳ ።

5 ይህ ሽቱ ለሦስት መቶ ዲናር ተሸጦ ለድሆች ያልተሰጠ ስለ ምንድር ነው?

6 ይህን የተናገረው ለድሆች ተገድሏል አይደለም፤ ነገር ግን ሌባ ስለ ነበረ ከረጢቱንም ይዘ በውስጡ የሚኖረውን ይወስድ ስለ ነበረ ።

7 ኢየሱስም። ተውአት፤ እስከ መቃብሬ ቀን ድረስ ይህን ጠበቀችውአለ።

8 ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና; እኔ ግን ሁልጊዜ የላችሁም።

9 ከአይሁድም ብዙ ሰዎች በዚያ እንደ ነበረ አውቀው መጥተው አልዓዛርን ደግሞ ከሙታን ያስነሣውን እንዲያዩ እንጂ ስለ ኢየሱስ ብቻ አይደሉም።

10 የካህናት አለቆች ግን አልዓዛርን ደግሞ ይገድሉት ዘንድ ተማከሩ።

11 ከአይሁድ ብዙዎች በእርሱ ምክንያት ሄደው በኢየሱስ አመኑ።

12 በማግሥቱ ወደ በዓሉ መጥተው የነበሩት ብዙ ሰዎች ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጣ በሰሙ ጊዜ።

13 የዘንባባ ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና፡ — ሆሣዕና፡ በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው፡ ብለው ጮኹ።

14 ኢየሱስም የአህያ ውርንጫ ባገኘ ጊዜ በላዩ ተቀመጠ። ተብሎ እንደ ተጻፈ።

15 የጽዮን ልጅ ሆይ፥ አትፍሪ፤ እነሆ፥ ንጉሥሽ በአህያ ውርንጫ ላይ ተቀምጦ ይመጣል።

16 ደቀ መዛሙርቱ በመጀመሪያ ይህን አላስተዋሉም፤ ነገር ግን ኢየሱስ ከከበረ በኋላ ይህ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይህንም እንዳደረጉለት ትዝ አላቸው።

17 አልዓዛርንም ከመቃብሩ ጠርቶ ከሙታን ባስነሣው ጊዜ ከእርሱ ጋር የነበሩት ሕዝብ መስክረውለታል።

18 ስለዚህ ሕዝቡ ይህን ተአምር እንዳደረገ ስለ ሰሙ ተገናኙት።

19 ፈሪሳውያንም እርስ በርሳቸው። እነሆ፥ ዓለም ከእርሱ በኋላ ሄዳለች።

20 በበዓልም ሊሰግዱ ከመካከላቸው አንዳንድ የግሪክ ሰዎች ነበሩ።

21 እርሱም ከገሊላ ቤተ ሳይዳ ወደሚሆን ወደ ፊልጶስ መጥቶ፡ — ጌታ ሆይ፥ ኢየሱስን ልናይ እንወዳለን፡ ብሎ ለመነው።

22 ፊልጶስም መጥቶ ለእንድርያስ ነገረው፤ ደግሞ እንድርያስና ፊልጶስ ለኢየሱስ ነገሩት።

23 ኢየሱስም መልሶ። የሰው ልጅ ይከብር ዘንድ ሰዓቱ ደርሶአል።

24 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ የስንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።

25 ነፍሱን የሚወድ ያጠፋታል; ነፍሱንም በዚህ ዓለም የሚጠላ ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል።

26 የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ። እኔ ባለሁበት አገልጋዬ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል።

27 አሁን ነፍሴ ታውካለች; እና ምን እላለሁ? አባት ሆይ፥ ከዚህ ሰዓት አድነኝ፤ ነገር ግን ስለዚህ ወደዚች ሰዓት መጣሁ።

28 አባት ሆይ፥ ስምህን አክብረው። አከበርሁትም ደግሞም አከብረዋለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

29 በአጠገቡ ቆመው የነበሩትም ሰዎች ሰምተው። ነጐድጓድ ነው አሉ፤ ሌሎችም። መልአክ ተናገረውአሉ።

30 ኢየሱስም መልሶ። ይህ ድምፅ ስለ እናንተ ነውእንጂ ስለ እኔ አልመጣምአለ።

31 አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሶአል፤ አሁን የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል።

32 እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደ ሆነ ሁሉን ወደ እኔ እስባለሁ።

33 በምን ዓይነት ሞት ሊሞት እንዳለው ሲያመለክት ይህን ተናገረ።

34 ሕዝቡም። እኛ ክርስቶስ ለዘላለም እንዲኖር ከሕጉ ሰምተናል፤ አንተስ የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ይል ዘንድ እንዲያስፈልገው እንዴት ትላለህ? ይህ የሰው ልጅ ማን ነው?

35 ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ብርሃን ከእናንተ ጋር ነው። ጨለማ እንዳይደርስባችሁ ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማ የሚመላለስ ወዴት እንደሚሄድ አያውቅምና።

36 የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳለላችሁ በብርሃኑ እመኑ። ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ሄደ፥ ራሱንም ከእነርሱ ሸሸ።

37 ነገር ግን ይህን ያህል ምልክት በፊታቸው ባደረገ ጊዜ፥ አላመኑበትም።

38 ነቢዩ ኢሳይያስ፡ — ጌታ ሆይ፥ ምስክርነታችንን ማን አመነ? ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። የእግዚአብሔርም ክንድ ለማን ተገለጠ?

39 ኢሳይያስ ደግሞ።

40 ዓይኖቻቸውን አሳወረ ልባቸውንም አደነደነ። በዓይናቸው እንዳያዩ፥ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፥ ተመልሰውም እንዳይመለሱ፥ እኔም እንዳልፈውሳቸው።

41 ክብሩን ባየ ጊዜ ኢሳይያስ ይህን ተናግሮ ስለ እርሱ ተናገረ።

42 ነገር ግን ከአለቆች መካከል ብዙዎች በእርሱ አመኑ። ነገር ግን ከምኵራብ እንዳያስወጡአቸው በፈሪሳውያን ምክንያት አልመሰከሩለትም።

43 ከእግዚአብሔር ምስጋና ይልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና።

44 ኢየሱስም ጮኸ። በእኔ የሚያምን በላከኝ ማመኑ ነውእንጂ በእኔ አይደለምአለ።

45 እኔንም የሚያየ የላከኝን ያያል።

46 በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ።

47 ቃሌን ሰምቶ የማያምን ቢኖር እኔ አልፈርድበትም፤ እኔ ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁምና።

48 የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው የሚፈርድበት አለው፤ እኔ የተናገርሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።

49 እኔ ከራሴ አልተናገርሁምና; ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ።

50 ትእዛዙም የዘላለም ሕይወት እንደ ሆነች አውቃለሁ፤ እንግዲህ የምናገረውን ሁሉ አብ እንደ ነገረኝ እንዲሁ እናገራለሁ፤

ምዕራፍ 13

1 ኢየሱስም ከፋሲካ በዓል በፊት፥ ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ጊዜ እንደ ደረሰ አውቆ፥ በዓለም ያሉትን ወገኖቹን ወዶ እስከ መጨረሻ ወደዳቸው።

2 እራትም ካለቀ በኋላ ዲያብሎስ የስምዖን ልጅ የአስቆሮቱ ይሁዳን ልብ አሳልፎ ሊሰጠው አሁን አኖረ።

3 ኢየሱስ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ መጣ ወደ እግዚአብሔርም እንደ ሄደ አውቆ።

4 ከእራትም ተነሣ ልብሱንም አኖረ። ፎጣ ወስዶ ታጠቀ።

5 በኋላም በዕቃ ውስጥ ውኃ ጨመረ የደቀ መዛሙርቱን እግር ሊያጥብ በታጠቀበትም ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ ጀመረ።

6 ወደ ስምዖን ጴጥሮስም መጣ፤ ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ አንተ የእኔን እግር ታጥባለህን?

7 ኢየሱስም መለሰ እንዲህም አለው። እኔ የማደርገውን አንተ አሁን አታውቅምን? ከዚህ በኋላ ግን ታውቃለህ።

8 ጴጥሮስም። የእኔን እግር ለዘላለም አታጥብም አለው። ኢየሱስም። ካላጠብሁህ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ መለሰለት።

9 ስምዖን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ እጄንና ራሴን ደግሞ እንጂ እግሬን ብቻ አይደለም አለው።

10 ኢየሱስም። የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም ነገር ግን ሁሉ ንጹሕ ነው፤ እናንተም ንጹሐን ናችሁ ነገር ግን ሁላችሁ አይደላችሁም አለው።

11 አሳልፎ የሚሰጠውን ያውቅ ነበርና። ሁላችሁም ንጹሐን አይደላችሁም አለ።

12 እግራቸውንም አጥቦ ልብሱንም አንሥቶ ዳግመኛ ተቀመጠ፥ እንዲህም አላቸው፡ — ያደረግሁላችሁን ታውቃላችሁ?

13 እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ መልካምም ትላላችሁ። እኔ እንደዚሁ ነኝና።

14 እንግዲህ እኔ ጌታና መምህር ስሆን እግራችሁን ካጠብሁ። እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል።

15 እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና።

16 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ባሪያ ከጌታው አይበልጥም። የተላከውም ከላከው አይበልጥም።

17 ይህን ብታውቁ፥ ብታደርጉትም ብፁዓን ናችሁ።

18 ስለ ሁላችሁ አልናገርም፤ እኔ የመረጥኋቸውን አውቃለሁ፤ ነገር ግን መጽሐፍ።

19 በሆነ ጊዜ እኔ እንደ ሆንሁ ታምኑ ዘንድ፥ ሳይመጣ በፊት እነግራችኋለሁ።

20 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል። የሚቀበለኝም የላከኝን ይቀበላል።

21 ኢየሱስም ይህን ብሎ በመንፈሱ ታወከ መሰከረም እንዲህም አለ፡ — እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል።

22 ደቀ መዛሙርቱም ስለ ማን እንደ ተናገረ እየተጠራጠሩ እርስ በርሳቸው ተያዩ።

23 ኢየሱስም ይወደው የነበረው ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በኢየሱስ እቅፍ ላይ ተጠጋ።

24 ስለዚህ ስምዖን ጴጥሮስ ለማን እንደ ተናገረ እንዲጠይቅ ጠቀሰታል።

25 እርሱም በኢየሱስ ደረት ላይ ተጋድሞ። ጌታ ሆይ፥ ማን ነው?

26 ኢየሱስም መለሰ ። ቍራጬንም አጥቅሶ ለስምዖን ልጅ ለአስቆሮቱ ለይሁዳ ሰጠው።

27 ከቍራሹም በኋላ ሰይጣን ገባበት። ኢየሱስም። ታደርጋለህ ፈጥነህ አድርግ አለው።

28 በማዕድ ተቀምጦ ሳለ ይህን በምን ምክንያት እንደ ተናገረለት የሚያውቅ አልነበረም።

29 ይሁዳ ከረጢት ስለ ያዘ፥ ኢየሱስ። ወይም ለድሆች አንድ ነገር እንዲሰጥ።

30 እርሱም ቍራሹን ከተቀበለ በኋላ ወዲያው ወጣ፥ ሌሊትም ነበረ።

31 ስለዚህ ከወጣ በኋላ ኢየሱስ። አሁን የሰው ልጅ ከበረ እግዚአብሔርም በእርሱ ከበረ አለ።

32 እግዚአብሔር በእርሱ የከበረ ከሆነ እግዚአብሔር በራሱ ያከብረዋል ወዲያውም ያከብረዋል።

33 ልጆች ሆይ፥ ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ። ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድም። እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም እንዳልኋቸው። ስለዚህ አሁን እላችኋለሁ።

34 እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ። እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ።

35 እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፥ ደቀ መዛሙርቴ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ።

36 ስምዖን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ ወዴት ትሄዳለህ? እኔ ወደምሄድበት አሁን ልትከተለኝ አትችልም፤ ኢየሱስም መለሰ ። አንተ ግን በኋላ ተከተለኝ።

37 ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፥ አሁን ልከተልህ ስለ ምንድር ነው? ነፍሴን ስለ አንተ አሳልፌ እሰጣለሁ።

38 ኢየሱስም መለሰ ። እውነት እውነት እልሃለሁ፥ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ድረስ ዶሮ አይጮኽም።

ምዕራፍ 14

1 ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፥ በእኔ ምደግሞ እመኑ።

2 በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር። በታ ላዘጋጅልህ እሄዳለሁ።

3 ሄጄም ስፍራ ባዘጋጅላችሁ፥ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ። እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ነው።

4 ወደምሄድበት ታውቃላችሁ መንገዱንም ታውቃላችሁ።

5 ቶማስም። ጌታ ሆይ፥ ወደምትሄድበት አናውቅም፤ እና መንገዱን እንዴት ማወቅ እንችላለን?

6ኢየሱስም፡- እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።
7 እኔን ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁት ነበር፤ ከአሁንም ጀምራችሁ ታውቁታላችሁ አይታችሁትማል።
8 ፊልጶስ። ጌታ ሆይ፥ አብን አሳየንና ይበቃናል አለው።
9 ኢየሱስም። ይህን ያህል ዘመን ከእናንተ ጋር ስኖር አታውቀኝምን? ፊልጶስ ሆይ፥ አታውቀኝምን? እኔን ያየ አብን አይቶአል; እንዴትስ አንተ አብን አሳየን ትላለህ?
10 እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንምን? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገርም፤ በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል።
11 እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ እመኑኝ፤ ያለዚያ ስለ ራሱ ስለ ሥራው እመኑኝ።
12 እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል። ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል። ወደ አባቴ እሄዳለሁና.
13 አብም ስለ ወልድ እንዲከበር በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ።
14 ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።
15 ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ።
16 እኔም አብን እለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል።
17 የእውነት መንፈስ ነው; ዓለም ስለማያየው ወይም ስለማያውቀው ሊቀበለው የማይቻለው፤ እናንተ ግን ታውቃላችሁ። ከእናንተ ጋር ይኖራል በውሥጣችሁም ይኖራልና።
18 እንደ ቄይቶቻችሁ አልተዋችሁም፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ።
19 ገና ጥቂት ጊዜ አለ ከዚህም በኋላ ዓለም አያየኝም፤ ነገር ግን ታዩኛላችሁ፤ እኔ ሕያው ነኝና እናንተ ደግሞ ሕያዋን ትሆናላችሁ።
20 እኔ በአባቴ እንዳለሁ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ እኔም በእናንተ እንዳለሁ በዚያን ቀን ታውቃላችሁ።
21፤ ትእዛዜ፡ ያለው፡ የሚጠብቃቸውም፡ የሚወደኝ፡ ርሱ፡ ነው፡ የሚወደኝም፡ አባቴ፡ ይወደዳል፡ እኔም፡ እወደዋለሁ፡ እራሴንም፡ እገለጥለታለኹ።
22የአስቆሮቱ ሳይሆን ይሁዳ።
23 ኢየሱስም መልሰ፡ —የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን፡ አለው።
24፤ የማይወደኝ ቃሌን አይጠብቅም፤ የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም።
25 ከእናንተ ጋር ሳለሁ ይህን ነግሬአችኋለሁ።
26 አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል።
27 ሰላምን እተውላችኋለሁ፥ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም። ልባችሁ አይታወክ አይፈራም።
28 እኔ እሄዳለሁ ወደ እናንተም እመለሳለሁ እንዳልኋችሁ ሰምታችኋል። ብትወዱኝስ፥ ወደ አብ እሄዳለሁ ስላልሁ ደስ ባላችሁ ነበር።
29 ከሆነም በኋላ ታምኑ ዘንድ አሁን ሳይሆን አስቀድሞ ተናግሬአችኋለሁ።
30 ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም፤ የዚህ ዓለም ገዥ ይመጣልና በእኔ ውስጥ ምንም የለውም።
31 ነገር ግን አብን እንድወድ ዓለም ሊያውቅ ነው። አብም እንዳዘዘኝ እንዲሁ አደርጋለሁ። ተነሥተህ ከዚህ እንሂድ።

ምዕራፍ 15

1 እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ ገበሬውም አባቴ ነው።
2 ፍሬ የማያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል።
3 እናንተ ስለ ነገርኋችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ።
4 በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ማፍራት እንደማይችል፥ በእኔ ባትኖሩ ከቶ አትችሉም።
5 እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፥ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል።
6 በእኔ የማይኖር እንደ ቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል። ሰዎቹም ሰብስበው ወደ እሳት ጣሉአቸው፥ ተቃጠሉም።
7 በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ለምኑ ይደረግላችሁማል።
8 ብዙ ፍሬ ብታፈሩ በዚህ አባቴ ይከበራል። እናንተም ደቀ መዛሙርቴ ትሆናላችሁ።
9 አብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ።
10 ትእዛዛቴን ብትጠብቁ በፍቅሬ ኑሩ። እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንድኖር ነው።
11 ደስታዬ በእናንተ እንዲኖር ደስታችሁም ፍጹም እንዲሆን ይህን ነግሬአችኋለሁ።
12 እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት።
13 ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም።
14 ያዘዝኋችሁን ሁሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቼ ናችሁ።
15 ከእንግዲህ ወዲህ ባሪያዎች አልላችሁም። ባርያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና፤ እኔ ግን ወዳጆች ብያችኋለሁ። ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ አሳውቃችኋለሁና።
16 እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፣ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ። .
17 እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህን አዛችኋለሁ።

18 ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ እወቁ።

19 ከዓለምስ ብትሆኑ ዓለም የራሱን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስላልሆናችሁ፥ ዓለም ይጠላችኋል።

20 ባሪያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱአችኋል። ቃሌን ከጠበቁ ያንተን ደግሞ ይጠብቃሉ።

21 ነገር ግን የላከኝን አያውቁምና ይህን ሁሉ ስለ ስሜ ያደርጉባችኋል።

22 መጥቼ ባልነገርኋቸውስ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምንም ምክንያት የላቸውም።

23 እኔን የሚጠላ አባቴን ደግሞ ይጠላል።

24 ሌላ ሰው ያላደረገውን ሥራ በመካከላቸው ባላደረግሁ፥ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን እኔንም አባቴንም አይተውማል ጠሉም።

25 ነገር ግን በሕጋቸው። በከንቱ ጠሉኝ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

26 ነገር ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል።

፳፯ እናም እናንተ ደግሞ ትመሰክራላችሁ፣ ምክንያቱም ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋል።

ምዕራፍ 16

1 እንዳትሰናከሉ ይህን ነግሬአችኋለሁ።

2 ከምኵራብ ያወጡአችኋል፤ ደግሞም የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመስልበት ጊዜ ይመጣል።

3 ይህንም ያደርጉባችኋል፥ አብንም እኔንም ስላላወቁ ነው።

4 ነገር ግን ጊዜው ሲደርስ እኔ እንደ ነገርኋችሁ ታስቡ ዘንድ ይህን ነግሬአችኋለሁ። ፴፭ እናም ይህን ከመጀመሪያ አልነገርኳችሁም፤ ምክንያቱም ከእናንተ ጋር ነበርኩ።

5 አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ። ወዴት ትሄዳለህ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም።

6 ነገር ግን ይህን ስለ ተናገርኋችሁ፣ ኀዘን በልባችሁ ሞልቶታል።

7 ነገር ግን እውነት እነግራችኋለሁ; እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል፤ እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ።

8 እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።

9 ስለ ኃጢአት፥ በእኔ ስላላመኑ፥

10 ስለ ጽድቅም፥ ወደ አባቴ ስለምሄድ ከዚህም በኋላ ስለማታዩኝ ነው፤

11 ስለ ፍርድ፥ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።

12 የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፥ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም።

13 ነገር ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚሰማውን ሁሉ ይነግራችኋል፥ የሚመጣውንም ይነግራችኋል።

14 ያከብረኛል፥ ከእኔም ወስዶ ይነግራችኋልና።

15 ለአብ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ፡ — ከእኔ ወስዶ ይነግራችኋል፡ አልሁ።

16 ጥቂት ጊዜ አለ፥ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፥ ታዩኛላችሁም፥ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና።

17 ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ እርስ በርሳቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፥ አታዩኝምም የሚለው ይህ ምንድር ነው? ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፥ ታዩኛላችሁም፥ ደግሞ። አባት፤

18 እንግዲህ፡ — ጥቂት ጊዜ አለ፡ ያለው ይህ ምንድር ነው? የሚለውን መናገር አንችልም።

19 ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ወደዱ አውቆ እንዲህ አላቸው፡ — ጥቂት ጊዜ አለ አታዩኝም ስላልሁት ነገር እርስ በርሳችሁ ትጠይቃላችሁ፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፥ ታዩኛላችሁም። ?

20 እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ እናንተ ታለቅሳላችሁ ሙሾም ታደርጋላችሁ፣ ዓለም ግን ደስ ይለዋል፣ እናንተም ታዝናላችሁ፣ ነገር ግን ኀዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል።

21 ሴት በምትወልድበት ጊዜ ሰዓቷ ደርሶአልና ታዝናለች፤ ነገር ግን ሕፃናትን ከወለደች በኋላ ሰው ወደ ዓለም በመወለዱ ከደስታ የተነሣ ጭንቀቱን ከእንግዲህ አታስብም።

22 እናንተም አሁን ታዝናላችሁ፤ ነገር ግን እንደ ገና አያችኋለሁ ልባችሁም ደስ ይለዋል፥ ደስታችሁንም ማንም አይወስድባችሁም።

23 በዚያም ቀን ከእኔ አንዳች አትለምኑም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፥ አብን በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል።

24 እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ።

25 ይህን በምሳሌ ነግሬአችኋለሁ፤ ነገር ግን ከእንግዲህ ወዲህ በምሳሌ የማልነግራችሁበት ጊዜ ይመጣል፥ ስለ አብም በግልጥ የምነግራችሁ።

26 በዚያን ቀን በስሜ ትለምናላችሁ፤ እኔም የምላችሁ አይደለሁም፤ እኔ ስለ እናንተ አብን እንድለምንላችሁ።

27 እናንተ ስለ ወደዳችሁኝ ከእግዚአብሔርም ዘንድ እንደ ወጣሁ ስላመማችሁ አብ እርሱ ራሱ ይወዳችኋልና።

28 ከአብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ደግሞ ዓለምን እተዋለሁ ወደ አብም እሄዳለሁ።

29 ደቀ መዛሙርቱም። እነሆ፥ አሁን በግልጥ ትናገራለህ በምሳሌም ምንም አትናገርም አሉት።

30 ሁሉን እንድታውቅ ማንምም ሊጠይቅህ እንዳትፈልግ አሁን እናውቃለን፤ በዚህም ከእግዚአብሔር እንደ ወጣህ እናምናለን።

31 ኢየሱስም መልሶ። አሁን ታምናላችሁን?

32፤ እነሆ፥ እያንዳንዱ፡ ወደ፡ የራሱ፡ የምትበተኑበት፡ እኔንም፡ ብቻን፡ የምትወጡበት፡ ሰዓቱ፡ መጣ፥ አዎን፥ አሁን፡ መጥቷል፤ ነገር ፡ ግን፡ አብ፡ ከእኔ፡ ጋራ፡ ስለ፡ ኾነ፡ ብቻዬን አይደለሁም።

33 በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግሬአችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ: ነገር ግን አይዞአችሁ; አለምን አሸንፌዋለሁ።

ምዕራፍ 17

1 ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ወደ ሰማይ ዓይኖቹን አነሣና እንዲህ አለ። ልጅህ ያከብርህ ዘንድ ልጅህን አክብረው።
2 ለሰጠኸው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ ሥልጣን እንደ ሰጠኸው ሁሉ።
3 እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆንህ አንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት።
4 በምድር ላይ አከበርሁህ፤ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ጨርሼአለሁ።
5 አሁንም፥ አባት ሆይ፥ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ አክብረኝ።
6 ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምህን ገለጥሁላቸው፤ የአንተ ነበሩ አንተም ሰጠሃቸው። ቃልህንም ጠብቀዋል።
7 የሰጠኸኝም ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ያውቃሉ።
8 የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና፤ እነርሱም ተቀበሉአቸው ከአንተም ዘንድ እንደ ወጣሁ በእውነት አወቁ አንተም እንደ ላክኸኝ አመኑ።
9 እኔ ስለ እነርሱ እለምናለሁ፤ ስለ ዓለም አልለምንም ስለ ሰጠኸኝ እንጂ። ያንተ ናቸውና።
10 የእኔም ሁሉ የአንተ ነው የአንተውም የእኔ ነው፤ እኔም በእነርሱ ከብሬአለሁ።
11 አሁንም እኔ በዓለም አይደለሁም፥ ነገር ግን እነዚህ በዓለም ናቸው፥ እኔም ወደ አንተ እመጣለሁ። ቅዱስ አባት ሆይ የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ በስምህ ጠብቃቸው።
12 ከእነርሱ ጋር በዓለም ሳለሁ በስምህ ጠብቄአቸዋለሁ፤ የሰጠኸኝን ጠብቄአለሁ ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ አንድ ስንኳ አልጠፋም። መጽሐፍ ይፈጸም ዘንድ።
13 አሁንም ወደ አንተ እመጣለሁ; ደስታዬም በእነርሱ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ አላቸው።
14 ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ። እኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉምና ዓለም ጠላቸው።
15 ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም።
16 እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉም።
17 በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው።
18 ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እንዲሁ እኔ ደግሞ ወደ ዓለም ላክኋቸው።
19 እነርሱም ደግሞ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ እኔ ራሴን ስለ እነርሱ እቀድሳለሁ።
20 ከቃላቸው የተነሣ በእኔ ስለሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለ እነዚህ ብቻ አልለምንም።
21 ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ። አንተ፥ አባት ሆይ፥ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ፥ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ፥ አንተ እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ ነው።
22 የሰጠኸኝንም ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ። እኛ አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ።
23 እኔ በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ። ዓለምም አንተ እንደ ላክኸኝ እንዲያውቅም፥ እንደ ወደድከኝም እነርሱን ያውቅ ዘንድ ነው።
24 አባት ሆይ፥ የሰጠኸኝ እኔ ባለሁበት ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ። የሰጠኸኝን ክብሬን እንዲያዩ፥ ዓለም ሳይፈጠር ወደድከኝና።
25 ጻድቅ አባት ሆይ፥ ዓለም አላወቀህም፤ እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ አወቁ።
26 የወደድህባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔም በእነርሱ ዘንድ ስምህን ነግሬአቸዋለሁ እነግረዋለሁም።

ምዕራፍ 18

1 ኢየሱስም ይህን ብሎ የአትክልት ስፍራ ወዳለበት ወደ ቄድሮን ወንዝ ማዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ፤ እርሱም ደቀ መዛሙርቱም ገቡ።
2 ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ብዙ ጊዜ ወደዚያ ይሄድ ነበርና አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ ደግሞ ስፍራውን ያውቅ ነበር።
3 ይሁዳም ጭፍሮችንና ከካህናት አለቆች ከፈሪሳውያንም ሎሌዎችን ተቀብሎ ፋናና ችቦ በጦርም ጦርም ወደዚያ መጣ።
4 ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወደ ውጭ ወጥቶ። ማንን ትፈልጋላችሁ?
5 የናዝሬቱን ኢየሱስን ብለው መለሱለት። ኢየሱስም ። እኔ ነኝ አላቸው ። አሳልፎ የሰጠው ይሁዳም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር።
6 እኔ ነኝ ባላቸውም ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው በምድር ወደቁ።
7 ደግሞ። ማንን ትፈልጋላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። የናዝሬቱን ኢየሱስን አሉት።
8 ኢየሱስም መለሰ። እኔ እንደ ሆንሁ ነግሬአችኋለሁ፤ እንግዲህ እኔን ብትፈልጉ እነዚያን ተዉ።
ከሰጠኸኝ አንድ ስንኳ አላጠፋሁም ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው።
10 ስምዖን ጴጥሮስም ሰይፍ ስለ ነበረው መዘዘው የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቈረጠው። የአገልጋዩ ስም ማልኮስ ነበር።
11 ኢየሱስም ጴጥሮስን ።
12 የጭፍሮቹና የሻለቃው የአይሁድም ሎሌዎች ኢየሱስን ይዘው አሰረው።
13 አስቀድሞም ወደ ሐና ወሰደው፤ በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ለነበረው ለቀያፋ አማቱ ነበርና።

14 ቀያፋም አንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ እንዲሻለው ለአይሁድ የመከራቸው እርሱ ነበረ።

15 ስምዖን ጴጥሮስና ሌላ ደቀ መዝሙርም ኢየሱስን ተከተሉት፤ ያ ደቀ መዝሙር በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ነበረ፥ ከኢየሱስም ጋር ወደ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ገባ።

16 ጴጥሮስ ግን በውጭ በበሩ ቆሞ ነበር። በዚያን ጊዜ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥቶ ደጇን ለሚጠብቀው ተናገረ ጴጥሮስንም አስገባው።

17 በረኛ የነበረችይቱም ገረድ ጴጥሮስን። አንተ ደግሞ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን?አይደለሁም አለ።

18 የፍም እሳት ያደረጉ ሎሌዎችና ሎሌዎችም በዚያ ቆሙ። ብርድ ነበረና ይሞቁ ነበር፤ ጴጥሮስም ከእነርሱ ጋር ቆሞ ይሞቅ ነበር።

19 ሊቀ ካህናቱም ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው።

20 ኢየሱስም መልሰ ። አይሁድ ሁል ጊዜ በሚሰበሰቡበት በምኵራብና በቤተ መቅደስ አስተማርሁ። በምስጢርም ምንም አልተናገርኩም።

21 ለምን ትጠይቀኛለህ?የነገሩኝን የሰሙኝን ጠይቅ፤ እነሆ፥ የተናገርሁትን ያውቃሉ።

22 ይህንም ከተናገረ በኋላ በአጠገቡ ከቆሙት ከሎሌዎች አንዱ ኢየሱስን በእጁ መዳፍ መታውና ።

23 ኢየሱስም መልሰ። ክፉ ተናግሬ እንደ ሆንሁ ስለ ክፉ መስክር፤ መልካም እንደ ሆንሁ ግን ስለ ምን ትመታኛለህ?

24 ሐናም እንደ ታሰረ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ሰደደው።

25 ስምዖን ጴጥሮስም ቆሞ ይሞቅ ነበር። እነርሱም። አንተ ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ አይደለህምን?አይደለሁም ብሎ ካደ።

26 ጴጥሮስ ጆሮውን የቈረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ካህናቱ ባሮች አንዱ። በአትክልቱ ከእርሱ ጋር አይቼህ አልነበረምን?

27 ጴጥሮስም እንደ ገና ካደ፥ ዶሮውም ጮኸ።

28 ኢየሱስንም ከቀያፋ ወደ ገዡ ግቢ ወሰዱት፤ ማለዳም ነበረ። እነርሱ ራሳቸው እንዳይረክሱ ወደ ፍርድ ቤት አልገቡም። ፋሲካን ይበሉ ዘንድ እንጂ።

29 ጲላጦስም ወደ ውጭ ወደ እነርሱ ወጥቶ። በዚህ ሰው ላይ ስለ ምን ትከሱታላችሁ?

30 እነሱም መልሰው።

31 ጲላጦስም። እናንተ ወስዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱበት አላቸው። ስለዚ፡ ኣይሁድ፡ “እቲ ንእሽቶ ኽሳዕ ክንደይ ኰን ኢና ኽንነብር ኣሎና ።

32 ኢየሱስ በምን ዓይነት ሞት ሊሞት እንዳለው ሲያመለክት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

33 ጲላጦስም ደግሞ ወደ ገዡ ግቢ ገባና ኢየሱስን ጠርቶ። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?

34 ኢየሱስም መልሰ። ይህን ከራስህ ትናገራለህን ወይስ ሌሎች ስለ እኔ ነገሩህን?

35 ጲላጦስም መልሰ። እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ሕዝብህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አደረግህ?

36 ኢየሱስም መልሰ። መንግሥቴ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቴስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፥ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቼ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለችም።

37 ጲላጦስም። እንግዲያ ንጉሥ ነህን? ኢየሱስም መልሰ። እኔ ንጉሥ እንደ ሆንሁ አንተ ትላለህ። እኔ የተወለድኩት ለዚህ ነው፣ እናም ለእውነት እንድመሰክር ስለዚህ ወደ አለም መጣሁ። ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይሰማል ።

38 ጲላጦስም። እውነት ምንድር ነው? ይህንም ብሎ እንደ ገና ወደ አይሁድ ወጥቶ።

39 ነገር ግን በፋሲካ አንድ ልፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ እንግዲህ የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላችሁ ትወዳላችሁን?

40 ሁሉም ደግመው። በርባንን እንጂ ይህን አይደለም እያሉ ጮኹ። በርባንም ወንበዴ ነበር ።

ምዕራፍ 19

1 ጲላጦስም ኢየሱስን ይዞ ገረፈው።

2 ጭፍሮችም የእሾህ አክሊል ለገሱ በራሱም ላይ አኖሩ ቀይ ልብስም አለበሱት።

3 የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፥ ሰላም ለአንተ ይሁን አለ። በእጃቸውም መቱት።

4 ጲላጦስም ደግሞ ወደ ውጭ ወጥቶ።

5 ኢየሱስም የእሾህ አክሊል ደፍቶ ቀይም ልብስ ለብሶ ወጣ። ጲላጦስም። እነሆ ሰውዬው አላቸው።

6 የካህናት አለቆችና ሎሌዎች ባዩት ጊዜ። ስቀለው ስቀለው እያሉ ጮኹ። ጲላጦስም። በደል ስንኳ አላገኘሁበትምና ወስዳችሁ ስቀሉት አላቸው።

7 አይሁድም። እኛ ሕግ አለን፥ እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባዋል፥ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጎአልና ብለው መለሱለት።

8 ጲላጦስም ይህን ነገር በሰማ ጊዜ አብልጦ ፈራ።

9 ደግሞ ወደ ገዡ ግቢ ገባና ኢየሱስን። አንተ ከወዴት ነህ? ኢየሱስ ግን ምንም መልስ አልሰጠውም።

10 ጲላጦስም። አትነግረኝምን? ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳለኝና ልፈታህም ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን?

11 ኢየሱስም መልሰ ።

12 ከዚህም በኋላ ጲላጦስ ሊፈታው ፈለገ፤ አይሁድ ግን። ይህን ሰው ብትፈታው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቄሣርን ተቃዋሚዎች ይናገራል ብለው ጮኹ።

13 ጲላጦስም ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ኢየሱስን ወደ ውጭ አውጥቶ በፍርድ ወንበር ተቀመጠ፥ በዕብራይስጥም ገበታ በተባለው አስፋልት በተባለው ስፍራ።

14 የፋሲካም የማዘጋጀት ጊዜ ነበረ፤ ስድስት ሰዓትም የሚያህል ነበረ፤ አይሁድንም፡- እነሆ ንጉሣችሁ አላቸው።

15 እነርሱ ግን። አስወግደው፥ አስወግደው፥ ስቀለው እያሉ ጮኹ። ጲላጦስም። ንጉሣችሁን

ልሰቅልን? አላቸው። የካህናት አለቆችም። ከቄሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም ብለው መለሱ።

16 እንግዲህ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጣቸው። ኢየሱስንም ወስደው ወሰዱት።

17 መስቀሉንም ተሸክሞ በዕብራይስጥ ጎልጎታ ወደ ተባለው የራስ ቅል ስፍራ ወደ ተባለው ስፍራ ወጣ።

18 በዚያም ሰቀሉት፥ ከእርሱም ጋር ሌሎች ሁለት፥ አንዱን በዚህ አንዱን ኢየሱስንም በመካከላቸው ሰቀሉ።

19 ጲላጦስም ጽሕፈት ጽፎ በመስቀሉ ላይ አኖረው። የአይሁድ ንጉሥ የናዝሬቱ ኢየሱስ የሚል ነበረ።

20 ኢየሱስም የተሰቀለበት ስፍራ ለከተማ ቅርብ ነበረና ከአይሁድ ብዙዎች ይህን ጽሕፈት አነበቡት፤ በዕብራይስጥና በግሪክኛም በላቲንም ተጽፎ ነበር።

21 የአይሁድም የካህናት አለቆች ጲላጦስን። እኔ የአይሁድ ንጉሥ ነኝ እንዳለ እንጂ።

22 ጲላጦስም። የጻፍሁትን ጽፌአለሁ ብሎ መለሰ።

23 ጭፍሮችም ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብሱን ወስደው ለእያንዳንዱ ጭፍራ አንድ ክፍል አራት ከፋፈሉት። ቀሚሱም ደግሞ ከላይ ጀምሮ የተሰፋ ያልተሰፋ ነበረ።

24 ስለዚህ እርስ በርሳቸው፡ — የማን እንዲሆንለት ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ አንቅደደው፡ ተባባሉ። ወታደሮቹም ይህን አደረጉ።

25 በኢየሱስ መስቀልም አጠገብ እናቱ፥ የእናቱም እኅት፥ የቀለዮፋም ሚስት ማርያም፥ መግደላዊትም ማርያም ቆመው ነበር።

26 ኢየሱስም እናቱን ይወደው የነበረውንም ደቀ መዝሙር በአጠገቡ ቆሞ ባየ ጊዜ እናቱን። አንቺ ሴት፥ እነሆ ልጅሽ አላት።

27 በዚያን ጊዜ ደቀ መዝሙሩን። እናትህ እነኋት አለው። ከዚህም ሰዓት ጀምሮ ደቀ መዝሙሩ ወደ ቤቱ ወሰዳት።

28 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ አሁን ሁሉ እንደተፈጸመ አውቆ የመጽሐፉ ቃል ይፈጸም ዘንድ። ተጠማሁ አለ።

29 በዚያም ሆምጣጤ የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፥ ሰፍነግም ሆምጣጤ ሞላው፥ በሂሶጵም ላይ አኖሩት፥ ወደ አፉም አቀረቡ።

30 ኢየሱስም ሆምጣጤውን ከተቀበለ በኋላ፡ — ተፈጸመ አለ፥ ራሱንም አዘንብሎ ነፍሱን ሰጠ።

31 አይሁድም ሥጋቸው በሰንበት በመስቀል ላይ እንዳይቀር ዝግጅት ስለ ነበረ፥ ሰንበት ታላቅ ቀን ነበረና፥ እግራቸው እንዲሰበርና እንዲሰበሩ ጲላጦስን ለመኑት። ተወስዷል.

32 ጭፍሮችም መጡ የፊተኛውንና ከእርሱ ጋር የተሰቀለውን የሁለተኛውንም እግሮች ሰበሩ።

33 ወደ ኢየሱስም በመጡ ጊዜ አሁን እንደ ሞተ አይተው እግሮቹን አልሰበሩም።

34 ነገር ግን ከጭፍሮች አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው፥ ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ።

35 ያየውም መስክሮአል ምስክሩም እውነት ነው፤ እናንተም ታምኑ ዘንድ እርሱ እውነት እንዲል ያውቃል።

36 ይህ የሆነው ከእርሱ አጥንት አይሰበርም የመጽሐፉ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

37 ደግሞም ሌላው መጽሐፍ። የወጉትን ያዩታል ይላል።

38 ከዚህም በኋላ የአርማትያስ ዮሴፍ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ፥ ነገር ግን አይሁድን ስለ ፈራ በስውር የኢየሱስን ሥጋ ይወስድ ዘንድ ጲላጦስን ለመነ፤ ጲላጦስም ፈቀደለት። እርሱም መጥቶ የኢየሱስን ሥጋ ወሰደ።

39 ደግሞም ደግሞ አስቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረው ኒቆዲሞስ መቶ ምናን የሚያህል የከርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ መጣ።

40 የኢየሱስንም አስከሬን ወስደው በተልባ እግር ልብስ ከሽቱ ጋር ከፈኑት።

41 በተሰቀለበትም ስፍራ የአትክልት ስፍራ ነበረ። በአትክልቱም ውስጥ ሰው ገና ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር አለ።

42 ስለ አይሁድ የዝግጅት ቀን ኢየሱስን በዚያ አኖሩት። መቃብሩ ቅርብ ነበርና።

ምዕራፍ 20

1 ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን መግደላዊት ማርያም ገና ጨለማ ሳለ ማለዳ ወደ መቃብሩ መጣች ድንጋዩም ከመቃብሩ ተፈንቅሎ አየች።

2 ሮጣም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ይወደው ወደ ነበረው ወደ ሌላው ደቀ መዝሙር መጣችና፡ — ጌታን ከመቃብር ወስደውታል ወዴትም እንዳኖሩት አናውቅም፡ አለቻቸው።

3 ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ መጡ።

4 ሁለቱም አብረው ሮጡ፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ከጴጥሮስ ቀድሞ ሮጦ ወደ መቃብሩ ደረሰ።

5 ዝቅም ብሎ ሲመለከት የተልባ እግር ልብስ ተቀምጦ አየ። ገና አልገባም።

6 ስምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት መጣ ወደ መቃብሩም ገባና የተልባ እግር ልብስ ተቀምጦ አየና።

7 በራሱም ላይ ያለው ጨርቅ ከተልባ እግር ልብስ ጋር አልተኛም፥ ነገር ግን ለብቻው በአንድ ስፍራ ተጠቅልሎ ነበር።

8 ከዚያም አስቀድሞ ወደ መቃብሩ የመጣው ሌላው ደቀ መዝሙር ደግሞ ገባ አይቶም አመነ ።

9 ከሙታን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው የሚለውን የመጽሐፉን ቃል ገና አላወቁም ነበርና።

10 ደቀ መዛሙርቱም ደግሞ ወደ ቤታቸው ሄዱ።

11 ማርያም ግን እያለቀሰች በመቃብሩ በውጭ ቆማ ነበር፤ ስታለቅስም ዝቅ ብላ ወደ መቃብሩ ተመለከተች።

12 ሁለት መላእክትም ነጭ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው አንዱ በራስጌ ሌላውም በእግርጌ ተቀምጠው አየ።

13 እነርሱም። አንቺ ሴት፥ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? ጌታዬን ስለ ወሰዱት ወዴትም እንዳኖሩት አላውቅም አለቻቸው።

14 ይህንም ብላ ወደ ኋላ ዘወር ብላ ኢየሱስን ቆሞ አየችው፥ ኢየሱስም እንደ ሆነ አላወቀችም።

15 ኢየሱስም። አንቺ ሴት፥ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? ማንን ትፈልጋለህ? እርስዋም

የአትክልት ጠባቂ መስሎዋ። ጌታ ሆይ፥ አንተ ከዚህ ወስደህ እንደ ሆንህ ወዴት እንዳኖርኸው ንገረኝ እኔም እወስደዋለሁ አለችው።

16 ኢየሱስም። ማርያም አላት ። እርስዋ ዘወር ብላ ። ራቦኒ አለችው። መምህር ሆይ ማለት ነው።

17 ኢየሱስም እንዲህ አላት ። ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና፤ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደህ ። ለአምላኬና ለአምላካችሁ።

18 መግደላዊት ማርያም መጥታ ጌታን እንዳየችው ይህንም እንደ ነገራት ለደቀ መዛሙርቱ ነገረቻቸው።

19 ያ ቀንም ከሰምንቱ ፊተኛው በመሸ ጊዜ፥ ደቀ መዛሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት አይሁድን ስለ ፈሩ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፥ ኢየሱስ መጥቶ በመካከላቸው ቆመና ፡ — ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

20 ይህንም ብሎ እጁንና ጎኑን አሳያቸው። ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩት ጊዜ ደስ አላቸው።

21 ኢየሱስም ዳግመኛ ፡ — ሰላም ለእናንተ ይሁን ፡ አባቴ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ፡ አላቸው።

22 ይህንም ብሎ እፍ አለባቸው እንዲህም አላቸው፡ —መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።

23 ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርላቸዋል ። የያዘችሁባቸው ኃጢአታቸው ተይዘባቸዋል ።

24 ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከእነርሱ ጋር አልነበረም።

25 ሌሎቹም ደቀ መዛሙርት። ጌታን አይተነዋል አሉት። እርሱ ግን፡ - የችንካሩን ምልክት በእጁ ካላየሁ ጣቴንም በችንካሩ ጎትመት ካላገባሁ እጄንም በጎኑ ካላገባሁ አላምንም፡ አላቸው።

26 ከስምንት ቀንም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ደግመው በውስጥ ነበሩ ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበሩ፤ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ ኢየሱስ መጣ በመካከላቸውም ቆሞ። ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

27 በዚያን ጊዜ ቶማስን ። ጣትህን ወደዚህ አምጣና እጆቼን ተመልከት፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ አግባው፤ ያመንህ እንጂ ያላመንህ አትሁን ።

28 ቶማስም መልሰ ። ጌታዬ አምላኬም አለው።

29 ኢየሱስም፡- ቶማስ ሆይ፥ ስላየኸኝ አምነሃል፤ ሳያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለው።

30 ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ሌላ ብዙ ምልክት በደቀ መዛሙርቱ ፊት አደረገ ።

31 ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ታምኑ ዘንድ ይህ ተጽፎአል ። አምናችሁም በስሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ ።

ምዕራፍ 21

1 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ በጥብርያዶስ ባሕር አጠገብ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ገና ተገለጠላቸው። በዚህ ላይ ራሱን አሳየ ።

2 ስምዖን ጴጥሮስም ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስም የቃና ዘገሊላው ናትናኤልም የዘብዴዎስም ልጆች ከደቀ መዛሙርቱም ሌሎች ሁለት አብረው ነበሩ ።

3 ስምዖን ጴጥሮስ፡ —ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ፡ አላቸው። እኛ ደግሞ ከአንተ ጋር እንሄዳለን አሉት ። ወጥተውም ወዲያው ወደ ታንኳ ገቡ። በዚያችም ሌሊት ምንም አልያዙም።

4 በነጋም ጊዜ ኢየሱስ በባሕር ዳር ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ እንደ ሆነ አላወቁም።

5 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ልጆች ሆይ፥ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አይደለም ብለው መለሱለት ።

መረቡንም በመርከቡ ቀኝ ጣሉት ታገኙማላችሁ አላቸው ። ጣሉት፥ አሁን ግን ስለ ዓሣው ብዛት ይሳሉት ዘንድ አልቻሉም።

7 ኢየሱስ ይወደው የነበረውም ደቀ መዝሙር ጴጥሮስን ። ጌታ ነው አለው። ስምዖን ጴጥሮስም ጌታ እንደ ሆነ በሰማ ጊዜ ራቁቱን ነበርና መጎናጸፊያውን ታጥቆ ወደ ባሕር ራሱን ጣለ ።

8 ሌሎቹም ደቀ መዛሙርት በትንሿ ታንኳ መጡና ። ሁለት መቶ ክንድ ያህል ነበር እንጂ ከምድር ብዙም አልራቁም ነበርና የዓሣውን መረብ ይጎትቱ ነበር ።

9 ወደ ምድርም በመጡ ጊዜ የፍም እሳት በላዩም ተቀምጦ እንጀራም አዩ ።

። አሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ አምጡአላቸው ።

11 ስምዖን ጴጥሮስም ወጥቶ መቶ አምሳ ሦስት ታላላቅ ዓሣዎች የሞላበትን መረብ ወደ ምድር ጐተተ፤ ይህንም ያህል ብዙ ነበሩ መረቡ አልተቀደደም።

ኑና ብሉ አላቸው ። ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ። አንተ ማን ነህ? ብሎ ሊጠይቀው አልደፈረም። ጌታ መሆኑን አውቆ ።

13 ኢየሱስም መጣና እንጀራ አንሥቶ ሰጣቸው፥ እንዲሁም ዓሣውን ሰጣቸው።

14 ኢየሱስ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲገለጥላቸው ይህ ሦስተኛው ጊዜ ነው።

15 ከበሉ በኋላም ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን ። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፥ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን? አዎን ጌታ ሆይ! እንደምወድህ ታውቃለህ ። ጠቦቶቼን አሰማራ አለው ።

የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፥ ትወደኛለህን? አለው። አዎን ጌታ ሆይ! እንደምወድህ ታውቃለህ ። በጎቼን አሰማራ አለው ።

17 ሦስተኛ ጊዜ። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፥ ትወደኛለህን? ሦስተኛ ጊዜ። ትወደኛለህን? ስላለው ጴጥሮስ አዘነ ። ጌታ ሆይ፥ አንተ ሁሉን ታውቃለህ ። እንደምወድህ ታውቃለህ ። ኢየሱስም። በጎቼን ጠብቅ አለው።

18 እውነት እውነት እልሃለሁ፥ አንተ ጐልማሳ ሳለህ ታጥቀህ ወደምትወደው ትሄድ ነበር፤ ነገር ግን በሸመገልህ ጊዜ እጆችህን ትዘረጋለህ ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደምትወደውይወስድሃል ። አልፈልግም።

19 በምን ሞት እግዚአብሔርን ያከብር ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት ይህን ተናገረ ። ይህንም ከተናገረ በኋላ፡ - ተከተለኝ፡ አለው።

20 ጴጥሮስም ዘወር ብሎ ኢየሱስ ይወደው የነበረውን ደቀ መዝሙር ሲከተለው አየና። ጌታ ሆይ፥ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው?

21 ጴጥሮስም አይቶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፥ ይህስ ምን ያደርጋል?

22 ኢየሱስም። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድ ምን አግዶህ?ተከተለኝ አለው።

23 በዚያን ጊዜ። ያ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚለው ነገር ወደ ወንድሞች ወጣ። ኢየሱስ ግን። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ ምን አግዶህ?

24 ስለዚህ ነገር የመሰከረ ይህንም የጻፈው ይህ ደቀ መዝሙር ነው፥ ምስክሩም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን።

25 ኢየሱስም ያደረጋቸው ብዙ ሌሎች ነገሮች ደግሞ አሉ፥ ሁሉም በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም ራሱ ባልበቃቸውም ይመስለኛል። አሜን።

የሐዋርያት ሥራ

ምዕራፍ 1

1 ቴዎፍሎስ ሆይ፥ ኢየሱስ ሊያደርገውና ሊያስተምረው ስለ ጀመረው ሁሉ የቀደመውን ቃል ጻፍሁ።
2 እስከ ያረገበት ቀን ድረስ፥ የመረጣቸውን ሐዋርያትን በመንፈስ ቅዱስ ትእዛዝ ከሰጣቸው በኋላ ።
3 ለእነርሱም አርባ ቀን እየታያቸው ስለ እግዚአብሔር መንግሥትም ነገር እየነገራቸው፥ በብዙ ማስረጃ ከሕማማቱ በኋላ ሕያው ሆኖ ራሱን አሳየ ።
4 ከእነርሱም ጋር ተሰብስበው ከኢየሩሳሌም እንዳይወጡ አዘዛቸው፥ ነገር ግን ከእኔ የሰማችሁትን የአብ የተስፋ ቃል ይጠብቁ ።
5 ዮሐንስ በውኃ አጥምቆ ነበርና ። እናንተ ግን ከጥቂት ቀን በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ።
6 በተሰበሰቡም ጊዜ ። ጌታ ሆይ፥ በዚህ ወራት ለእስራኤል መንግሥትን ትመልሳለህን? ብለው ጠየቁት ።
አብ በገዛ ሥልጣኑ የሰጠውን ዘመናትንና ዘመናትን ታውቁ ዘንድ ለእናንተ አይደላችሁም አላቸው ።
8 ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቼ ትሆናላችሁ።
9 ይህንም ከተናገረ በኋላ እነርሱ እያዩት ከፍ ከፍ አለ ። ደመናም ከዓይናቸው ሰውራ ተቀበለችው።
10 እርሱም ሲወጣ ወደ ሰማይ ትኵር ብለው ሲመለከቱ ሳሉ፥ እነሆ፥ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች በአጠገባቸው ቆሙ።
11 ደግሞም። የገሊላ ሰዎች ሆይ፥ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ ስለ ምን ቆማችኋል? ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት፥ እንዲሁ ይመጣል ።
12 ደብረ ዘይት ከተባለው ተራራ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፥ እርሱም ከኢየሩሳሌም የሰንበት መንገድ ያህል ይሆናል ።
13 በገቡም ጊዜ ወደ ሰገነት ወጡ ጴጥሮስም ያዕቆብም ዮሐንስም እንድርያስም ፊልጶስም ቶማስም በርተሎሜዎስም ማቴዎስም የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ስምዖንም ዜሎጥስ ነበሩ ። የያዕቆብም ወንድም ይሁዳ ።
14 እነዚህም ሁሉ ከሴቶችና ከኢየሱስ እናት ከማርያም ከወንድሞቹም ጋር በአንድ ልብ ሆነው ለጸሎት ጸለዩ ።
15 በዚያም ወራት ጴጥሮስ በደቀ መዛሙርቱ መካከል ተነሥቶ ። የስሞች ቍጥር መቶ ሀያ ያህሉ ነበረ አለ ።
16 ወንድሞች ሆይ፥ ኢየሱስን ለያዙት መሪ ስለ ነበረው ስለ ይሁዳ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ የተናገረው መጽሐፍ ይፈጸም ዘንድ ይገባ ነበር ።
17 ከእኛ ጋር ተቈጥሮ ነበርና፥ በዚህም አገልግሎት ተካፍሏልና ።
18 ይህ ሰው በዓመፅ ዋጋ እርሻ ገዛ ። በግንባሩም ወድቆ ከመካከሉ ተሰነጠቀ አንጀቱም ሁሉ ወጣ።
19 በኢየሩሳሌምም ለሚኖሩ ሁሉ ታወቀ ። ስለዚህም ያ መሬት በአንደበታቸው አኬልዳማ ተብሎ ተጠርቷል ይህም የደም መሬት ማለት ነው።
20 በመዝሙር መጽሐፍ፡ — መኖሪያው የተፈታ ትሁን ማንምም አይኑርባት፡ ኤጲስቆጶሱንም ሌላው ይውሰድ ተብሎ ተጽፎአልና ።
21 ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ በእኛ መካከል በገባና በወጣበት ዘመን ሁሉ ከእኛ ጋር አብረው ከነበሩት ከእነዚህ ሰዎች መካከል አንዱ ነው።
22 ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ከእኛ እስከ እስካረገበት ቀን ድረስ ከእኛ ጋር የትንሣኤው ምስክር ይሆን ዘንድ ሊሾም ይገባዋል ።
23 ኢዮስጦስም የሚሉትን በርሳባስ የተባለውን ዮሴፍንና ማትያስን ሁለቱን ሾሙ።
24 እነርሱም ጸለዩ እንዲህም አሉ ።
25 ይሁዳም በበደሉ የወደቀበት ከዚህ አገልግሎትና ሐዋርያነት ተካፍሎ ወደ ስፍራው ይሄድ ዘንድ ነው።
26 ዕጣቸውንም ሰጡ። ዕጣውም በማትያስ ላይ ወደቀ ። ከአሥራ አንዱም ሐዋርያት ጋር ተቈጠረ ።

ምዕራፍ 2

1 የጴንጤቆስጤ ቀንም በደረሰ ጊዜ ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው አብረው ሳሉ ።
2 ድንገት እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ፥ ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው።
3 እንደ እሳትም የተሰነጠቁ ልሳኖች ታዩአቸው፥ በእያንዳንዱም ላይ ተቀመጡበቸው።
4 በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፥ መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደ ሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር ።
5 ከሰማይም በታች ካሉ ሕዝብ ሁሉ በጸሎት የተጉ አይሁድ በኢየሩሳሌም ይቀመጡ ነበር ።
6 በውጭም ድምፅ በሆነ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ተሰበሰቡ እያንዳንዱም በገዛ ቋንቋው ሲናገሩ ይሰማ ስለ ነበር አፈሩ ።
7 ሁሉም ተገረሙና ተደነቁም፥ እርስ በርሳቸውም። እነሆ፥ እነዚህ የሚናገሩ ሁሉ የገሊላ ሰዎች አይደሉምን?
8 እኛም እያንዳንዳችን በተወለድንበት በገዛ ቋንቋችን እንዴት እንሰማለን?
9 የፓርታውያንና የሜዶን ሰዎችም የኤላም ሰዎችም በሜሶጶጣሚያም በይሁዳም በቀጰዶቅያም በጳንጦስም በእስያም የሚኖሩ
10 በፍርግያና በጵንፍልያ በግብፅ በሊቢያም አገር በቀሬናና በሮም መጻተኞች አይሁድና ወደ ይሁዲነት የተለወጡ ሰዎች ።
11 የቀርጤስና የዓረብ ሰዎች፣ የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ በልሳኖቻችን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን ።

12 ሁሉም ተገረሙና አጠራሩ እርስ በርሳቸው። ይህ ምንድር ነው?
13 ሌሎች ግን እየዘበቱበት ነው።
14 ጴጥሮስ ግን ከአሥራ አንዱ ጋር ቆመ፥ ድምፁንም ከፍ አድርጎ እንዲህ አላቸው፡ — እናንተ የይሁዳ ሰዎች በኢየሩሳሌምም የምትኖሩ ሁሉ፥ ይህ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን ቃሌንም ስሙ።
15 እናንተ እንደ መሰላችሁ እነዚህ የሰከሩ አይደሉምና፤ ከቀኑ ሦስተኛ ሰዓት ነውና ።
16 ነገር ግን በነቢዩ ኢዩኤል የተባለው ይህ ነው።
17 በመጨረሻው ቀን እንዲህ ይሆናል፡ ይላል እግዚአብሔር፡ ከመንፈሴ አፈሳለሁ ሥጋ ለባሽ ሁሉ፡ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፥ ጎበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ፥ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ። :
18 በዚያም ወራት በባሪያዎቼና በሴቶች ባሪያዎቼ ላይ ከመንፈሴ አፈሳለሁ፤ ትንቢትም ይናገራሉ።
19 ድንቆችን በላይ በሰማይ ምልክቶችንም በታች በምድር አሳይ። ደምና እሳት የጢስ ጭጋግም;
20 ታላቁና የተከበረው የእግዚአብሔር ቀን ሳይመጣ ፀሐይ ወደ ጨለማ ጨረቃም ወደ ደም ይለወጣሉ።
፳፩ እናም እንዲህ ይሆናል የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል።
22 የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ ይህን ቃል ስሙ። ራሳችሁ እንደምታውቁት የናዝሬቱ ኢየሱስ እግዚአብሔር በመካከላችሁ በእርሱ በኩል ባደረገው ተአምራትና ድንቅ በምልክቶችም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ የተገለጠ ሰው ነበረ።
23 በእግዚአብሔር የተወሰነ ምክርና አስቀድሞ በማወቁ አዳንታችሁ ወሰዳችሁት በክፉዎችም እጆች ሰቅላችሁ ገደላችሁት።
24 እግዚአብሔርም የሞትን ሕማም አጥፍቶ አስነሣው፥ ሞት ይይዘው ዘንድ አልቻለምና።
25 ዳዊት ስለ እርሱ ተናግሮአልና፡ — እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በፊቴ አየሁት፥ እንዳልታወክ በቀኜ ነውና።
26 ስለዚህ ልቤ ሐሤት አደረገ ምላሴም ሐሤት አደረገ። ሥጋዬም ደግሞ በተስፋ ያድራል።
27 ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፥ ቅዱስህንም መበስበስን ያይ ዘንድ አትሰጠውም።
28 የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ፤ በፊትህ ደስታን ትሞላኛለህ።
29 ወንድሞች ሆይ፥ ስለ አባቶች አለቃ ስለ ዳዊት እንደ ሞተም እንደ ተቀበረም ለእናንተ በግልጥ እናገራለሁ፤ መቃብሩም እስከ ዛሬ በእኛ ዘንድ ነው።
30 እንግዲህ ነቢይ ሆኖ እግዚአብሔርም ከወገቡ ፍሬ በሥጋ በዙፋኑ ላይ እንዲቀመጥ ክርስቶስን ያስነሣው ዘንድ መሐላ እንደ ማለለት አውቆአልና።
31 ይህን አስቀድሞ አይቶ ነፍሱ በሲኦል እንዳልቀረች ሥጋውም መበስበስን እንዳላየ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ ተናገረ።
32 ይህን ኢየሱስን እግዚአብሔር አስነሣው ለዚህም ነገር እኛ ሁላችን ምስክሮች ነን።
33 ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ብሎ የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ከአብ ተቀብሎ ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው።
34 ዳዊት ወደ ሰማይ አልወጣምና፥ ነገር ግን ራሱ፡ — እግዚአብሔር ጌታዬን፡ — በቀኜ ተቀመጥ፡ አለው።
35 ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ።
36 እንግዲህ እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራኤል ወገን ሁሉ በእውነት ይወቅ።
37 ይህንም በሰሙ ጊዜ ልባቸው ተነካ፥ ጴጥሮስንና ሌሎችንም ሐዋርያት፡ — ወንድሞች ሆይ፥ ምን እናድርግ?
38 ጴጥሮስም። ንስሐ ግቡ፥ ኃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፥ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ አላቸው።
39 የተስፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ወደ ጠራቸው በሩቅ ላሉ ሁሉ ነውና።
40 ሌላም ቃል መሰከረና፡ — ከዚህ ጠማማ ትውልድ ራሳችሁን አድኑ፡ ብሎ መከራቸው።
41 በዚያን ጊዜ ቃሉን የተቀበሉ ተጠመቁ፥ በዚያም ቀን ሦስት ሺህ የሚያህሉ ነፍሳት ተጨመሩ።
42 በሐዋርያትም ትምህርትና በኅብረት እንጀራም በመቍረስ በጸሎትም ይተጉ ነበር።
43 በነፍስም ሁሉ ላይ ፍርሃት ሆነ፥ በሐዋርያትም ብዙ ድንቅና ምልክት ተደረገ።
44 ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ፥ ሁሉም ነገር የጋራ ነበራቸው።
45 ንብረታቸውንና ንብረታቸውንም ሸጡ፥ ለእያንዳንዱም እንደሚያስፈልገው ለሰዎች ሁሉ አከፋፈሉት።
46 በየቀኑም በአንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየኖሩ ከቤት ወደ ቤትም እንጀራ እየቈረሱ በደስታና በቅን ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር።
47 እግዚአብሔርን እያመሰገኑ በሕዝብም ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው። ጌታም በየቀኑ መዳን ያለባቸውን በቤተ ክርስቲያን ላይ ይጨምር ነበር።

ምዕራፍ 3

1 ጴጥሮስና ዮሐንስም በጸሎት ጊዜ በዘጠኝ ሰዓት ወደ መቅደስ አብረው ወጡ።
2 ወደ መቅደስም ከሚገቡት ምጽዋት ይለምን ዘንድ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ አንካሳ የሆነ አንድ ሰው ተሸክሞ ዕለት ዕለት ውብ በሚባል በመቅደስ ደጃፍ ያኖሩት ነበር።
3 ጴጥሮስና ዮሐንስ ወደ መቅደስ ሊገቡ ሲሉ ባየ ጊዜ ምጽዋት ለመነ።
4 ጴጥሮስም ከዮሐንስ ጋር ትኵር ብሎ ወደ እርሱ ተመልክቶ። ወደ እኛ ተመልከት አለ።
5 ከእነርሱም አንድ ነገር እንዲቀበል ሲጠብቅ ወደ እነርሱ ተመለከተ።

6 ጴጥሮስም። ብርና ወርቅ የለኝም አለ። እኔ ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ሂድ አለው።

7 ቀኝ እጁንም ይዞ አስነሣው፥ በዚያን ጊዜም እግሩና ቁርጭምጭሚቱ ጸንተዋል።

8 ወደ ላይ ዘሎም ቆመ፥ ይመላለስም ነበር፥ እየሄደም እየዘለለም እግዚአብሔርንም እያመሰገነ ከእነርሱ ጋር ወደ መቅደስ ገባ።

9 ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ሲመላለስ አዩት።

10 በውብም በመቅደስ ደጅ ምጽዋት ተቀምጦ የነበረው እርሱ እንደ ሆነ አወቁ በእርሱም ከሆነው የተነሣ መደነቅና መገረም ሞላባቸው።

11 የተፈወሰውም አንካሳ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ይዞ ሳለ፥ ሕዝቡ ሁሉ እየተደነቁ የሰሎሞን በረንዳ በሚባለው በረንዳ ወዳለው አብረው ወደ እነርሱ ሮጡ።

12 ጴጥሮስም አይቶ ለሕዝቡ መለሰ። የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ በዚህ ስለ ምን ትደነቃላችሁ? ወይስ በራሳችን ኃይል ወይም በቅድስና ይህን እንዲመላለስ ያደረግነው ይመስል ስለ ምን ትኵር ብለው ታዩናላችሁ?

13 የአብርሃምና የይስሐቅ የያዕቆብም አምላክ የአባቶቻችን አምላክ ልጁን ኢየሱስን አከበረው። እናንተ አሳልፋችሁ የሰጣችሁት እና ሊፈታው ቈርጦ ሳለ በጲላጦስ ፊት ካዳችሁት።

14 እናንተ ግን ቅዱሱን ጻድቁንም ክዳችሁ ነፍሰ ገዳይ ይሰጣችሁ ዘንድ ለመናችሁ።

15 እግዚአብሔር ከሙታን ያስነሣውን የሕይወትን ራስ ገደሉት። ለዚህም ምስክሮች ነን።

16 ስሙም በስሙ በማመን ይህን የምታዩትንና የምታውቁትን አጸናችው፤ አዎን፣ በእርሱ በኩል የሆነው እምነት በሁላችሁ ፊት ይህን ፍጹም ጤና ሰጠው።

17 አሁንም፥ ወንድሞች ሆይ፥ እናንተ እንደ አለቆቻችሁ እንዲሁ ባለማወቅ እንዳደረጋችሁት አውቃለሁ።

18 ነገር ግን እግዚአብሔር አስቀድሞ ክርስቶስ መከራ እንዲቀበል በነቢያት ሁሉ አፍ የተናገረውን እንዲሁ ፈጸመው።

19 እንግዲህ ንስሐ ግቡና ተመለሱ ኃጢአታችሁም ይደመሰስ ዘንድ ከጌታ ፊት የመጽናናት ጊዜ እንድትመጣላችሁ ተመለሱ።

20 አስቀድሞም የተሰበከላችሁን ኢየሱስ ክርስቶስን ይልካል።

21 እርሱንም እግዚአብሔር ከዓለም ጀምሮ በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ የተናገረውን ሁሉ እስኪታደስ ድረስ ሰማያት ሊቀበሉት ይገባቸዋል።

22 ሙሴም ለአባቶች። እግዚአብሔር አምላክህ እንደ እኔ ያለ ነቢይ ከወንድሞቻችሁ ያስነሣላችኋል። የሚላችሁን ሁሉ እርሱን ስሙት።

23 እና እንዲህም ይሆናል ያን ነቢይ የማትሰማው ነፍስ ሁሉ ከሕዝብ መካከል ትጠፋለች።

24 አዎን፣ ከሳሙኤልም ጀምሮ የተነሱት ነቢያትም ሁሉ እና በኋላም የነበሩት፣ የተናገሩት ሁሉ፣ እንዲሁ ስለ እነዚህ ቀናት ተናገሩ።

25 እናንተ የነቢያት ልጆችና እግዚአብሔር ለአብርሃም፡ — የምድር ነገዶች ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ፡ ብሎ ከአባቶቻችን ጋር ያደረገው የቃል ኪዳን ልጆች ናችሁ።

26 ለእናንተ አስቀድሞ እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስን አስነስቶ እያንዳንዳችሁን ከኃጢአቱ በመመለስ ይባርካችሁ ዘንድ ላከው።

ምዕራፍ 4

1 ለሕዝቡም ሲናገሩ ካህናቱና የቤተ መቅደሱ አዛዥ ሰዱቃውያንም መጡባቸው።

2 ሕዝቡን ስላስተማሩና በኢየሱስ የሙታንን ትንሣኤ ስለ ሰበኩ አዝነው ነበር።

3 እጃቸውንም ጫኑባቸው አሁን መሸቶ ነበርና እስከ ማግሥቱ ድረስ በግዞት አኖሩአቸው።

4 ነገር ግን ቃሉን ከሰሙት ብዙዎች አመኑ፥ የሰዎቹም ቍጥር አምስት ሺህ ያህል ነበር።

5 በነጋውም አለቆቻቸውና ሽማግሌዎች ጻፎችም።

6 ሊቀ ካህናቱም ሐና፥ ቀያፋም፥ ዮሐንስም፥ እስክንድሮስም፥ ከሊቀ ካህናቱም ወገን የሆኑ ሁሉ በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ።

7 በመካከላቸውም አቁመው። በምን ኃይል ወይም በማን ስም ይህን አደረጋችሁ?

8 ጴጥሮስም መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ እንዲህ አላቸው።

9 እኛ ዛሬ ለደከመው ሰው የተደረገውን መልካሙን ነገር ብንመረምር፥ በምን እንደ ዳነ?

10 እናንተ በሰቀላችሁት እግዚአብሔርም ከሙታን ባስነሣው በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህ ደኅና ሆኖ በፊታችሁ እንደ ቆመ ለእናንተ ለሁላችሁ ለእስራኤልም ሕዝብ ሁሉ የታወቀ ይሁን።

11 እናንተ ግንበኞች የናቃችሁት የማዕዘን ራስ የሆነው ይህ ድንጋይ ነው።

12 መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና።

13 ጴጥሮስና ዮሐንስም በግልጥ እንደ ተናገሩ ባዩ ጊዜ፥ ያልተማሩና የማያውቁ ሰዎች እንደ ሆኑ አውቀው አደነቁ። ከኢየሱስም ጋር እንደ ነበሩ አወቁአቸው።

14 የተፈወሰውንም ሰው ከእነርሱ ጋር ቆሞ ሲያዩ ምንም ሊናገሩ አይችሉም።

15 ከሸንጎው እንዲወጡ ባዘዙአቸውም ጊዜ እርስ በርሳቸው ተመካከሩ።

16 በእነዚህ ሰዎች ምን እናድርግ? ድንቅ ምልክት በእነርሱ የተደረገ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ ሁሉ ተገልጦአልና። እና ልንክደው አንችልም።

፲፯ ነገር ግን በሕዝቡ መካከል አብዝቶ እንዳይስፋፋ፣ ከእንግዲህ ለማንም በዚህ ስም እንዳይናገሩ አጥብቀን እንዝታቸው።

18 ጠርተውም በኢየሱስ ስም ከቶ እንዳይናገሩና እንዳያስተምሩ አዘዙአቸው።

19 ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን መልሰው። እግዚአብሔርን ከመስማት ይልቅ እናንተን

እንሰማ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት የሚገባ እንደ ሆነ ቍረጡ፤ አላቸው።
20 ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር በቀር አንችልም።
21 እንደ ገናም መዛቱአቸው፥ የሚቀጡአቸውም ስለ ሕዝቡ ምንም ስላላገኙ ለቀቁአቸው፤ ሰዎች ሁሉ ስለ ሆነው ነገር እግዚአብሔርን ያከብራሉና።
22 ይህ የመፈወስ ምልክት የተደረገለት ሰው ከአርባ ዓመት በላይ ነበርና።
23 ከተፈቱም በኋላ ወደ ወገኖቻቸው ሄደው የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ያሉአቸውን ሁሉ አወሩ።
24 ይህንም በሰሙ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው ድምፃቸውን ወደ እግዚአብሔር አንሥተው፡ — አቤቱ፥ አንተ ሰማይንና ምድርን ባሕርንም በእነርሱም ያለውን ሁሉ የፈጠርክ አምላክ ነህ አሉ።
25 በአገልጋይህ በዳዊት አፍ፡ — አሕዛብ ለምን ተቄጡ ሕዝቡስ ከንቱ ነገር ለምን አሰቡ?
26 የምድር ነገሥታት ተነሡ አለቆችም በእግዚአብሔርና በክርስቶስ ላይ ተሰበሰቡ።
27 በእውነት በቀባኸው በቅዱስ ሕፃንህ በኢየሱስ ላይ ሄሮድስና ጴንጤናዊው ጲላጦስም ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ተሰበሰቡ።
28፤ እጅህና ምክርህ ይደረግ ዘንድ ያሰቡትን ሁሉ ታደርግ ዘንድ ነው።
29 አሁንም፥ ጌታ ሆይ፥ ዛቻቸውን ተመልከት፤ ለባሮችህም በፍጹም ድፍረት ቃልህን እንዲናገሩ ስጣቸው።
30 ለመፈወስ እጅህን ስትዘረጋ፥ በቅዱስ ሕፃንህ በኢየሱስ ስም ምልክትና ድንቅ እንዲደረግ።
31 ከጸለዩም በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ። በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፣ እናም የእግዚአብሔርን ቃል በድፍረት ተናገሩ።
32 ያመኑትም ሕዝብ አንድ ልብ አንዲትም ነፍስ ነበሩአቸው፥ ካለውም አንዳች ስንኳ የራሱ እንደ ሆነ ከእነርሱ አንድ ስንኳ አልተናገረም። ነገር ግን ሁሉም ነገር የጋራ ነበራቸው።
33 ሐዋርያትም የጌታን የኢየሱስን ትንሣኤ በታላቅ ኃይል መስክረው ነበር፤ በሁሉም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው።
34 ከእነርሱም የጎደለ ማንም አልነበረም፤ መሬትና ቤት ያላቸው ሁሉ ሸጠው የሚሸጡትንም ዋጋ አመጡ።
35 በሐዋርያትም እግር አጠገብ አኖሩአቸው፥ ለእያንዳንዱም በሚፈልገው መጠን አከፋፈሉት።
36 ዮሴፍም በሐዋርያት በርናባስ ተባለ፥ ትርጓሜውም የመጽናናት ልጅ፥ የሌዋዊው የቆጵሮስ አገር ሰው ነበረ።
37 መሬትም አለኝና ሸጦ ገንዘቡን አምጥቶ በሐዋርያት እግር አጠገብ አኖረው።

ምዕራፍ 5

1 ሐናንያ የሚሉት አንድ ሰው ከሰጲራ ጋር ከሚስቱ ጋር ርስት ሸጦ።
2 ከዋጋውም ከፊሉን አስቀረ፥ ሚስቱም ደግሞ ስታውቅ እኵሌቱን አምጥቶ በሐዋርያት እግር አጠገብ አኖረ።
3 ጴጥሮስ ግን። ሐናንያ ሆይ፥ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለ ምን ሞላ?
4 የቀረውስ የአንተ አልነበረምን? ከተሸጠ በኋላ በራስህ ኃይል አልነበረምን? ይህን ነገር ለምን በልብህ አሰብህ? እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አልዋሸህም።
5 ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ወድቆ ነፍሱን ሰጠ፤ ይህንም በሰሙት ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።
6 ጐበዞችም ተነሥተው ቄልፈው አውጥተው ቀበሩት።
7 ከሦስት ሰዓትም በኋላ ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ ገባች።
8 ጴጥሮስም መልሶ። እርስዋም። አዎን፥ ይህን ያህል ነው አለችው።
9 ጴጥሮስም። የጌታን መንፈስ ትፈታተኑ ዘንድ እንዴት ተስማማችሁ? እነሆ ባልሽን የቀበሩት ሰዎች እግር በደጅ ነው አንቺንም ያወጡሻል።
10 ወዲያውም በእግሩ አጠገብ ወደቀች ነፍሷንም ሰጠች፤ ጐበዞችም ገብተው ሞታ አገኟት፥ አውጥተውም ከባልዋ አጠገብ ቀበሯት።
፲፩ እናም በቤተክርስቲያኑ ሁሉ እና እነዚህን ነገሮች በሚሰሙት ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።
12 በሐዋርያትም እጅ ብዙ ምልክትና ድንቅ በሕዝብ መካከል ተደረገ። ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው በሰሎሞን በረንዳ ውስጥ ነበሩ።
13 ከሌሎቹም አንድ ስንኳ ከእነርሱ ጋር ሊተባበር አልደፈረም፥ ሕዝቡ ግን አከበሩአቸው።
14 አማኞችም ከወንዶችም ከሴቶችም ብዙ ወደ ጌታ ተጨመሩ።
15 ስለዚህም ጴጥሮስ የሚያልፍበት ጥላ ቢያንስ ከእነርሱ አንዳንዶቹን ይጋርድ ዘንድ ድውያንን ወደ አደባባይ አውጥተው በአልጋና በአልጋ ላይ አስቀመጡአቸው።
16 በኢየሩሳሌምም ዙሪያ ካሉ ከተሞች ድውያንን በርኵሳን መናፍስት የተሠቃዩትንም እያመጡ ብዙ ሰዎች መጡ፥ ሁሉም ተፈወሱ።
17 ሊቀ ካህናቱም ከእርሱም ጋር የነበሩት የሰዱቃውያን ወገን የሆኑት ሁሉ ተነሥተው ተቄጡ።
18 በሐዋርያትም ላይ እጃቸውን ጫነው በወኅኒ አኖሩአቸው።
19 የጌታም መልአክ በሌሊት የወኅኒውን ደጆች ከፍቶ አወጣቸውና።
20 ሄደህ ቆመህ የዚህን ሕይወት ቃል ሁሉ በመቅደስ ለሕዝብ ንገራቸው።
21 ይህንም በሰሙ ጊዜ ማልደው ወደ መቅደስ ገብተው አስተማሩ። ነገር ግን ሊቀ ካህናቱ ከእርሱም ጋር የነበሩት መጥተው ሸንጎውንና የእስራኤልን ልጆች ሽማግሌዎች ሁሉ በአንድነት ጠሩ፥ ያመጣቸውም ዘንድ ወደ ወኅኒ ላኩ።
22 ሎሌዎቹ ግን መጥተው በወኅኒ አላገኟቸውም፥ ተመልሰውም።

23 ወኅኒው በደኅና ተዘግቶ ጠባቂዎቹም በበሩ ፊት ቆመው አገኘን፤ በከፈትን ጊዜ ግን በውስጡ ማንንም አላገኘንም።

24 ሊቀ ካህናቱና የመቅደስ አዛዥ የካህናት አለቆችም ይህን በሰሙ ጊዜ ይህ በምን እንዲደርስባቸው ተጠራጠሩ።

25 አንድ ሰውም ቀርቦ። እነሆ፥ በወህኒ ያኖራችኋቸው ሰዎች በመቅደስ ቆመው ሕዝቡን እያስተማሩ ነው ብሎ ነገራቸው።

26፤ የዚያን ጊዜም፡ የሻለቃው፡ ከአለቆቹ፡ ጋራ፡ ኼዶ፡ ያለ፡ ግፍ፡ አመጣቸው፤ ሕዝቡ፡ እንዳይወግሩ፡ ፈርተው፡ ነበርና።

27 አምጥተውም በሸንጎው ፊት አቆሙአቸው፤ ሊቀ ካህናቱም።

28 በዚህ ስም እንዳታስተምሩ አጥብቀን አላዘዝናችሁምን? እነሆም፥ ኢየሩሳሌምን በትምህርታችሁ ሞልታችኋል፥ የዚያንም ሰው ደም በእኛ ታመጡብን ዘንድ አስባችኋል።

29 ጴጥሮስና ሐዋርያትም መልሰው። ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባናል አሉ።

30 እናንተ በእንጨት ላይ ሰቅላችሁ የገደላችሁትን ኢየሱስን የአባቶቻችን አምላክ አስነሣው።

31 ለእስራኤልም ንስሐን የኃጢአትንም ስርየት ይሰጥ ዘንድ እግዚአብሔር፥ ራስና መድኃኒት አድርጎ በቀኙ ከፍ ከፍ አደረገው።

32 እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮቹ ነን። እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስም እንዲሁ ነው።

33 በሰሙም ጊዜ ልባቸው ተቈጡ ሊገድሏቸውም ተማከሩ።

34 በዚያን ጊዜ በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የከበረ የሕግ መምህር ገማልያል የሚሉት አንድ ፈሪሳዊ በሸንጎ ተነሥቶ ሐዋርያትን ጥቂት እንዲያገለግሉአቸው አዘዘ።

35 እንዲህም አላቸው፡ — የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ በእነዚህ ሰዎች ላይ የምታደርጉትን ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

36 ከዚህ ወራት አስቀድሞ ቴዎዳስ እኔ ነኝ ብሎ ተነሥቶአልና። አራት መቶ የሚያህሉ ሰዎች ከእርሱ ጋር ተባበሩ። የታዘዙትም ሁሉ ተበታተኑ እናም ከንቱ ሆነዋል።

37 ከዚህም በኋላ በሕዝብ ዘመን የገሊላው ይሁዳ ተነሣ፥ ብዙ ሰዎችንም ወደ እርሱ ሳተ። የታዘዙትም ሁሉ ተበታተኑ።

38 አሁንም እላችኋለሁ፥ ከእነዚህ ሰዎች ተዋቸው፥ ተዉአቸውም፤ ይህ ምክር ወይም ይህ ሥራ ከሰው ከሆነ ይጠፋል።

39 ከእግዚአብሔር እንደ ሆነ ግን ልታጠፉት አትችሉም; ከእግዚአብሔር ጋር ስትጣሉ እንዳትገኙ።

40 ለእርሱም ተስማምተው ሐዋርያትን ጠርተው ደበደቡአቸው በኢየሱስ ስም እንዳይናገሩ አዝዘው ፈቱአቸው።

41 ስለ ስሙም ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለ ተቆጠሩ ከሸንጎው ፊት ደስ እያላቸው ሄዱ።

42 ዕለት ዕለትም በመቅደስና በየቤቱ ኢየሱስ ክርስቶስን ማስተማርና መስበክን አይተዉም።

ምዕራፍ 6

1 በዚያም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ የግሪክ ሰዎች በዕብራውያን ላይ አንጐራጐሩባቸው፤ መበለቶቻቸው በዕለት ተዕለት አገልግሎት ችልተኞች ነበሩና።

2 አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርትም ሕዝቡን ወደ እነርሱ ጠርተው፡ — የእግዚአብሔርን ቃል ትተን ማዕድን እንድናገለግል የተገባ አይደለም።

3 ስለዚ፡ ወንድሞች፡ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላባቸው እውነተኛና የተመሰከረላቸው ሰባት ሰዎች በመካከላችሁ እዩ።

4 እኛ ግን ራሳችንን ዘወትር ለጸሎትና ለቃሉ አገልግሎት እንሰጣለን።

5 ነገሩም ሕዝቡን ሁሉ ደስ አሰኛቸው፤ እምነትና መንፈስ ቅዱስም የሞላበትን እስጢፋኖስን ፊልጶስንም ጵሮኮሮስንም ኒቃኖንንም ጢሞንንም ጳርሜናንንም ወደ ይሁዲነት የተለወጠውን የአንጾኪያውን ኒቆላዎስን መረጡ።

6 በሐዋርያትም ፊት አቆሙአቸው፥ ከጸለዩም በኋላ እጃቸውን ጫኑባቸው።

7 የእግዚአብሔርም ቃል ጨመረ። በኢየሩሳሌምም የደቀ መዛሙርት ቍጥር እጅግ እየበዛ ሄደ። ብዙ ካህናትም ለሃይማኖት የታዘዙ ነበሩ።

8 እስጢፋኖስም እምነትንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድንቅንና ድንቅ ተአምራትን አደረገ።

9 የነጻነት ምኵራብ ከተባለው ምኵራብም ከቄሬናውያንም ከእስክንድርያውያንም ከኪልቅያና ከእስያም ሰዎች ተነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩ ነበር።

፲ እናም እሱ የተናገረውን ጥበብ እና መንፈስ መቃወም አልቻሉም።

11 በዚያን ጊዜ። በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ የስድብን ቃል ሲናገር ሰምተነዋል የሚሉ ሰዎችን አስነሡ።

12 ሕዝቡንም ሽማግሌዎችንም ጸሐፍትንም አነሣሡ ወደ እርሱ ቀርበው ያዙት ወደ ሸንጎም ወሰዱት።

13 ይህ ሰው በዚህ ቅዱስ ስፍራና በሕግ ላይ የስድብን ቃል ከመናገር አይተውም ብለው የሐሰት ምስክሮችን አቆሙ።

14፤ የናዝሬቱ፡ ኢየሱስ፡ ይህን፡ ስፍራ፡ ያፈርሳል፡ ሙሴም፡ ያዳነን፡ ሥርዓት፡ ይለውጣል፡ ሲል፡ ሰምተነዋልና።

15 በሸንጎም የተቀመጡት ሁሉ ትኵር ብለው ሲመለከቱት ፊቱን እንደ መልአክ ፊት አዩት።

ምዕራፍ 7

1 ሊቀ ካህናቱም። ይህ እንደዚያ ነውን?

2 እርሱም። ወንድሞችና አባቶች ሆይ፥ ስሙ። የክብር አምላክ ለአባታችን አብርሃም በካራን ሳይቀመጥ በፊት በሜሶጶጣሚያ ሳለ ተገለጠለት።

3 ከአገርህና ከዘመዶችህ ተለይተህ ወደማሳይህ ምድር ግባ አለው።

4 ከከለዳውያንም ምድር ወጥቶ በካራን ተቀመጠ፤ ከዚያም አባቱ በሞተ ጊዜ እናንተ አሁን ወደምትኖሩባት ምድር አፈለሰው።
5 በእርሱም ውስጥ ምንም ርስት አልሰጠውም፥ እግሩንም የሚያስረግጥ ቢሆን፥ ነገር ግን ልጅ ሳይኖረው ለእርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ርስት አድርጎ ይሰጠው ዘንድ ተስፋ ሰጠ። .
6 እግዚአብሔርም እንዲሁ። ዘሩ በባዕድ አገር እንዲቀመጥ፥ እንዲሁ። አራት መቶ ዓመትም አስቈጡአቸው።
7 በሚገዙበትም ሕዝብ ላይ እፈርድባቸዋለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር፤ ከዚያም በኋላ ወጥተው በዚህ ስፍራ ያመልኩኛል።
8 የመገረዝንም ቃል ኪዳን ሰጠው፤ አብርሃምም ይስሐቅን ወለደ በስምንተኛውም ቀን ገረዘው። ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ; ያዕቆብም አሥራ ሁለቱን አባቶችን ወለደ።
9 የአባቶችም አለቆች ዮሴፍን በቅንዓት ወደ ግብፅ ሸጡት፤ እግዚአብሔር ግን ከእርሱ ጋር ነበረ።
10 ከመከራውም ሁሉ አዳነው በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ፊት ሞገስንና ጥበብን ሰጠው። በግብፅና በቤቱ ሁሉ ላይ ገዥ አድርጎ ሾመው።
11፤ በግብፅና፡ በከነዓን፡ ምድር፡ ኹሉ፡ ላይ ፡ ታላቅ፡ መከራ፡ መጣ፥ አባቶቻችንም፡ እንጀራ፡ አላገኙም።
12 ያዕቆብም በግብፅ እህል እንዳለ በሰማ ጊዜ አስቀድሞ አባቶቻችንን ሰደደ።
13 ሁለተኛም ጊዜ ዮሴፍ ለወንድሞቹ ታወቀ። የዮሴፍም ወገን ለፈርዖን ታወቀ።
14 ዮሴፍም ልኮ አባቱን ያዕቆብን ሰባ አምስትም ነፍሱን ዘመዶቹን ሁሉ አስጠራ።
15 ያዕቆብም ወደ ግብፅ ወረደ፥ እርሱና አባቶቻችንም ሞቱ።
16 ወደ ሴኬምም ተወሰዱ፥ አብርሃምም የሴኬም አባት ከኤሞር ልጆች በገንዘብ በገዛው መቃብር ውስጥ ተቀበሩ።
17 ነገር ግን እግዚአብሔር ለአብርሃም የማለለት የተስፋው ጊዜ በቀረበ ጊዜ ሕዝቡ በግብፅ እየበዙ በዙ።
18 ዮሴፍን የማያውቀው ሌላ ንጉሥ እስኪነሣ ድረስ።
19 እርሱም ዘመዶቻችንን ተንኰል አደረገ፥ በሕይወት እንዳይኖሩም ልጆቻቸውን እንዲያወጡ አባቶቻችንን ክፉ አደረገ።
20 በዚያም ዘመን ሙሴ ተወለደ፥ እጅግም የተዋበ ነበረ፥ በአባቱም ቤት ሦስት ወር አደገ።
21 በተጣለም ጊዜ የፈርዖን ልጅ ወሰደችው፥ እንደ ልጅዋም አሳደገችው።
22 ሙሴም የግብፃውያንን ጥበብ ሁሉ ተማረ፥ በቃልም በሥራም ብርቱ ነበረ።
23 አርባ ዓመትም በሞላ ጊዜ ወንድሞቹን የእስራኤልን ልጆች ይጐበኝ ዘንድ በልቡ አሰበ።
24 ከእነርሱም አንዱ ሲበደል አይቶ ረዳው፥ የተገፋውንም ተበቀለው፥ ግብፃዊውንም መታ።
25 ወንድሞቹ እግዚአብሔር በእጁ እንዲያድናቸው የሚያስተውሉ ይመስለው ነበር፤ እነርሱ ግን አላስተዋሉም።
26 በማግሥቱም ሲጣሉ አያቸው፥ ደግሞም ሊያቋቃቸው ወደደ እንዲህም አለ። እርስ በርሳችሁ ለምን ትበዳላላችሁ?
27 ባልንጀራውን የሚበድል ግን። አንተን በእኛ ላይ ሹምና ፈራጅ ያደረገህ ማን ነው?
28 ፤ ግብፃዊውን ትናንት እንዳጠፋህ ትገድለኛለህን?
29 ሙሴም ከዚህ ነገር የተነሣ ሸሸቶ በምድያም ምድር መጻተኛ ሆነ፥ በዚያም ሁለት ልጆችን ወለደ።
30 አርባ ዓመትም በተፈጸመ ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ በሲና ተራራ ምድረ በዳ በቍጥቋጦ ውስጥ በእሳት ነበልባል ታየው።
31 ሙሴም ባየ ጊዜ ባየው ተደነቀ፥ ለማየትም በቀረበ ጊዜ የእግዚአብሔር ድምፅ።
32 እኔ የአባቶችህ አምላክ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ አለ። ሙሴም ተንቀጠቀጠ፥ ለማየትም አልደፈረም።
33 እግዚአብሔርም። የቆምህበት ስፍራ የተቀደሰ መሬት ነውና ጫማህን ከእግርህ አውልቅ አለው።
34 በግብፅ ያለውን የሕዝቤን መከራ አይቻለሁ ጩኸታቸውንም ሰምቼ አድናቸው ዘንድ ወረድሁ። አሁንም ና፥ ወደ ግብፅ እልክሃለሁ።
35 አንተን ገዥና ፈራጅ ማን ሾመህ? እግዚአብሔር በቍጥቋጦው በተገለጠለት በመልአኩ እጅ አለቃና አዳኝ አድርጎ ላከው።
36 በግብፅ ምድርና በኤርትራ ባሕር በምድረ በዳም አርባ ዓመት ድንቅና ምልክት ካደረገ በኋላ አወጣቸው።
37 ይህ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች፡ —አምላካችሁ እንደ እኔ ያለ ነቢይ ከወንድሞቻችሁ ያስነሣላችኋል። እርሱን ስሙት።
38 ይህም በሲና ተራራ ከተናገረው መልአክና ከአባቶቻችን ጋር በምድረ በዳ ባለች ቤተ ክርስቲያን ነበረ፤ ለእኛም ሊሰጠን ሕያው ቃሉን ተቀበለ።
39 አባቶቻችን አልታዘዙለትም፥ ከእነርሱም ጣሉት፥ በልባቸውም ወደ ግብፅ ተመለሱ።
40 አሮንን፡- በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን፤ ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሙሴ ምን እንደ ደረሰበት አናውቅምና አለው።
41 በዚያም ወራት ጥጃን አደረጉ፥ ለጣዖቱም ሠዉ፥ በእጃቸውም ሥራ ደስ አላቸው።
42፤ እግዚአብሔርም፡ ተመለሰ፥ ለሰማይም፡ ሠራዊት፡ ይሰግዱ፡ ዘንድ፡ አሳልፎ፡ ሰጣቸው። በነቢያት መጽሐፍ። የእስራኤል ቤት ሆይ፥ እስከ አርባ ዓመት ድረስ የታረደውን እንስሳና መሥዋዕትን በምድረ በዳ አቅርባችሁልኝ ተብሎ እንደ ተጻፈ።
43 ትሰግዱላቸውም ዘንድ የሠራችኋቸውን ምስሎች የሞሎክን ድንኳን የአምላካችሁን የሬፋንን ኮከብ አነሣችሁ፤ እኔም ከባቢሎን ወዲያ እወስዳችኋለሁ።
44 እንዳየው ምስል ይሠራት ዘንድ ለሙሴ ተናግሮ እንደ ሾመው ለአባቶቻችን የምስክር ድንኳን በምድረ በዳ ነበራቸው።
45 ይህን ደግሞ ከኢየሱስ ጋር የመጡት አባቶቻችን እግዚአብሔር ከአባቶቻችን ፊት

ያሳደዳቸውን እስከ ዳዊት ዘመን ድረስ ወደ አሕዛብ ርስት አገቡ።

46 በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን አገኘ ለያዕቆብም አምላክ ማደሪያን ያገኝ ዘንድ ወደደ።

47 ሰሎሞን ግን ቤት ሠራለት።

48 ነገር ግን ልዑል በእጅ በተሠራ መቅደስ አይኖርም። ነቢዩም እንዳለ።

49 ሰማይ ዙፋኔ ነው ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት፤ ለእኔ ምን ቤት ትሠራላችሁ? ይላል እግዚአብሔር፤ ወይስ የማረፍበት ስፍራ ምንድር ነው?

50 ይህን ሁሉ እጄ የሠራችው አይደለምን?

51 እናንተ አንገተ ደንዳኖች ልባችሁና ጆሮአችሁም ያልተገረዘ፥ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ፤ አባቶቻችሁ እንደ ተቃወሙት እናንተ ደግሞ።

52 ከነቢያትስ አባቶቻችሁ ያላሳደዱት ማን ነው? የጻድቁንም መምጣት አስቀድሞ የተናገሩትን ገደሉአቸው። እናንተስ ከዳችሁት ገዳዮችም ሆናችሁ።

53 በመላእክት መሪነት ሕግን ተቀብለው ያልጠበቁት ናቸው።

54 ይህንም በሰሙ ጊዜ ልባቸው ተቄጡ ጥርሳቸውንም አፋጩበት።

55 እርሱ ግን መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኵር ብሎ አየና የእግዚአብሔርን ክብር ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየ።

56 እነሆ፥ ሰማያት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያለሁ አለ።

57 በታላቅ ድምፅም ጮኹ ጆሮአቸውንም ደፈኑ በአንድ ልብ ሆነውም ሮጡበት።

58 ከከተማም ወደ ውጭ አውጥተው ወገሩት፤ ምስክሮቹም ልብሳቸውን ሳውል በሚባል ጎበዝ እግር አጠገብ አኖሩ።

59 እስጢፋኖስም። ጌታ ኢየሱስ ሆይ፥ ነፍሴን ተቀበል ብሎ እግዚአብሔርን እየጠራ ወገሩት።

60 ተንበርክኮም። ጌታ ሆይ፥ ይህን ኃጢአት አትቍጠርባቸው ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህንም ብሎ አንቀላፋ።

ምዕራፍ 8

1፤ ሳኦልም፡ ለሞት፡ እሺ፡ ነበር። በዚያን ጊዜም በኢየሩሳሌም ባለች ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ስደት ሆነ። ሁሉም ከሐዋርያት በቀር ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገር ተበተኑ።

2 በጸሎት የተጉ ሰዎች እስጢፋኖስን ወሰዱት ታላቅም አለቀሱለት።

3 ሳውል ግን ቤተ ክርስቲያንን ያፈርስ ነበር፥ ወደ ቤትም ሁሉ እየገባ ወንዶችንና ሴቶችን እየለየ ወደ ወኅኒ አሳልፎ ሰጣቸው።

4 ስለዚህ የተበተኑት ቃሉን እየሰበኩ ወደ ስፍራው ሄዱ።

5 ፊልጶስም ወደ ሰማርያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው።

6 ሕዝቡም ፊልጶስ ያደረገውን ተአምራት ሰምተውና እያዩ የተናገረውን በአንድ ልብ አደመጡ።

7 ርኵሳን መናፍስት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ከብዙዎች ይወጡ ነበርና፤ ብዙዎችም ሽባና አንካሶች ተፈወሱ።

8 በዚያም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ።

9 ነገር ግን ስምዖን የሚሉት አንድ ሰው ነበረ፥ በዚያም ከተማ አስቀድሞ አስማት ያደርግ ነበር የሰማርያንም ሰዎች አስትቶ እርሱ ታላቅ እንደ ሆነ እየተናገረ።

10 ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላላቆቹ ድረስ ሁሉም። ይህ ሰው ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ነው እያሉ ያደምጡት ነበር።

11 ከብዙ ዘመንም ጀምሮ በአስማት ስላስገረማቸው ተመለከቱት።

12 ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም እየሰበከ ፊልጶስን ባመኑት ጊዜ፥ ወንዶችም ሴቶችም ተጠመቁ።

13 ስምዖንም ደግሞ አመነ፤ ከተጠመቀም በኋላ ከፊልጶስ ጋር ተቀመጠ፤ የተደረገውንም ምልክትና ምልክት እያየ ተደነቀ።

14 በኢየሩሳሌምም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ በሰሙ ጊዜ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ላኩላቸው።

15 እነርሱም በወረዱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ጸለዩላቸው።

16 በጌታ በኢየሱስ ስም ተጠመቁ እንጂ ከእነርሱ በአንዱ ላይ ስንኳ ገና አልወረደም ነበርና።

17 በዚያን ጊዜ እጃቸውን ጫኑባቸው መንፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ።

18 ስምዖንም የሐዋርያትን እጅ በመጫን መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጥ ባየ ጊዜ፥ ገንዘብ አመጣላቸው።

19 እጄን የምጭንበት ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ስጡኝ አለ።

20 ጴጥሮስ ግን “የእግዚአብሔርን የጸጋ ስጦታ በገንዘብ እንዲገዛ አስበሃልና ገንዘብህ ከአንተ ጋር ይጥፋ” አለው።

21 ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለምና በዚህ ነገር ዕድል ፈንታ ወይም ዕድል የለህም።

22 እንግዲህ ስለዚህ ክፋትህ ንስሐ ግባ፥ ምናልባት የልብህ አሳብ ይቅር ይባልልህ እንደ ሆነ ወደ እግዚአብሔር ጸልይ።

23 በመራራ ሐሞትና በዓመፅ እስራት ውስጥ እንዳለህ አይቻለሁና።

24 ስምዖንም መለሰ። ከተናገራችሁት ነገር አንዳች እንዳይደርስብኝ ወደ ጌታ ለምኑልኝ አላቸው።

25 እነርሱም ከመሰከሩና የጌታን ቃል ከሰበኩ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው በብዙ የሳምራውያን መንደሮች ወንጌልን ሰበኩ።

26 የጌታም መልአክ ፊልጶስን ተናገረው፡ — ተነሥተህ በደቡብ በኩል ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ ወደሚያወርደው መንገድ ወደ ምድረ በዳ ወደ ሆነ መንገድ ሂድ፡ አለው።

27 ተነሥቶም ሄደ፤ እነሆም የኢትዮጵያ ሰው ነበረ፤ የኢትዮጵያ ንግሥት ሕንደኬ ሥር ታላቅ ሥልጣን ያለው ጃንደረባ ነበረ፥

ግምጃዋንም ሁሉ የጠበቀ ሊሰግድም ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ነበር።
28 ተመልሶም በሠረገላው ተቀምጦ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ አነበበ።
29 መንፈስም ፊልጶስን፡ — ቀርበህ ከዚህ ሰረገላ ጋር ተገናኝ፡ አለው።
30 ፊልጶስም ወደ እርሱ ሮጦ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ሰማና፡ — የምታነበውን ታውቃለህን?
31 እርሱም። ማንም ካልመራኝ እንዴት እችላለሁ? ፊልጶስንም ወጥቶ ከእርሱ ጋር እንዲቀመጥ ለመነው።
32 እንደ በግ ወደ መታረድ ተነዳ፥ ያነብም የነበረው የመጽሐፉ ክፍል ይህ ነበረ። የበግ ጠቦት በሸላቹ ፊት ዝም እንደሚል፥ እንዲሁ አፉን አልከፈተም።
33 በውርደቱ ፍርዱ ተወገደ፤ ትውልዱንስ ማን ይናገራል? ነፍሱ ከምድር ተወስዷልና።
34 ጃንደረባውም ለፊልጶስ መልሶ። እባክህ፥ ነቢዩ ይህን ስለ ማን ይናገራል? ከራሱ ወይስ ከሌላ ሰው?
35 ፊልጶስም አፉን ከፈተ ከዚያ መጽሐፍም ጀምሮ ኢየሱስን ሰበከለት።
36 በመንገድም ሲሄዱ ወደ ውኃ ደረሱ፤ ጃንደረባውም። እንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ምንድር ነው?
37 ፊልጶስም። በፍጹም ልብህ ብታምን ተፈቅዶአል አለ። እርሱም መልሶ። ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ አምናለሁ አለ።
38 ሰረገላውም ይቆም ዘንድ አዘዘ ፊልጶስና ጃንደረባው ሁለቱም ወደ ውኃ ወረዱ። አጠመቀውም።
39 ከውኃውም ከወጡ በኋላ የጌታ መንፈስ ፊልጶስን ነጠቀው፥ ጃንደረባውም ወደ ፊት ስላላየው፥ ደስ ብሎት መንገዱን ሄደ።
40 ፊልጶስ ግን በአዛጦን ተገኘ፥ ሲያልፍም ወደ ቂሣርያ እስኪመጣ ድረስ በከተማዎች ሁሉ ይሰብክ ነበር።

ምዕራፍ 9

1 ሳውልም የጌታን ደቀ መዛሙርት እየገደለ ገና እየዛተ ወደ ሊቀ ካህናቱ ቀርቦ።
2 በዚህ መንገድ ወንዶችንም ሴቶችንም ቢያገኝ ታስሮ ወደ ኢየሩሳሌም ያመጣቸው ዘንድ ወደ ደማስቆ ወደ ምኵራቦች ደብዳቤ ከእርሱ ለመነ።
3 ሲሄድም ወደ ደማስቆ ቀረበ፤ ድንገትም በዙሪያው ከሰማይ ብርሃን አንጸባረቀ።
4 በምድርም ላይ ወድቆ። ሳውል ሳውል፥ ስለ ምን ታሳድደኛለህ? የሚለውን ድምፅ ሰማ።
5 እርሱም። ጌታ ሆይ፥ አንተ ማን ነህ? አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ፤ መውጊያውን ብትቃወም ለአንተ ይብስብሃል አለ።
6 እየተንቀጠቀጠና እየተደነቀ። ጌታ ሆይ፥ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ? ጌታም:- ተነሥተህ ወደ ከተማይቱ ግባ፥ የምታደርገውንም ይነግሩሃል አለው።
7 ከእርሱም ጋር የሄዱት ሰዎች ድምፅ እየሰሙ ማንንም ሳያዩ ዲዳዎች ቆሙ።
8፤ ሳኦልም፡ ከምድር፡ ተነሣ። ዓይኖቹም በተከፈቱ ጊዜ ማንንም አላየም፤ እጁንም ይዘው እየመሩ ወደ ደማስቆ ወሰዱት።
9 ሳያይም ሦስት ቀን ኖረ አልበላምም አልጠጣምም።
10 በደማስቆ ሐናንያ የሚሉት አንድ ደቀ መዝሙር ነበረ። እግዚአብሔርም በራእይ። ሐናንያ አለው። ጌታ ሆይ፥ እነሆኝ አለ።
11 ጌታም።
12 ሐናንያ የሚሉትም ሰው ሲገባ ያይ ዘንድ እጁን ሲጭንበት አየ።
13 ሐናንያም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ በኢየሩሳሌም በቅዱሳንህ ላይ ስንት ክፉ እንዳደረገ ከዚህ ሰው ከብዙ ሰምቻለሁ።
14 በዚህም ስምህን የሚጠሩትን ሁሉ ለማሰር ከካህናት አለቆች ሥልጣን አለው።
15 እግዚአብሔር ግን፡ — በአሕዛብም በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፊት ስሜን ይሸከም ዘንድ ለእኔ የተመረጠ ዕቃ ነውና ሂድ፡ አለው።
16 ስለ ስሜ እንዴት ያለ ታላቅ መከራ ሊቀበል እንዲገባው እሳየዋለሁና።
17 ሐናንያም ሄዶ ወደ ቤቱ ገባ። ወንድም ሳውል ጌታ ኢየሱስ በመጣህበት መንገድ የተገለጠልህን ታያለህ መንፈስ ቅዱስም ይሞላብህ ዘንድ ላከኝ አለው።
18 ወዲያውም እንደ ቅርፊት ያለ ከዓይኑ ወደቀ፤ ያን ጊዜም አየ ተነሥቶም ተጠመቀ።
19 መብልም ከተቀበለ በኋላ በረታ። በዚያን ጊዜ ሳውል በደማስቆ ካሉት ደቀ መዛሙርት ጋር ጥቂት ቀን ነበረ።
20 ወዲያውም ስለ ክርስቶስ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ በምኵራቦቹ ሰበከ።
21 የሰሙትም ሁሉ ተገረሙና። ይህ በኢየሩሳሌም ይህን ስም የሚጠሩትን ያጠፋ አይደለምን?
22 ሳውል ግን እየበረታ ሄደ፥ በደማስቆ ለተቀመጡት አይሁድ ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ አስረድቶ ያሳፍራቸው ነበር።
23 ብዙ ቀንም ካለፈ በኋላ አይሁድ ሊገድሉት ተማከሩ።
24 ነገር ግን መደበቃቸው በሳኦል ዘንድ የታወቀ ሆነ። ሊገድሉትም ቀንና ሌሊት በሮቹን ይጠብቁ ነበር።
25 ደቀ መዛሙርቱም በሌሊት ወስደው በቅጥሩ አጠገብ በቅርጫት አወረዱት።
26 ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ይተባበር ዘንድ ሞከረ፤ ሁሉም ደቀ መዝሙር እንደ ሆነ ስላላመኑ ፈሩት።
27 በርናባስም ወሰደው ወደ ሐዋርያትም ወሰደው፥ ጌታንም በመንገድ እንዴት እንዳየው፥ እንደ ተናገረውም በደማስቆ በኢየሱስ ስም ድፍረት እንደ ሰበከ ነገራቸው።
28 በኢየሩሳሌምም ሲገባና ሲወጣ ከእነርሱ ጋር ነበረ።
29 በጌታ በኢየሱስ ስም በግልጥ ተናገረ ከግሪክ ሰዎችም ጋር ተከራከረ፤ እነርሱ ግን ሊገድሉት ፈለጉ።
30 ወንድሞችም ባወቁ ጊዜ ወደ ቂሣርያ ወሰዱት ወደ ጠርሴስም ሰደዱት።

31 በዚያን ጊዜ በይሁዳ ሁሉ በገሊላም በሰማርያም ያሉ አብያተ ክርስቲያናት አርፈው ታነጹ። እግዚአብሔርን በመፍራት በመንፈስ ቅዱስም መጽናናት መመላለስ በዛ።
32 ጴጥሮስም በየአገሩ ሲያልፍ በልዳ ወደሚኖሩ ቅዱሳን ደግሞ ወረደ።
33 በዚያም ኤንያ የሚሉትን አንድ ሰው አገኘ፤ እርሱም ከስምንት ዓመት ጀምሮ ተኝቶ የተቀመጠ ሽባም ነበረበት።
34 ጴጥሮስም። ኤንያ ሆይ፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ያድናል፤ ተነሣና አልጋህን አንጥፍ አለው። ወዲያውም ተነሣ።
35 በልዳና በሰሮንም የሚኖሩ ሁሉ እርሱን አይተው ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ።
36 በኢዮጴም ጣቢታ የምትባል አንዲት ደቀ መዝሙር ነበረች፥ ትርጓሜውም ዶርቃ የምትባል አንዲት ሴት ነበረች።
37 በዚያም ወራት ታመመች ሞተችም፤ አጥበውም በደርብ ላይ አኖሩአት።
38 ልዳም ለኢዮጴ ቅርብ ነበረችና ደቀ መዛሙርቱ ጴጥሮስ በዚያ እንዳለ ሰምተው ወደ እነርሱ ከመምጣት እንዳይዘገይ እየለመኑ ሁለት ሰዎች ወደ እርሱ ላኩ።
39 ጴጥሮስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ሄደ። በመጣም ጊዜ ወደ ሰገነት አገቡት መበለቶቹም ሁሉ እያለቀሱ ዶርቃ ከእነርሱ ጋር ሳለች የሠራችውን ልብስና ልብስ እያሳዩ በአጠገቡ ቆሙ።
40 ጴጥሮስ ግን ሁሉንም ወደ ውጭ አውጥቶ ተንበርክኮም ጸለየ። ጣቢታ ሆይ፥ ተነሺ አላት። እርስዋም ዓይኖችዋን ከፈተች ጴጥሮስንም ባየች ጊዜ ተቀመጠች።
41፤ እጁንም ሰጣት፡ አስነሣአትም፥ ቅዱሳኑንና መበለቶችንም ጠርቶ በሕይወት አኖራት።
42 በኢዮጴም ሁሉ የታወቀ ሆነ። ብዙዎችም በጌታ አመኑ።
43 በኢዮጴም ከአንድ ስምዖን ፋቂው ጋር ብዙ ቀን ተቀመጠ።

ምዕራፍ 10

1 በቂሣርያ የኢጣሊያ ጭፍሮች የሚሉት የመቶ አለቃ የሆነ ቆርኔሌዎስ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ።
2፤ እግዚአብሔርን የሚያመልክ ከቤቱም ሁሉ ጋር እግዚአብሔርን የሚፈራ፥ ለሕዝቡም ብዙ ምጽዋት የሚሰጥ፥ ሁልጊዜም ወደ እግዚአብሔር የሚጸልይ ነበረ።
3 ከቀኑም በዘጠኝ ሰዓት ያህል የእግዚአብሔር መልአክ ወደ እርሱ ሲገባ ቆርኔሌዎስ የሚለውን በራእይ በግልጥ አየ።
4 ባየውም ጊዜ ፈራና፡ — ጌታ ሆይ፥ ምንድር ነው? ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ አለው።
5 አሁንም ወደ ኢዮጴ ሰዎችን ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አስጠራ።
6 ቤቱ በባሕር አጠገብ ካለው ከቍርበት ፋቂው ስምዖን ጋር እንግድነት ተቀምጦአል፤ ልታደርገው የሚገባህን ይነግርሃል።
7፤ ቆርኔሌዎስንም፡ የተናገረው፡ መልአክ፡ በኼደ፡ ጊዜ፡ ከቤቱ፡ ሎሌዎቹን፡ ሁለቱን፥ ከእርሱም፡ ጋራ፡ ከሚያገለግለው፡ ጋራ፡ ያለ፡ አንድን፡ ጦር፡ ጠራ።
8 ይህንም ሁሉ ከነገራቸው በኋላ ወደ ኢዮጴ ላካቸው።
9 በማግሥቱም ሲሄዱ ወደ ከተማም ሲቀርቡ፥ ጴጥሮስ በስድስት ሰዓት ያህል ሊጸልይ ወደ ሰገነት ወጣ።
10 እጅግም ተራበ ሊበላም አሰበ፤ ነገር ግን ተዘጋጅተውሳሉ እንቅልፍ አየ።
11 ሰማይም ተከፍቶ በአራቱም ማዕዘን ታላቅ ሸማ የሚመስል ዕቃ ወደ እርሱ ሲወርድ አየ፥ ወደ ምድርም ሲወርድ አየ።
12 በዚያም አራት እግር ያላቸው የምድር አራዊት ሁሉ፥ የዱር አራዊትም ተንቀሳቃሽም የሰማይም ወፎች ነበሩ።
13 ጴጥሮስ ሆይ፥ ተነሣና ተነሣ የሚል ድምፅ ወደ እርሱ መጣ። ግደሉና ብሉ።
14 ጴጥሮስ ግን። ርኵስ ወይም ርኩስ የሆነ ከቶ በልቼ አላውቅምና።
15 ደግሞ ሁለተኛ። እግዚአብሔር ያነጻውን አንተ አታርክሰው የሚል ድምፅ ተናገረው።
16 ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ፥ ዕቃውም ደግሞ ወደ ሰማይ ተወሰደ።
17 ጴጥሮስም ያየው ራእይ ምን እንደ ሆነ በልቡ ሲጠራጠር፥ እነሆ፥ ከቆርኔሌዎስ የተላኩት ሰዎች የስምዖንን ቤት ጠይቀው በበሩ ፊት ቆመው ነበር።
18 ጠርተው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን በዚያ እንግድነት ተቀምጦ እንደ ሆነ ጠየቁ።
19 ጴጥሮስም ራእዩን ሲያወርድ ሳለ መንፈሱ። እነሆ፥ ሦስት ሰዎች ይፈልጉሃል አለው።
20 እንግዲህ ተነሥተህ ውረድ፥ እኔም ልኬአቸዋለሁና ሳትጠራጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ።
21 ጴጥሮስም ከቆርኔሌዎስ ወደ ተላኩት ሰዎች ወረደ። እነሆ፥ የምትፈልጉት እኔ ነኝ፤ የመጣችሁበት ምክንያት ምንድር ነው?
22 የመቶ አለቃው ቆርኔሌዎስም ጻድቅ ሰው እግዚአብሔርንም የሚፈራ ለአይሁድም ሕዝብ ሁሉ መልካም ምስክር የሆነ ወደ ቤቱ እንዲልክህና ይሰማህ ዘንድ በቅዱስ መልአክ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተነገረው አሉት። የአንተ ቃላት።
23 ወደ ውስጥም ጠርቶ አሳያቸው። በነገውም ጴጥሮስ ከእነርሱ ጋር ሄደ የኢዮጴም ወንድሞች ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ።
24 በነገውም ወደ ቂሣርያ ገቡ። ቆርኔሌዎስም እየጠበቃቸው ዘመዶቹንና የቅርብ ወዳጆቹን በአንድነት ጠርቶ።
25 ጴጥሮስም በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ አግኝቶ ከእግሩ በታች ወድቆ ሰገደለት።
26 ጴጥሮስ ግን። እኔ ራሴም ሰው ነኝ።
27 ከእርሱም ጋር ሲነጋገር ገባ፥ ብዙዎችም ተሰብስበው አገኘ።
28፤ ርሱም፡- ከአይሁዳዊ፡ ሰው፡ ከሌላ፡ ሕዝብ ፡ ጋራ፡ ይተባበር፡ ወይም፡ ይገናኝ፡ ዘንድ፡ እንደ፡ ተፈቀደው፡ ታውቃላችሁ። እግዚአብሔር ግን ማንንም ሰው ርኵስ ወይም ርኵስ እንዳልል አሳይቶኛል።
29 ስለዚህ በተጠራሁ ጊዜ ያለ አንዳች ተቃውሞ ወደ እናንተ መጣሁ፤ እንግዲህ ስለ ምን አስጠራችሁኝ?

30 ቆርኔሌዎስም። ከአራት ቀን በፊት እስከዚህ ሰዓት ድረስ ጦም ነበር፤ በዘጠኝ ሰዓትም በቤቴ ጸለይሁ፥ እነሆም፥ የሚያንጸባርቅ ልብስ የለበሰ ሰው በፊቴ ቆመ።
31 ቆርኔሌዎስ ሆይ፥ በእግዚአብሔር ፊት ጸሎትህ ተሰማ ምጽዋትህም ታሰበ።
32 እንግዲህ ወደ ኢዮጴ ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አስጠራ። እርሱ በቍርበት ፋቂው በስምዖን ቤት በባሕር ዳር ተቀምጦአል፤ እርሱም መጥቶ ይነግራችኋል።
33 እንግዲህ ያን ጊዜ ወደ አንተ ላክሁ፤ በመምጣትህ መልካም አድርገሃል። እንግዲህ የእግዚአብሔርን የታዘዝክን ሁሉ ለመስማት እኛ ሁላችን በእግዚአብሔር ፊት አሁን ነን።
34 ጴጥሮስም አፉን ከፍቶ እንዲህ አለ።
35 በአሕዛብ ሁሉ እርሱን የሚፈራና ጽድቅን የሚያደርግ በእርሱ ዘንድ የተወደደ ነው።
36 እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እየሰበከ ወደ እስራኤል ልጆች የላከው ቃል እርሱ የሁሉ ጌታ ነውና።
37 ዮሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ በይሁዳ ሁሉ የተነገረውን ከገሊላም የጀመረውን ይህን ቃል ታውቃላችሁ እላለሁ።
38 እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በኃይልም ቀባው፤ እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያብሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበርና።
39 እኛ ደግሞ በአይሁድ አገርና በኢየሩሳሌም ላደረገው ነገር ሁሉ ምስክሮች ነን። ገድለው በእንጨት ላይ ሰቀሉት።
40 እርሱን እግዚአብሔር በሦስተኛው ቀን አስነሣው በግልጥም አሳየው።
41 ለሕዝብ ሁሉ አይደለም፥ ነገር ግን በእግዚአብሔር አስቀድሞ የተመረጡ ምስክሮች ለሆንን ለእኛ ከሙታንም ከተነሣ በኋላ ከእርሱ ጋር የበላን የጠጣን ምስክሮች ነን እንጂ።
42 ለሰዎችም እንድንሰብክ እና እርሱ በሕያዋንና በሙታን ላይ ፈራጅ እንዲሆን በእግዚአብሔር የተሾመው እርሱ መሆኑን እንድንመሰክር አዘዘን።
43 በእርሱ የሚያምን ሁሉ በስሙ የኃጢአት ስርየትን እንዲቀበል ነቢያት ሁሉ ይመሰክሩለታል።
44 ጴጥሮስ ይህን ቃል ገና ሲናገር ቃሉን በሰሙት ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ።
45 ከተገረዙት ወገን ያመኑት ከጴጥሮስ ጋር የመጡት ሁሉ ተገረሙ፥ በአሕዛብ ላይ ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ስለ ፈሰሰ ተገረሙ።
46 በልሳኖች ሲናገሩ እግዚአብሔርንም ሲያከብሩ ሰምተዋልና። ጴጥሮስም መልሶ።
47 እነዚህ እንደ እኛ ደግሞ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ እንዳይጠመቁ ውኃን ይከለክላቸው ዘንድ የሚችል ማን ነው?
48 በጌታም ስም ይጠመቁ ዘንድ አዘዛቸው። ጥቂት ቀንም እንዲቆይ ለመኑት።

ምዕራፍ 11

1 በይሁዳም የነበሩት ሐዋርያትና ወንድሞች አሕዛብ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰሙ።
2 ጴጥሮስም ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ ከተገረዙት ወገን የሆኑት ሰዎች ከእርሱ ጋር ተከራከሩት።
3 ወደ ያልተገረዙ ሰዎች ገብተህ ከእነርሱ ጋር በላህ አለ።
4 ጴጥሮስ ግን ነገሩን ከመጀመሪያው አንስቶ በትእዛዙ ገለጸላቸው እንዲህም አለ።
5 በኢዮጴ ከተማ እየጸለይሁ ነበር፤ በራእይም ራእይ አየሁ፤ ታላቅ አንሶላ የሚመስል ዕቃ በአራት ማዕዘን ከሰማይ ሲወርድ አየሁ። ወደ እኔ እንኳን መጣ።
6 ዓይኖቼንም በተመለከትሁ ጊዜ አየሁ፥ አራት እግርም ያላቸውን የምድር አራዊትንና የዱር አራዊትን ተንቀሳቃሾችን የሰማይንም ወፎች አየሁ።
7 ጴጥሮስ ሆይ፥ ተነሣ፤ አርደህ ብላ።
8 እኔ ግን፡ — ጌታ ሆይ፥ አይደለም፤ ርኵስ ወይም የሚያስጸይፍ ከቶ ወደ አፌ ገብቶ አያውቅምና፡ አልሁ።
9 ደግሞም ድምፅ ከሰማይ መለሰልኝ፡ — እግዚአብሔር ያነጻውን አንተ አታርክሰው።
10 ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ፥ ሁሉም ደግሞ ወደ ሰማይ ተሳቡ።
11 እነሆም፥ ከቂሣርያ ወደ እኔ የተላኩ ሦስት ሰዎች ያን ጊዜ እኔ ወዳለሁበት ቤት መጡ።
12 መንፈስም ሳልጠራጠር ከእነርሱ ጋር እሄድ ዘንድ ነገረኝ። እነዚህ ስድስት ወንድሞችም አብረውኝ ወደ ሰውየው ቤት ገባን።
13 በቤቱም ቆሞ መልአክን እንዳየ አሳይቶናልና። ወደ ኢዮጴ ሰዎች ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አስጥራ፤
14 አንተና ቤትህ ሁሉ የምትድኑበትን ቃል የሚነግርህ እርሱ ነው።
15 እኔም መናገር ስጀምር መንፈስ ቅዱስ በእኛ ላይ እንደ መጀመሪያው ወረደባቸው።
ዮሐንስ በውኃ አጠመቀ፥ ደግሞም በውኃ አጠመቀ፥ ዮሐንስም በውኃ አጠመቀ፥ ያለውም የጌታ ቃል ትዝ አለኝ ። እናንተ ግን በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ።
17 እንግዲህ እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለምናምን ለእኛ እንደ ሰጠን ያን የጸጋ ስጦታ እነርሱን ስለ ሰጣቸው። እግዚአብሔርን እቃወም ዘንድ እኔ ምን ነበርሁ?
18 ይህንም በሰሙ ጊዜ ዝም አሉና። እንኪያስ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ደግሞ ለሕይወት የሚሆን ንስሐን ሰጣቸው እያሉ እግዚአብሔርን አከበሩ።
19 በእስጢፋኖስም ላይ በተነሣው ስደት የተበተኑት እስከ ፊንቄ እስከ ቆጵሮስም እስከ አንጾኪያም ድረስ ሄዱ፥ ቃሉንም ለአይሁድ ብቻ እንጂ ለማንም አልሰበኩም።
20 ከእነርሱም አንዳንዶቹ የቆጵሮስና የቀሬና ሰዎች ነበሩ፤ ወደ አንጾኪያም በመጡ ጊዜ ጌታ ኢየሱስን እየሰበኩ ለግሪክ ሰዎች ተናገሩ።

21 የጌታም እጅ ከእነርሱ ጋር ነበረች ብዙ ሰዎችም አምነው ወደ ጌታ ተመለሱ።
22 በኢየሩሳሌምም ያለችው ቤተ ክርስቲያን የዚህን ነገር ወሬ ሰማ፤ በርናባስንም ወደ አንጾኪያ እንዲሄድ ላኩት።
23 እርሱም መጥቶ የእግዚአብሔርን ጸጋ ባየ ጊዜ ደስ አለው፥ ሁሉንም በልባቸው አሳብ ከጌታ ጋር ይጣበቁ ዘንድ መክሯቸዋል።
24 ቸር ሰውና መንፈስ ቅዱስ እምነትም የሞላበት ነበረና ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ተጨመሩ።
25 በርናባስም ሳኦልን ሊፈልግ ወደ ጠርሴስ ሄደ።
26 ባገኘውም ጊዜ ወደ አንጾኪያ አመጣው። እናምእንዲህ ሆነ አንድ አመት ሙሉ ራሳቸውን ከቤተክርስቲያን ጋር ተሰብስበው ብዙ ሰዎችን አስተማሩ። ደቀ መዛሙርቱም በመጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ።
27 በዚያም ወራት ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ መጡ።
28 ከእነርሱም አጋቦስ የሚሉት አንድ ሰው ተነሥቶ በዓለም ሁሉ ታላቅ ራብ እንዲሆን በመንፈስ አመለከተ፤ ይህም በቀላውዴዎስ ቄሣር ዘመን ሆነ።
29 ደቀ መዛሙርቱም እያንዳንዱ እንደ አቅሙ በይሁዳ ለሚኖሩ ወንድሞች እርዳታን ይልኩ ዘንድ ወሰኑ።
30 ደግሞም አደረጉ፥ በበርናባስና በሳኦልም እጅ ወደ ሽማግሌዎቹ ሰደዱ።

ምዕራፍ 12

1 በዚያም ዘመን ንጉሡ ሄሮድስ ያስጨንቃቸው ዘንድ ከቤተ ክርስቲያኑ በአንዳንዶቹ ላይ እጁን ዘረጋ።
2 የዮሐንስንም ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ ገደለው።
3 አይሁድንም ደስ እንዳሰኛቸው አይቶ ጴጥሮስን ደግሞ ወሰደው። (በዚያን ጊዜ የቂጣውቀናት ነበሩ)።
4 በያዘውም ጊዜ በወኅኒ አኖረው፥ ይጠብቁት ዘንድ ለአራት ጭፍራ ጭፍራ ሰጠው። ከፋሲካ በኋላ ወደ ሕዝብ ሊያወጣውአስቦ።
5 ጴጥሮስም በወኅኒ ይጠበቅ ነበር፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ያለማቋረጥ ጸሎት ታደርግለት ነበር።
6 ሄሮድስም ሊያወጣው ባሰበ ጊዜ፥ በዚያች ሌሊት ጴጥሮስ በሁለት ሰንሰለት ታስሮ ከሁለት ወታደሮች መካከል ተኝቶ ነበር፤ ጠባቂዎቹም በደጁ ፊት ሆነው ወኅኒውን ይጠብቁ ነበር።
7 እነሆም፥ የጌታ መልአክ ወደ እርሱ ቀረበ፥ ብርሃንም በግዞት ውስጥ በራ፥ ጴጥሮስንም በጎኑ መትቶ አስነሣው፥ ፈጥኖም ተነሣ። ሰንሰለቶቹምከእጁ ወደቁ።
8 መልአኩም። ታጠቅና ጫማህን አግባ አለው። እንደዚሁ አደረገ። ልብስህን ልበስና ተከተለኝ አለው።
9 ወጥቶም ተከተለው። በመልአኩ የተደረገው እውነት እንደ ሆነ አላወቀምነበር;ነገር ግን ራእይ ያየ መስሎት ነበር።
10 ፊተኛውንና ሁለተኛውን ዘበኛ አልፈው ወደ ከተማይቱ ወደሚያወጣው ወደ ብረቱ በር መጡ። በራሱ ፈቃድ ከፈተላቸው፤ ወጥተውም በአንድ ጎዳና አለፉ። ወዲያውም መልአኩ ከእርሱ ተለየ።
11 ጴጥሮስም ወደ ልቡ ተመለሰ። ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና የአይሁድ ሕዝብ ከጠበቁት ሁሉ እንዳዳነኝ አሁን በእውነት አወቅሁ አለ።
12 ይህንም ተመልክቶ ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ ዮሐንስ እናት ወደ ማርያምቤት መጣ። ብዙዎች በአንድነት ተሰበሰቡ።
13 ጴጥሮስም የደጁን ደጅ ባንኳኳ ጊዜ ሮዳ የምትባል አንዲት ገረድ ልትሰማ መጣች።
14 የጴጥሮስንም ድምፅ ባወቀች ጊዜ ከደስታ የተነሣ ደጁን አልከፈተችም፥ ነገር ግን ሮጠች ጴጥሮስ በደጁ ፊት እንደ ቆሞ ተናገረች።
15 እነርሱም። አብደሻል አሏት። እሷ ግን እንደዛ እንደሆነ ያለማቋረጥ አረጋግጣለች። መልአኩ ነውአሉት።
16 ጴጥሮስ ግን ማንኳኳቱን ቀጠለ፥ በሩንም ከፍተውባዩት ጊዜ ተገረሙ።
17 እርሱ ግን ዝምእንዲሉ በእጁ ጠቅሶ፣ ጌታ እንዴት ከወህኒ እንዳወጣው ነገራቸው። ሄዳችሁ ይህን ለያዕቆብና ለወንድሞች ንገሩ አላቸው። ሄዶምወደ ሌላ ስፍራ ሄደ።
18 በነጋምጊዜ ጴጥሮስ ምን ሆነበት።
19 ሄሮድስም ፈልጎ ባላገኘውጊዜ ጠባቂዎቹን መረመረ ይገድሉአቸውም ዘንድ አዘዘ። ከይሁዳም ወደ ቂሣርያ ወረደ በዚያም ተቀመጠ።
20 ሄሮድስም በጢሮስና በሲዶና ሰዎች ተቈጥቶ ነበር፤ በአንድ ልብ ሆነውምወደ እርሱ መጡ፥ የንጉሡንምጃንደረባን ብላስጦስን ወዳጃቸው አድርገው ሰላም ለመኑ። ምክንያቱም አገራቸውየምትመገበውበንጉሱ አገር ነው።
21 በተቀጠረም ቀን ሄሮድስ ልብሰ መንግሥቱን ለብሶ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦተናገራቸው።
22 ሕዝቡም። የእግዚአብሔር ድምፅ ነውእንጂ የሰውአይደለምእያሉ ጮኹ።
23 ለእግዚአብሔርም ክብር ስላልሰጠ ወዲያው የጌታ መልአክ መታውበትልምተበላ ነፍሱንም ሰጠ።
24 ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል እያደገና እየበዛ ሄደ።
25 በርናባስና ሳውልም አገልግሎታቸውን ከፈጸሙ በኋላ ከኢየሩሳሌም ተመለሱ፥ ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስንም ከእነርሱ ጋር ወሰዱ።

ምዕራፍ 13

1 በአንጾኪያም ባለች ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መምህራን ነበሩ፤ በርናባስም፥ ኔጌር የተባለው ስምዖንም፥ የቀሬናው ሉክዮስም፥ የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስም ያደገውምናሔ፥ ሳውልምነበሩ።
2 ጌታን ሲያመልኩና ሲጦሙ መንፈስ ቅዱስ፡ — በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ፡ አለ።

3 ከጦሙም ከጸለዩም እጃቸውንም ከጫኑ በኋላ አሰናበቷቸው።

4 እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሴሌውቅያ ሄዱ። ከዚያም በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄዱ።

5 በስልማናም በነበሩ ጊዜ በአይሁድ ምኵራቦች የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩ፥ አገልጋይም ዮሐንስን ነበራቸው።

6 በደሴቲቱም በኩል እስከ ጳፉ ድረስ ባለፉ ጊዜ በርያሱስ የሚሉትን ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ የሆነውን አንድ አይሁዳዊ አገኙ።

7 እርሱም አስተዋይ ሰው ከሆነው ሰርግዮስ ጳውሎስ ከአገሩ አዛዥ ጋር ነበረ። በርናባስንና ሳውልን ጠራ የእግዚአብሔርንም ቃል ሊሰማ ወደደ።

8 ነገር ግን ጠንቋዩ ኤልማስ፥ ስሙ እንዲሁ ይተረጐማልና፥ አገረ ገዡን ከማመን ሊመልስ ፈልጎ ተቃወማቸው።

9 ጳውሎስ የተባለው ሳውል በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ትኵር ብሎ አየና።

10 አንተ ተንኰል ሁሉ ክፋትም ሁሉ የሞላብህ፥ አንተ የዲያብሎስ ልጅ፥ የጽድቅም ሁሉ ጠላት፥ የቀናውን የእግዚአብሔርን መንገድ ከማጣመም አትራቅምን?

11 አሁንም፥ እነሆ፥ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት፥ ዕውርም ትሆናለህ እስከ ጊዜውም ፀሐይን አታይም። ወዲያውም ጭጋግ ጨለማም ወደቀበት። በእጁም የሚመራውን ፈለገ።

12 የዚያን ጊዜ አዛዡ የተደረገውን ባየ ጊዜ ከጌታ ትምህርት የተነሣ ተደነቀ አመነ።

13 ጳውሎስና አብረውት ያሉት ሰዎች ከጳፉ ተነሥተው በጵንፍልያ ወደምትገኝ ወደ ጴርጌን መጡ፤ ዮሐንስም ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

14 ከጴርጌንም ተነሥተው የጲስድያ ወደምትሆን ወደ አንጾኪያ መጡ በሰንበትም ቀን ወደ ምኵራብ ገቡና ተቀመጡ።

15 ሕግና ነቢያትም ከተነበቡ በኋላ የምኵራብ አለቆች፡ — ወንድሞች ሆይ፥ ሕዝቡን የሚመክር ቃል እንዳላችሁ ተናገሩ ብለው ላኩባቸው።

16 ጳውሎስም ተነሥቶ በእጁ ተናገረ። የእስራኤል ሰዎችና እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ፥ ስሙ።

17፤ የዚህ፡ የእስራኤል፡ ሕዝብ፡ አምላክ፡ አባቶቻችንን፡ መረጠ፥ በግብጽም፡ ምድር፡ በመጻሕፍት፡ በተቀመጡ፡ ጊዜ፡ ሕዝቡን፡ ከፍ፡ አደረገ፥ ከፍ ባለችም፡ ክንድ፡ አወጣቸው።

18 አርባ ዓመትም ያህል በምድረ በዳ ሕይወታቸውን ተቀበለ።

19 በከነዓንም ምድር ሰባት አሕዛብን ባጠፋ ጊዜ ምድራቸውን በዕጣ ከፈላላቸው።

20 ከዚያም በኋላ እስከ ነቢዩ ሳሙኤል ድረስ አራት መቶ አምሳ ዓመት ያህል መሳፍንትን ሰጣቸው።

21፤ ከዚያም፡ በኋላ፡ ንጉሥ፡ ለመኑ፡ እግዚአብሔርም፡ ከብንያምም፡ ነገድ፡ ሰውን፡ የቂስን፡ ልጅ፡ ሳኦልን፡ ለአርባ፡ ዓመት፡ ሰጣቸው።

22 ከሻረውም በኋላ ዳዊትን አነገሣቸው። እንደ ልቤ የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚፈጽም የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁት ብሎ መስክሮለታል።

23 ከዚህ ሰው ዘር እግዚአብሔር እንደ ተስፋ ቃሉ ለእስራኤል መድኃኒትን እርሱም ኢየሱስን አስነሣ።

24 ከመምጣቱ በፊት ዮሐንስ አስቀድሞ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ የንስሐን ጥምቀት ሰብኮ ነበር።

25 ዮሐንስም ሩጫውን ሲፈጽም፥ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ታስባላችሁ? እኔ እሱ አይደለሁም። ነገር ግን፣ እነሆ፣ የእግሩን ጫማ ልፈታ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ ይመጣል።

26 ወንድሞች ሆይ፥ የአብርሃም ዘር ልጆች ከእናንተም እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ፥ ለእናንተ የዚህ የመዳን ቃል ተላከ።

27 በኢየሩሳሌም የሚኖሩትና አለቆቻቸው እርሱን ወይም በየሰንበቱ የሚነበቡትን የነቢያትን ድምፅ ስላላወቁ በእርሱ ላይ ፈጽመውአቸዋል።

28 ለሞትም ምክንያት ባላገኙበት ጲላጦስን ይገድሉት ዘንድ ለመኑት።

29 ስለ እርሱም የተጻፈውን ሁሉ በፈጸሙ ጊዜ ከዛፉ ላይ አውርደው በመቃብር አኖሩት።

30 እግዚአብሔር ግን ከሙታን አስነሣው፤

31 ከእርሱም ጋር ከገሊላ ወደ ኢየሩሳሌም ለወጡት ለሕዝቡ ምስክሮቹ ለሆኑት ብዙ ቀን ታያቸው።

32 እኛም ለአባቶች የተሰጠውን የተስፋ ቃል እንሰብካለን።

33 እግዚአብሔር ኢየሱስን ደግሞ አስነሣው ለእኛ ለልጆቻችን ፈጸመልን። አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወለድሁህ ተብሎ በሁለተኛው መዝሙር ደግሞ።

34 ከሙታንም እንዳስነሣው አሁን ደግሞ ወደ መበስበስ እንዳይመለስ፥ እንዲሁ። የታመነውን የዳዊትን ምሕረት እሰጣችኋለሁ አለ።

35 ስለዚህ ደግሞ በሌላ መዝሙር። ቅዱስህን መበስበስን ያይ ዘንድ አትሰጠውም ይላል።

36 ዳዊትም የገዛ ትውልዱን በእግዚአብሔር ፈቃድ ካገለገለ በኋላ አንቀላፋ፥ ከአባቶቹም ጋር ተኝቶ መበስበስን አየ።

37 እግዚአብሔር ያስነሣው ግን መበስበስን አላየም።

38 እንግዲህ፥ ወንድሞች ሆይ፥ በእርሱ በኩል የኃጢአት ስርየት እንደ ሰበከላችሁ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን።

39 በሙሴም ሕግ ልትጸድቁ ከማይቻላችሁ ነገር ሁሉ ያመኑት ሁሉ በእርሱ ይጸድቃሉ።

40 እንግዲህ በነቢያት የተነገረው እንዳይደርስባችሁ ተጠንቀቁ።

41 እነሆ፥ እናንተ ንቀዎች ተደነቁ ጥፉቱም ሰው ቢነግራችሁ ከቶ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ እሠራለሁና።

42 አይሁድም ከምኵራብ በወጡ ጊዜ አሕዛብ ይህ ነገር በሚቀጥለው ሰንበት እንዲሰበክላቸው ለመኑ።

43 ጉባኤውም በተፈታ ጊዜ ከአይሁድና ወደ ይሁዲነት የተለወጡ ብዙዎች ጳውሎስንና በርናባስን ተከተሉአቸው፤ እነርሱም ሲነግሩአቸው በእግዚአብሔር ጸጋ ጸንተው እንዲኖሩ አስረዱአቸው።

44 በማግሥቱም ሰንበት የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰሙ ከጥቂቶች በቀር ከተማው ሁሉ ተሰበሰቡ።

45 አይሁድ ግን ሕዝቡን ባዩ ጊዜ ቅንዓት ሞላባቸው፥ እየተሳደቡም ጳውሎስ የተናገረውን ተቃወሙ።

46 ጳውሎስና በርናባስም ደፍረው። የእግዚአብሔር ቃል አስቀድሞ ለእናንተ ይነገር ዘንድ ይገባ ነበር፤ ነገር ግን ከእናንተ ወስዳችሁ የዘላለም ሕይወት እንዳትገቡ በራሳችሁ ከፈረዳችሁ፥ እነሆ፥ ወደ አሕዛብ ዘወር እንላለን። .

47፤ እግዚአብሔር፡ — እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ለማዳን ትሆን ዘንድ ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌሃለሁ፡ ብሎ አዘናልና።

48 አሕዛብም በሰሙ ጊዜ ደስ አላቸው የጌታንም ቃል አከበሩ፤ ለዘላለምም ሕይወት የተሾሙት አመኑ።

49 የጌታም ቃል በአገሩ ሁሉ ተሰበከ።

50 አይሁድ ግን እግዚአብሔርን የሚያመልኩትን የከበሩትንም ሴቶች የከተማውንም አለቆች አነሣሡ፥ በጳውሎስና በበርናባስም ላይ ስደት አስነስተው ከአገራቸው አሳደዱአቸው።

51 እነርሱ ግን የእግራቸውን ትቢያ አራግፈው ወደ ኢቆንዮን መጡ።

52 ደቀ መዛሙርቱም በደስታና በመንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው።

ምዕራፍ 14

1 በኢቆንዮንም አብረው ወደ አይሁድ ምኵራብ ገቡ፥ ብዙ ሕዝብም ከአይሁድና ከግሪክ ሰዎችም እስኪያምኑ ድረስ ተናገሩ።

2 ያላመኑት አይሁድ ግን አሕዛብን አነሣሡ በወንድሞችም ላይ አሣደቡአቸው።

3 ምልክትና ድንቅ በእጃቸው ያደርጉ ዘንድ ስለ ሰጣቸው ለጸጋው ቃል የመሰከረው በጌታ ገልጠው ሲናገሩ ብዙ ጊዜ ተቀመጡ።

4 የከተማው ሕዝብ ግን ተለያዩ እኵሌቶቹም ከአይሁድ እኵሌቶቹም ከሐዋርያት ጋር ነበሩ።

5 አሕዛብም አይሁድም ደግሞ ከአለቆቻቸው ጋር በግፍ ሊጠቀሙባቸውና ሊወግሩአቸውም ጥቃት በደረሰ ጊዜ፥

6 ይህንም ተረድተው ወደ ልስጥራና ወደ ደርቤ ወደ ሊቃኦንያ ከተሞች በዙሪያውም ወዳለው አገር ሸሹ።

7 በዚያም ወንጌልን ሰበኩ።

8 በልስጥራንም እግሩ የሰለለ፥ ከእናቱም ማኅፀን ጀምሮ አንካሳ የሆነ፥ ከቶም ሄዶ የማያውቅ አንድ ሰው ተቀምጦ ነበር።

9 እርሱም ትኵር ብሎ አይቶ የሚፈውስ እምነት እንዳለው አውቆ ጳውሎስ ሲናገር ሰማ።

10 በታላቅ ድምፅ። ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም አለው። ዘሎም ሄደ።

11 ሕዝቡም ጳውሎስ ያደረገውን ባዩ ጊዜ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በሊቃኦንያ ቃል። አማልክት በሰው አምሳል ወደ እኛ ወርደዋል አሉ።

12 በርናባስንም ጁፒተር አሉት። ጳውሎስም መርቆሪዎስ ዋና ተናጋሪ ስለ ነበር ነው።

13 በከተማቸውም ፊት ያለው የጁፒተር ካህን በሬዎችንና የአበባ ጉንጉኖችን ወደ በሮች አመጣ፥ ከሕዝቡም ጋር ይሠዋ ነበር።

14 ሐዋርያት በርናባስና ጳውሎስም በሰሙ ጊዜ ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡ መካከል ሮጡ።

15 ጌቶች ሆይ፥ ይህን ስለ ምን ታደርጋላችሁ? እኛ ደግሞ ከእናንተ ጋር የምንመሳሰል ሰዎች ነን፥ ከዚህም ከንቱ ነገር ሰማይንና ምድርን ባሕርንም በውስጣቸውም ያለውን ሁሉ ወደ ፈጠረ ወደ ሕያው እግዚአብሔር እንድትመለሱ እንሰብካችኋለን።

16 እርሱ አስቀድሞ አሕዛብ ሁሉ በራሳቸው መንገድ እንዲሄዱ ፈቀደ።

17 ነገር ግን መልካም በማድረግ፥ ከሰማይም ዝናብን ፍሬያማ ጊዜንም ስለ ሰጠን፥ ልባችንን በመብልና በደስታ እየሞላ፥ ራሱን ያለ ምስክር አልተወም።

18 በእነዚህም ንግግሮች ሕዝቡ መሥዋዕት እንዳይሠዉላቸው በጭንቅ ከለከሏቸው።

19 አይሁድም ከአንጾኪያና ከኢቆንዮን ወደዚያ መጡ፥ ሕዝቡንም አባብለው ጳውሎስን ወገሩ የሞተም መስሎአቸው ከከተማ ወደ ውጭ ጐተቱት።

20 ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ ከበውት ሳሉ ተነሥቶ ወደ ከተማ ገባ፤ በማግሥቱም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ሄደ።

21 ለዚያችም ከተማ ወንጌልን ሰበኩ ብዙዎችንም አስተምረው ወደ ልስጥራን ወደ ኢቆንዮንም ወደ አንጾኪያም ተመለሱ።

22 የደቀ መዛሙርቱን ነፍስ እያጸና በሃይማኖትም ጸንተው እንዲኖሩ እየመከርን በብዙ መከራ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል።

23 በየቤተ ክርስቲያኑም ሽማግሌዎችን ከሾሙአቸው በኋላ በጾም ከጸለዩ በኋላ ላመኑበት ለጌታ አደራ ሰጡአቸው።

24 በጲስድያም ካለፉ በኋላ ወደ ጵንፍልያ መጡ።

25 በጴርጌንም ቃሉን ከሰበኩ በኋላ ወደ አጣልያ ወረዱ።

26 ከዚያም በመርከብ ወደ አንጾኪያ ሄዱ፤ ከዚያም ለፈጸሙት ሥራ ለእግዚአብሔር ጸጋ የተመኩላቸው።

፳፯ እናም መጥተው ቤተ ክርስቲያኑን በአንድነት በሰበሰቡ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ፣ ለአሕዛብም የእምነትን ደጅ እንደ ከፈተላቸው ተናገሩ።

28 በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ብዙ ጊዜ ተቀመጡ።

ምዕራፍ 15

1 ከይሁዳም የወረዱ አንዳንድ ሰዎች፡ — እንደ ሙሴ ሥርዓት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም ብለው ወንድሞችን አስተማሩ።

2 ጳውሎስና በርናባስም ከእነርሱ ጋር ብዙ ክርክርና ክርክር በሆነ ጊዜ፥ ስለዚህ ክርክር ጳውሎስና በርናባስ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ወደ ሐዋርያትና ወደ ሽማግሌዎች ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ዘንድ ቈረጡ።

3 ቤተ ክርስቲያኑም በመንገድ እየረዳቸው የአሕዛብን መመለስ እየተናገሩ በፊንቄና

በሰማርያ አለፉ፥ ወንድሞችንም ሁሉ ደስ አሰኙአቸው።

4 ወደ ኢየሩሳሌምም በመጡ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንና ሐዋርያት ሽማግሌዎችም ተቀበሉአቸው፥ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ አወሩ።

5 ከፈሪሳውያንም ወገን ያመኑ አንዳንድ ተነሥተው። ልትገርዛቸውና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ልታዝዛቸው ይገባ ነበር አሉ።

6 ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ስለዚህ ነገር ለመማከር ተሰበሰቡ።

7 ብዙ ክርክርም በሆነ ጊዜ ጴጥሮስ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው፡ — ወንድሞች ሆይ፥ አሕዛብ በአፌ የወንጌልን ቃል ይሰሙ ዘንድ እግዚአብሔር በእኛ መካከል አስቀድሞ እንደ መረጠ ታውቃላችሁ። እና አመኑ .

8 ልብንም የሚያውቅ እግዚአብሔር ለእኛ እንደ ሰጠ መንፈስ ቅዱስን እየሰጣቸው መሰከረላቸው።

9 ልባቸውንም በእምነት እያነጻ በእኛና በእነርሱ መካከል አትለያዩም።

10 እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ ትጭኑ ዘንድ እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ?

11 እኛ ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን።

12 ሕዝቡም ሁሉ ዝም አሉ፥ በርናባስና ጳውሎስም እግዚአብሔር በእጃቸው በአሕዛብ መካከል ያደረገውን ተአምራትና ድንቅ ሲነግሩአቸው።

13 ዝም ካሉም በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ሲል መለሰ፡ — ወንድሞች ሆይ፥ ስሙኝ።

14 እግዚአብሔር ከአሕዛብ ለስሙ የሚሆንን ሕዝብ ይወስድ ዘንድ አስቀድሞ እንዴት እንደ ጐበኘ ስምዖን ተናገረ።

15 ከዚህም ጋር የነቢያት ቃል ይስማማል። ተብሎ እንደ ተጻፈ።

16፤ ከዚህም፡ በኋላ፡ እመለሳለኹ፡ የወደቀችውንም፡ የዳዊትን፡ ድንኳን፡ እንደ ገና፡ እሠራታለኹ። የፍርስራሾቹንም እንደ ገና እሠራታለሁ፥ አቆመዋለሁም።

17 የቀሩት ሰዎች እግዚአብሔርን ይፈልጉ ዘንድ ስሜም የተጠራባቸውን አሕዛብ ሁሉ ይሹ ዘንድ፥ ይላል ይህን ሁሉ የሚያደርግ ጌታ።

18 ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ ሥራው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው።

19 ስለዚህ ፍርዴ ከአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን እንዳናስቸግራቸው ነው።

20 ነገር ግን ከጣዖት ርኵሰትና ከዝሙት ከታነቀም ከደምም እንዲርቁ እንድጽፍላቸው።

21 ሙሴ ከጥንት ጀምሮ በየሰንበቱ በምኵራብ ሲያነቡ በየከተማው እርሱን የሚሰብኩ አሉት።

22 ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ከመላው ቤተ ክርስቲያን ጋር ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር የተመረጡትን ሰዎች ወደ አንጾኪያ እንዲልኩ ፈቀደላቸው። እነርሱም በርሳባስ የተባለው ይሁዳ፥ የወንድሞችም አለቆች የሆኑት ሲላስ።

23 እንዲህም ደብዳቤ ጻፉባቸው። ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ወንድሞችም በአንጾኪያና በሶርያ በኪልቅያም ላሉት ከአሕዛብ ወገን ለሆኑ ወንድሞች ሰላምታ አቀረቡ።

24 ከእኛ ዘንድ የወጡ አንዳንዶች፡ — ልትገረዙና ሕግን ጠብቁ፡ እያሉ በቃላት እንዳስጨነቁአችሁ ሰምተናል።

25 በአንድ ልብ ሆነን ከተመረጥን ከበርናባስና ከጳውሎስ ጋር የተመረጡትን ሰዎች ወደ እናንተ እንልክ ዘንድ መልካም መስሎን ነበር።

26 ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሕይወታቸውን ያጠፉ ሰዎች።

27 እንግዲህ ይሁዳንና ሲላስን ልከናል፤ እነርሱም ደግሞ ያን በአፍ ይነግሩአችኋል።

28 ከዚህ ከሚያስፈልገው በላይ ሸክም እንዳንጭንባችሁ መንፈስ ቅዱስ ለእኛም ወድዶናልና።

29 ለጣዖት ከተሠዋ ሥጋ ከደምም ከታነቀም ከዝሙትም ትርቁ ዘንድ ራሳችሁን ብትጠብቁ መልካም ታደርጋላችሁ። ደህና ሁን።

30 ተሰናብተውም ወደ አንጾኪያ መጡ፥ ሕዝቡንም ሰብስበው ደብዳቤውን ሰጡአቸው።

31 ባነበቡትም ጊዜ ስለ መጽናናቱ ደስ አላቸው።

32 ይሁዳና ሲላስም ራሳቸው ደግሞ ነቢያት ነበሩና ወንድሞችን በብዙ ቃል መከረው አጸኑአቸው።

33 በዚያም ጥቂት ጊዜ ከቆዩ በኋላ ከወንድሞች በሰላም ወደ ሐዋርያት ለቀቁአቸው።

34 ሲላስ ግን በዚያ ይኖር ዘንድ ወደደ።

35 ጳውሎስና በርናባስ ከብዙዎችም ጋር የጌታን ቃል እያስተማሩና እየሰበኩ በአንጾኪያ ቆዩ።

36 ከጥቂት ቀንም በኋላ ጳውሎስ በርናባስን። የጌታን ቃል በሰበክንበት ከተማ ሁሉ ያሉትን ወንድሞቻችንን እንጠይቃቸውና እንዴት እንደሚሠሩ እንይ አለው።

37 በርናባስም ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስን ከእነርሱ ጋር ይወስድ ዘንድ አሰበ።

38 ጳውሎስ ግን ከእነርሱ ጋር ሊወስደው አልወደደም፥ ከእነርሱም ከጵንፍልያ ተለይቶ ወደ ሥራ ከእነርሱ ጋር አልመጣም።

39 እርስ በርሳቸውም እስኪለያዩ ድረስ ጥል በመካከላቸው ጸንቶ ነበር፤ በርናባስም ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄደ።

40 ጳውሎስም ሲላስን መረጠ፥ ወንድሞችም ለእግዚአብሔር ጸጋ ቀርቦ ሄደ።

41 አብያተ ክርስቲያናትን እያጸና በሶርያና በኪልቅያ አለፈ።

ምዕራፍ 16

1 ወደ ደርቤንና ወደ ልስጥራንም መጣ፤ እነሆም፥ በዚያ ያመነች አይሁዳዊት የሆነች ሴት ልጅ ጢሞቴዎስ የሚሉት አንድ ደቀ መዝሙር ነበረ። አባቱ ግን ግሪካዊ ነበር።

2 በልስጥራንና በኢቆንዮንም የነበሩት ወንድሞች ስለ እርሱ መልካም ተናገሩ።

3 ጳውሎስ ከእርሱ ጋር ይወጣ ዘንድ ወደደ። አባቱ የግሪክ ሰው እንደ ሆነ ሁሉ አውቀው

ነበርና በዚያ ሰፈር ስላሉት አይሁድ ይዞ ገረዘው።

4 በከተማዎችም ሲዞሩ በኢየሩሳሌም ከነበሩት ሐዋርያትና ሽማግሌዎች የተሾሙትን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ ሰጡአቸው።

5 አብያተ ክርስቲያናትም እንዲሁ በሃይማኖት ይመሠረታሉ በቍጥርም ዕለት ዕለት ይበዙ ነበር።

6 በፍርግያና በገላትያ አገር ሁሉ ዞሩ፥ በእስያም ቃሉን እንዳይሰብኩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለከላቸው።

7 ወደ ሚስያም ከመጡ በኋላ ወደ ቢታንያ ሊሄዱ ሞከሩ፤ መንፈስ ግን አልፈቀደላቸውም።

8 በሚስያም አለፉ ወደ ጢሮአዳ ወረዱ።

9 ለጳውሎስም በሌሊት ራእይ ታየው። የመቄዶንያ ሰው ቆሞ፡ — ወደ መቄዶንያ ተሻግረህ እርዳን፡ ብሎ ጸለየው።

10 ራእዩንም ካየ በኋላ ወዲያው ወደ መቄዶንያ ልንሄድ ሞከርን፥ ወንጌልን እንሰብክላቸው ዘንድ ጌታ እንደ ጠራን በእውነት እየሰበሰብን ነው።

11 ከጢሮአዳ ተነሥተን በቀጥታ ወደ ሰሞትራቂያ በማግሥቱም ወደ ናጱሌ ደረስን።

12 ከዚያም ወደ ፊልጵስዩስ ሄድን እርስዋ የመቄዶንያ አገር ዋና ከተማና ቅኝ ግዛት ናት፤ በዚያችም ከተማ ጥቂት ቀን ተቀመጥን።

13 በሰንበትም ቀን ከከተማይቱ ወጣን፥ ጸሎትም ወደ ነበረበት በወንዝ ዳር። ተቀምጠን ወደዚያ የመጡትን ሴቶች ተናገርን።

14 ከትያጥሮን ከተማ የምትኖር ቀይ ሐር የምትሸጥ እግዚአብሔርንም የምታመልክ ልድያ የምትባል አንዲት ሴት ሰማች፤ ጳውሎስም የተናገረውን ትሰማ ዘንድ ጌታ ልቧን ከፈተላት።

15 እርስዋም ከቤተ ሰዎቿ ጋር በተጠመቀች ጊዜ፡ — ለጌታ ታማኝ እንድሆን ከፈረዳችሁኝ ወደ ቤቴ ግቡና በዚያ ኑሩ ብላ ለመነችን። እኛንም አስገደደን።

16 ወደ ጸሎትም በሄድን ጊዜ የምዋርተኝነት መንፈስ ያደረባት ለጌቶችዋም እየጠነቈለች ብዙ ትርፍ ታመጣ የነበረች አንዲት ገረድ አገኘችን።

17 እነዚህ ሰዎች የመዳንን መንገድ የሚያሳዩን የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው እያለ ጮኸ።

18 ይህንም ብዙ ቀን አደረገች። ጳውሎስ ግን አዝኖ ዘወር ብሎ መንፈሱን። ከእርስዋ እንድትወጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አዝሃለሁ አለው። በዚያች ሰዓትም ወጣ።

19 ጌቶችዋም የትርፋቸው ተስፋ እንደ ጠፋ ባዩ ጊዜ ጳውሎስንና ሲላስን ያዙአቸው፥ ወደ ገበያም ወደ መኳንንቱ ወሰዱአቸው።

20 ወደ ገዢዎችም አቀረባቸው እንዲህም አላቸው።

21 የሮሜ ሰዎች ስንሆን ልንቀበለውና ልንጠብቀው ያልተፈቀደውን ልማዶች አስተምር።

22 ሕዝቡም በአንድነት ተነሡባቸው፥ ገዢዎቹም ልብሳቸውን ቀድደው ይደበድቧቸው ዘንድ አዘዙ።

23 ብዙ ከገረፉአቸውም በኋላ ወደ ወኅኒ ጣሉአቸው፥ የወኅኒውንም ጠባቂ እንዲጠብቃቸው አዘዙት።

24 እርሱም እንደዚህ ያለ ትእዛዝ ተቀብሎ ወደ ውስጠኛው ወኅኒ ጣላቸው፥ እግራቸውንም በግንድ አጣበቀ።

25 በመንፈቀ ሌሊትም ጳውሎስና ሲላስ ጸለዩ፥ እግዚአብሔርንም አመሰገኑ፥ እስረኞቹም ሰሙአቸው።

26 ድንገትም የወኅኒው መሠረት እስኪናወጥ ድረስ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ወዲያውም ደጆቹ ሁሉ ተከፈቱ የሁሉም እስራት ተፈታ።

27፤ የእስር ቤቱም ጠባቂ ከእንቅልፉ ነቅቶ የወኅኒው ደጆች ተከፍተው ባየ ጊዜ፥ እስረኞቹ የሸሹ መስሎት ሰይፉን መዘዘና ራሱን ሊገድል ወደደ።

28 ጳውሎስ ግን በታላቅ ድምፅ።

29 ብርሃንም ለምኖ ወደ ውስጥ ገባ እየተንቀጠቀጠም በጳውሎስና በሲላስ ፊት ተደፋ።

30 ወደ ውጭም አውጥቶ። ጌቶች ሆይ፥ እድን ዘንድ ምን ላድርግ?

31 እነርሱም። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህ ትድናላችሁ አሉት።

32 ለእርሱና በቤቱም ላሉት ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩ።

33 በሌሊትም በዚያች ሰዓት ወስዶ ቍስልአቸውን አጠበባቸው። ወዲያውም እርሱና ሁሉም ተጠመቁ።

34 ወደ ቤቱም አግብቶ መብልን በፊታቸው አቀረበ፥ ከቤቱም ሁሉ ጋር በእግዚአብሔር ስላመነ ደስ አለው።

35 በነጋም ጊዜ ገዢዎቹ። እነዚያን ሰዎች ልቀቁ ብለው ሎሌዎቹን ላኩ።

36 የወህኒ ቤቱም ጠባቂ ለጳውሎስ።

37 ጳውሎስ ግን። እና አሁን በስውር ያወጡናል? አይደለም በእውነቱ; እነርሱ ግን ራሳቸው መጥተው ያውጡን።

38 ሎሌዎቹም ይህን ነገር ለገዢዎች ነገሩአቸው፤ የሮሜ ሰዎችም እንደ ሆኑ በሰሙ ጊዜ ፈሩ።

39 መጥተውም ለመኑአቸው፥ ወደ ውጭም አውጥተው ከከተማይቱ ይወጡ ዘንድ ለመኑአቸው።

40 ከወኅኒውም ወጥተው ወደ ልድያ ቤት ገቡ፥ ወንድሞችንም አይተው አጽናኑአቸው ሄዱ።

ምዕራፍ 17

1 በአንፊጶልና በአጶሎንያም ካለፉ በኋላ ወደ ተሰሎንቄ መጡ፤ በዚያም የአይሁድ ምኵራብ ነበረ።

2 ጳውሎስም እንደ ልማዱ ወደ እነርሱ ገባ፥ ሦስት ሰንበትም ቀንም ከእነርሱ ጋር ከመጻሕፍት እየተናገረ ይነጋገር ነበር።

3 እየተናገረም፥ ክርስቶስ መከራ ሊቀበልና ከሙታን ሊነሣ እንዲያስፈልገው ነው። እኔ የምሰብክላችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሆነ።

4 ከእነርሱም አንዳንዶቹ አምነው ከጳውሎስና ከሲላስ ጋር ተባበሩ። ከግሪክ ሰዎችም ብዙ

ሕዝብ፥ ከሽማግሌዎችም ሴቶች ጥቂቶች ያይደሉም።

5፤ ያላመኑት አይሁድ ግን በቅንዓት ተነሣሥተው ሴሰኞቹን ሰባኪዎችን ወደ እነርሱ ወሰዱ፥ ሕዝብም ሰብስበው ከተማይቱን ሁሉ አወኩ፥ የያሶንም ቤት ወጉ፥ ሊያወጡአቸውም ፈለጉ። ለህዝቡ።

6 ባላገኙአቸውም ጊዜ ኢያሶንንና አንዳንድ ወንድሞችን ወደ ከተማይቱ አለቆች ሰበሰቡና።

7 ኢያሶንም ተቀበለው፤ እነዚህም ሁሉ። ሌላ ንጉሥ አለ እርሱም ኢየሱስ ነው እያሉ የቄሣርን ትእዛዝ ይቃወማሉ።

8 ሕዝቡንና የከተማይቱንም አለቆች ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ አስጨነቁ።

9 ከኢያሶንም ከሌሎቹም ዋስ ከያዙ በኋላ ለቀቁአቸው።

10 ወንድሞችም ያን ጊዜ ጳውሎስንና ሲላስን በሌሊት ወደ ቤርያ ሰደዱአቸው፤ በዚያም ደርሰው ወደ አይሁድ ምኵራብ ገባ።

11 እነዚህ በተሰሎንቄ ካሉት ይልቅ ልበ ሰፊዎች ነበሩና ቃሉን በፍጹም ፈቃደኝነት ተቀብለው ነገሩ እንደዚያ ይሆንን ብለው ዕለት ዕለት መጻሕፍትን እየመረመሩ ነበር።

12 ስለዚህ ከእነርሱ ብዙዎች አመኑ; የግሪክ ሰዎችም የከበሩ ሴቶች ከወንዶችም ጥቂቶች ያይደሉም።

13 በተሰሎንቄ ያሉት አይሁድ ግን ጳውሎስ በቤርያ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰበከ ባወቁ ጊዜ፥ ወደዚያ ደግሞ መጥተው ሕዝቡን አወኩ።

14 በዚያን ጊዜም ወንድሞች ጳውሎስን ወደ ባሕር እንዲሄድ ላኩት፤ ሲላስና ጢሞቴዎስ ግን በዚያ ቀሩ።

15 ጳውሎስንም የነሡት ሰዎች ወደ አቴና ወሰዱት፥ ፈጥነውም ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ ወደ ሲላስና ጢሞቴዎስ ትእዛዝ ተቀብለው ሄዱ።

16 ጳውሎስም በአቴና እየጠበቃቸው ሳለ ከተማይቱን በጣዖት አምልኮ ፈጽሞ ባየ ጊዜ መንፈሱ ታወከ።

17 ስለዚህ በምኵራብ ከአይሁድና ከሚያመልኩት ሰዎች ጋር ዕለት ዕለትም በገበያ ከእርሱ ጋር ከተገናኙት ጋር ይነጋገር ነበር።

18 ከኤፊቆሮስ ወገንና ኢስጦኢኮችም ፈላስፎች አንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር ተገናኙት። ይህ ወራዳ ምን ይላል?ኢየሱስንና ትንሣኤን ስለ ሰበከላቸው፥ ሌሎች።

19 ይዘውም ወደ አርዮስፋጎስ ወሰዱት፡ — ይህ የምትናገረው አዲስ ትምህርት ምን እንደ ሆነ እናውቅ ይሆን?

20 በጆሮአችን እንግዳ ነገር ታሰማለህና፤ እንግዲህ ይህ ምን እንደሆነ እናውቃለን።

21 የአቴና ሰዎች ሁሉ በዚያም የነበሩት እንግዶች አዲስ ነገርን ለመናገር ወይም ለመስማት ካልሆነ በቀር በሌላ ሌላ ነገር አላጠፉም።

22 ጳውሎስም በማርስ ተራራ መካከል ቆሞ እንዲህ አለ።

23 የምታመልኩትን ሳልፍ፥ ለማይታወቅ አምላክ የሚል ጽሕፈት ያለበትን መሠዊያ አገኘሁና። እንግዲህ ሳታውቁ የምትሰግዱለትን እኔ እነግራችኋለሁ።

24 ዓለምንና በእርሱ ያለውን ሁሉ የፈጠረ እግዚአብሔር የሰማይና የምድር ጌታ እንደ ሆነ ፥ በእጅ በተሠራ መቅደስ አይኖርም።

25 ሕይወትንና እስትንፋስን ሁሉንም ለሁሉ ይሰጣልና አንዳች እንደሚፈልግ በሰው እጅ አይሰግድለትም።

26 በምድርም ፊት ሁሉ እንዲኖሩ የሰውን ወገኖች ሁሉ ከአንድ ደም ፈጠረ፥ ዘመናቸውንና የመኖሪያ ስፍራቸውንም ዳርቻ ወስኗል።

27 እርሱ ከሁላችን የራቀ ባይሆንም ቢረዱት ቢያገኙትም እግዚአብሔርን ይፈልጉ ዘንድ።

28 በእርሱ ሕያዋን ነንና እንንቀሳቀሳለን እንኖራለንና። እኛ ደግሞ የእሱ ዘር ነንና ከራስህ ባለቅኔዎች አንዳንዶቹ እንደ ተናገሩ።

29 እኛ የእግዚአብሔር ልጆች ከሆንን፥ አምላክ በጥበብና በሰው አሳብ የተቀረጸውን ወርቅ ወይም ብር ወይም ድንጋይ እንዲመስል እናስብ ዘንድ አይገባንም።

30 እግዚአብሔርም ይህን የድንቁርና ዘመን አየ። አሁን ግን ሰዎችን ሁሉ በየቦታው ንስሐ እንዲገቡ ያዛል።

31 ቀን ቀጥሮአልና በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ ነው። እርሱን ከሙታን እንዳስነሣው ለሰው ሁሉ ማረጋገጫ ሰጠ።

32 የሙታንንም ትንሣኤ በሰሙ ጊዜ እኵሌቶቹ አፌዙባቸው፥ ሌሎችም። ስለዚህ ነገር ደግሞ እንሰማሃለን አሉ።

33 ጳውሎስም ከመካከላቸው ሄደ።

34 ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች ከእርሱ ጋር ተጣበቁ አመኑ፤ ከእነርሱም አርዮስፋሳዊው ዲዮናስዮስና ደማሪስ የምትባል ሴት ከእነርሱም ጋር ሌሎች ነበሩ።

ምዕራፍ 18

1 ከዚህም በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ወጥቶ ወደ ቆሮንቶስ መጣ።

2 በጶንጦስ የተወለደ አቂላ የሚሉትን አንድ አይሁዳዊ በቅርብ ጊዜ ከሚስቱ ከጵርስቅላ ጋር ከጣሊያን መጥቶ አገኘ። ገላውዴዎስ አይሁድን ሁሉ ከሮም ይወጡ ዘንድ አዝዞ ነበርና፥ ወደ እነርሱ መጣ።

3 እርሱም አንድ ብልሃተኛ ነበረና ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ ሠራ፥ በሥራቸውም ድንኳን ሰሪዎች ነበሩ።

4 በየሰንበቱም ሁሉ በምኵራብ ይነጋገር ነበር፥ አይሁድንና የግሪክንም ሰዎች ያስረዳ ነበር።

5 ሲላስና ጢሞቴዎስም ከመቄዶንያ በመጡ ጊዜ ጳውሎስ በመንፈሱ ታቦ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለአይሁድ መሰከረ።

6 እርስ በርሳቸውም በተቃወሙና በተሳደቡ ጊዜ ልብሱን አራግፎ። ደማችሁ በራሳችሁ ላይ ይሁን አላቸው። ንጹሕ ነኝ ከዛሬ ጀምሮ ወደ አሕዛብ እሄዳለሁ።

7 ከዚያም ወጥቶ ኢዮስጦስ የሚሉት እግዚአብሔርን የሚያመልክ ወደ አንድ ሰው ቤት ገባ፤ ቤቱም ከምኵራብ ጋር ተጣበቀ።

8 የምኵራብ አለቃ ቀርስጶስ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር በጌታ አመነ። ከቆሮንቶስ ሰዎችም ብዙዎች በሰሙ ጊዜ አምነው ተጠመቁ።

9 ጌታም በሌሊት ጳውሎስን በራእይ። አትፍራ፥ ነገር ግን ተናገር ዝምም አትበል።

10 እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፥ ማንምም ሊጎዳህ የሚነሣብህ የለምና በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አለኝና።

11 በመካከላቸውም የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረ ዓመት ከስድስት ወር ተቀመጠ።

12 ጋልዮስም በአካይያ ገዥ በነበረ ጊዜ አይሁድ በአንድ ልብ ሆነው በጳውሎስ ላይ ተነሥተው ወደ ፍርድ ወንበር አቀረቡት።

13 ይህ ሕግን የሚቃወም እግዚአብሔርን ያመልኩ ዘንድ ሰዎችን ያስባል አለ።

14 ጳውሎስም አፉን ሊከፍት ባሰበ ጊዜ፥ ገሊኦም አይሁዶችን እንዲህ በላቸው።

15 ነገር ግን የቃላቶችና የስሞች ስለ ሕጋችሁም ቢሆን፥ እርሱን ተመልከቱ። እኔ እንደዚህ ባሉ ጉዳዮች ፈራጅ አልሆንምና።

16 ከፍርድ ወንበርም አሳደዳቸው።

17 የግሪክ ሰዎችም ሁሉ የምኵራብ አለቃ ሱስንዮስን ይዘው በፍርድ ወንበር ፊት ደበደቡት። ገሊኦም ነዚ ጉዳይ እዚ ኸንረክብ ንኽእል ኢና።

18 ከዚህም በኋላ ጳውሎስ ገና ብዙ ጊዜ በዚያ ተቀመጠ፥ ወንድሞችንም ተሰናብቶ ከዚያ በመርከብ ወደ ሶርያ ሄደ ጵርስቅላና አቂላም ከእርሱም ጋር። ስእለት ነበረበትና በክንክራኦስ ራሱን ተላጨ።

19 ወደ ኤፌሶንም መጣና በዚያ ተዋቸው፤ እርሱ ግን ወደ ምኵራብ ገብቶ ከአይሁድ ጋር ይነጋገር ነበር።

20 በእነርሱም ዘንድ ብዙ ጊዜ እንዲቆይ ለመኑት፥ እርሱም አልፈቀደም።

የሚመጣውን በዓል በኢየሩሳሌም አደርግ ዘንድ ይገባኛል እግዚአብሔር ቢፈቅድ ግን ወደ እናንተ ደግሞ እመለሳለሁ ብሎ አሰናበታቸው። ከኤፌሶንም በመርከብ ሄደ።

22 ወደ ቂሣርያም በደረሰ ጊዜ ወጥቶ ለቤተ ክርስቲያን ሰላምታ ከሰጠ በኋላ ወደ አንጾኪያ ወረደ።

23 በዚያም ጥቂት ቀን ተቀምጦ ሄደ ደቀ መዛሙርትንም ሁሉ እያበረታ በገላትያና በፍርግያ አገር ሁሉ ተራ በተራ ዞረ።

24 በአሌክሳንድርያ የተወለደ አጵሎስ የሚሉት አንድ አይሁዳዊ እርሱም አንደበተ ርቱዕና መጻሕፍት የጠነከረ ወደ ኤፌሶን መጣ።

25 ይህ ሰው የእግዚአብሔርን መንገድ ተማረ። በመንፈስም ሲቃጠል የዮሐንስን ጥምቀት ብቻ አውቆ የጌታን ነገር በትጋት ይናገርና ያስተምር ነበር።

26 በምኵራብም በግልጥ ይናገር ጀመር፤ አቂላና ጵርስቅላም በሰሙ ጊዜ ወደ እነርሱ ወሰዱት የእግዚአብሔርንም መንገድ በትክክል ገለጡለት።

27 ወደ አካይያም ሊያልፍ ባሰበ ጊዜ፥ ወንድሞች ደቀ መዛሙርቱን እንዲቀበሉት እየመከራቸው ጻፉ።

28 ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሆነ ከመጻሕፍት እየገለጠ አይሁድን በብርቱ አስረዳቸው።

ምዕራፍ 19

1 አጵሎስም በቆሮንቶስ ሳለ ጳውሎስ በላይኛው አገር አልፎ ወደ ኤፌሶን መጣ፥ ደቀ መዛሙርትንም አገኘ።

2 እርሱም፡ —ካመናችሁ በኋላ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን? መንፈስ ቅዱስ እንዳለ ስንኳ አልሰማንም አሉት።

3 እንኪያ በምን ተጠመቃችሁ? እስከ ዮሐንስ ጥምቀት ድረስ አሉ።

4 ጳውሎስም። ዮሐንስ ከእርሱ በኋላ በሚመጣው በክርስቶስ ኢየሱስ ያምኑ ዘንድ ለሕዝቡ እየተናገረ በንስሐ ጥምቀት አጠመቀ አለ።

5 ይህንም በሰሙ ጊዜ በጌታ በኢየሱስ ስም ተጠመቁ።

6 ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው። በልሳኖችም ተናገሩ፥ ትንቢትም ተናገሩ።

7 ሰዎቹም ሁሉ አሥራ ሁለት ያህሉ ነበሩ።

8 ወደ ምኵራብም ገብቶ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እየተከራከረና እያግባባ ለሦስት ወር ያህል በድፍረት ተናገረ።

9 ብዙ ሰዎች ግን እልከኞች ሆኑና ባላመኑ ጊዜ፥ በሕዝቡም ፊት በዚያ መንገድ ክፉ ሲናገሩ፥ ከእነርሱም ተለይቶ ደቀ መዛሙርቱን ለየ በጢራኖስ ትምህርት ቤት ዕለት ዕለት ይከራከር ነበር።

10 ይህም እስከ ሁለት ዓመት ድረስ ቀጠለ; ስለዚህም በእስያ የሚኖሩ ሁሉ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም የጌታን የኢየሱስን ቃል ሰሙ።

11 እግዚአብሔርም በጳውሎስ እጅ ልዩ ተአምራት አደረገ።

12 ከአካሉም ጨርቅ ወይም ልብስ ወደ ድውዮች ይወስዱ ነበር፥ ደዌያቸውም ይለቃቸው ነበር ርኩሳን መናፍስትም ይወጡ ነበር።

13 ከሚያወጡትም አይሁድ አንዳንዶቹ። ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናምላችኋለን ብለው ርኵሳን መናፍስት ባለባቸው ላይ የጌታን የኢየሱስን ስም ይጠሩባቸው ዘንድ አሰቡ።

14 የካህናትም አለቆች ለአንዱ አስቄዋ ለሆነ አይሁዳዊ እንዲህም ያደረጉ ሰባት ልጆች ነበሩ።

15 ክፉው መንፈስም መልሶ። ኢየሱስን አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ አለ። እናንተ ግን እነማን ናችሁ?

16 ክፉው መንፈስም ያደረበት ሰው ዘለለባቸው አሸነፋቸውም በረታባቸውም፥ ራቁታቸውንና ቆስለው ከዚያ ቤት ሸሹ።

17 ይህም በኤፌሶን በሚኖሩ በአይሁድና በግሪክ ሰዎች ሁሉ ዘንድ የታወቀ ሆነ። በሁላቸውም ላይ ፍርሃት ወደቀባቸው የጌታም የኢየሱስ ስም ከበረ።

18 ብዙ ያመኑትም መጡና ተናዘዙ ሥራቸውንም ገለጹ።

19 ከአስማተኞችም ብዙዎች መጽሐፋቸውን ሰብስበው በሰው ሁሉ ፊት አቃጠሉት ዋጋቸውንም ቈጥረው አምሳ ሺህ የብር ሰቅል ሆኖ ተገኘ።
20 የእግዚአብሔርም ቃል በኃይል እያደገና አሸነፈ።
21 ይህ ከተፈጸመ በኋላ ጳውሎስ በመቄዶንያና በአካይያ አልፎ ወደ ኢየሩሳሌም ሊሄድ በመንፈስ አሰበ።
22 ከአገልጋዮቹም ሁለቱን ጢሞቴዎስንና ኤርስጦስን ወደ መቄዶንያ ላከ። ነገር ግን እርሱ ራሱ በእስያ አንድ ጊዜ ቆየ።
23 በዚያን ጊዜም ስለዚህ መንገድ ብዙ ሁከት ሆነ።
24 ብር አንጥረኛ ድሜጥሮስ የሚሉት አንድ ሰው ለዲያና ቤተ መቅደስ የብር መቅደስን የሠራ ለአንጥረኞች ትንሽ ትርፍ ያመጣ ነበርና።
25 እነዚህንም የሥራ ባልደረቦቹን በአንድነት ጠርቶ። ጌቶች ሆይ፥ በዚህ ሽንገላ ባለጠግነታችን እንዳለን ታውቃላችሁ።
26 ነገር ግን ይህ ጳውሎስ። በእጅ የተሠሩ አማልክት አይደሉም ብሎ በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን ከጥቂቶች በቀር በእስያ ሁሉ ብዙ ሰዎችን እንደ አስረዳና እንደ መለሰ አይታችኋል ሰምታችሁማል።
27 እንግዲያስ ይህ ብቻ ሳይሆን ተንኮላችን ሊጠፋ ይችላል፤ ነገር ግን ደግሞ የእስያ ሁሉ ዓለምም የሚያመልኩት የታላቂቱ አምላክ የዲያና ቤተ መቅደስ የተናቀ ክብርዋም ይፈርስ ዘንድ ነው።
28 ይህንም በሰሙ ጊዜ ቍጣ ሞላባቸውና፡ — የኤፌሶን አርያኖስ ታላቅ ናት እያሉ ጮኹ።
29 ከተማውም ሁሉ ደነገጠ፥ የመቄዶንያም ሰዎች የጳውሎስን አብረው የሄዱትን ጋይዮስንና አርስጥሮኮስን ከያዙ በኋላ በአንድ ልብ ሆነው ወደ ቲያትር ቤት ሮጡ።
30 ጳውሎስም ወደ ሕዝቡ ሊገባ በወደደ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ አልፈቀዱለትም።
31 ከእስያም አለቆች ወዳጆቹ የሆኑት አንዳንድ ሰዎች ወደ እርሱ ልከው ወደ ትያትር ቤት ራሱን እንዳይደለል ለመኑት።
32 ስለዚህ እኵሌቶቹ አንድ ነገር፥ እኵሌቶቹም ሌላ እያሉ ይጮኹ ነበር፤ ማኅበሩ ተደናቅሮ ነበርና፥ እኵሌቶቹም እንዲህ አሉ፥ እኵሌቶቹም ሌላ ብለው ይጮኹ ነበር። ብዙዎችም ለምን እንደ ተሰበሰቡ አላወቁም።
33 አይሁድም አቀረቡለት እስክንድርን ከሕዝቡ መካከል ወሰዱት። እስክንድርም በእጁ ተናገረ፥ ለሕዝቡም መከላከልን ይፈልግ ነበር።
34 አይሁዳዊ ግን እንደ ሆነ ባወቁ ጊዜ፥ ሁሉም በአንድ ድምፅ ሁለት ሰዓት ያህል። የኤፌሶን አርያና ታላቅ ናት እያሉ ጮኹ።
35 የከተማውም ጸሐፊ ሕዝቡን ደስ ካሰኘ በኋላ፡ — የኤፌሶን ሰዎች ሆይ፥ የኤፌሶን ከተማ ለታላቂቱ አምላክ ዲያናና ከጁፒተር የወደቀውን ምስል የምታመልክ እንደ መሆኗ የማያውቅ ሰው ማን አለ??
36 እንግዲህ እነዚህ ነገሮች የሚቃወሙ ከሌሉ በችኮላ አንዳች እንዳታደርጉ ዝም ልትሉ ይገባችኋል።
37 ቤተ ክርስቲያንን የማይዘርፉ ወይም አምላካችሁን የሚሰድቡትን እነዚህን ሰዎች ወደዚህ አምጥታችኋልና።
38 ስለዚህ ድሜጥሮስና ከእርሱ ጋር ያሉት የእጅ ጥበብ ባለሙያዎች በማንም ላይ ክስ ቢኖራቸው፥ ሕጉ ክፍት ነው ገዢዎችም አሉ፤ እርስ በርሳቸው ይሟገቱ።
39 ስለ ሌላ ነገር ማናቸውንም ነገር ብትጠይቁ፥ በፍርድ ጉባኤ ይወሰናል።
40 እኛ በዚህ ቀን ረብሻ ልንጠራጠር ቀርተናልና፤ ስለዚህም ስለ ጉባኤ መልስ የምንሰጥበት ምንም ምክንያት የለም።
41 ይህንም ከተናገረ በኋላ ማኅበሩን አሰናበተ።

ምዕራፍ 20

1 ሁከቱም ከቀረ በኋላ ጳውሎስ ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ እቀፋቸውም ወደ መቄዶንያ ሊሄድ ወጣ።
2 እነዚያንም አገሮች አልፎ አልፎ ከመከራቸው በኋላ ወደ ግሪክ መጣ።
3 በዚያም ሦስት ወር ተቀመጠ። አይሁድም ካደበቁት በኋላ ወደ ሶርያ በመርከብ ሊሄድ ሲል በመቄዶንያ ሊመለስ አሰበ።
4 ወደ እስያም የቤርያው ሶጳጥሮስ ከእርሱ ጋር አብሮት ሄደ። ከተሰሎንቄም ሰዎች አርስጥሮኮስና ሴኮንደስ; ጋይዮስም የደርቤኑ ጢሞቴዎስም; የእስያም ቲኪቆስና ጥሮፊሞስ።
5 እነዚህ ከፊት እየሄዱ በጢሮአዳ ቆዩን።
6 ከቂጣው ቀንም በኋላ ከፊልጵስዩስ በመርከብ ተነሥተን በአምስት ቀን ወደ ጢሮአዳ ደረስንባቸው። ሰባት ቀን ተቀመጥንበት።
7 ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን ደቀ መዛሙርቱ እንጀራ ሊቆርሱ በተሰበሰቡ ጊዜ ጳውሎስ በነገው ሊሄዱ ተነሥተው ሰበከላቸው። ንግግሩንም እስከ እኩለ ሌሊት ድረስ ቀጠለ።
8 በላይኛው ክፍልም ውስጥ በተሰበሰቡበት ብዙ መብራቶች ነበሩ።
9 አውጤኮስ የሚሉት አንድ ጎበዝ በመስኮት ተቀምጦ ከባድ እንቅልፍ አንሥቶ ነበር፤ ጳውሎስም ብዙ ጊዜ ሲሰብክ እንቅልፍ ወስዶ ከሦስተኛው ደርብ ወደቀ ሞቶም አነሡት።
10 ጳውሎስም ወርዶ በላዩ ወድቆ አቅፎ። ነፍሱ በእርሱ ነውና።
11፤ ደግሞም በመጣ ጊዜ እንጀራ ቈርሶ በላ፥ ብዙም ጊዜም ሲናገር እስከ ንጋት ድረስ ሄደ።
12 ብላቴናውንም በሕይወት ወሰዱት፥ ጥቂትም አልተጽናኑም።
13 እኛ ደግሞ በመርከብ ቀድመን ሄድን ወደ አሶንም በመርከብ ሄድን፥ በዚያም ጳውሎስን ልንቀበለው አሰብን፤ በእግሩ ይሄድ ዘንድ አስቦ ይህን አዝዞ ነበርና።
14 በአሶስም ከእኛ ጋር በተገናኘን ጊዜ ወስደን ወደ ሚትሊኒ ደረስን።
15 ከዚያም በመርከብ ተነሥተን በነገው በኪዮስ አንጻር ደረስን፤ በማግሥቱም ወደ ሳሞስ ደረስን፥ በትሮግሊየምም ተቀመጥን። በማግሥቱም ወደ ሚሊጢን ደረስን።
16 ጳውሎስ በእስያ ስላላቆይ በኤፌሶን ሊሄድ ቆርጦ ነበርና፤ ቢቻላቸውስ በጰንጠቆስጤ

ቀን በኢየሩሳሌም ይሆን ዘንድ ቸኵሎ ነበርና።

17 ከሚሊጢንም ወደ ኤፌሶን ልኮ የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሎች ጠራ።

18 ወደ እርሱም በመጡ ጊዜ እንዲህ አላቸው።

19 በፍጹም ትሕትና፣ በብዙ እንባና በፈተናዎች፣ አይሁድን በማሸማቀቅ በደረሰብኝ ፈተና እግዚአብሔርን አገለግል።

20 ለእናንተም የሚጠቅመውን አንድ ስንኳ እንዳልቀረፍሁላችሁ፥ አሳያችኋለሁና በሕዝብና ከቤት ወደ ቤት አስተማርኋችሁ።

21 ወደ እግዚአብሔር ንስሐ መግባት በጌታችንም በኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን እምነት ለአይሁድም ለግሪክ ሰዎችም እየመሰከርኩ ነው።

22 አሁንም፥ እነሆ፥ እኔ በመንፈስ ታስሬ ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ፥ በዚያ የሚያገኘኝንም አላውቅም።

23 እስራትና መከራ ይኖሩኛል ሲል መንፈስ ቅዱስ በከተማ ሁሉ ይመሰክራል።

24 ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌል መመስከርን እፈጽም ዘንድ ከእነዚህ ነገሮች ሁሉ አንዳች አያሳየኝም ሕይወቴንም ለራሴ እንደ ውድ አልቈጥረውም። .

25 አሁንም፥ እነሆ፥ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበክሁ በመካከላችሁ የዘርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን እንዳትዩ አውቃለሁ።

26 ስለዚህ እኔ ከሰው ሁሉ ደም ንጹሕ እንደ ሆንሁ ዛሬ እመሰክርላችኋለሁ።

27 የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ ነግሬአችኋለሁና፤

28 በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

29 እኔ ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ ጨካኞች ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ ጨካኞች ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ ይህን አውቃለሁ።

30 ደቀ መዛሙርትንም ወደ እነርሱ ይስቡ ዘንድ ጠማማ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች ከራሳችሁ ይነሳሉ።

31 እንግዲህ ለሦስት ዓመታት ሌሊትና ቀን በእንባ እያንዳንዳችሁን ማስጠንቀቄን እንዳላቋረጥሁ ትጉ፥ አስታውሱም።

32 አሁንም፥ ወንድሞች ሆይ፥ ያንጻችሁ ዘንድ በቅዱሳንም ሁሉ መካከል ርስትን ይሰጣችሁ ዘንድ ለሚችለው ለጸጋው ቃል አደራ ሰጥቻችኋለሁ።

33 ከማንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አልተመኘሁም።

፴፬ አዎን፣ እነዚህ እጆቼ የሚያስፈልገኝን ነገር እንዳገለገሉ እና ከእኔ ጋር የነበሩትንም እንዳገለገሉ እናንተ ታውቃላችሁ።

ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው ያለው የጌታን የኢየሱስን ቃል እንድታስቡ፥ ሁሉን አሳየኋችሁ።

36 ይህንም ከተናገረ በኋላ ተንበርክኮ ከሁሉም ጋር ጸለየ።

37 ሁሉም እጅግ አለቀሱ፥ ጳውሎስንም አንገቱን አንገተውሳሙት።

38፤ ከእንግዲህ፡ ከእንግዲህ፡ ፊት፡ አታዩ፡ ዘንድ፡ ስለ፡ ተናገረው፡ ቃል፡ ከሁሉ፡ ጋራ፡ አዘኑ። ወደ መርከቡም ሸኙት።

ምዕራፍ 21

፩ እናም እንዲህ ሆነ፣ ከእነርሱ ተለይተን ከተጓዝን በኋላ፣ ቀጥታ መንገድ ወደ ኩኦስ፣ እና በማግስቱ ወደ ሮድስ፣ ከዚያም ወደ ፓታራ ደረስን።

2 ወደ ፊንቄም የሚሄድ መርከብ አግኝተን ተሳፍረን ተነሣን።

3 ቆጵሮስንም በከፈትን ጊዜ በግራዋ ትተን ወደ ሶርያ በመርከብ ወደ ጢሮስ ደረስን፤ መርከቢቱም ሸክሟን በዚያ ሊጭን ነበርና።

4 ደቀ መዛሙርትንም ባገኘን ጊዜ በዚያ ሰባት ቀን ተቀመጥን፤ እነርሱም ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ በመንፈስ ተናገረው።

5 እነዚያም ቀኖች ከፈጸምን በኋላ ወጥተን ሄድን። ከከተማም እስክንወጣ ድረስ ሁሉም ከሴቶችና ከልጆች ጋር ወሰዱን፤ በባሕሩ ዳር ተንበርክከን ጸለይን።

6 እርስ በርሳችንም ተሰናብተን በመርከብ ተሳፈርን። ወደ ቤታቸውም ተመለሱ።

7 ከጢሮስም ሩጫችንን ከጨረስን በኋላ ወደ ቶሌማይስ ደረስን፥ ወንድሞችንም ሰላምታ አቀረብንላቸው፥ ከእነርሱም ጋር አንድ ቀን ተቀመጥን።

8 በማግሥቱም እኛ ከጳውሎስ ወገን የሆንን ተነሥተን ወደ ቂሣርያ ደረስን፥ ከሰባቱም አንዱ ወደ ነበረው ወደ ወንጌላዊው ወደ ፊልጶስ ቤት ገባን። ከእርሱም ጋር ተቀመጡ።

9 ለዚያም ሰው ትንቢት የሚናገሩ አራት ሴቶች ልጆች ደናግል ነበሩት።

10 በዚያም ብዙ ቀን ስንቀመጥ አጋቦስ የሚሉት አንድ ነቢይ ከይሁዳ ወረደ።

11 ወደ እኛም በመጣ ጊዜ የጳውሎስን መታጠቂያ ወስዶ እጁንና እግሩን አስሮ፡ — መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ — ስለዚህ መታጠቂያ ያለውን ሰው አይሁድ በኢየሩሳሌም አስረው አሳልፈው ይሰጡታል፡ አለ። የአሕዛብ እጅ።

12 ይህንም በሰማን ጊዜ እኛና የዚያ ስፍራ ሰዎች ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ ለመንነው።

13 ጳውሎስ ግን መልሶ። እኔ ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ልሞት ደግሞ እንጂ ልታሰር ብቻ አይደለምና።

14 ሊያሳምንንም ባለፈቀደ ጊዜ። የጌታ ፈቃድ ይሁን እያልን ዝም አልን።

15 ከዚያ ወራትም በኋላ ሠረገላችንን ይዘን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣን።

16 ከቂሳርያ ደቀ መዛሙርትም አንዳንዶቹ ከእኛ ጋር ሄዱ፥ ከእርሱም ጋር የምናድርበትን አንድ ሽማግሌ ደቀ መዝሙር የሆነውን የቆጵሮስ ምናሶንን ከእነርሱ ጋር አመጡ።

17 ወደ ኢየሩሳሌምም በደረስን ጊዜ ወንድሞች በደስታ ተቀበሉን።

18 በማግሥቱም ጳውሎስ ከእኛ ጋር ወደ ያዕቆብ ዘንድ ገባ። ሽማግሌዎቹም ሁሉ ተገኙ።

19 ሰላምታም ካቀረበላቸው በኋላ፥ ይልቁንም እግዚአብሔር በአገልግሎቱ በአሕዛብ መካከል ያደረገውን ተረከላቸው።
20 እነርሱም በሰሙ ጊዜ ጌታን አመሰገኑና። ወንድም ሆይ፥ ስንት አእላፋት አይሁድ ያመኑ እንደ ሆኑ ታያለህ፥ ሁሉም በሕግ ቀናተኞች ናቸው።
21 ልጆቻቸውንም እንዳይገርዙ በሥርዓትም እንዳይሄዱ ብላ በአሕዛብ መካከል ያሉ አይሁድ ሁሉ ሙሴን ይተዉ ዘንድ እንድታስተምር ስለ አንተ ተነግሮአቸዋል።
22 እንግዲህ ምንድር ነው? እንደ መጣህ ይሰማሉና ሕዝቡ በአንድነት ሊሰበሰብ ይገባዋል።
23፤ እንግዲህ፡ የምንልኽን፡ አድርገው፡ እኛ ፡ ስእለት፡ የተሳሉ፡ አራት፡ ሰዎች፡ አሉን።
24 ውሰድና ከእነርሱ ጋር አንጻ፥ ራሳቸውንም እንዲላጩ ክፈላቸው፤ ስለ አንተም የተነገሩት ነገር ከንቱ እንደ ሆነ ያውቅ ዘንድ ያዝ። ነገር ግን አንተ ራስህ ደግሞ በሥርዓት እንድትሄድ ሕግንም እንድትጠብቅ ነው።
25 ያመኑትንም አሕዛብ ለጣዖት ከተሠዋ ከደምም ታንቆም ከዝሙትም ራሳቸውን እንዲጠብቁ በቀር እንዲህ ያለውን ነገር እንዳይጠብቁ ጽፈናል ቈርጠናል።
26 ጳውሎስም ሰዎቹን ይዘ በማግሥቱ የመንጻት ቀን እንደ ተፈጸመ ያሳይ ዘንድ ከእነርሱ ጋር እየነጻ ለእያንዳንዳቸው መባ እስኪቀርብ ድረስ ወደ መቅደስ ገባ።
27 ሰባቱ ቀንም ሊፈጸም በቀረበ ጊዜ ከእስያ የመጡ አይሁድ እርሱን በመቅደስ ባዩት ጊዜ ሕዝቡን ሁሉ አወኩና እጃቸውን ጫኑበት።
28 እየጮሁ። የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ እርዱ፤ ይህ ሰው በየስፍራው ሕዝቡንና ሕግን በዚህ ስፍራም ላይ የሚያስተምር ነው፥ የግሪክንም ሰዎች ደግሞ ወደ መቅደስ አገባ፥ ይህንም የተቀደሰ ስፍራ አርክሶታል።
29 ጳውሎስም ወደ መቅደስ ያገባው መስሎአቸው የኤፌሶኑን ጥሮፊሞስን ከእርሱ ጋር በከተማ አይተውት ነበርና።
30 ከተማይቱም ሁሉ ታወከ ሕዝቡም አብረው ሮጡ ጳውሎስንም ይዘው ከመቅደስ ጐተቱት፥ ወዲያውም ደጆቹ ተዘጉ።
31 ሊገድሉትም ሲፈልጉ ኢየሩሳሌም ሁሉ ታወከች።
32 ወዲያውም ወታደሮችንና የመቶ አለቆችን ይዘ ወደ እነርሱ ሮጠ፤ የሻለቃውንና ጭፍሮቹንም ባዩ ጊዜ ጳውሎስን መምታት ተዉ።
33 የሻለቃውም ቀርቦ ያዘውና በሁለት ሰንሰለት ይታሰሩት ዘንድ አዘዘ። እና ማን እንደ ሆነ እና ምን እንዳደረገ ጠየቀ።
34 ከሕዝቡም መካከል እኵሌቶቹ አንድ ነገር፥ እኵሌቶቹም ሌላ እያሉ ይጮኹ ነበር፤ ስለ ሁከቱም እርግጠኛነት ባያውቅ ጊዜ ወደ ሰፈሩ ያገቡት ዘንድ አዘዘ።
35፤ ወደ ደረጃውም በደረሰ ጊዜ ስለ ሕዝቡ ግፍ ከጭፍሮች ተሸክሞ እንዲህ ሆነ።
36 ብዙ ሕዝብ። አስወግደው እያሉ ይከተሏቸው ነበርና።
37 ጳውሎስም ወደ ሰፈሩ ሊያገቡት በቀረቡ ጊዜ የሻለቃውን። ልንገርህ? ግሪክኛ መናገር ትችላለህን?
38 አንተ ከዚህ ዘመን አስቀድሞ ነፍስ ገዳዮቹን አራት ሺህ ሰዎች አስወጥተህ ወደ ምድረ በዳ ያወጣህ ግብጻዊ አይደለህምን?
39 ጳውሎስ ግን። እኔ በኪልቅያ ያለች ከተማ የጠርሴስ አይሁዳዊ የሆንሁ ከተማ የሆንሁ ሰው ነኝ፤ ለሕዝብ እናገር ዘንድ ፍቀድልኝ ብዬ እለምንሃለሁ።
40 ፈቃዱንም ከሰጠው በኋላ ጳውሎስ በደረጃው ላይ ቆሞ እጁን ወደ ሕዝቡ ጠቀሰ። ታላቅ ጸጥታም በሆነ ጊዜ በዕብራይስጥ ቋንቋ እንዲህ ሲል ተናገራቸው።

ምዕራፍ 22

1 እናንተ ወንድሞችና አባቶች ሆይ፥ አሁን ለእናንተ የምነግራችሁን መከራዬን ስሙ።
2 በዕብራይስጥም እንደ ተናገረላቸው በሰሙ ጊዜ አብዝተው ዝም አሉ፥ እንዲህም አለ።
3 እኔ በእውነት አይሁዳዊ የሆንሁ በኪልቅያ በምትገኝ በጠርሴስ ተወለድኩ በዚህች ከተማ በገማልያል እግር አጠገብ ያደግሁ እና የአባቶችን ሕግ ፍጹም በሆነው መንገድ የተማርኩ እና ለማገልገል እቀናለሁ። እግዚአብሔር ሆይ ዛሬ ሁላችሁም እንደሆናችሁ።
4 ወንዶችንም ሴቶችንም እያሰርሁ ወደ ወህኒም አሳልፌ እስከ ሞት ድረስ በዚህ መንገድ አሳደድሁ።
5 ሊቀ ካህናቱና ሽማግሌዎቹም ሁሉ ይመሰክሩልኛል፤ ከእነርሱም ደግሞ ለወንድሞች ደብዳቤ ተቀበለኝ፥ በዚያ ያሉትንም ታስረው እንዲቀጡ ወደ ኢየሩሳሌም አመጣ ዘንድ ወደ ደማስቆ ሄድሁ።
6 እንዲህም ሆነ፤ ስሄድ ወደ ደማስቆ በቀረብሁ ጊዜ በቀትርም ጊዜ ከሰማይ ታላቅ ብርሃን በዙሪያዬ አንጸባረቀ።
7 በምድርም ላይ ወደቅሁ። ሳውል ሳውል፥ ስለ ምን ታሳድደኛለህ?የሚለውን ድምፅ ሰማሁ።
8 እኔም መልሼ። ጌታ ሆይ፥ አንተ ማን ነህ? አንተ የምታሳድደኝ እኔ የናዝሬቱ ኢየሱስ ነኝ አለኝ።
9 ከእኔም ጋር የነበሩት ብርሃኑን አይተው ፈሩ፤ ነገር ግን የሚናገረኝን ድምፅ አልሰሙም።
10 እኔም። ጌታ ሆይ፥ ምን ላድርግ? ጌታም ተነሥተህ ወደ ደማስቆ ሂድ አለኝ። በዚያም ታደርገው ዘንድ የታዘዘልህን ሁሉ ይነግሩሃል።
11 ለዚያም ብርሃን ክብር ማየት ባልቻልሁ ጊዜ ከእኔ ጋር በነበሩት እጅ ተመርጮ ወደ ደማስቆ ገባሁ።
12 በዚያም የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ የመሰከሩለት እንደ ሕጉ እግዚአብሔርን የሚያመልክ አንድ ሐናንያ ነበረ።
13 ወደ እኔ መጥቶ ቆመና፡ — ወንድም ሳውል ሆይ፥ እይ፡ አለኝ። በዚያች ሰዓትም ቀና ብዬ ተመለከትኩት።

14 የአባቶቻችን አምላክ ፈቃዱን ታውቅ ዘንድ ጻድቁንም ታያለህ የአፉንም ቃል ትሰማ ዘንድ መርጦሃል አለ።

15 ያየኸውንና የሰማኸውን ለሰዎች ሁሉ ምስክር ትሆናለህና።

16 አሁንም ስለ ምን ትቆያለህ? ተነሥተህ ተጠመቅ፥ የጌታንም ስም እየጠራህ ከኃጢአትህ ታጠብ።

17 ወደ ኢየሩሳሌምም ተመልሼ በመጣሁ ጊዜ፥ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ስጸልይ፥ ዓይን ውስጥ ሆኜ ነበር፤

18 ፈጥነህ ከኢየሩሳሌም ውጣ ሲለኝ አየሁት፤ ስለ እኔ የምትመሰክረውን አይቀበሉምና።

19 እኔም፡ — ጌታ ሆይ፥ በአንተ ያመኑትን በምኵራብ ሁሉ እንዳስርና እንደደበድብሁ ያውቃሉ።

20 የሰማዕትህ የእስጢፋኖስ ደም በፈሰሰ ጊዜ እኔ ደግሞ በአጠገቡ ቆሜ ለሞቱ ተስማምቼ የገዳዮቹን ልብስ እጠብቅ ነበር።

21 እርሱም። ሂድ እኔ ወደ አሕዛብ ከዚህ ወደ ሩቅ እልክሃለሁና አለኝ።

22 ይህንም ቃል ሰምተው ድምፃቸውን ከፍ አድርገው፡ — እንደዚህ ያለውን ሰው ከምድር አስወግደው፥ በሕይወት ይኖር ዘንድ አይገባውምና አሉ።

23 እነርሱም እየጮኹ ልብሳቸውን ጥለው ትቢያ ሲወረውሩ።

24 የሻለቃውም ወደ ሰፈሩ እንዲያገቡት አዘዘ፥ በመገረፍም እንዲመረምረው አዘዘ። በእርሱ ላይ ለምን እንደ ጮኹ ያውቅ ዘንድ።

25 በገመድም ባሰሩት ጊዜ ጳውሎስ በአጠገቡ የቆመውን የመቶ አለቃ። የሮሜን ሰው ያለ ፍርድ ትገርፉ ዘንድ ተፈቅዶላችኋልን?

26 የመቶ አለቃውም በሰማ ጊዜ ለሻለቃው ሄዶ፡ — ይህ ሰው ሮማዊ ነውና የምታደርገውን ተጠበቅ፡ ብሎ ነገረው።

27 የሻለቃውም ቀርቦ። ንገረኝ አንተ ሮማዊ ነህን?አዎን አለ።

28 የሻለቃውም መልሶ። ይህን ነፃነት በብዙ ገንዘብ አገኘሁ። ጳውሎስም። እኔ ግን በነጻነት ተወለድሁ አለ።

29 ወዲያውም ሊፈትኑት ከነበሩት ተለዩ፤ የሻለቃውም ደግሞ ሮማዊ እንደ ሆነ ባወቀ ጊዜና ስላሳሰረው ፈራ።

30 በነገውም በአይሁድ የተከሰሰውን እውነት ሊያውቅ ስለ ወደደ፥ ከእስር ቤቱ ፈታው፥ የካህናት አለቆችንና ሸንጎውንም ሁሉ እንዲገለጡ አዘዘ፥ ጳውሎስንም አውርዶ በፊታቸው አቆመው።

ምዕራፍ 23

1 ጳውሎስም ሸንጎውን ትኵር ብሎ ተመልክቶ። ወንድሞች ሆይ፥ እኔ እስከ ዛሬ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት በበጎ ሕሊና ሁሉ ኖሬአለሁ አለ።

2 ሊቀ ካህናቱም ሐናንያ አፉን ይመቱት ዘንድ በአጠገቡ የቆሙትን አዘዘ።

3 ጳውሎስም። አንተ በኖራ የተለሰነ ግድግዳ፥ እግዚአብሔር ይመታሃል፤ በሕግ ልትፈርድብኝ ተቀምጠህ ያለ ሕግ እመታ ዘንድ ታዛለህን?

4 በአጠገቡ የቆሙትም። የእግዚአብሔርን ሊቀ ካህናት ትሳደባለህን?

5 ጳውሎስ ግን፡ “ወንድሞች ሆይ፥ ሊቀ ካህናት እንደ ሆነ ባላውቅም፤ በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ አትናገር ተብሎ ተጽፎአልና”አለ።

6 ጳውሎስ ግን እኵሌቶቹ ሰዱቃውያን እኵሌቶቹም ፈሪሳውያን መሆናቸውን ባወቀ ጊዜ በሸንጎ። ወንድሞች ሆይ፥ እኔ ፈሪሳዊ የፈሪሳዊ ልጅ ነኝ፤ በተስፋና ትንሣኤ ሙታን ተጠርቼአለሁ ብሎ ጮኸ። በጥያቄ ውስጥ.

7 ይህንም ብሎ በፈሪሳውያንና በሰዱቃውያን መካከል ክርክር ሆነ፤ ሕዝቡምተለያዩ።

8 ሰዱቃውያን። ትንሣኤም መልአክም መንፈስም የለም ይላሉና፤ ፈሪሳውያን ግን ሁለቱን ይመሰክራሉ።

9 ታላቅም ጩኸት ሆነ፤ ከፈሪሳውያንም ወገን የሆኑ ጻፎች ተነሥተው፡ — በዚህ ሰው ላይ ክፉ ነገር አላገኘንበትም፤ ነገር ግን መንፈስ ወይም መልአክ ከተናገረለት፥ አንዋጋው አሉ። እግዚአብሔር።

10 ብዙ ክርክርም በሆነ ጊዜ የሻለቃው ጳውሎስን እንዳይቈርጡአቸው ፈርቶ ጭፍሮችን ወርደው ከመካከላቸው በኃይል ወስደው ወደ ሰፈሩ እንዲያገቡት አዘዘ።

11 ጌታም በነጋታው ሌሊት ቆሞ።

12 በነጋም ጊዜ ከአይሁድ አንዳንዶቹ ተሰብስበው ጳውሎስን እስኪገድሉት ድረስ አንበላም አንጠጣም እያሉ ተሳደቡ።

13 ይህን ያሴሩትም ከአርባ ይበዙ ነበር።

14 ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ሽማግሌዎችም ቀርበው። ጳውሎስን እስክንገድለው ድረስ ምንም እንዳንበላ ራሳችንን በታላቅ ርግማን አደረግን አሉት።

15፤ እንግዲህ፡ እናንተ፡ ከሸንጎ፡ ጋራ፡ ስለ ፡ ርሱ፡ ደግሞ፡ የምትፈልጉ፡ መስላችሁ፡ ወደ እናንተ እንዲያወርደው፡ ለሻለቃው አመልክቱት፡ እኛም ወይም ቀርቦ ልንገድለው ዝግጁ ነን።

16 የጳውሎስም የእኅቱ ልጅ ማደባቸውን በሰማ ጊዜ ሄዶ ወደ ሰፈሩ ገባና ለጳውሎስ ነገረው።

17 ጳውሎስም ከመቶ አለቆች አንዱን ጠርቶ።

18 ወሰደውም ወደ ሻለቃውም አመጣውና፡ — እስረኛው ጳውሎስ ወደ እርሱ ጠርቶኝ የሚነግርህ ነገር ያለውን ይህን ጕልማሳ ወደ አንተ እንዳመጣ ለመነኝ።

19 የሻለቃውም እጁን ይዞ ለብቻው ከእርሱ ጋር ሄደና፡ — የምትነግረኝ ምንድር ነው?

20 እርሱም። ስለ እርሱ በትክክል እንደሚፈልጉ መስለው ጳውሎስን በነገው ዕለት ወደ ሸንጎ ታወርደው ዘንድ ሊለምኑህ ተስማምተዋል።

21 አንተ ግን አትስጣቸው፤ እስኪገድሉት ድረስ እንዳይበሉና እንዳይጠጡም ከአርባ የሚበዙ ሰዎች ያደበቁበት ነበርና አሁን ተዘጋጅተዋል። ከአንተ ቃልን እየፈለግህ ነው።

22 የሻለቃውም ብላቴናውን አሰናብቶ።

23 ሁለት የመቶ አለቆችንም ጠርቶ። ወደ ቂሣርያ ይሄዱ ዘንድ ሁለት መቶ ወታደሮችንና ስድሳ ፈረሰኞችን ሁለት መቶም ጦር የሚይዙትን በሌሊት በሦስተኛው ሰዓት አዘጋጁ፤

24 ጳውሎስንም አስጭነው ወደ ገዥው ወደ ፊልክስ እንዲያመጡት እንስሳትን አዘጋጁ።

25 እንዲህም ደብዳቤ ጻፈ።

26 ገላውዴዎስ ሉስዮስ ለገዢው ፊልክስ ሰላምታ አቀረበ።

27 ይህ ሰው አይሁድ ያዙት ሊገድሉትም ይገባ ነበር፤ እኔም ከሠራዊት ጋር መጥቼ አዳንሁት ሮማዊ እንደ ሆነ አውቄአለሁ።

28 የከሰሱበትንም ምክንያት ባውቅ ወደ ሸንጎአቸው አመጣሁት።

29 ስለ ሕጋቸውም ክርክር እንደ ከሰሱት አስተዋልሁ፥ ነገር ግን ለሞት ወይም ለእስራት የሚያበቃ ምንም ክስ የለም።

30 አይሁድም ሰውየውን እንዳደበቁት በተነገረኝ ጊዜ ያን ጊዜ ወደ አንተ ላክሁ፥ ከሳሾቹንም ደግሞ በእርሱ ላይ ያላቸውን በፊትህ ይናገሩ ዘንድ አዘዝሁ። ስንብት።

31 ጭፍሮችም እንደ ታዘዙ ጳውሎስን ይዘው በሌሊት ወደ አንቲጳጥሮስ ወሰዱት።

32 በነጋውም ከእርሱ ጋር ይሄዱ ዘንድ ፈረሰኞችን ትተው ወደ ሰፈሩ ተመለሱ።

33 ወደ ቂሣርያም መጥተው ደብዳቤውን ለአገረ ገዥ በሰጡ ጊዜ ጳውሎስን ደግሞ በፊቱ አቀረቡት።

34 አገረ ገዥም ደብዳቤውን ካነበበ በኋላ ማን እንደ ሆነ ጠየቀ። የኪልቅያ ሰው እንደ ሆነ ባወቀ ጊዜ።

35 ከሳሾችህ ደግሞ በመጡ ጊዜ እሰማሃለሁ አለው። በሄሮድስም ፍርድ ቤት እንዲጠብቁት አዘዘ።

ምዕራፍ 24

1 ከአምስት ቀንም በኋላ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ ከሽማግሌዎችና ጠርጠሉስ ከሚሉት ከአንድ ጠበቃ ጋር ወረደ፤ እነርሱም ስለ ጳውሎስ ለአገረ ገዥ ነገሩት።

2 በተጠራም ጊዜ ጠርጠሉስ እንዲህ ሲል ይከሰው ጀመር።

3 ሁልጊዜም በሁሉም ስፍራ፣ የተከበረው ፊልክስ፣ በፍጹም ምስጋና እንቀበለዋለን።

4 ነገር ግን በአንተ ዘንድ አብዝቼ እንዳልደክምህ፥ ስለ ቸርነትህ ጥቂት ቃል እንድትሰማን እለምንሃለሁ።

5 ይህን ሰው በዓለም ባሉ አይሁድ ሁሉ መካከል ዓመፅ ቀስቃሽ ሆኖ የናዝሬቶች ወገን አለቃ ሆኖ አግኝተነዋልና።

6 እርሱም ደግሞ ቤተ መቅደሱን ሊያረክስ ፈለገ፤ ወስደን እንደ ሕጋችን እንፈርድበት ዘንድ ወደድን።

7 የሻለቃው ሉስዮስ ግን መጣብን፥ በታላቅ ግፍም ከእጃችን ወሰደው።

8 ከሳሾቹን ወደ አንተ ይመጡ ዘንድ አዘዛቸው፥ ራስህም መርምረህ ስለ እርሱ የምንከስበትን ይህን ሁሉ ታውቃለህ።

9 አይሁድም ደግሞ። ይህ እንደ ሆነ ብለው ተስማሙ።

10 ጳውሎስም አገረ ገዢው ይናገር ዘንድ ጠቅሶ። ብዙ ዘመን በዚህ ሕዝብ ላይ ፈራጅ እንደ ሆንህ አውቃለሁና እኔ ለራሴ በደስታ እመልስለታለሁ።

11 ወደ ኢየሩሳሌም ልሰግድ ከወጣሁ አሥራ ሁለት ቀን ብቻ እንደ ቀረው ታስተውል ዘንድ ነው።

12 በመቅደስም ከማንም ጋር ስከራከር ሕዝቡንም ሳነሣ በምኵራብም በከተማም ቢሆን አላገኙኝም።

13 እነርሱም አሁን የሚከሱኝን ነገር ማረጋገጥ አይችሉም።

14 ነገር ግን ይህን እመሰክርልሃለሁ፤ በሕግና በነቢያት የተጻፈውን ሁሉ አምኜ የአባቶቼን አምላክ እነርሱ ኑፋቄ ብለው እንደሚጠሩት መንገድ አመልካለሁ።

15 ጻድቃንና ዓመፀኞችም ከሙታን ይነሡ ዘንድ እነርሱ ደግሞ የሚፈቅዱትን በእግዚአብሔር ዘንድ ተስፋ አድርጉ።

16 በዚህም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለበት ሕሊና ይኖረኝ ዘንድ እለማመዳለሁ።

17 ከብዙ ዓመታትም በኋላ ለሕዝቤ ምጽዋትንና መባን አቀርብ ዘንድ መጣሁ።

18 ከእስያ የመጡ አንዳንድ አይሁድ ከሕዝብም ሁከትም ሳይሆን በመቅደስ ስነጻ አገኙኝ።

19 በዚህ በፊትህ መጥተው በእኔ ላይ አንዳች ቢኖራቸው ይቃወማሉ።

20 ወይም እነዚህ በሸንጎው ፊት ቆሜ ክፉ ነገር ሲያደርጉብኝ እንደ ሆነ።

21 በመካከላቸው ቆሜ። ስለ ሙታን ትንሣኤ ዛሬ በእናንተ ዘንድ እጠራጠራለሁ ብዬ ከጮኽሁ አንዲት ድምፅ በቀር።

22 ፊልክስም ይህን በሰማ ጊዜ መንገዱን ጠንቅቆ አውቆ ዘገየና።

23 የመቶ አለቃውንም ጳውሎስን እንዲጠብቅና አርነት እንዲያወጣው አዘዘ፥ ከሚያውቃቸውም ማንንም እንዳያገለግል ወይም ወደ እርሱ እንዳይመጣ።

24 ከጥቂት ቀንም በኋላ ፊልክስ አይሁዳዊት ከሆነችው ድሩሲላ ከሚስቱ ጋር መጣ፥ ጳውሎስንም አስመጣ፥ በክርስቶስም ስላለው እምነት ሰማ።

25 እርሱም ስለ ጽድቅና ራስን ስለ መግዛት ስለሚመጣውም ፍርድ ሲናገር ፊልክስ ፈርቶ። በተመቸኝ ጊዜ ወደ አንተ እጠራለሁ።

26 ደግሞም እንዲፈታው ከጳውሎስ ገንዘብ ይሰጠው ዘንድ ተስፋ አደረገ፤ ብዙ ጊዜም አስመጣ ከእርሱም ጋር ይነጋገር ነበር።

27 ከሁለት ዓመትም በኋላ ጶርቅዮስ ፊስጦስ ወደ ፊልክስ ክፍል ገባ፤ ፊልክስም ለአይሁድ ደስ ሊያሰኘው ወዶ ጳውሎስን ታስሮ ተወው።

ምዕራፍ 25

1 ፊስጦስም ወደ አውራጃው በገባ ጊዜ ከሦስት ቀን በኋላ ከቂሣርያ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

2 የዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱና የአይሁድ አለቆች ስለ ጳውሎስ ስለ ጳውሎስ ነገሩት፥ እንዲህም ብለው ለመኑት።

3 ወደ ኢየሩሳሌምም ይሰደው ዘንድ ሞገስን ለመነ፥ በመንገድም ያደፈን ይገድለው ነበር።

4 ፊስጦስ ግን ጳውሎስ በቂሳርያ እንዲጠበቅ እርሱ ራሱም ፈጥኖ ወደዚያ ይሄዳል ብሎ መለሰ።

5 እንግዲህ ከእናንተ የሚቻላቸው ከእኔ ጋር ወርደው ይህን ሰው ክፉ ነገር ቢኖርበት ይከሱት አለ።

6 በመካከላቸውም ከአሥር የሚበልጥ ቀን ተቀምጦ ወደ ቂሣርያ ወረደ። በማግሥቱም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ጳውሎስን ያመጡት ዘንድ አዘዘ።

7 በመጣም ጊዜ ከኢየሩሳሌም የወረዱት አይሁድ በዙሪያው ቆመው በጳውሎስ ላይ ብዙ ከባድ መከራ አነሱበት፥ ነገር ግን ሊረዱት አልቻሉም።

8 ለራሱም መልሰ። የአይሁድን ሕግ ቢሆን ወይም ቤተ መቅደስን ወይም ቄሳርን ቢሆን አንዳች ስንኳ አልበደልሁም።

9 ፌስጦስ ግን አይሁድን ደስ ያሰኘው ዘንድ ወዶ ጳውሎስን መልሰ።

10 ጳውሎስም። ልፋረድ በሚገባኝ በቄሳር ፍርድ ወንበር ቆሜአለሁ፤ አንተ በጣም እንደምታውቅ አይሁድን ምንም አልበደልሁም አለ።

11 በደለኛ ከሆንሁ ወይም ለሞት የሚያበቃውን ነገር አድርጌ እንደ ሆንሁ ልሞት አልልም፤ ነገር ግን እነዚህ የሚከሱኝ ነገር ከሌለ ማንም ለእነርሱ አሳልፎ ሊሰጠኝ አይችልም። ወደ ቄሳር ይግባኝ እላለሁ።

12 ፌስጦስም ከሸንጎው ጋር ተማክሮ። ወደ ቄሣር ይግባኝ ብለሃልን? ወደ ቄሳር ትሄዳለህ።

13 ከጥቂት ቀንም በኋላ ንጉሡ አግሪጳና በርኒቄ ፌስጦስን ሊሳለሙ ወደ ቂሳርያ መጡ።

14 ብዙ ቀንም ከቆዩ በኋላ ፌስጦስ የጳውሎስን ነገር ለንጉሡ ነገረው።

15 በኢየሩሳሌምም ሳለሁ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሽማግሎች ይፈረድበት ዘንድ እየፈለጉ ስለ እርሱ ነገሩኝ።

16 እኔም መልሼ። የተከሰሰው ሰው ፊት ለፊት ከሳሾቹን ፊት ለፊት ሳያይና ስለ ተፈጸመበት ወንጀል ለራሱ መልስ ሳይሰጥ ማንንም ሰው እንዲሞት አሳልፎ መስጠት የሮማውያን ሥርዓት አይደለም ብዬ መለስሁላቸው።

፲፯ ስለዚህ፣ ወደዚህ በመጡ ጊዜ፣ ምንም ሳልዘገይ በማግስቱ በፍርድ ወንበር ላይ ተቀምጬ ነበር፣ እናም ሰውየውን እንዲያመጡት አዘዝኩ።

18 ከሳሾቹም ተነሥተው እኔ ያሰብሁትን ነገር አንድ ስንኳ አልከሰሱባቸውም።

19 ነገር ግን ስለ እምነታቸውና ጳውሎስ ሕያው ነው ስለ ተባለው ስለ ሙት ስለ ኢየሱስ በእርሱ ላይ ጥርጣሬ አደረባቸው።

20 እኔም እንደዚህ ያለ ነገር ስለ ተጠራጠርሁ፥ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ በዚያም በዚህ ነገር ይፈረድ እንደ ሆነ ጠየቅሁት።

21 ጳውሎስ ግን በአውግስጦስ ችሎት ይጠበቅ ዘንድ ይግባኝ ካለ በኋላ፥ ወደ ቄሣር እስክሰደው ድረስ ይጠበቅበት ዘንድ አዘዝሁ።

22 አግሪጳም ፌስጦስን። ነገ ትሰማዋለህ አለ።

23 በነገውም አግሪጳና በርኒቄ በታላቅ ክብር መጥተው ከሻለቆችና ከከተማይቱ ታላላቆች ጋር ወደ ችሎቱ ገቡ በፌስጦስ ትእዛዝ ጳውሎስን ወሰዱት።

24 ፌስጦስም፡- ንጉሥ አግሪጳና ከእኛ ጋር ያሉት ሰዎች ሁሉ፥ የአይሁድ ሕዝብ ሁሉ በኢየሩሳሌምም በዚህ ደግሞ ከእኔ ጋር ያደረጉትን ይህን ሰው ታያላችሁ፥ ያደርግ ዘንድ እንዳይገባው እየጮኹ። ከእንግዲህ መኖር።

25 ነገር ግን ለሞት የሚያበቃ ምንም ነገር እንዳላደረገ ባወቅሁ ጊዜ፥ እርሱ ራሱ ወደ አውግስጦስ ይግባኝ እንደ ነበረ፥ እርሱን ልከው ቈረጥሁ።

26 ስለ እርሱም ለጌታዬ የምጽፈው ምንም ነገር የለኝም። ስለዚህም እርሱን በፊትህ በተለይም ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ ከፈተና በኋላ የምጽፈው ነገር እንዲያገኝ በፊትህ አውጥቼዋለሁ።

27 እስረኛን ልልክበት የዋህ አይመስለኝም ነበርና፥ በእርሱም ላይ የተፈጸመበትን ወንጀል መግለጽ አይደለም።

ምዕራፍ 26

1 አግሪጳም ጳውሎስን። ስለ ራስህ እንድትናገር ተፈቅዶልሃል አለው። ጳውሎስም እጁን ዘርግቶ ስለ ራሱ መለሰ።

2 ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ በአይሁድ ስለከሰስሁበት ነገር ሁሉ ዛሬ በፊትህ ስለ ራሴ መልስ ስለ ሰጠሁ ራሴን ደስተኛ ይመስለኛል።

3 በተለይ አንተ በአይሁድ መካከል ባሉ ልማዶችና ጥያቄዎች ሁሉ አዋቂ እንደ ሆንህ አውቃለሁና ስለዚህ በትዕግሥት እንድትሰማኝ እለምንሃለሁ።

4 ከታናሽነቴ ጀምሮ በመጀመሪያ በኢየሩሳሌም በሕዝቤ መካከል የነበረው አኗኗሬ አይሁድ ሁሉ ያውቃሉ።

5 እነሱም ቢመሰክሩ ከሃይማኖታችን ከሁሉ የሚሻለውን ፈሪሳዊ ሆኜ እንድኖር ከመጀመሪያ ያውቁኝ ነበር።

6 አሁንም ቆሜአለሁ እናም እግዚአብሔር ለአባቶቻችን ስለ ገባው የተስፋ ቃል ተስፋ።

7 ወደዚያ ተስፋ ቃል አሥራ ሁለቱ ወገኖቻችን ቀንና ሌሊት እግዚአብሔርን እያመለኩ ይመጡ ዘንድ ተስፋ አላቸው። ስለዚህም ተስፋ፥ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ በአይሁድ እከሰሳለሁ።

8 እግዚአብሔር ሙታንን እንደሚያነሣ በእናንተ ዘንድ የማይታመን ነገር ሆኖ ስለ ምን ይቈጠራል?

9 የናዝሬቱን የኢየሱስን ስም የሚቃወም ብዙ ነገር አደርግ ዘንድ እንዲገባኝ በእውነት አሰብሁ።

10 ይህን ደግሞ በኢየሩሳሌም አደረግሁ፤ ከካህናት አለቆችም ሥልጣን ተቀብዬ ብዙ ቅዱሳንን በወኅኒ አሳሰርኋቸው። በተገደሉም ጊዜ ድምፄን በእነርሱ ላይ ሰጠሁ።

11 በምኵራብም ሁሉ ብዙ ጊዜ ቀጣኋቸውና እንዲሳደቡም አስገደዳቸው። እጅግም ተቈጥቼባቸው እስከ ባዕድ ከተሞች ድረስ እንኳ አሳድጄ ነበር።

12 ስለዚህ ከካህናት አለቆች ሥልጣንና ተልእኮ ወደ ደማስቆ ስሄድ።

13 ንጉሥ ሆይ፥ በቀትር ጊዜ በመንገድ ላይ በእኔና ከእኔ ጋር በሚሄዱት ዙሪያ ከሰማይ ከፀሐይ ብርሃን በላይ ሲበራ አየሁ።

14 ሁላችን በምድር ላይ በወደቅን ጊዜ በዕብራይስጥ ቋንቋ። ሳውል ሳውል፥ ስለ ምን ታሳድደኛለህ? የሚል ድምፅ ሰማሁ። መውጊያውን ብትቃወም ለአንተ ይብስብሃል።

15 እኔም። ጌታ ሆይ፥ አንተ ማን ነህ? አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ አለ።

16 ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም፥ ስለዚህ ያየኸውን ለዚህ ያየኸውንና ለአንተ የምገለጥባቸውም ነገሮች አገልጋይና ምስክር እሆንህ ዘንድ ተገልጬልሃለሁና።

17 አሁን የምልክህ ከሕዝብና ከአሕዛብ አድንህ ዘንድ።

18 የኃጢአትን ይቅርታና በእኔ እምነት በተቀደሱት መካከል ርስትን ያገኙ ዘንድ ዓይኖቻቸውን ይከፍት ዘንድ ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሰይጣንም ኃይል ወደ እግዚአብሔር ይመልስላቸው ዘንድ።

19 ስለዚህ፥ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ ለሰማያዊው ራእይ አልታዘዝሁም።

20 ነገር ግን አስቀድሞ በደማስቆ ላሉት በኢየሩሳሌምም በይሁዳም አገር ላሉ አሕዛብ ንስሐ እንዲገቡና ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ ለንስሐም የሚገባ ሥራ እንዲሠሩ አሳያቸው።

21 ስለዚህ አይሁድ በመቅደስ ያዙኝ ሊገድሉኝም ፈለጉ።

22 እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ረድኤት አግኝቼ ለታናናሾችም ለታላላቆችም እየመሰከርኩ እስከ ዛሬ ድረስ ቆየሁ፥ ነቢያትና ሙሴ ይመጣ ዘንድ ካለው በቀር አንዳች ስንኳ አልተናገርሁም።

23 ክርስቶስ መከራ እንዲቀበል፥ ከሙታንም የሚነሣው የመጀመሪያው እንዲሆን፥ ለሕዝብና ለአሕዛብም ብርሃንን ይገልጣል።

24 ይህንም ለራሱ ሲናገር ፌስጦስ በታላቅ ድምፅ። ብዙ ትምህርት ያሳብድሃል።

25 እርሱ ግን። ክቡር ፌስጦስ ሆይ፥ አልቌደድሁም፤ ነገር ግን የእውነትንና የጨዋነትን ቃል ተናገር።

26 እኔ በእርሱ ፊት በግልጥ የምናገረው ንጉሥ ይህን ያውቃልና፤ ከዚህ ነገር አንዳች እንዳይሰወርበት ተረድቼአለሁና። ይህ ነገር በአንድ ጥግ አልተደረገምና።

27 ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ ነቢያትን ታምናለህን? እንደምታምን አውቃለሁ።

28 አግሪጳም ጳውሎስን።

29 ጳውሎስም። አንተ ብቻ ሳትሆን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ደግሞ እንደ እኔ ካሉት ከእነዚህ እስራት በቀር እንድትሆኑ እግዚአብሔርን እፈቅዳለሁ።

30 ይህንም በተናገረ ጊዜ ንጉሡና አገረ ገዢው በርኒቄም ከእነርሱም ጋር የተቀመጡት ተነሡ።

31 እነርሱም ፈቀቅ ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።

32 አግሪጳም ፌስጦስን አለው።

ምዕራፍ 27

1 ወደ ኢጣሊያም በመርከብ እንድንሄድ በተቌረጠ ጊዜ፥ ጳውሎስንና ሌሎች እስረኞችን ከአውግስጦስ ጭፍራ ለነበረው ዩልዮስ ለሚሉት ለአንድ የመቶ አለቃ አሳልፈው ሰጡ።

2 በአድራሚጢስም መርከብ ገብተን በእስያ ዳር ለመንዳት ተነሣን። ከእኛ ጋር አንድ የመቄዶንያ ሰው የሆነ የተሰሎንቄ ሰው አርስጥሮኮስ ከእኛ ጋር ነበረ።

3 በማግሥቱም ወደ ሲዶና ደረስን። ዮልዮስም ጳውሎስን በአክብሮት ለመነው፥ ዕረፍትንም ያደርግ ዘንድ ወደ ወዳጆቹ ይሄድ ዘንድ ፈቀደለት።

4፤ ከዚያም፡ ተነሥተን፡ ነፋሱ፡ ስለ፡ ነበር፡ በቆጵሮስ፡ በታች፡ ተሳፍን።

5 በኪልቅያና በጵንፍልያም ባሕር ላይ በመርከብ ከተጓዝን በኋላ በሉቅያ ወዳለው ወደ ሙራ ደረስን።

6 በዚያም የመቶ አለቃው ወደ ኢጣሊያ የሚሄድ የእስክንድርያ መርከብ አገኘ። በውስጧም አኖረን።

7 ብዙ ቀንም በዝግታ እየተጓዝን በጭንቅ ወደ ቀኒዶስ ፊት ደረስን፥ ነፋሱም አልከለከለንም፥ በቀርጤስም በታች በሰልሞና አንጻር ሄድን።

8 በጭንቅም ሳልል፥ ውብ ወደብ ወደ ተባለው ስፍራ ደረስን። ወደዚያውም የላሴያ ከተማ ነበረች።

9 ብዙ ጊዜም ካለፈ በኋላ በመርከብ መጓዝ አሁን የሚያስጨንቅ በሆነ ጊዜ፥ ጾም አሁን አልፎአልና፥ ጳውሎስ።

10 እንዲህም አላቸው፡ —ጌቶች ሆይ፥ ይህ ጉዘ በሕይወታችን ላይ እንጂ በመጫኛና በመርከቢቱ ላይ ጉዳትና ብዙ ጉዳት እንደሚሆን አውቃለሁ።

11 የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስ ከተናገረው ይልቅ የመርከቡን ባለቤትና የመርከቡን ባለቤት አመነ።

12 ወደ ደቡቡም ይከርሙ ዘንድ የማይጠቅም ስለ ሆነ፥ የሚበዙት ሰዎች ደግሞ ወደ ፊንቄ ይደርሱ ዘንድ በዚያም ይከርሙ ከዚያ እንዲወጡ መከሩ። እርሱም የቀርጤስ ወደብ ነው፥ በደቡብም ምዕራብና በሰሜን ምዕራብ ትገኛለች።

13 የደቡብም ነፋስ በቀስታ በነፈ ጊዜ አሳባቸውን እንዳገኙ መሰላቸውና ከዚያ ተነሥተው በቀርጤስ አጠገብ ሄዱ።

14 ብዙም ሳይቆይ ዩሮቅሊዶን የሚሉት ዐውሎ ነፋስ በእርሱ ላይ ሆነ።

15 ታንኳይቱም በተያዘች ጊዜ ነፋስን መሸከም ቢያቅታት፥ እንድትነዳ ፈቀድናት።

16 ክላውዳ በምትባል ደሴት በታች ሮጠን ታንኳይቱ ዘንድ ብዙ ሥራ ነበረብን።

17 እነርሱም በተሸከሙ ጊዜ መርከቡን አስታጠቁ። በአሸዋም ውስጥ እንዳይወድቁ ፈርተው በመርከብ ተሳፈሩና ተነዱ።

18 በዐውሎ ነፋስም እጅግ ንዳናወጥን፥ በማግሥቱም ታንኳውን አቃለሉት።

19 በሦስተኛውም ቀን የመርከቡን ዕቃ በእጃችን ጣልን።

20 ከብዙ ቀንም ጀምሮ ፀሐይና ከዋክብት ሳይታዩ፥ ትንሽም ማዕበል ባያመጣብን ጊዜ፥ እንድንበት ዘንድ የነበረው ተስፋ ጠፋ።

21 ከብዙ ጊዜም በኋላ ጳውሎስ በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ።

22 አሁንም አይዞአችሁ፤ ከመርከቡ በቀር በመካከላችሁ የማንም ነፍስ አይጠፋምና አይዞአችሁ።

23 እኔ የምሆን የማመልከውም የእግዚአብሔር መልአክ በዚች ሌሊት በአጠገቤ ቆሞ ነበርና።

24 ጳውሎስ ሆይ፥ አትፍራ። አንተ ወደ ቄሳር ፊት ልትቀርብ ይገባሃል፤ እነሆም፥ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ ሰጥቶሃል።

25 ስለዚ፡ ኣሕዋት፡ ኣይትቈጸጸሮ፡ ንስኻትኩምውን ኣይትስሕት ኢኹም።

26 እኛ ግን ወደ አንዲት ደሴት መጣል አለብን።

27 በአሥራ አራተኛውም ሌሊት በአድርያ ወደ ላይና ወደ ታች ስንነዳ፥ መርከበኞች በመንፈቀ ሌሊት ወደ አገር እንደ ቀረቡ መሰላቸው።

28 መዘኑም ሀያ ጫማ አገኙት፤ ጥቂትም ወደ ፊት ሄዱ ደግመውም ነፍሰው አሥራ አምስት ጫማ አገኙ።

29 በዓለት ላይ እንዳንወድቅ ፈርተው አራት መልሕቆች ከኋላ ውጣሉት ቀንንም ተመኙ።

30 መርከበኞችም ከመርከቡ ሊሸሹ በቀረቡ ጊዜ ታንኳይቱን ወደ ባሕር ካወረዱ በኋላ ከመርከቡ ላይ መልሕቅ የሚጥል መስሎአቸው።

31 ጳውሎስ ለመቶ አለቃውና ለጭፍሮቹ።

32 ወታደሮቹም የታንኳይቱን ገመድ ቈርጠው እንድትወድቅ ተዉአት።

33 በነጋም ጊዜ ጳውሎስ ምግብ ይበሉ ዘንድ ሁሉን ለመናቸው። ምንም ሳትቀምሱ ከጦማችሁት ዛሬ አሥራ አራተኛው ቀን ነው።

34፤ ስለዚህ መብል ትወስዱ ዘንድ እለምናችኋለሁ፤ ይህ ለጤንነትዎ ነውና፥ ከእናንተም ከማንኛችሁም ራስ አንድ እንኳ ፀጉር አይወድቅም።

35 ይህንም ከተናገረ በኋላ እንጀራ አንሥቶ በሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አመሰገነ ቈርሶም ይበላ ጀመር።

36 ሁሉም ደስ አላቸው፤ እነርሱም ደግሞ ምግብ በሉ።

37 እኛ ሁላችን በመርከቡ ውስጥ ሁለት መቶ ሰባ ስድስት ነፍስ ነበርን።

38 ከበሉም በኋላ መርከቡን አቃለሉት፥ ስንዴውንም ወደ ባሕር ጣሉት።

39 በነጋም ጊዜ ምድሪቱን አላወቁም፥ ቢቻላቸውስ ታንኳውን ሊወጉት አሰቡ፥ በባሕርም ያለውን ወንዝ አዩ።

40 መልህቆቹንም ባነሡ ጊዜ፣ ራሳቸውን ወደ ባሕር ሰጡ፣ እናም የመሪዎቹን ማሰሪያ ፈቱ፣ እናም የሸራውን ሸለቆ ለነፋስ አንስተው ወደ ባሕሩ ዳርቻ ሄዱ።

41 ሁለት ባሕርም በተገናኙበት ስፍራ ወድቀው ታንኳይቱን ከገፉበት። ፊተኛውም ተጣብቆ የማይንቀሳቀስ ቀረ፥ ነገር ግን የኋለኛው ክፍል በማዕበል ግፍ ተሰበረ።

42 ወታደሮቹም እስረኞቹን ማንም ዋኝቶ እንዳያመልጥ ይገድሉአቸው ዘንድ ተማከሩ።

43 የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስን ሊያድነው ወዶ አሳባቸውን ከለከላቸው። ዋና የሚችሉትም አስቀድመው ወደ ባሕር እንዲጥሉና ወደ ምድር እንዲደርሱ አዘዘ።

44 የቀሩትም እኩሌቶቹ በሳንቃዎች ላይ እኩሌቶቹም በመርከቡ ላይ ባለው ስብርባሪዎች ላይ። እናም እንዲህ ሆነ ሁሉም በደህና አምልጠው ወደ ምድር ደረሱ።

ምዕራፍ 28

1 ካመለጡም በኋላ ደሴቲቱ ሜሊታ እንደምትባል አወቁ።

2 አረመኔዎቹም ትንሽ ቸርነት አደረጉልን፤ ከዝናብም የተነሣ ከቅዝቃዜም የተነሣ እሳት አንድደው ሁላችንን ተቀበሉን።

3 ጳውሎስም ብዙ እንጨቶችን ሰብስቦ ወደ እሳቱ ውስጥ ሲጨምር እፉኝት ከሙቀት ወጥታ በእጁ ነካች።

4 አረማውያንም አውሬው በእጁ ተንጠልጥላ ባዩ ጊዜ እርስ በርሳቸው።

5 አውሬውንም ወደ እሳት አንቀጠቀጠ አንዳችም ጉዳት አልደረሰበትም።

6 ነገር ግን ሲያብጥ ወይም በድንገት ሞቶ እንደ ወደቀ አዩ፤ ብዙ ጊዜ ሲያዩም አንዳች ስንኳ አልደረሰበትም ብለው አሳባቸውን ለወጡ፥ አምላክም ነው አሉ።

7 በዚያም ስፍራ ፑፕልዮስ የተባለው የደሴቲቱ አለቃ ይዞታ ነበረ። ተቀብሎናልና ሦስት ቀን በአክብሮት አሳደረን።

8 የፑፕልዮስም አባት በንዳድና በደም ፈሳሽ ታሞ ተኝቶ ነበር፤ ጳውሎስም ገብቶ ጸለየለት እጁንም በላዩ ጭኖ ፈወሰው።

9 ይህም በሆነ ጊዜ ሌሎች ደግሞ በደሴቲቱ ደዌ ያለባቸው ሰዎች መጥተው ተፈወሱ።

10 በብዙ ክብር ደግሞ አከበረን፤ ስንሄድም የሚያስፈልገንን ነገር ጫኑብን።

11 ከሦስት ወርም በኋላ በደሴቲቱ ከርሞ በነበረው በእስክንድርያ መርከብ ሄድን፤ ምልክቱም ካስቶርና ፖሉክስ ነበረ።

12 ወደ ሰራኩስም ደረስን፥ በዚያም ሦስት ቀን ተቀመጥን።

13 ከዚያም ዞረን ዞረን ወደ ሬጊየም ደረስን፤ ከአንድ ቀንም በኋላ የደቡብ ነፋስ ነፈሰ፤ በማግሥቱም ወደ ፑቲዮሊ ደረስን።

14 በዚያም ወንድሞችን አገኘን፥ ከእነርሱም ጋር ሰባት ቀን እንድንቀመጥ ለመኑን። ወደ ሮምም ሄድን።

15 ከዚያም ወንድሞች ስለ እኛ በሰሙ ጊዜ እስከ አፍዩ ፎረምና ወደ ሦስቱ ማደሪያ ቤቶች ሊቀበሉን መጡ፤ ጳውሎስም ባያቸው ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገነ ልቡም ተበረታ።

16 ወደ ሮምም በደረስን ጊዜ የመቶ አለቃው እስረኞቹን ለዘበኞቹ አለቃ አሳልፎ ሰጠ፤ ጳውሎስ ግን ከሚጠብቀው ወታደር ጋር ብቻውን እንዲኖር ተፈቀደለት።

17 ከሦስት ቀንም በኋላ ጳውሎስ የአይሁድን አለቆች በአንድነት ጠርቶ። ከኢየሩሳሌም እስረኛ በሮማውያን እጅ አሳልፌ ሰጠሁ።

18 መረመሩኝም ለሞትም ምክንያት ስላልነበረኝ እንድሄድ ፈቀዱልኝ።

19 አይሁድ ግን በተቃወሙት ጊዜ ወደ ቄሣር ይግባኝ እንድል ግድ ሆነብኝ። ብሔሬን ልከስበት የሚገባኝ አልነበረም።

20 ስለዚህም ምክንያት አይናችሁ እናገራችሁ ዘንድ ጠራኋችሁ፤ ስለ እስራኤል ተስፋ በዚህ ሰንሰለት ታስሬአለሁ።

21 እነርሱም። ከይሁዳ ስለ አንተ ደብዳቤ አልተቀበልንም፥ ከወንድሞችም አንድ ስንኳ መጥተው ስለ አንተ ክፉ ነገር አልተናገረም ወይም አልተናገረም አሉት።

22 ነገር ግን የምታስበውን ከአንተ እንሰማ ዘንድ እንፈቅዳለን፤ ስለዚህ ክፍል በየስፍራው ሁሉ እንዲቃወሙ እናውቃለንና።

23 ቀንም ባደረጉለት ጊዜ ብዙዎች ወደ ማደሪያው ወደ እርሱ ቀረቡ፥ ከሙሴም ሕግና ከነቢያትም ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ስለ ኢየሱስ እየረዳቸው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየመሰከረላቸው ገለጠላቸው።

24 እኵሌቶቹም የተናገረውን አመኑ፥ እኵሌቶቹም አላመኑም።

25 እርስ በርሳቸውም ባልተስማሙ ጊዜ፥ ጳውሎስ አንዲት ቃል ከተናገረ በኋላ ሄዱ። መንፈስ ቅዱስ በነቢዩ በኢሳይያስ ለአባቶቻችን።

26 ወደዚህ ሕዝብ ሂድ፥ እንዲህም በል። ማየትም ታያላችሁ አታስተውሉምም።

27፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና፥ ጆሮአቸውም መስማት ደነደነ ዓይናቸውንም ጨፍነዋል። በዓይናቸው እንዳያዩ፥ በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ፥ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፥ ተመልሰውም እንዳይመለሱ፥ እኔም እንዳልፈውሳቸው።

28 እንግዲህ የእግዚአብሔር ማዳን ለአሕዛብ እንደ ተላከ እነርሱም እንዲሰሙ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን።

29 ይህንም ከተናገረ በኋላ፥ አይሁድ ሄዱ፥ እርስ በርሳቸውም ታላቅ ክርክር አደረጉ።

30 ጳውሎስም በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀመጠ፥ ወደ እርሱ የሚገቡትንም ሁሉ ይቀበል ነበር።

31 የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ነገር በፍጹም ትምክህት እያስተማረ ማንም አይከለክለውም።